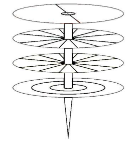

திராவிடப்பிராமணா

எழுத்தாளர்: மூன்று மதத்திற்கும் ஒருவரே குரு,
ஆன்மீக சாம்ராஜ்ஜிய சக்கரவர்த்தி, நூறு கிரந்தங்கள் எழுதியவர்,
இந்து ஞான தர்ம பிரதாதா, குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்,
த்ரைத்த சித்தாந்த ஆதிகர்த்தா

ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஆச்சார்ய பிரபோதானந்த யோகீஸ்வரர்

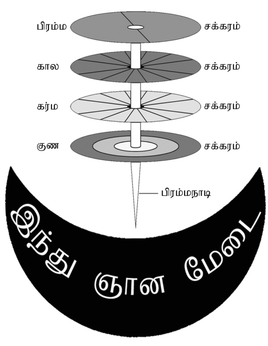

தமிழாக்கம்
எஸ். பிரகாஷ்

பதிப்பாளர்
இந்து ஞான மேடை
(Estd. in 1978 – Regd. No.: 168/2004)

த்ரைத்த வருடம் - 39 முதல் பதிப்பு: ஆகஸ்ட் - 2021
பதிப்பு: 1000 விலை: /-

எஸ். பிரகாஷ்,
குப்பம், ஆந்திர பிரதேஷ்.
(கைபேசி: +91-9441915291)

ப. ர. சந்திரமோகன்,
சென்னை, தமிழ் நாடு.
(கைபேசி: +91-9840381879)

கே.செந்தில்குமரன்
சென்னை, தமிழ் நாடு.
(கைபேசி: +91-9841355578)

மனிதன் வசிக்கும் இடம் பூமி மண்டலம். சில பகுதிகள் அல்லது சில கிராமங்கள் இணைந்தது வட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படி சில நாடுகள் சேர்ந்தது தான் பூமி மண்டலம் என்று சொல்லுகிறோம். பூமி மண்டலத்தில் எத்தனையோ நாடுகள் உள்ளது. அப்படிப்பட்ட நாட்டில் பாரத நாடும் ஒன்று. நாம் எல்லோரும் பாரத நாட்டில் வசிக்கிறோம். பாரத நாட்டில் பகுதிகள் கிட்டத்தட்ட **28** மாநிலங்களாக உள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலங்களையும் ஒவ்வொரு பகுதிகளாக கணக்கிடுகிறோம். பாரத தேசத்தை வடக்கு, தெற்கு பகுதிகளாக பிரித்தால், வடக்கு தேச மாநிலங்களில் வசிக்கின்றவர்களை ஆரியர்களாகவும், தெற்கு பாரத தேசத்தில் வசிக்கின்றவர்களை திராவிடர்களாகவும் சொல்லுகின்றோம். ஒரே நாட்டில் உள்ளவரை இரண்டு பெயரால் அழைப்பது என்ன வென்று யாருக்காவது கேள்விகள் வரலாம். அதற்கு எங்கள் பதில் இப்படி இருக்கும். உண்மையாக ஆரியர்கள் பாரத நாட்டை சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. பூர்வம் பாரத தேசம் எல்லாம் வசிக்கின்ற மக்கள் எல்லோரையும் திராவிடர்கள் என்று சொல்வார்கள். பூர்வம் வடக்கு காஷ்மீரிலிருந்து தெற்கு ஸ்ரீலங்கா வரை கிழக்கு வங்காள தேசத்திலிருந்து மேற்கு உள்ள பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் வரை பாரத நாடு இருந்தது. விசாலமான பாரத நாட்டில் குர்தாயுகம் இறுதியில் கிட்டதட்ட **3** கோடி மக்கள் பாரத நாட்டில் இருந்தார்கள். குர்தாயுகம் இறுதிவரை இந்த நாடு இந்து நாடாக அழைக்கப்பட்டிருந்தது. பாரத நாடு என்னும் பெயர் குர்தாயுகத்தில் இல்லை. குர்தாயுகத்தில் மத்திய ஆசியா கண்டத்தில் பூமி பாகத்தில் ஆரியர்கள் வசித்தார்கள். குர்தாயுகம் பிறகு திரேதாயுகத்தில் மத்திய ஆசியா கண்டத்தில் வந்த வறட்சியால் சாப்பிடுவதற்கு இல்லாமல், வாழ்வதற்கு அங்குள்ள மக்கள் வேறு பகுதிக்கு குடியேறுதல் நடந்தது. மத்திய ஆசியாவிற்கு சம்பந்தப்பட்டவர் ஆனதினால் அன்றைய காலத்தில் அவர்களை ஆரியர்கள் என்று

சொன்னார்கள். குர்தாயுகம் எல்லாம் மத்திய ஆசியாவில் இருந்த ஆரியர்கள் திரேதாயுகத்தில் கூட்டங்களாக தயாராகி காஷ்மீர், சிந்து நதி பள்ளத்தாக்குகள் வழியாக சேர்ந்து, அங்கிருந்து ஆப்கானிஸ்தான், பஞ்சாப் வரை வந்தனர். பிறகு சில காலம் கடந்து கொண்டிருக்கும் போது கூட்டம் கூட்டமாக உத்தர பிரதேஷ், மத்திய பிரதேஷ் முதலிய பூமி மண்டலம் எல்லாம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள். அதுவரை பாரத நாட்டில் பரவி இருந்த திராவிடர்கள் வடக்கு நாட்டை எல்லாம் விட்டு தெற்கு நாட்டிற்குள் சேர்ந்தார்கள். பாரத நாட்டில் வாயு திசையிலிருந்து மலைப்பகுதிகளில் சிலர், சிந்து நதி மேல் கப்பலில் சிலர் வழி செய்து கொண்டு வந்த ஆரியர்கள் போர் வீரர்கள் ஆனதினால் அவரை திராவிடர்கள் தடுக்க முடியாமல் போனார்கள். அவர்கள் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் ஆரியர்கள் வடக்கு நாட்டிலிருந்து திராவிடர்களை பயமுறுத்தி துரத்திவிட்டார்கள். திராவிடர்கள் சமாதான ஆர்வலர்கள், சண்டை ஆர்வம் இல்லாதவர்கள் ஆனதினால், வடக்கு நாட்டைவிட்டு தெற்கு நாட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள். மத்திய பிரதேஷ் கடைசியில் விந்திய மலையில் கொடூரமான காடுகள் இருந்ததினால் விந்திய மலை வரை ஆரியர்கள் இருந்தார்கள். அப்போதிருந்து வடக்கு நாடு எல்லாம் ஆரியர்கள் நாடு என்றும், தெற்கு நாடுகள் எல்லாம் திராவிடர்கள் நாடு என்றும் அழைத்தார்கள். பாரத நாடு என்னும் பெயர் இல்லாத குர்தாயுகத்தில் இந்து நாடாக அழைக்கப்பட்டது என்று கூறினோம். ஸ்ரீலங்கா, ராமேஸ்வரத்திலிருந்து இமயம் வரை இந்து நாடாக அழைக்கப்படுவதற்கு காரணம், அந்த நாள் நாட்டில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர்களாக இருப்பது தான் காரணம். தெய்வ ஞானம் இருப்பதினால் இது “ஞானிகள் நாடு” என்றும் அர்த்தம் வந்தது குறிப்பாக இந்து நாடாக பெயர் வைக்கப்பட்டது. உலகம் அனைத்திலும் ஞானிகள் உள்ள நாடு, ஞான சக்தி உள்ள நாடு, நாம் வசிக்கும் நாடு ஒன்றே ஆனதினால் நம் நாட்டிற்கு இந்து நாடு என்று பெயர் வந்தது. அந்த நாள் இந்து நாடாக உள்ள நாடு இன்று பாரத நாடாக பெயர்

மாற்றிக் கொண்டது. அப்படி பாரத நாடு என்னும் பெயர் இருந்த பூர்வம் இருந்த வாசனையினால் ஹிந்து நாடு என்றும் இன்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஹிந்து நாடு, பாரத நாடு என்னும் இரண்டு பெயர்கள் இருந்தாலும், வெளிநாட்டில் உள்ளவர்கள் பார்வையில் இதற்கு மற்றொரு பெயர் உள்ளது. அந்த பெயர்தான் இந்தியா. உலகத்தில் மூன்று பெயரில் அழைக்கப்படும் நாடு நம் பாரத நாடு தான் என்றும் யாரும் மறக்கக்கூடாது. மத்திய ஆசியாவில் இருந்து வந்த ஆரியர்கள் முதலில் பார்த்தால் அவர் பாரத நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் மொழியும் ஹிந்தி மொழி அல்ல. அவர்கள் நம் நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னே எழுத்து வடிவம் இல்லாத மொழியை பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். முதலில் எழுத்து வடிவம் இல்லாத சமஸ்கிருத மொழியை ஆரியர்கள் பாரத (இந்து) நாட்டிற்கு அந்த நாள் அவருடன் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது நாடு எல்லாம் இந்துக்களாக இருந்த (ஞானிகளாக இருந்த) இந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், கடவுள் ஞானத்துடன் மிக நெருங்கி உள்ள தெலுங்குப் மொழியை தெரிந்து இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்த தேசத்தில் நுழைந்த ஆரியர்கள், தங்கள் மொழி மீது பிடிப்பு விடாமல் இருப்பதற்கு, ஒரு பக்கம் சமஸ்கிருதப் மொழியை பேசி, மறுபக்கம் சமஸ்கிருதத்தில் சில தெலுங்கு எழுத்துக்களை, மற்றொன்று வேற புதிய எழுத்துக்களை இணைத்து ஒரு முக்கியமான மொழியை தயாரித்து, அதுவரை இந்துக்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த தெலுங்கை ஆரியர்கள் பேசாமல் கட்டு திட்டம் செய்துக் கொண்டார்கள். இந்த விதமாக தயார் செய்கின்ற மொழி இன்று பாரத நாட்டில் அதிகமாக உள்ள ஹிந்தி மொழி. முதலில் தெலுங்கு மொழியை எடுத்துக்கொண்டு ஹிந்தி மொழியை தயார் செய்ததினால், தெலுங்கு வாக்கியங்கள் ஹிந்தி மொழியில் அதிகமாக இன்றும் காணப்படுகின்றது. இந்த விதமாக திரேதாயுகத்தில் எழுத்து வடிவம் உள்ள தெலுங்கு, ஹிந்தி மொழியில் இரண்டும், ஒரு எழுத்து வடிவம் இல்லாத சமஸ்கிருத மொழி தயாரானது. தெலுங்கு மொழி திரேதாயுகத்தில் படிப்படியாக குறைந்து வந்து வெறும்

தெற்கு திசையில் கர்நாடக, ஆந்திரா, தமிழ்நாடு, கேரளா, மாநிலம் வரை இருந்தது. அப்படியே சமஸ்கிருதத்திற்கு வாரணாசி மையமாக இருந்து, ஹிந்தி மொழி வடக்கு திசை எல்லாம் இருந்தது. ஆரியர்கள் தயார் செய்த ஹிந்தி மொழி எழுத்து வடிவத்தை அவர்களே தயார் செய்ததினால், ஹிந்தி எழுத்து வடிவத்தில் சமஸ்கிருத மொழியை எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹிந்தி மொழி தயாராகாத வரை சமஸ்கிருதத்தை பேசுவது தவிர எழுதுவதற்கு முடியாது. ஆரியர்கள் இந்து நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னே ருக் வேதத்தை முதலில் சிறிது பேசுவது மூலம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த விதமாக வேதங்கள் அவர்களுக்கு மிக பிடித்ததாகவும் பூஜை எண்ணங்களாக சொல்லலாம். சிறிது வரை சமஸ்கிருத மொழியில் பேசுவது மூலமாக சொல்லிக்கொண்ட ருக் வேதத்தை இந்து நாட்டுக்கு வந்த பிறகு, ஹிந்தி தயார் செய்த பிறகு ருக் வேதத்தை சம்பூரணமாக தயார் செய்தார்கள். ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் எந்த எந்தப் பகுதிகளை முதல் கைப் பற்றியது, அந்தப் பகுதியைப் பற்றிய விஷயங்கள் ருக் வேதத்தில் எழுதிக் கொண்டார்கள். பிறகு இந்து நாட்டில் எங்கெங்கு போனது மற்ற வேதங்களில் இருக்கும்படி நம் நாடு முதல் பிரதானியான ஜவஹர்லால்நேரு தன் மகள் இந்திரா காந்திக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் விவரித்து எழுதினார். ஆரியர்கள் எழுத்துகள் எதுவதில் திறன் கொண்டவர்கள் உலக விஷயங்களில் மேதாவிகள். அதனால் அவர்கள் முதல் வேத பாகங்கள் சிறிதுசிறிதாக கட்டுரைகள் எழுதினார்கள். வேதங்கள் ஆரியர்கள் தாய்மொழி ஆனதினால் சமஸ்கிருதத்தில் ஹிந்தி எழுத்து வடிவத்தில் எழுதிக்கொண்டார்கள். சமஸ்கிருதம் திரும்பவும் பேசுவதற்கு சுலபமாக உள்ள மொழி, உச்சரிப்புக்கு தெலுங்கில் வாக்கியங்கள் எப்படி இருக்குமோ சமஸ்கிருதத்தில் சுலோகங்கள் கூட அப்படியே இருக்கும். தெலுங்கில் உள்ள வசனம் முதல் வார்த்தை சொன்னால் மற்ற வசனம் எல்லாம் அதுக்குத்தானே வாய்க்கு வந்து வார்த்தையில் கூர்மை இருக்கும். தெலுங்கு மொழியில் வசனங்கள் கூர்மைகள்

அப்படிப்பட்ட மாதுரியம் உள்ளதினால் பொருத்தப்பட்ட கல் ஒரு கல்லை புடுங்கியதனால் மற்ற கல்கள் எல்லாம் அவற்றுக்கு அவை கலகலா சத்தம் வந்து விழுந்தது போல், எழுத்துக்களால் பொருத்தப்பட்ட (கோர்த்து) வசனங்களில் ஒரு சொல் சொல்லப்பட்டால், மற்ற சொல் எல்லாம் நூல் பிடித்தது போல் வரிசையாக வருவது பார்த்த ஆரியர்கள் தெலுங்கு மொழியை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, அது எங்கள் மொழி அல்ல என்னும் எண்ணத்தில் பொறாமை பட்டு, தெலுங்கு மொழியில் உள்ள வசனங்களை அதன் போல் சமஸ்கிருதத்தை ஏதோ ஒன்று தயார் செய்ய வேண்டும் என்று அதிக காலமாக முயற்சி செய்து, கடைசியில் தெலுங்கில் உள்ள இலக்கணம் போல அம்சம் சமஸ்கிருதத்தில் தயார் செய்து கொண்டார்கள். சமஸ்கிருதத்தில் தயார் செய்த அம்சத்தை அனுசரித்து அதன் முறையாக சுலோகங்களை தயார் செய்து பழகிக் கொண்டார்கள். அந்த விதமாக தயாரான சுலோகங்கள் வசனங்கள் உச்சரிப்பு உள்ள ஒரு வசனம் சொன்னால் உடனே மற்ற சொல்கூட உடனுக்குடனே வாய்க்குள் வருவதுபோல் உள்ளதினால், தெலுங்கில் எத்தனையோ காவியங்களை கவிகள் வசனத்தில் எழுதியது போல் ஆரியர்கள் அவர்கள் வரலாறை, வேதங்களை, உபநிஷத்துகளை, பகவத்கீதையை முதலியன இவை எல்லாவற்றையும் சுலோகங்கள் வடிவத்தில் எழுதினார்கள். குர்தாயுகம் பிறகு திரேதாயுகத்தில் சமஸ்கிருதத்தை அபிவிருத்தி செய்துக் கொண்ட ஆரியர்கள் ஹிந்தி மொழி எழுத்து வடிவத்தை உபயோகித்து முதலிலேயே திரேதாயுகத்தில் ராமாயணத்தை சமஸ்கிருத சுலோகத்தில் எழுதினார்கள். அப்படி அவர் முதலிட்ட ரசனைகள் மகாபாரதம் வரை வந்தது. அப்படி கலியுகம் வரை எழுதப்பட்ட எத்தனையோ சமஸ்கிருத கிரந்தங்களை, நம் தெலுங்கு கவிகள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தெலுங்கில் எழுதி நமக்கு கொடுத்தார்கள். சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய பாரதத்தை நம் தெலுங்கு கவிகள் நன்னையா, திக்கண்ணா, எர்ரபிரகட என்பவர் மூன்று பேர் இணைந்து தெலுங்கில் வசனங்கள்

வடிவதில் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அப்படி வசனங்கள் விவரம் கொடுத்த முறை எவ்வளவோ பெரிதாக உள்ள வசனங்கள் விவரம் தெரிந்தவர்களுக்கு தெரியும். ஆரியர்கள் வசனங்களில் உச்சரிப்பு அழகுக்கும் மேல் மிக்க சுலோகங்களை தயார் செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் செய்த! அவர்கள் எழுதிய காவியங்கள், இதிகாசங்கள் எல்லாம் தெலுங்கு வசனங்களில் சுலோகங்களுக்கு மேல் அழகாக தெரிகின்றது. இன்று மனிதர்களுக்கு வரலாற்றில் நடந்த சமாச்சாரம் அதிகமாக தெரியாமல் போனதினால், ஆரியர்கள் முதலில் செய்த பொறாமை வேலைகள் இன்று திராவிடர்களுக்கு சிறிதளவும் தெரியாமல் போனது. மேலும் நாங்கள் திராவிட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னும் விஷயமும் தெற்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் மறந்து போனார்கள். ஆனால் ஆரியர்கள் வம்சத்தை சேர்ந்தவர்கள் வடக்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்போதும் யாருக்கும் தெரியாமல், திராவிடர்கள் மீது பாரபட்சம் இப்போது வரை காண்பித்து வருகிறார்கள். இதுவரை ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மொழி விஷயங்கள் பற்றி தெரிந்து கொண்டோம். இப்போது திராவிடர்களுக்கு திராவிடர்கள் என்னும் பெயர் எப்படி வந்தது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். ஸ்ருஷ்டி ஆதியில் கடவுள் தன் ஞானத்தை மனிதர்களுக்கு தெரிய வேண்டும் என்று பஞ்சபூதங்களில் பெரியதான ஆகாசம் என்னும் பூதத்தினால் தன் ஞானத்தை சத்தம் வடிவத்தில் சூரியனுக்கு கேட்கும்படி தெரிவித்தார். சூரியன் எரியும் பெரிய கோளம் அது சூரியன் ஸ்தூல தேகம் மட்டுமே, சூரியன் ஆகாசவாணிலிருந்து வந்த சத்தத்தை தன் சூஷ்மா தேகத்தில் உள்ள புத்தியால் உணர்ந்து, தன் கேட்ட ஞானம் எல்லாத்தையும் பூமி மேல் உள்ள மனு என்னும் ஒரு நபருக்கு சொன்னார். முதலில் ஒரு பூதம் சொன்ன விஷயத்தை கிரகம் கிரகித்து அதே விஷயத்தை மனு என்னும் மனிதனுக்கு சொன்னார். பூமி மண்டலத்தில் பல நாடுகள் இருந்தாலும் பல மனிதர்கள் இருந்தாலும், இந்து தேசத்தில் (பாரத தேசம்) இந்த நாட்டில் உள்ள மனிதனுக்கே சூரியன் சொல்லுவதற்கு காரணம் ஏதாவது

இருக்கிறதா? என்னும் கேள்வி எனக்கே வந்தது. அப்போது நீங்கள் என்னைக் கேட்கலாம், எனக்கே கேள்வி வரும்போது நானும் பதிலுக்காக யாரையோ ஒருத்தரை கேட்க வேண்டும் அல்லவா! எனக்கு வந்த கேள்வியை பற்றி வேறு யாரையும் கேட்க மாட்டேன் என்று பல பேருக்குத் தெரியும். நான் கேட்பது என் பக்கத்தில் இருக்கின்ற வரை தான். என் பக்கத்தில் இருக்கின்றவர் எனக்குத் தெரியும் மேலும், அவரை கேட்டால், என்னை நடத்துபவன் என் நண்பன் ஆனதினால் அவர் இந்த விதமாக சொல்லுகிறார். இந்த கோளத்தில் முதலில் தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர் சூரியன் ஒருவர் தான். சூரியன் எல்லா திசையிலும் தன் கதிர்களை செலுத்துபவர் தன்னுடைய சூஷ்மா தேகத்தில் எங்கேயாவதும் போவார். அதனால் முதன் முதலில் தெய்வ ஞானத்திற்கு அருகதை பெற்றவர். சூரியன் தன்னுடைய சூஷ்மா தேகத்துடன் பூமி மீது மனுவிற்கு ஞானம் சொன்னதால் இதுவரை உலகத்தில் தெரியாத காரணம் உள்ளது. மனு என்னும் நபர் வசிக்கும் நாடு அதற்கு முக்கியக் காரணமாகும் என்று சொல்லலாம். அதன் பிறகு அந்த நாளில் தான் வாழ்வதற்கு பூமி மீது வரவில்லை என்னும், எனக்கு தெரிய வேண்டியது ஏதோ இருக்கின்றது என்னும் வாழ்க்கையில் திருப்தி இல்லாதவர் மனு. மேலும் அவருக்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஆர்வம் இருப்பதினால் அவருக்கே ஞானம் சொன்னார். அவர் ஆர்வத்திற்கு முன்பு அவர் வசிக்கும் நாடு முக்கியமான காரணம் கூறினோம் அல்லவா! அது எப்படி முக்கியமானது! ஒரு தடவை பூமி மண்டலத்தில் **194** நாடுகள் எல்லாம் பூமி கோளம் வரைபடத்தை கவனித்தால் **194** நாடுகளில் எந்த நாடுகளுக்கு இல்லாத வடிவம் உருவம் பூர்வம் உள்ள இந்து நாட்டிற்கு இருந்தது. ஒரு மனிதன் தன் வலது தோள்பட்டையில் ஒரு சின்ன மூட்டையை தூக்கிக் கொண்டு போகும் போது எப்படி இருக்குமோ, அதற்கு நெருங்கிய ஜாடை உள்ள உருவம் இந்து நாட்டிற்கு இருப்பதுபோல், அந்த வரைபடம் கவனித்தவர் எல்லோரும் உணரலாம். பெரியதான ஆசியா கண்டத்தில் இந்திய நாடு குறிப்பான ஒரு துணைக்கண்டம் போல உள்ள, ஒரு குறிப்பாக உருவத்தை

போல் உள்ளது. அப்படி இருக்கும் படி கடவுளே உருவாக்கினார். அப்படி மனிதன் வடிவம் போலே குறிப்பாக உள்ள வரை படத்தை பிறகு பக்கத்தில் பார்க்கலாம். படத்தில் கிட்டத்தட்ட மனிதன் வடிவம் போல் உள்ள இந்து நாடு காணப்படுகிறது. ஸ்ரீலங்கா கால் கீழ் ஆதாரம் கொண்ட பூமி போல் தெரிகின்றது மேற்கு தொடர்ச்சி, கிழக்கு தொடர்ச்சி (மலைகள்) இரண்டு கால்களாக உள்ள, விந்தியா இடுப்பு போலிருக்கின்றது. இந்தப் பக்கம் பாகிஸ்தான் வலது கையாக, அஸ்ஸாம், நாகாலாந்து இடது கையாக உள்ளது, பூர்வம் திருதராஷ்டிரன் மனைவி காந்தாரி பிறந்த நாடு காந்தார நாடு இப்போது

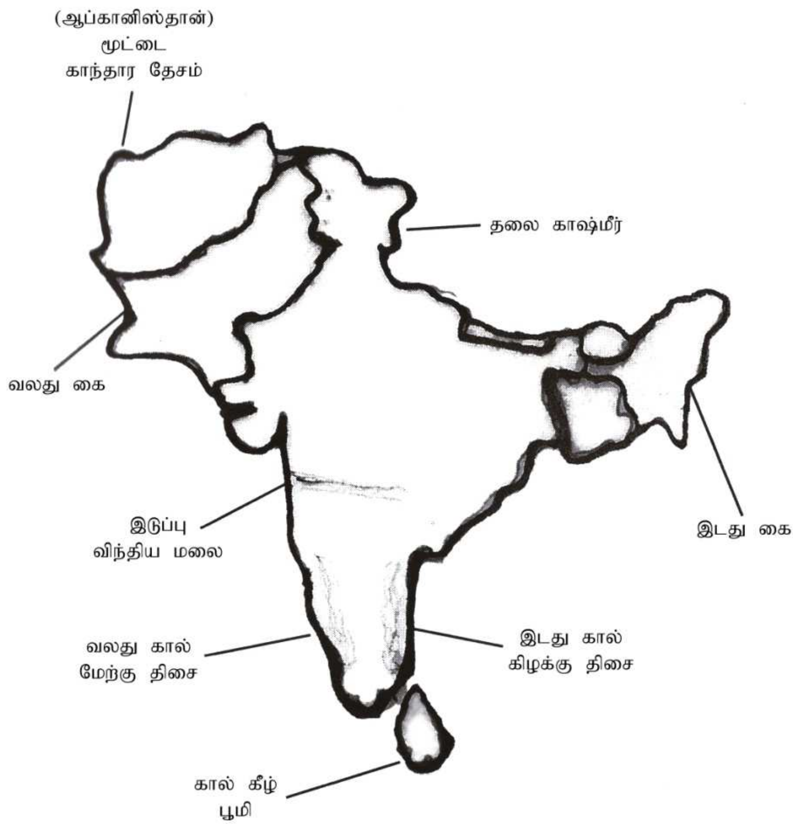

ஆப்கானிஸ்தான் மூட்டை போல் உள்ள ஜம்முகாஷ்மீர் தலை போல் உள்ளதாக உணரலாம். இன்று வேறு நாடாக உள்ள இப்போது உள்ள பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், அப்படியே மறுபக்கம் உள்ள நேபால், பூட்டான், பங்களா தேசம், ஸ்ரீலங்கா, முதலியன நாடுகள் எல்லாம் அப்போது பாரத நாட்டில் உள் பாகம் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த விதமாக உலகத்தில் எந்த நாட்டில் இல்லாத குறிப்பு இந்து நாட்டில் உள்ள உருவத்தில் இருப்பதினால், உலகமெல்லாம் இன்று பாரத நாடாகவுள்ள நம் நாடு தெய்வ ஞானத்திற்கு தகுதி பெற்றது. கர்மம் என்னும் கனத்தை தூக்கி, என்றென்றும் கர்மத்தை அனுபவித்த மனித ஜாதிக்கு நான் சொல்லுகின்ற ஞானம் இருப்பதுபோல, மனிதன் உருவம் கொண்ட பாரத நாட்டில் முதல் ஞானத்தை சூரியன் சொல்லி, இந்து நாட்டிற்கு சூரியன் ஆதி குருவானார். ஸ்ரீலங்காவுக்கு மிக அருகே உள்ள ராமேஸ்வரத்திற்கு பக்கமாக வசித்துக்கொண்டிருந்த மனு என்னும் நபருக்கு சூரியன் முதன் முதலில் ஞானம் சொன்னார். அந்த விதமாக ஆதியில் முதலாவதாக பூமியில் ஞானம் வந்து சேர்ந்தது. அப்படி வந்த ஞானம் சுயமாக கடவுளே ஒரு பூதத்தினால் சொல்லி, அதே ஞானத்தை சூரியன் கேட்டு கூறியதினால், நம் நாட்டிற்கு எல்லாம் நாட்டைவிட முதல் தெய்வ ஞானம் நுழைந்தது. தெற்கு பாரத நாட்டில் நுழைந்த ஞானம் குர்தாயுகத்தில் பாரத தேசம் எல்லாம் பரவி ஒவ்வொரு மனிதனும் ஞானம் தெரிந்தவர்களாக இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஞானம் தெரிந்து கொண்டிருப்பதினால் குர்தாயுகம் முதலிலேயே நம் நாடு (பாரத நாடு) ஞானிகள் நாடு என்னும் அர்த்தம் வரும்படி இந்து நாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்து என்றால் சந்திரன் என்று அர்த்தம். சந்திரன் ஞானத்திற்கு அடையாளமாக உள்ளதால் சந்திரன் பெயர் இருப்பதுப்போல் இந்து நாடு என்று அந்த நாள் பெயர் வைக்கப்பட்டது. அந்த நாள் மனிதர்கள் வசிக்கும் எல்லாம் பட்டணங்கள் பாதி சந்திரன் வடிவம் உருவத்தை இருப்பதுபோல் வளைந்து இருந்தது. அலஹாபாத்தில் கங்கா நதி அற்புதமாக சந்திரன் வடிவத்தில் வளைந்து உள்ளது. காசி முழ்கும் நகரங்களில் சந்திரன்

வட்டம் உருவத்தில் நிர்மிக்கப்பட்டது. மற்றும் பாரத நாடு எல்லாம் ஞான மையமாக உள்ளதினால் சந்திரன் வடிவம் பெயர் அடையாளம் இருக்கும்படி இந்து நாடு என்னும் முக்கியமானவர்கள் கூறியதால், எல்லோரும் அவர் வார்த்தையை கௌரவித்து இந்த நாட்டை இந்து நாடு என்னும், இந்துக்கள் நாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த விதமாக உலகத்தில் எந்த நாட்டிற்கு இல்லாத பெயர் நம் நாட்டிற்கு வருவது இந்த நாட்டில் பிறந்த நம் எல்லோரும் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். இன்று காலத்தில் பாரத நாட்டிற்கு முழுமையாக தெற்கிலுள்ள ஸ்ரீலங்கா திரேதாயுகத்தில் (த்ரைதாயுகத்தில்) இந்து நாடான பாரத நாட்டில் இணைந்திருந்தது. கடல் ஓரங்களில் உள்ளதினால் இயற்கை அதிர்ச்சிகரமான பூகம்பங்கள் மற்றும் சுனாமிகள் காரணத்தினால் சிறிது தூரம் பிரிந்துபோய் குறிப்பான பூமியாக, வேறு நாடாக தெரிகின்றது. த்ரைதாயுகத்திலும் பாரத நாட்டில் இணைந்து இருந்ததினால் லங்கா பகுதிகளும் திராவிட ராஜ்ஜியங்களுக்கு சேர்ந்தது என்று சொல்லலாம். ஒரு குறிப்பு முறையாக துவாபரயுகம் நடு காலத்தில் லங்கா பாரத நாட்டிலிருந்து பிரிந்து முக்கியமான தனி நாடானது. புவியியல் முறையாக மனிதன் வடிவம் போல் உள்ள பாரத நாட்டை குர்தாயுகத்தில் இந்து நாடு என்று சொன்னார்கள் என்று கூறிக் கொண்டோம். திரேதாயுகத்தில் ஆரியர்கள் இந்த நாட்டை கைப்பற்றி கொண்டு, வடக்கு பாரத நாட்டில் உள்ள இந்துக்கள் எல்லோரையும் தெற்கு பாரத நாட்டிற்கு துரத்தி விட்டார்கள். அந்த நாளில் மத்திய ஆசியாவில் வறட்சி காரணத்தினால் சாப்பிடுவதற்கு கூட இல்லாமல் வாழ்வதற்கு கூட்டம் கூட்டமாக கூடிவந்த ஆரியர்கள் பாரத நாட்டில் நுழைந்து, கங்கா நதி ஓரத்தில் மற்ற வேறு நதி பகுதிகளில் விவசாயம் முதலியன காரியங்கள் செய்து வாழ்க்கையை கடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுவரை அந்தப் பகுதிகளில் அங்கு இருந்த திராவிடர்கள் ஆரியர்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். வாழ முடியாமல் சாவோ வாழ்வோ என்னும் துணிந்து வந்த ஆரியர்கள் திராவிடர்களை அவர் இருந்த பகுதியில் இருந்து துரத்தி விட்டார்கள். அப்படி

விந்திய மலைப் பகுதிகள் வரை பாரத நாட்டிலுள்ள பூமி பாகத்தை கைப்பற்றிக்கொண்டு திராவிடர்களுக்கு வடக்கு நாட்டில் நிற்பதற்கு நிழல் கூட இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். இந்த விதமாக திரேதாயுகத்தில் ஆரியர்களுக்கு திராவிடர்களுக்கு சண்டை ஆரம்பித்தது. ஆரியர்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும் என்னும் சுபாவம் பெற்றவர்கள். வேறு ஒருவரிடம் அடிமையில் வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு இஷ்டம் இருக்காது. அதனால் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு அவர்கள் முதல் தயார் செய்த வேதங்களை உபயோகித்துக் கொண்டார்கள். ஹிந்தி எழுத்து வடிவம் தயார் செய்யாதவரை மனப்பாடமாக கூறிக்கொண்ட வேதங்களை அங்கெங்கே எழுதி வைத்தார்கள். மேதாவியாக இருந்த ஆரியர்கள் ஆறு கோடி மக்கள் பாரத நாட்டிற்கு வந்தார்கள். அதற்கு முன் பாரத நாடு எல்லாம் மூன்று கோடி திராவிட மக்கள் மட்டும் தான் இருந்தார்கள். அதில் வடக்கு நாட்டில் அங்கெங்கும் கலந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சம் மக்கள் மட்டும் இருந்தார்கள். ஆரியர்கள் கூட்டம்கூட்டமாக **6** கோடி மக்கள் வடக்கு பாரத நாட்டிற்கு வந்ததினால், அவர்களைப் பார்த்து தாங்காமல் திராவிடர்கள் மெதுவாக தெற்கு நாட்டிற்கு சேர்ந்து கொண்டார்கள். பக்கத்து நாட்டில் இருந்து வந்த ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மீது அடிமையாக சுபாவம் உள்ளவராக, திராவிடர்களை பொறாமையாக பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். எங்கேயாவது திராவிடர்கள் கண்ணுக்குத் தெரிந்தால் அவரை பொறாமையாக பேசுவது சுபாவமாகவே வைத்துக்கொண்டார்கள். திராவிடர்களை கேலி செய்வது ஆரியர்கள் முக்கியமான நோக்கமாக இருந்தது. இந்த நாள் வரை கூட அவருடைய சுபாவம் மாறவில்லை, திராவிடர்கள் மட்டும் தவறான முறை ஆரியர்களிடம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்று தெற்கு நாட்டிலுள்ள திராவிடர்கள் அவர்கள் சரித்திரத்தை முழுமையாக மறந்து பூர்வம் என்ன நடந்தது கூட தெரியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஆரியர்கள் மட்டும் அவர் சரித்திரத்தை பல பேர் முக்கியமானவர்கள் மட்டும் நினைவு வைத்துக்

கொண்டிருக்கின்றார்கள். திராவிடர்கள் மீது பாரபட்சம் பொறாமையும் இன்று கூட விடவில்லை. எவ்வளவோ விவரம் தெரிந்த மனிதன், **14** மொழி தெரிந்தவர், பாரத பிரதமராக சிலவருடங்கள் கஷ்டங்கள் வராமல் சாமர்த்தியமாக பாரத நாட்டை ஆண்ட பி. வி நரசிம்மராவ் டில்லியில் இறந்தார், அவர் ஆந்திரப் பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர் ஆனதினால், திராவிட ஜாதிக்கு சேர்ந்தவர் என்னும் தெரிந்த ஆரியர்கள் இறுதி சடங்கு கூட டில்லியில் நடத்து வதற்கு கூட ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இந்த விதமாக பல சந்தர்ப்பத்தில் இன்று கூட அந்த விதமாகவே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிறிது உலக மேதாவியான ஆரியர்கள் துவாபரயுகத்தில் இருந்து தெற்கில் கூட நுழைந்து ஆரியர்கள் அங்கங்கு விவரமாக பேசிக்கொண்டு, திராவிடர்கள் நடுவில் சண்டை வைத்து பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்த சந்தர்ப்பமும் உள்ளது. இன்று விஷயம் பக்கத்தில் வைத்து பூர்வம் நடந்த விஷயங்கள் கூறிக் கொண்டால், இன்று திராவிடர்களுக்கு தெரியாத எத்தனையோ விஷயங்கள் வெளியே வரும். என் பிறப்பு திராவிடர்களில் உள்ளது, அதனால் திராவிடர்களுக்கு நடந்த, நடந்து கொண்டிருக்கும் அநியாயம் பற்றி சொல்லுவது என்னுடைய கடமை. அதனால் முதலில் **“திரவிட” ளு** என்னும் பெயர் அந்த நாள் குர்தாயுகத்தில் மனிதர்களுக்கு எப்படி வந்ததோ தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆசியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் “ஆரியர்கள்” என்னும் பெயர் கூப்பிடுவதற்கு முன் அவர் அவரை ஆசியர்கள் என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆசியர்கள் என்றால் ஆசியா கண்டத்தில் வசித்துக் கொண்டு இருப்பவர் என்று அர்த்தம். அப்படிப்பட்டவர் இந்து நாட்டில் நுழைந்த சில காலத்திற்கு திராவிடர்களில் உள்ள ஞானத்தைப் பார்த்து, அவர்கள் எங்களை விட பெரியவர் அல்ல, அவர் எப்போதும் எங்களை விட குறைந்தவர்கள் என்னும் நோக்கத்துடன் வரும்படி ஆசியர்கள் என்னும் பெயரை சிறிதாக மாற்றம் செய்து “ஆரியர்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆரியர்கள் என்றால்! குருக்கள் என்னும் அர்த்தம் வருவதினால், அவர்கள் குரு ஆனால் மற்றவர்கள் எல்லோரும் அவர்கள்

கீழ் சிஷ்யர்கள் ஆகவே இருப்பார் என்னும் நோக்கத்துடன் அவர்களை ஆரியர்களாக பாரத நாட்டிற்கு வந்த பிறகு சொல்லிக் கொண்டார்கள். அந்த விதமாக பெயர் வைத்துக் கொண்டது ஆரியர்கள் குற்றம் வெளிப்படையாகிறது. நாங்கள் திராவிடர்கள் விட பெரியவர் என்னும் எண்ணங்கள் முழுமையாக தெரிந்து போகின்றது. அந்த நாட்களில் திராவிடர் ஆரியர்கள் செய்த குற்றங்கள் உணராமல், அவர் பார்வை எல்லாம் ஆத்ம ஞானம் மீது லக்னம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். உலக ஞானம் மீது அதிகமாக பார்வையில்லாத திராவிடர்களை ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மீது பொறாமையாக உள்ளார் என்னும், அவர்களை ஏளனமாக பார்க்கின்றார்கள் என்னும், நினைக்காமல் அவர் வேலையை அவர் செய்துகொண்டுயிருந்தார்கள். பூமி மீது முதன் முதலாக ஞானம் தெரிந்தது தெற்கு நாட்டிற்கு சேர்ந்ததினால், கடவுள் தெரிவித்த ஞானத்தை தெற்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துக் கொண்டு எல்லோரும் ஞானிகள் ஆகவே இருந்தார்கள். முதல் தெய்வக் ஞானம் தெரிந்தவர்களுக்கு **“திராவிடர்கள்”** என்று பெயர் வந்தது. அதற்கு முன் நம் நாட்டிற்கு இந்து நாடு என்னும், நாட்டு மக்களை திராவிடர்கள் என்னும் அழைப்பவர் யாருமில்லை. ஸ்ருஷ்டி நடந்த சில காலத்திற்கு இது எல்லாம் நடந்தது. அப்போது நாட்டிற்கு ஒரு பெயர் இருக்க வேண்டும் என்னும், அவர்களுக்கு ஒரு பெயர் இருக்க வேண்டும் என்னும் நிலையில்லாத வாழ்க்கையை கடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். வெற்று காகிதமாக இருந்தர்கள். அப்போது மக்களுக்கு சூரியன் மனுவினால் ஞானத்தை தெரியும்படி செய்தார். தெய்வ ஞானம் தெரிந்தபிறகு அவரில் முக்கியமானவர்கள் சிலர்கள் ஆத்மா தெரிவித்ததால் நம் நாட்டிற்கு பெயர் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள். அப்போது அவர் இந்து நாடு என்னும் பெயர் வைத்துக் கொண்டார்கள். மனிதன் உள்ளே புதிய ஆலோசனைகள், புதிய விதானங்கள், புதிய சித்தாந்தத்தை வழங்கியவர் ஆத்மா ஆனதினால் புதியதாக வந்த **“இந்து”** நாடு என்னும் பெயர் ஆத்மா தெரிவித்தது

என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். "மத்தஹ சுமுருத்தீர் ஞான மபோஹா நன்ச்ச" என்னும் பகவத்கீதையில் வாக்கியம் பிரகாரம் என்னால்தான் ஞானம், ஞாபகம், கற்பனை வரும் என்று கூறி நாட்டிற்கு பெயர் ஞானம் பிரகாரம் இந்து நாடு என்று வந்தது. இந்து என்றால் ஞானி என்று முதலிலேயே சொல்லிக் கொண்டோம். தெய்வஞானத்திற்கு, உலகம் ஞானத்திற்கு சந்திரன் அதிபதி என்று ஜோதிட சாஸ்திரத்திலும் தெரிகின்றது. இந்து என்றால் ஞானி என்று அர்த்தம். இந்துக்கள் என்றால் ஞானிகள் என்று அர்த்தம். ஆனால் ஞானிகள் என்னும் வார்த்தை உலகக் ஞானிகளா? பரமாத்மா ஞானிகளா? என்ற கேள்வி எழும்பி உள்ளது. அதனால் அப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு பதிலாக நாங்கள் பரமாத்மா ஞானிகளே, உலக ஞானிகள் அல்ல என்னும் மக்களுக்கு குறிப்பாக பெயர் வைக்கப்பட்டது. இந்த நாட்டில் வசிக்கின்றவர் எல்லோரும் இந்துக்கள் ஆனால், நாங்கள் பலான இந்துக்கள் என்னும் கூறி நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் அவர் ஞானத்திற்கு சரியானதாக பெயர் வைக்கப்பட்டது. அந்த நாள் உள்ள மக்கள் எப்படிப்பட்ட ஞானத்திலிருந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட ஞானத்தை தெரிவிப்பதற்கு **"திராவிட"** என்னும் மூன்று எழுத்து பெயரை எண்ணிக்கொண்டு நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரையும் திராவிடர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்த நாள் சூரியனினால் தெரிந்த ஞானம் எது இருக்கிறதோ அதற்கு சரியானதாக பெயரை அர்த்தம் வரும் படி **"திராவிட"** என்னும் மூன்று எழுத்துக்களை கோர்த்து பெயர் வைத்தார்கள். அர்த்தம் என்றால் அர்த்தத்தில் கூடி இருக்கின்றது என்று அர்த்தம் அல்லவா! ஆனால் திராவிட என்னும் சொல் எந்த அர்த்தத்தில் கூடி இருக்கின்றது என்று யாராவது கேட்டால், அந்த விவரம் தெரியும் படி அந்த நாள் ஞானிகளான பெரியவர்கள் இந்த விதமாக தெரிவித்தார்கள். "அவர்கள் தெரிந்து கொண்ட ஞானம் மிக முக்கியமான பரமாத்மா ஞானம். அதில் இயற்கை ஞானம் சம்பந்தம் இல்லாமல் வெறும் பரமாத்மா ஞானம் மட்டும் தான் உள்ளது. பரமாத்மா சிருஷ்டி பூர்வம் ஒருவர் தான் சிருஷ்டி பிறகு

மூன்று ஆத்மாவாக பிரிந்த விஷயத்தை உருவாக்கினார். அவர் மூன்று ஆத்மாவாக பிரிந்து இருந்தாலும் அவற்றில் ஒன்று ஜீவாத்மாவாக, இரண்டாவது ஆத்மா, மூன்றாவது பெயரில்லாத ஆத்மாவுக்கு எல்லாம் வேறாக இருக்கின்றது அதே அர்த்தத்தில் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சூரியன் கூறியது எல்லாம் மூன்று ஆத்மா ஞானம் ஆனதினால் மூன்று ஆத்மாவுக்கு அடையாளமாக மூன்று எழுத்துக்களை எண்ணிக்கொண்டு, அந்த எழுத்துக்கள் பெயரை அப்போது இருந்த மக்களுக்கு பெயர் வைத்தார்கள். பரமாத்மாவில் இருந்து முதலில் ஆத்மா பிரிந்த பிறகு ஜீவாத்மா பரமாத்மாவில் இருந்து பிரிந்து வந்தன. கடவுள் என்பது பரமாத்மாவில் இருந்து ஆத்மா, ஜீவாத்மா வந்தது. அதனால் முதலில் பரமாத்மாவுக்கு அடையாளமாக **"திரா"** என்பது இரண்டாவது ஆத்மாவுக்கு அடையாளமாக **"வி"** என்னும் எழுத்தை மூன்றாவது ஆத்மாவான ஜீவாத்மா அடையாளமாக **"டா"** என்னும் எழுத்தை அடையாளித்து மூன்று எழுத்துக்களை இணைத்து திராவிட என்னும் வார்த்தை வரும்படி செய்தார்கள். மூன்று ஆத்மாவில் கலந்துள்ள மனிதன் என்னும் **"திராவிட"** என்னும் எழுத்தில் இருந்து எல்லோரையும் கலந்து திராவிடர்கள் என்று சொன்னார்கள். திராவிடர்கள் என்னும் பெயரில் ஒரு விசேஷம் உள்ளது அது என்னவென்றால்! பரமாத்மா, ஆத்மா, ஜீவாத்மா, என்னும் மூன்று ஆத்மாவில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவாத்மாவுக்கும் எந்தவிதமான சம்மந்தம் இல்லை. ஜீவாத்மா வுக்கு பரமாத்மா யார் என்று தெரியாது. ஜீவாத்மாவுக்கு கிடைக்காதவர் பரமாத்மா. ஆனால் இருவருக்கு நடுவிலுள்ள ஆத்மா மட்டும் இப்படி பரமாத்மாவில், அப்படி ஜீவாத்மாவுடன் எப்போதும் சம்மந்தம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும். பரமாத்மா **(கடவுள்)** ஆணைப் பிரகாரம் நடந்துகொண்டு, ஜீவாத்மாவை கர்ம பிரகாரம் நடத்துவது நடுவிலுள்ள ஆத்மா தான். இன்னும் விவரமாக சொன்னால் பரமாத்மா உருவம், பெயர், வேலை இல்லாதவர் பரமாத்மாவில் சிறிதளவு கூட சம்மந்தமில்லாத ஜீவாத்மாவுக்கும் கூட வேலை செய்யாத உருவம், பெயர் உள்ளவர், பரமாத்மாவை போல் வேலை

செய்யாதவர் போல் கஷ்டத்தையும் சுகத்தையும் மட்டும் அனுபவிக்கின்றது. அனுபவிக்க வேண்டியது வேலை என்னும் நினைத்துக்கொண்டால் உருவம், பெயர், வேலை இருக்கின்றவராக ஆவர். குறிப்பாக எந்த வேலை செய்யாதவர் ஆனதினால், ஒருவிதமாக கடவுள் போல் வேலை இல்லாதவர் என்று சொல்லலாம். இனி நடுவில் உள்ள ஆத்மா மட்டும் ஒரு நொடி கூட சும்மா இருக்காமல் ஜீவன் கர்ம பிரகாரம் வேலைகளை எல்லாவற்றையும் ஆத்மா செய்துகொண்டிருக்கும். தேகத்தில் உள்ளே ஒவ்வொரு நடக்கின்ற வேலைகளை, தேகத்தில் வெளியே எந்த காரியங்களையும் அவற்றை ஆத்மா சுயமாக செய்கின்றது. ஜீவன் செய்யாமல் ஒவ்வொரு நொடியும் செய்கின்ற வேலையை ஆத்மா செய்கின்றது என்னும் விஷயம் யாருக்கும் தெரியாது என்று சொல்லலாம். ஒரு கர்ம யோகிகளுக்கு தவிர ஆத்மா வேலை செய்கின்றது என்னும் விதானம் யாருக்கும் தெரியாது. எல்லோரும் நடக்கின்ற வேலை எல்லாவற்றையும் ஜீவனே செய்கின்றான் என்னும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேகத்தில் உள்ள ஜீவன் கஷ்ட சுகம் உருவத்தில் வருகின்ற கர்மத்தை அனுபவிக்க வேண்டியது தவிர, கடவுள் போல் வேலை செய்யாதவராக இருந்தார். ஜீவன், கடவுள் வேலை செய்யாமல் தேகத்தின் உள்ளே எந்திரியங்களில், தேகத்திற்கு வெளியே எந்திரியங்களின் வேலை செய்கின்றவர் ஆத்மா ஒருவரே. ஆத்மா வேலை செய்வதினால் தனக்கு கீழ்வுள்ள ஜீவாத்மாவின் மேலுள்ள, பரமாத்மாவுடன், எப்போதும் சம்பந்தம் உள்ளதினால் மேல், கீழ் இருவரிடம் சம்பந்தம் உள்ள ஆத்மாவை மேல் கீழ் உள்ள பூஜ்ஜியம் உள்ள **“வி”** என்னும் எழுத்தில் அடையாளிதோம். **“வி”** என்னும் மேல் சுழி இருந்து, கீழ் சுழி இருந்ததினால் இரண்டு பக்கம் ஒரே விதமாக வளைந்து இருப்பதினால் ஆத்மாவுக்கு அடையாளமாக இருப்பதில் **“வி”** என்னும் எழுத்து முழுமையாக ஞானம் கொண்டிருக்கின்றது. கீழ் **“வி”** உருவத்தை பெரியதாக செய்து காட்டுகிறோம் பாருங்கள்.

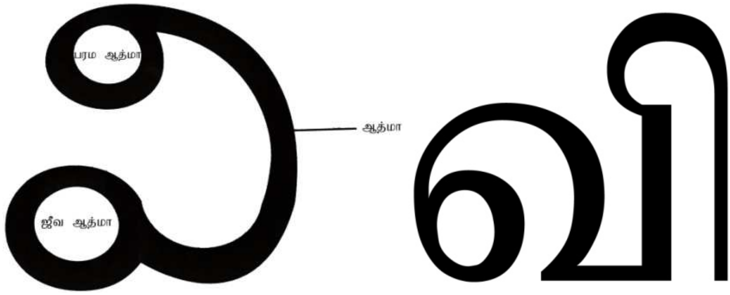

தெலுங்கில் (வி)

தேகத்தில் கத்திக்கு அருக்காத, அக்னி எரியாத, நீருக்கு நனையாமல் ஆத்மாக்கள் இரண்டு உள்ளது. அதுவே ஒன்று பரமாத்மா, இரண்டாவது ஜீவாத்மா. அப்படியே வேலை இல்லாத ஆத்மாக்கள் கூட பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும் தான். இந்த இரண்டு ஆத்மாவுக்கு நடுவில் இரண்டிற்கு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது ஆத்மா ஒன்று தான். மேல் பரமாத்மா கீழ் ஜீவாத்மா இருக்கும்போது இரண்டிற்கும் சம்பந்தம் இருப்பது தெலுங்கு எழுத்தில் குறிப்பாக **“வி”** ஒன்று மட்டும் தான் இருக்கின்றது. தெலுங்கு மொழியில் **“வி”** என்னும் எழுத்து ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுக்கு சம்பந்தம் இருக்கின்ற ஆத்மாவை தன் ஜாடையில் காண்பிக்கின்றது. ஆனால் ஆத்மா ஞானம் தெரிந்தவர்கள் என்னும் குறிப்பில் **“வி”** இந்த எழுத்தை நடுவில் இருக்கும் படி **“திராவிட”** என்னும் சொல்லை அந்த நாள் ஞானிகள் அடையாளித்தார்கள். **“திராவிட”** சொல்லின் நடுவில் உள்ள (வி) உருவத்தை அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டோம். அப்படியே உயிர்க்கு முன்னும் பின்னும் **திரா - டா** என்னும் எழுத்தை அந்த நாள் ஞானிகள் எப்படி தெரிவித்தாரோ பார்க்கலாம். பரமாத்மாவில் இருந்து ஆத்மா, ஜீவாத்மா என்னும் இரண்டு ஆத்மாக்கள் பிரிந்தது என்றும் முதலிலேயே சொல்லிக் கொண்டோம். அதனால் பரமாத்மாவை குறித்த எழுத்துக்கள் இரண்டு எழுத்துக்கள் இணைந்து இருக்க வேண்டுமென்றும் நோக்கத்துடன் **“தி”** மற்றும் **“ரா”** வை இணைத்து **“திரா”** சம்யுக்தா என்றால் (இரண்டு எழுத்துக்கள் இணைப்புதல்)

எழுத்துக்கள் வைத்தார்கள். **"திரா"** என்னும் எழுத்தை பிரித்துப் பார்த்தால் **"த"** மற்றும் **"ரா"** என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் உள்ளது என்று தெரிகிறது. அதனால் இரண்டு ஆத்மாவுக்கு பெரியது பரமாத்மா அடையாளமாக திரா என்னும் எழுத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டோம். அப்படியே ஜீவாத்மாவுக்கும் **"ட"** என்னும் எழுத்தை அடையாளிக்க வேண்டும். ஜீவாத்மா எந்த ஆத்மாவையும் சம்பந்தம் இல்லாததினால் ஒரே எழுத்தான **"ட"** என்னும் எழுத்தை ஜீவனுக்கு அடையாளமாக வைத்தது. பரமாத்மா அடையாளத்திற்கு **"திரா"** எழுத்துக்கள் பக்கத்தில் ஆத்மா அடையாளமாக **"வி"** என்னும் எழுத்து இருக்கும்போது இறுதியில் ஜீவாத்மா அடையாளமாக **"ட"** உபயோகித்தார். **"ட"** என்னும் எழுத்துச் சத்தம் நின்று போகின்றது. மேலும் ஜீவா ஆத்மாவிற்கு அடையாளமாக **"ட"** என்னும் எழுத்தை சொல்லிக் கொண்டார்கள். மூன்று எழுத்துக்களை இணைத்து திராவிட என்னும் சொல்லுவதில், மூன்று ஆத்மாவைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்றும் தெரியும்படி **"ட"** என்னும் இறுதி எழுத்து உடைத்துப் போட்ட சப்தமாக சொல் இருப்பதினால், மூன்று அர்த்தத்தில் கூடியுள்ள எழுத்துக்களை பெரியோர்கள் எண்ணிக்கொண்டு, மூன்று ஆத்மா ஞானத்தை தெரிந்தவர்கள் இந்துக்களே அந்தநாளில் திராவிடக் ஞானம் தெரிந்தவர்கள் என்னும் நோக்கத்துடன் திராவிடர்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்தவிதமான எண்ணங்களில் திராவிடர்கள் என்றாலும், திராவிட ஞானம் என்றாலும் அந்த நாள் உலகம் எல்லாம் பெரிய பெயரும் புகழும் இருந்தது. அதனால் திராவிட ஞானமுள்ள நாடு என்னும் அதனை ஞானிகள் நாடு என்னும் அர்த்தத்துடன் இந்து நாடு என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். மத்திய ஆசியா கண்டத்தில் இருந்து வந்த ஆசிரியர்கள் ஞானிகளான திராவிடர்களை பார்த்து, பொறாமை பட்டு அவர்களை விட இவர்கள் பெருமையாக சொல்லிக் கொண்டு நாங்கள் ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆரியர்கள் என்றால் குரு என்னும் அர்த்தம் வருவதினால், அவர்கள் ஞானிகளை விட

பெரியவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவரிடம் தெய்வ ஞானம் சிறிதளவுகூட இல்லை. தெய்வ ஞானம், மூன்று ஆத்மாக்கள் விவரம் மற்றும் தெரியாத ஆரியர்கள் உருவாக்கிய வேதங்களே பெரியது என்னும், வேதங்களில் அனைத்து ஞானம் இருக்கின்றது என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். வேதங்கள் அவற்றிலுள்ள உள்பாகம் கொண்ட உபநிஷத்துக்கள் தெய்வஞானத்திற்கு நிலையமாக, கடவுள், ஞானம் பக்தி என்னும் சொல்லை உபயோகித்து வேதத்தில் உபநிஷத்துக்களில், புராணத்தில் எழுதியதில், உண்மையாக அதில் மூன்று ஆத்மா ஞானம் இல்லாமல் போனாலும், அதனால் அது ஞானத்திற்கு நிலையமாக ஆகாமல் போனது. இறுதிக்கு துவாபரயுகத்தில் வியாசனிடம் **4** வேதங்களையும், **18** புராணங்களையும், **1108** உபநிஷத்துக்கள் எழுதப்பட்டு கிரந்த வடிவமாக மாறியது. ஆரியனானவன் வியாசன் வேதங்களும், புராணங்களும், உபநிஷத்துக்களும் முக்திக்கு மார்க்கம் தெரிந்து, அதில் உள்ளது நிஜமான ஞானம் என்னும் அவசரப்பட்டு அவற்றை கிரந்தங்கள் வடிவத்தில் திரித்து எழுதினார். அதுவரை வேத சூத்திரங்களை உபநிஷத்துக்களை பலபேர் எழுதி உள்ளதினால், அதுவரை சின்னாபின்னமாக இருந்ததை அவற்றை ஓரிடத்தில் சேர்த்து, அவரும் சிறிது சிறிதாக எழுதி, நான்கு வேதங்களை முடித்து கிரந்த வடிவத்தில் செய்து முதல் எழுதியவன் வேத வியாசன். வேதங்களை எழுதியதால் அவரை வேதவியாசனுக்கு அடையாளமாக, வியாசன் பெயர் முன்பு வேதா என்று தலைப்பு வைத்தார்கள். **4** வேதங்களையும், **18** புராணங்கள், **1108** உபநிஷத்துகளை அம்சமாக எழுதி சுலோகங்கள் வடிவத்தில் எழுதியவர் வியாசன் நான் நல்ல வேலை செய்தேன் என்னும், நிரந்தரமாக மனிதர்களுக்கு ஞானத்தை கிரந்த வடிவத்தில் கொடுத்தோம் என்று சந்தோஷம் அடைந்தார். ஆனால் அந்த சந்தோஷம் பல காலங்களாக நிற்கவில்லை. துவாபரயுகம் இறுதியில் தர்மங்கள் அதர்மமாக மாறிப்போனது என்னும் நோக்கத்துடன், கடவுள் பகவானாக பிறந்து மறுபடியும் சிருஷ்டி ஆதியில் சூரியனுக்கு சொன்ன ஞானத்தை

பகவத்கீதையை அர்ஜுனனுக்கு சொன்னார். பகவானான கிருஷ்ணன் சொல்லிய ஞானம் அர்ஜுனனினால் வியாசனுக்கு தெரிவித்தார். மகா மேதாவியான வியாசன் பகவான் சொல்லிய ஞானத்தை கேட்ட பிறகு நான் எவ்வளவோ அவசரப்பட்டு விட்டேன் என்னும், அவர் வேதங்கள் வடிவத்தில், புராணங்கள் கூறியது ஞானமே அல்ல என்று நினைத்து, அவர் செய்த தவறுக்கு பிராயச்சித்தமாக கிருஷ்ணர் கூறிய பகவத்கீதையை கிரந்தமாக சுலோகங்கள் வடிவத்தில் எழுதி திருப்தி அடைந்தார். இந்து நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன் **'ருக்'** வேதத்தை சிறிது தயார் செய்துக் கொண்ட ஆரியர்கள், பாரத நாட்டிற்கு வந்த பின் மற்ற மூன்று வேதங்களை, ருக் வேதங்களை சில பாகங்களை, உபநிஷத்துக்கள் புராணங்களையும், ராமாயணம் முதலியன இதிகாசங்களை தயார் செய்தார்கள். அதிலே ஞானம் இருக்கின்றது என்னும் சொன்னாலும், அது மனிதன் கூறிய ஞானம் ஆனதினால், கடவுள் சொல்லாத ஞானம் இருப்பதினால், அதிலுள்ள ஞானம் பிஞ்சு பீர்கங்காய் குள்ளே நெய் இருக்கின்றது போல் தயாரானது. திராவிடர்கள் ஞானம் விட அவருடைய ஞானம் பெரியது என்னும், வெளியே தெரிகின்ற எத்தனையோ முறைகளை உருவாக்கிக்கொண்டு ஞானிகள் போல் இருக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்கள். திராவிடர்கள் கர்மம், பிரயோகங்களை அனுசரிக்கும் போது, ஆரியர்கள் எக்ன யாகங்கள், வேத அத்தியாயங்கள் தபசுக்கள் பல ரகமான ஆராதனைகளை அமல்படுத்தி அந்த முறைகளை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது தெரியாத கர்ம யோகத்தை விட தெரிகின்ற எக்ன யாகங்கள், வரத்த, கருத்துளு (விரத சடங்குகள்) வேத அத்தியாயங்கள் தபசுகள், தானங்கள் நல்ல தெரிந்த மற்ற மக்கள் எல்லோரும் அவற்றையே அனுசரிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த விதமாக நடந்து காலம் கடந்து கொண்டிருக்கும் போது துவாபரயுகத்தில் முடிவுக்கு எக்ன யாகங்களை, தபசுகள் தானங்களை, வேத அத்தியாயங்களை அனுசரிக்கிறவர்கள் அதிகமானர்கள். ராஜாக்கள் ஆரியர்கள் வலையில் விழுந்து விட்டு அவர்கள் கோரிக்கைகளை

தீர்ப்பதற்கு எக்ன யாகங்களை செய்வது ஆரம்பித்தார்கள். புத்திரர்களுக்கு புத்திர காமேஷ்டி யாகம் திரேதாயுகத்தில் செய்து, அதே யுகத்தில் ஸ்ரீராமன் அஸ்வமேத யாகத்தை செய்ததுபோல் நமக்கு ஆதாரங்கள் உள்ளது. திரேதாயுகத்தில் எத்தனையோ மஹாரிஷிகள் எக்னம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது அந்த எக்னங்கள் அதர்மமானது என்னும் அவற்றை துவம்சம் செய்வதற்கு தெற்கு ஸ்ரீலங்காவில் இருந்து ராக்ஷஸர்கள் வந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்னும் இதிகாசம் என்னும் ராமாயணத்தில் எழுதிக் கொண்டார்கள். திரேதாயுகத்தில் ஆரியரான வால்மீகி எழுதிய ராமாயணம் கிரந்தம் எக்ன யாகங்கள், தபசுகள் வேத அத்தியாயங்கள் தர்மமாக உள்ளது என்றும், அதுதான் நிஜமான ஞானம், மனிதன் தவறாமல் அனுசரிக்க வேண்டும் என்றும் தர்மத்தை அனுசரிக்க வேண்டும் என்றும், போதித்து எழுதியதனால் மற்றவர் எல்லோரும் அந்த வார்த்தையே உண்மை என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள். கலியுகம் காலம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த காலத்தில் நாங்கள் ஆரியர்கள் நினைவு ஆரியர்களுக்கு இருக்கும்போது, நாங்கள் திராவிடர்கள் என்னும் நினைவு திராவிடர்களுக்கு இல்லாமல் போனதினால் ஆரியர்கள் கூறிய எக்னங்கள், தானங்கள், தபசுகள் வேதங்கள் நிஜமான ஞானம் என்று திராவிடர்களும் பிரமிக்க பட்டார்கள். துவாபரயுகம் இறுதியில் திராவிடர்கள் அவர்களில் உள்ள ஞானத்தை இழந்து முழுமையாக அஞ்ஞானத்தில் இருப்பதினால் வியாசன் எழுதிய வேதங்கள், உபநிஷத்துகள், புராணங்கள் பெரிய ஞான நிதியாக தெரிந்தது. அப்படி தெரிந்ததினால் அவர்களுடைய வரலாறை, தங்களுடைய ஞானத்தை மறந்த திராவிடர்கள் ஆரியர்கள் முறைகளை அனுசரித்தார்கள். இந்த விதமாக பாரத நாட்டிலுள்ள ஆரியர்கள், திராவிடர்கள் எல்லோரும் எக்ன யாகங்களில், வேத அத்தியாயனத்தில், தானங்களில் தபசுகளில் மிதம் மிஞ்சி போனதினால் கடவுள் சிருஷ்டி ஆதியில் போதித்த மூன்று ஆத்மா போதனைகள், கர்மா, பிரம்மா, யோகங்கள் எல்லாம் எங்கும் கண்ணுக்கு

தெரியாமல் போனது. அப்போது தர்மங்களுக்கு பலவீனம் ஏற்பட்டதை தெரிந்து கொண்ட கடவுள் தர்மத்தில் உள்ள கிலானி (பலவீனத்தை) நீக்குவதற்கு பகவானாக வந்தார். அப்படி வந்தவர் துவாபரயுகம் இறுதியில் வந்த கிருஷ்ணன். கிருஷ்ணன் சாதாரண மனிதன் போல் வந்து, அவர் பலானவர் (கடவுள்) என்னும் அடையாளம் இல்லாமல் சாமானிய மனிதனாக இருந்து மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டி ஆதியில் சூரியனுக்கு கூறிய ஞானத்தை சொல்லி, தர்மத்தில் உள்ள தெரியாமல் மறைந்திருந்ததை கிலானியை எடுத்து விட்டார். அப்படி போதித்த போதனையில் கிருஷ்ணர் ஒரு சந்தர்பத்தில் விஸ்வரூப சன்தரிசன யோகம் என்னும் அத்தியாயத்தில் **48, 53** சுலோகத்தில் எக்னங்களினால், தானங்களினால், வேதத்தினால், தபசுகளினால் கடவுளை தெரிந்து கொள்வதற்கு முடியாது என்று சொல்லப்பட்டது. கடவுள் பகவானாக (மனிதனாக) வந்து மறுபடியும் தன்னுடைய தர்மங்களை தெரிவித்தாலும், திராவிடர்கள் அவர்களுடைய ஞானத்தை அடையாளம் காணாமல் போனார்கள். கிருஷ்ணன் பகவத் கீதை என்னும் பெயரில் ஆதியில் கூறிய ஞானத்தைக் கூறி புருஷோத்தம பிராப்தி யோகத்தில் **16, 17** சுலோகத்தில் மூன்று ஆத்மா த்ரைத்தசித்தாந்த ஞானத்தை சொன்னாளும் உணராமல் போனார்கள். இன்று காலத்தில் திராவிடர்கள் முழுமையாக அஞ்ஞானத்தில் இருந்ததினால், பகவத் கீதையில் சொல்லிய ஞானத்தை அர்த்தம் செய்து கொள்ளாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். முதலில் இருந்து உலகக் ஞானத்தில் மேதாவியாக இருந்த ஆரியர்கள், சமூகத்தை திராவிட தேசத்தில் தெற்கு பாரத நாட்டிலும் கூட துவக்கி, கடவுள் அதர்மம் என்னும் கூறியிருந்த காரியங்களை திராவிடர்களையே செய்ய வைத்தார்கள். ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் திரேதாயுகத்தில் முதலில் இருந்து, அல்லது சிறிது முன்பு குர்தாயுகம் இறுதியில் நுழைந்தார் என்று தெரிகின்றது. ஆரியர்கள் பாரத நாட்டில் நுழைந்தபோது ஆசியர் என்னும் பெயருடன் அதனையே கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள், சிறிது காலம் வரை திராவிடர்களை விட பெரியதாக தெரியும் படி தனக்குத் தானே ஆரியர்களாக

குருவாக பிரச்சாரம் செய்து கொண்டார்கள். திரேதாயுகம் முதலில் வடக்கு பாரத தேசத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விந்திய மலை வரை நின்றுபோய் தெற்கு நாட்டை திராவிடர்களுடைய ராஜ்ஜியம் என்று ஆரியர்கள், திரேதாயுகம் நடுவிலுள்ள காலத்தில் அவர்களுடைய ஆணவத்தை தெற்கு நாட்டிலும் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டார்கள். தெய்வக் ஞானத்தில் முன் இருந்து உலகக் ஞானத்தில் பின்தங்கிய திராவிடர்கள், குர்தாயுகத்தில் ஞானிகளாக உலக பிரபலமானவராக இருந்த, திரேதாயுகம் முதல் காலத்திலேயே அவர்களில் உள்ள தெய்வக் ஞானத்தை இழந்தார்கள். இப்படி தெய்வக் ஞானம் இல்லாமல், அப்படி உலகக் ஞானம் இல்லாமல் நடுத்தரமாக இருந்த திராவிடர்களை பார்த்த ஆரியர்கள் அதேவேளை கொண்டு இந்து நாடு என்ற பெயரை சிறிது மாற்றம் செய்து, இந்து சத்தத்தை இல்லாமல் செய்து, ஹிந்து என்னும் பெயரை வைத்து ஹிந்து நாடு என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சிந்து நதி ஓரத்தில் இருந்து வந்தோம் என்னும், எங்களினால் தான் சிந்து நதிப்பகுதிய நாகரீகமாக ஆகியது என்னும் பாரத நாட்டிற்கு உள்ளே வந்தது, அதனால் ஹிந்து நாடு என்னும் சொல்லுகிறோம் என்று விவரித்தார்கள். அப்போதே நாங்கள் ஞானிகள் என்னும், எங்கள் ஞானத்தினால் தான் பாரத நாட்டை இந்து நாடு என்னும் சொல்லுகிறார்கள் என்னும், தைரியமாக திராவிடர்கள் சொல்லாமல் போனார்கள். ஹிந்து என்னும் வார்த்தையை அந்த நாள் தட்டிக் கேட்காமல் போனதினால், இந்து சத்தம் காலகர்பத்தில் இணைந்து போய், இறுதிக்கு ஹிந்து சத்தம் நிரந்தரமாக நின்றுபோனது. இந்த விதமாக ஞானிகள் நாடாக இருந்த இந்து நாடு என்னும் பெயரை மாற்றி ஹிந்து நாடு என்று கூறிய பெருமை ஆரியர்களுக்கு அடைந்தது. முதல் ஞானிகள் நாடு என்னும் அர்த்தத்தை கொடுத்த இந்து நாடு என்னும் பெயரை எடுத்துவிட்டு, அர்த்தமில்லாத ஹிந்து சொல்லை பெயராக வைத்தது வெறும் பொறாமையால் தான் செய்த வேலை என்று வேறொன்றுமில்லை. பிறகு யாரோ ஒருவர் வரப்போகும் நாளில் வரலாறைத் புரட்டி, மறுபடியும் ஹிந்து நாடு என்னும்

பெயரை அடையலாம் என்னும் நோக்கத்துடன், மூன்றாவது பெயரைக்கூட ஆரியர்களே தயாரித்து வைத்தார்கள். பாரத நாடு என்னும் பெயரை பரதன் ராஜாவாக ஆண்ட நாடாக காண்பித்து, இந்து நாட்டை பாரத தேசம் என்னும் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டை எத்தனையோ ராஜாக்கள் ஆண்டபோது, ஒரு பரதன் பெயர் மட்டும் எதற்கு இந்த நாட்டிற்கு ஒட்டியதோ? யாரைக் கேட்டாலும் பதில் சொல்ல மாட்டார்கள். இந்த விதமாக அர்த்தமில்லாத ஹிந்து சொல்லை, ஆதாரமில்லாத பாரத சொல்லையும் இந்து நாட்டிற்கு மாட்டிவிட்டு உண்மையான அர்த்தத்தில் உள்ள இந்து சொல்லை இல்லாமல் செய்வதில் ஆரியர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அப்படி தேசம் பெயர் மாறிப் போனதினால் அவர்களுடைய வரலாறு எண்ணமோ திராவிடர்களுக்கு தெரியாமல் போனது என்னும் நோக்கத்துடன் இரண்டு பெயரையும் கலந்து உண்மையான பெயரை முழ்கடித்து விட்டார்கள். இன்று அவர்களுடைய வரலாறு மறந்துபோய் அவர்களுடைய ஞானத்தை தெரியாமல் போனாலும், அவருடைய தர்மங்களை முழுமையாக விட்டுவிட்டு திராவிடர்கள் மீதி இருந்ததினால், அவர் அவருடைய நாடு பெயரும், அவர்களுடைய தர்மங்களும் அவர்களுடைய ஞானத்தையும், அடையாளிக்காத சூழ்நிலையிலிருந்து போய் யார் என்ன சொன்னாலும் அதையே கேட்கலாம் என்று இருக்கின்றார்கள். குர்தாயுகத்தில் தெய்வ ஞானத்தில் அவர்களை மிஞ்சியவர் யாரும் இல்லை என்னும் பெயர் வாங்கிய திராவிடர்கள் திரேதாயுகம் காலத்தில் ஆரியர்கள் வந்ததினால் சிறிது சிறிதாக பிரகாசித்துக் கொண்டு இருந்து அனைந்து போகும் தீபம் போல் மாறிப் போய் வந்து, இறுதிக்கு நெருப்பால் ஏற்பட்ட சாம்பல் போல மீதியாகி வருவது, முதலிலேயே மேதாவியாக இருந்த ஆரியர்களுக்கு நல்ல வசிதியானது. ஆரியர்கள் முதலில் இந்த நாட்டிற்கு வந்த போது, தூய்மையான இந்துக்களை ஆரியர்கள் திராவிடர்களில் பார்த்தார்கள். அந்த நாளில் திராவிடர்களில் உள்ள ஞானத்தை, ஞானசக்தி அவர்களில் இல்லை என்னும், அப்படிப்பட்ட சக்தியையும், அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையும் நாம்

அடைய மாட்டோம் என்னும் தெரிந்து, நம்மை விட எந்த விஷயத்திலும் திராவிடர்கள் பெரியதாக இருப்பது கண்டு பொறாமை கொண்ட ஆரியர்கள், திட்டம் பிரகாரம் திராவிடர்களை ஞானத்தை இழந்து போகும்படி அஞ்ஞானியாக செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில், அவர்களைவிட நாங்கள் பெரியவர்களாக வேண்டும் நினைத்து அவர்களை குருவாக (ஆரியர்கள்) கூறிக்கொண்டார்கள். பிறகு இந்து நாட்டின் பெயரை மாற்றி ஹிந்து நாடு என்னும், பாரத நாடு என்னும், புதிய பெயர்களை வைத்து திராவிடர்கள் அவர்களுடைய வரலாற்றை மறந்து போகும்படி செய்தார்கள். பிறகு குலங்களை ஆரியர்கள் எப்படி பிரவேசிக்க வைத்தாரோ விவரித்துக் கொண்டு பார்க்கலாம். குர்தாயுகம் முதலில் சூரியன் மனுவுக்கு ஞானம் தெரிவித்த பிறகு அப்போது உள்ள மக்களும் ஞானத்தை தெரிந்துகொண்டு பெரிய ஞானிகளாக இருப்பதினால், உலக நாடுகளில் இந்த நாட்டை ஞானிகள் நாடாக பாராட்டினார்கள். தெய்வ ஞானம் தெரிந்துகொண்ட இந்து நாட்டு மக்களில் இரண்டு வர்ணங்கள் மட்டும் மிச்சமானது. வர்ணம் என்றால் வண்ணங்கள் என்று அர்த்தம். அந்த நாளில் ஞானத்தை பௌர்ணமி (சந்திரன்) வெண்ணிலாவாக, அஞ்ஞானத்தை அமாவாசை இரவாக, வித்தியாசம் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெண்ணிலவு வெள்ளையாக இருக்கும், இரவு கருப்பாக இருக்கும் என்னும், ஞானம் அஞ்ஞானத்தை வெள்ளை கருப்பு வண்ணங்களாக வித்தியாசத்தை தெரிவித்தார்கள். குர்தாயுகத்தில் மனிதர்கள் எல்லோரும் ஞானம் தெரிந்தவர்கள் என்னும் சொன்னாளும், எல்லோரிலையும் நாங்கள் ஞானிகளே என்னும் எண்ணங்கள் இருந்தாலும் நூற்றுக்கு **98** பேர் ஞானிகளாக, நூற்றுக்கு **2** சதவீதம் மட்டும் அஞ்ஞானியாக இருந்து சரியான ஞானத்தை அவரில் உள்ள புத்தி உணராத நிலையில் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானிகளை கருப்பர்களாக, ஞானிகளை வெள்ளையர்களாக வண்ணங்களையும் வித்தியாசத்தை குறித்து அந்த நாள் அந்த பழக்கம் இருந்தது. அந்த விதமாக ஆரம்பித்த வர்ணம் என்னும் சொல் இறுதிக்கு

குலங்கள் என்னும் அர்த்தம் தெரிவித்தது. அதனால் இப்போதும் சில பெயர்கள் குலங்கள் பெயர் வந்தபோது வர்ணங்கள் என்னும் சொல்லை உபயோகித்தார்கள். வர்ணம் என்னும் சொல் ஒரு பாகம், ஒரு கூட்டத்தை குறிக்கும்போது கூட இருக்கலாம். குர்தாயுகம் முதல் காலத்தில் சம்பூர்ணமான ஞானிகளாக இருந்த திராவிடர்கள் இந்து நாட்டில் குழுக்களாக சொல்லப்பட்டு, ஞானமில்லாத சிறிது பேர் மட்டும் மற்ற ஒரு குழுவாக கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு குழுக்களாக இருந்த அவர்களை இரண்டு வர்ணங்களுக்கு சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெள்ளை கருப்பு வர்ணங்களாக வித்தியாசத்தைக் கூறி அந்த இரண்டு வர்ணங்களுக்கு சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் பலானவர் என்னும் சொல்லுவதற்கு வெட்கப்பட மாட்டார்கள். ஞானிகளை வெள்ளை வர்ணங்களாக அஞ்ஞானத்தை கருப்பு வர்ணங்களாக சொல்வார்கள். சந்திரன், வெண்ணிலா ஞானத்திற்கு சின்னம் என்னும், அமாவாசை, இரவு இரண்டு அஞ்ஞானத்திற்கு சின்னம் என்று கூறிக் கொண்டுயிருந்தார்கள். அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட ஞானத்தை உலகத்தில் எல்லாத்தை விட பெரியதாக இருந்ததினால் அதை பிரம்மா என்று சொல்வார்கள். அதே விதமாக ஞானத்தை சம்பாதித்து கொண்டவர்களை எல்லாவற்றையும் விட பெரியதை (ஞானத்தை) சம்பாதித்துக் கொண்டவர்களானதினால், அவர்களை பிரம்மஞானிகள் என்று சொல்வார்கள். உலகத்தில் எல்லாவற்றையும் விட பெரியது, எல்லாவற்றையும் விட உத்தமமானது, எல்லாவற்றையும் விட ரகசியமானது, எல்லாவற்றிலேயும் முதல் இடத்தில் உள்ள ஞானத்தை தெரிந்தவர்களை மேல்நிலைக்கு, தகுந்தபடி, பெரியது என்னும் அர்த்தம் வந்ததுபோல் பிரம்மா என்று சொல்வார்கள். பிரம்ம ஞானம் தெரிந்தவர்கள் ஆனதினால் ஒருவரை பிரம்மா என்னும் சொன்னாலும், பிராமணர் என்னும் சொல்வார்கள். அந்த நாள் இந்த தேசத்தில் உள்ள திராவிடர்கள் பிரம்மா (பெரிய) ஞானம் தெரிந்தவர்கள் ஆனதினால் எல்லோரையும் பிராமணர் என்று சொல்வார்கள்.

பிரம்ம ஞானம் அல்லது தெய்வத்தைப் பொறுத்து இவர்கள் ஞானிகள் என்றும் குறிப்பு பிரகாரம் பிராமணர்கள் என்னும் சொல்வார்கள். பிராமணர்கள் என்னும் வார்த்தை அவர் பழகிய வித்தை பிரகாரம் வந்தது, மேலும் அது ஒரு குலம் அல்ல. அந்த நாள் குலங்கள் அமைப்பு இல்லை. பிரம்ம ஞானத்தை அல்லது பிரம்ம வித்தையை தெரிந்தவர் பிராமணர் என்று ஒரு வர்க்கம். பிரம்ம ஞானம் தெரியாதவர்கள் வெறும் இரண்டு சதவீதம் மட்டும்தான் ஒரு வர்க்கமாக இருப்பார்கள். தெரிந்தவர்கள் தெரியாதவர்கள் என்னும் அர்த்தம் கொடுக்கின்ற வர்ணங்கள் தவிர எதிர்ப்புக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இல்லை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த நாளில் பிரம்ம ஞானம் தெரிந்தவர்கள் பெரியவர்கள் என்னும், தெரியாதவர்கள் தெரிந்தவர்களை கௌரவித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். எங்கேயாவது ஞானம் தெரிந்தவர்கள் மேல் உட்கார்ந்து இருந்தால், ஞானம் தெரியாதவர்கள் கீழ் உட்கார்ந்து இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு பிரம்ம ஞானி ஆனவர்கள் ஒரு திண்ணையில் உட்கார்ந்து இருந்தால், ஞானம் தெரியாதவர்கள் திண்ணைக்கு கீழ் உட்கார்ந்து இருப்பார்கள். அப்படியே எங்கேயாவது தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர்கள் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து இருந்தால், தெய்வ ஞானம் தெரியாதவர்கள் கீழே உட்கார்ந்திருந்து, மேல் உட்கார்ந்து இருந்த அந்த ஞானியை கௌரவித்து கொண்டிருப்பார்கள். தெரிந்தவர் வயதில் சிறியவராக இருந்தாலும், தெரியாதவர்கள் வயதில் பெரியவர்களாக இருந்தாலும், தன்னுடைய வயது பொறுத்து சின்னவர் பெரியவர் என்னும் நினைக்காமல் அவருக்கு உள்ள ஞானத்தைப் பொருத்து சின்ன பெரிய தராதரம் என்று பார்த்துக் கொள்வார்கள். தெரிந்தவர்களுக்கு கட்டில் என்னும், தெரியாதவனுக்கு பாய் என்னும், தெரிந்தவருக்கு பாய் என்றால் தெரியாதவனுக்கு தரை என்று வார்த்தை பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதே முறையாக ஞானம் தெரிந்தவரை மேல் உள்ளவர் என்னும், ஞானம் தெரியாதவரை கீழ் உள்ளவர் என்று சொன்னார்கள். தெரியாதவர் தெரிந்தவரை எங்கள் மேல் உள்ளவர் என்னும்

சம்போதித்து கௌரவப் பிரதானமாக சொல்வார்கள். அப்படியே தெரிந்தவர் தெரியாதவர்களை எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்றும் உண்மையைச் சொல்லி கூறுவார்கள். தெரியாதவர் தெரிந்தவரை எங்கள் மேல் இருக்கின்றவர் என்னும் நினைத்துக்கொண்டால் எங்களை விட பெரியோர்கள் என்னும் வார்த்தைகளை சொல்வது நல்லது என்று புரிந்துகொண்டு, எங்கள் பெரியோர் என்னும் அர்த்தம் வரும்படி எங்கள் பிராமணர்கள் என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஞானம் தெரியாதவர்கள் ஞானம் தெரிந்தவர்களை எங்கள் பெரியோர்கள் என்னும், எங்கள் பிராமணர்கள் என்றும் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஞானம் தெரியாதவர்களை எங்கள் கீழ் உள்ளவராகவே கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அர்த்தத்தை தெரிவிப்பதில் அதற்கு மேல் நல்ல வார்த்தை இல்லை என்னும், அதனால் அப்படி கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த விதமாக அந்த நாள் என்றால் குர்தாயுகம் முதல் காலத்தில் மனிதர்களில் தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் என்னும் இரண்டு வர்ணங்கள் மட்டும் இருந்தது. அவர்களை எங்கள் பிராமணர்கள் என்னும் தெரியாதவர்கள், எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் தெரிந்தவர்கள் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த விதமாக எங்கள் பிராமணர்கள் என்னும் ஒரு வர்க்கம் அல்லது ஒரு வர்ணம் இருக்கும்போது, எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் ஒரு வர்க்கம் அல்லது ஒரு வர்ணம் உள்ளவர் இந்து நாட்டில் திராவிடர்களிலும் இருந்தார்கள். குர்தாயுகத்தில் இருந்த எங்கள் பிராமணர்கள், எங்கள் கீழ் உள்ள என்னும் இரண்டு வர்ணம் உள்ளவரை திரேதாயுகத்தில் இந்து நாட்டுக்குள் நுழைந்த ஆரியர்கள் கவனித்தார்கள். அப்படி கவனித்த ஆரியர்கள் ஒரே குடும்பமாக இருந்த திராவிடர்களை விட அவர்களே பெரியவர் என்னும், அவர்களே ஞானிகளுக்கு அஞ்ஞானிகளுக்கு எல்லோருக்கும் குருவாக, ஆரியர்கள் என்னும் பெயரை வைத்து கொண்டார்கள். இந்து நாட்டுக்குள்ளே ஆரியர்கள் வருவதற்கு முன்பு ஆசியர்கள் என்னும் பெயரில் உள்ள ஆசியா கண்டத்தை சேர்ந்தவர்கள், அப்போதே மூன்று

அல்லது நான்கு ரகமாக இருந்தார்கள். அந்த ரகம் அவருக்குள்ள ஞானத்தை பொருத்து அல்ல, மேலும் அவருக்குள்ள வேலையைப் பொருத்து அவரில் ரகத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த ரகம் அப்போதே குலங்களாக, ஜாதிகளாக சொல்லப்பட்டது. இந்து நாட்டில் இல்லாத குலங்கள் ஆசியா கண்டத்தில் அப்போதே இருந்தது. மூன்று நான்கு குலங்களாக இருந்து உலக ஞானத்தில் மேதாவிகள் ஆனதினால், ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மீது பொறாமையால் அஞ்ஞானிகளாக செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள். திராவிடர்களில் குலங்கள் பாகங்களை பார்த்தால், அவர்கள் குலங்கள் பிரகாரம் பிரிந்துபோய் அவர்களைவிட குறைந்தவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்ற நோக்கத்துடன் ஞானத்தில் பின்தங்கிப் போவார்கள் என்னும் நினைத்து, சமயம் பார்த்து திராவிடர்களில் பிராமணா (தெலுங்கில் மாதிகா என்று சொல்லப்படும் தமிழில் தலித்துகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது) மாதிகா என்பது உலகம் முறையில் குலங்களாக பிரச்சாரம் செய்ய முதலீட்டார்கள். குர்தாயுகத்தில் **17,28,000** வருடங்கள் தெய்வ ஞானிகளாக உள்ள திராவிடர்கள் திரேதாயுகம் முதலிலிருந்து அவர்களில் உள்ள ஞானத்தை இழக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதை வாய்ப்பாக நினைத்த ஆரியர்கள் பிராமண, மாதிகா என்னும் ரகங்கள் இரண்டு குலங்கள் வர்ணித்து கூறிக்கொண்டார்கள். மற்றும் பிராமணர்களை பெரியகுலம் என்னும் கூறிக்கொண்டு, வேலையைப் பொறுத்து மற்றவர்களையும் குலங்களாக பிரித்து பிராமணர்கள், வைசியர்கள், சத்திரியர்கள், சூத்திரர்கள் என்னும் நான்கு ரகமாக கூறிக்கொண்டு, வேலை செய்யும் ரகங்கள் எல்லாம் சூத்திர குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டார்கள். சூத்திரர்கள் என்றால் நீச்சம் ஆனவர்கள் என்னும், பிராமணர்களை புனிதமானவர் என்னும், மற்ற வைசியா, க்ஷத்திரிய குலங்களை சேர்ந்தவர் தவிர மற்ற எல்லா வேலை செய்கின்றவர்கள் அவர் வேலையைப் பொறுத்து குலங்களாக பிரித்து விட்டார் என்று சொன்னார்கள். பானை செய்கின்ற வரை கொசவன், என்னும் இரும்பு வேலை

செய்பவரை ஆசாரி என்னும், துணியை துவைக்கின்ற வரை வண்ணான் என்னும், பல ரகமாக வேலையை செய்கின்ற வரை பொருத்து, வேலையைப் பொறுத்து குலங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. இதெல்லாம் ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மேல் உள்ள பொறாமையால் செய்த வேலை ஆனதினால், திராவிடர்கள் உலக ஞானத்தில் புத்திக்கூர்மை இல்லாதவராக போனதினால், ஆரியர்களில் உள்ள கெட்ட நோக்கத்தை உணராமல் போனார்கள். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் திராவிடர்களில் குலம் என்னும் விதையை நட்டு அது இன்று கூட பெரிய மரமாக ஆகியது. நம் நாட்டு வரலாறு திரேதாயுகத்தில் குலம் அமைப்பு ஆரியர்கள் ஆதரவினால் இஷ்டம் வந்ததுப்போல் வளர்ந்துப்போனது. ஆசியா கண்டத்தில் முதலிலேயே குலங்கள் ஏறக்குறைய இருந்ததினால், அனுபவம் இந்து நாட்டிலும் குலங்கள் பிரச்சாரம் செய்து மனிதர்களை பிரித்து, ஒரே குடும்பமாக இருந்த இந்துக்களை (திராவிடர்களை) சின்னாபின்னம் செய்தார்கள். குலங்கள் தயாராவதற்கு முன்பு, ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் நுழையுவதற்கு முன்பு அர்த்தத்தில் கூடியுள்ள எங்கள் பிராமண, எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் இரண்டு பெயரில் இருந்த திராவிடர்களில் குலங்கள் அமைப்பு எல்லோரையும் பிரித்து, எங்கள் பிராமண என்பவர்கள் இரண்டு சதவீதம், எங்கள் கீழ் உள்ளவர் இரண்டு சதவீதம் அடையாளத்திற்கு இருந்தார்கள். மற்ற **(96)** சதவீதம் சூத்திரர்களாக இருந்தார்கள். பிராமணர்கள், வைசியர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், சூத்திரர்கள் என்னும் நான்கு வர்கங்களாக பிரித்து, சில இடத்தில் பிராமணர்கள் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் சூத்திரர்கள் தான் என்னும் எண்ணம் இருந்தது. குர்தாயுகத்தில் ஞானிகள், அஞ்ஞானிகள் அல்லது எங்கள் பிராமணர்கள், எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் இரண்டு பெயரில் இருந்த, திராவிட ஜாதி என்னும் ஒரே குழுவாக இந்துக்கள் இருந்தார்கள். அந்த நாள் இந்துக்கள் என்பதற்க்கு, திராவிடர்கள் என்பதற்கு குறிப்பிடத்தக்க அர்த்தம் இருந்தது. திரேதாயுகம் முதலிலேயே வந்து சேர்ந்த ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மீது உள்ள பொறாமையால்

நாங்கள் வேறு, அவர்கள் வேறு என்னும் எண்ணத்துடன் திராவிடர்களை குலங்களாகப் பிரித்து இறுதிக்கு நாங்கள் திராவிடர்கள் என்னும் வார்த்தையை மறந்து போகும்படி செய்தார்கள். கலியுகத்தில் இப்போதும் திராவிடர் என்னும் பெயரை நாங்கள் சொன்னாளும் ஞாபகம் வராத நிலையில் திராவிடர்கள் இருக்கின்றார்கள். திராவிடர்களை சின்னாபின்னம் செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் இருந்த ஆரியர்கள் திட்டம் தீட்டிக் கொண்டு குலங்களாக இந்துக்களை பிரித்து, அவரில் சூத்திரர்களை நீச்ச மானவர்கள் என்னும், பிராமணர்களை புனிதமானவர்கள் என்னும், புனிதமானவர்கள் நீச்ச மாணவர்களை தொடக்கூடாது என்னும், சூத்திரர்கள் காற்று பட்டாலும் பிராமணர்களில் சிறிது புனிதத்தன்மை போய்விடும் என்னும், சாஸ்த்திரமில்லாத மூடநம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதிக சதவீதம் மக்களை பிராமணர்களில் இருந்து பிரித்து, ஒருவர் நடுவில் ஒருவருக்கு ஒட்டக்கூடாது என்று எண்ணத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அதுவரை நிறுத்தாமல் முதலிலிருந்து எங்கள் கீழ் உள்ளவராக இருந்தவர்கள் இரண்டு சதவீத மனிதர்கள் சூத்திரர்களில் இணைக்காமல், அவர்களை முக்கியமாக பஞ்சங்கள் என்னும் பெயர் வைத்து சொன்னார்கள். பஞ்சமன் என்றால் ஐந்தாவது அவன் என்று அர்த்தம். பிராமண, மாதிகா என்னும் முதலில் இருந்து இருக்கும்போது அவர் பெயர்களை அப்படியே வைத்து நடுவில் **96** சதவீதம் மக்களை சூத்திரர்களாக செய்து மற்ற இரண்டு சதவீதம் எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் பஞ்சம் என்னும் ஐந்தாவதாக செய்தார்கள். **5**ஆவது வர்ணங்களுக்கு சேர்ந்த எங்கள் கீழ் உள்ளவர் சூத்திரர்களை விட ஹினமாணவர்கள், நீச்சமாணவர்கள் என்று அவர்களை பிரச்சாரம் செய்தார்கள். பிராமணர்களுக்கு சூத்திரர்கள் எப்படி ஒட்டாதவரோ, அப்படியே சூத்திரர்களுக்கு பஞ்சமான மாதிகாவர்கள் என்னும், ஒட்டாதவர்கள் என்னும், மாதிகர் கைகளை சூத்திரர்கள் தொட்டதினால் சூத்திரர்களின் உள்ள தனம் (கலிமி) பலம் (பலிமி) குறைந்து போகும் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அந்த பிரச்சாரத்தில் சூத்திரர்களாக

(நீச்சராக) அழைக்கப்படுபவார் கூட மாதிகவர் என்னும் தங்களைவிட நீச்சம் ஆனவர்கள் என்னும் பார்த்து, அவரை தொட்டதினால் அவர்களில் உள்ள தனம், பலம் குறைந்துபோகும் என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் கெட்ட புழுவாக திராவிடர்கள் என்னும் மரத்தை ஓட்டை செய்கின்றனர் என்னும் இந்துக்களானவர்கள் உணராமல் போனார்கள். அவர்கள் கூறியது உண்மையான தர்மம் என்று நம்பினார்கள். அப்போதிருந்து சூத்திரர்களை எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் ஒட்டாமல் தூரமாக வைத்தார்கள். குலம் அமைப்பு பிராமணர்கள் சூத்திரர்கள் மீது காண்பித்து, சூத்திரர் கீழ் உள்ளவராக இருந்த மாதிகா அவர்மீது காண்பிப்பது நடந்து கொண்டு வந்தது. குலம் என்னும் விஷம் விதை திரேதாயுகத்தில் முதலானது, துவாபரயுகம் எல்லாம் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. தற்போது கலியுகத்தில் இதுவரை தொடர்ந்து வருகின்றது. இன்னும் அங்கங்கு தொடர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. சில கிராமங்களில் எங்கள் கீழ் உள்ளவரிடம் வேலை செய்துகொண்டு அவருக்கு சாப்பாடு போட்டாலும், தண்ணிர் ஊற்றினாலும், அவர்களுடைய பாத்திரங்களை பக்கத்தில் வைப்பதை நான் சுயமாக எத்தனையோ இடத்தில் பார்த்தேன். நான் சிறிய வயதில் இருக்கும் போது, வெயிலில் வேலை செய்யும் எங்கள் கீழ் உள்ளவர்கள் வீட்டு முன் வந்து தண்ணி தாகமாக இருக்கிறது தண்ணிர் வேண்டும் என்னும் எங்களிடம் கேட்டால், எங்கள் வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள் ஒரு பெரிய சொம்பில் தண்ணியை எடுத்துக்கொண்டு போய், அவர் கையில் சொம்பைக் கொடுக்காமல், அவர் கையை வாய்க்கு பக்கமாக வைத்துக்கொண்டு குனிந்து நின்றால் கை மேல் தண்ணீரை ஊற்றினால் அவர் குடிப்பார்கள். அப்படி குடிப்பதில் சில தண்ணீர் விரல் சந்தில் ஒழுகி விடும். எங்களுக்கு அந்த காரியம் ஒரு விசித்திரமாக தெரிந்தது. எதற்கு அப்படி ஊற்ற வேண்டும்? சொம்பு கொடுத்தால் தண்ணீர் கீழே ஒழுகாமல் குடிப்பார்கள் என்னும் எங்கள் வீட்டில் உள்ள பெரியவர்களிடம் கேட்டால், அவர் மாதிகவர், அவர்கள் நம்முடைய சொம்பு தொடக்கூடாது என்று

சொல்வார்கள். அப்போது அவர் அப்படி எதற்கு சொல்கிறார் என்னும் அர்த்தம் ஆகவில்லை. ஒரு நாள் எங்க அம்மா அப்பாவுடன் ஒரு ஊரில் பிராமணர் வீட்டுக்குப் போனோம். அப்போது வாசப்படி தாண்டி உள்ளே போனால் கதவு பக்கத்திலேயே நாங்கள் கீழே உட்கார்ந்தோம். பக்கத்தில் சுவற்று அறை இருந்தது அதில் சொம்பு, டம்ளர், சில இலைகள் இருந்தது. அது கிராமம் ஆனதினால் சாப்பாட்டு நேரத்திற்கு ஓட்டல்கள் இல்லாததால் அவர் வீட்டிலேயே சாப்பிட வேண்டிய நிலைமை வந்தது. அப்போது அவர் பக்கத்திலுள்ள சுவற்று அறையில் இருந்த சொம்பை எடுத்து அதில் தண்ணியை ஊத்தி, அறையிலிருந்து இலையை எடுத்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறி அதில் சாப்பாடு போட்டார்கள். அவர் பாத்திரங்களில் சாப்பாடு கொண்டுவந்து வீட்டுக்கு வெளியே நாய்க்கு போட்டதாக போட்டு, தண்ணியை கொண்டு ஊற்றி போவது கவனித்தால் எங்கள் வீட்டுக்கு முன் தண்ணீர் கேட்க வந்தவர்கள் மாதிகவர்களுக்கு தண்ணியை ஊத்தியதுபோல், இவர்கள் எங்களுக்கு சாப்பாடு போடுவது, தண்ணி ஊத்துவது இப்படி நடந்தது என்று அர்த்தம் ஆனது. எங்கள் வீட்டுக்கு முன் தண்ணியை குடித்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒட்டாதவர்கள் ஆனால், இவர் வீட்டில் சாப்பாடு சாப்பிட்ட நாங்கள் ஒட்டாதவர்களாக இருக்கிறோம் என்று நினைத்தோம். நினைத்தது அல்ல நேராகவே தெரிந்தது. என்னுடைய வயது ஒன்பது அல்லது பத்து வருடங்கள் இருக்கும் போது நடந்த அந்த சந்தர்ப்பம் எனக்கு நல்லா ஞாபகம் இருக்கிறது. தற்போது காலத்தில் பட்டணத்தில் குலம் அமைப்புகள், ஒட்டாதவர்கள் அவ்வளவாக தெரியவில்லை. பட்டணத்தில் எல்லோரும் எல்லா வேலைகளில் மும்முரமாக, ஒருவருக்கு ஒருவர் சம்மந்தமில்லாமல் வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். எந்த குலத்தைச சேர்ந்தவன் எந்த வேலை செய்கின்றானோ யாருக்கும் அர்த்தமாகாது. அதனால் ஒருவருக்கு ஒருவர் சம்மந்தமில்லாமல் நிலையில் இருப்பதினால் பட்டணத்தில் குலம் அமைப்புகள், ஒட்டாத நிலை தெரியவில்லை. ஆனால் சின்ன கிராமங்களில் சூத்திரர்கள் மாதிகர்களை தவறாக

பார்ப்பது இன்றும் தெரிந்து கொண்டே இருக்கின்றது. மேலும் பிராமணர்கள் சூத்திரர்களை ஒட்டாத வர்க்கங்களாக பார்ப்பது தேவாலயங்களில் (கோயில்களில்) நன்றாக தெரிகின்றது. எந்த நாளோ திரேதாயுகத்தில் ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் ஒட்ட வைத்த நோயை இன்றும் சாட்சியமாக தெரிந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எனக்கு சிறிய வயதிலேயே தீவிரமாக ஒட்டிக்கொண்ட அமைப்பு நிகழ்வுகள் நான் எப்போதும் மறக்கமாட்டேன். ஆனால் நான் இந்தப் பக்க பிராமணனாக, அப்படி மாதிகவராக பிறக்காமல் கம்ம குலத்தில் பிறந்து சூத்திரனாக கணக்கிடுகிறார்கள். பிராமணர்கள் பார்வையில் சூத்திரர்கள் ஒட்டாதவறாக இருக்கும்போது, நானும் அவருக்கு ஒட்டாதவன் தானே! எவ்வளவோ ஞானியான, யோகியான என்னை அவர்கள் ஒட்டாத சூத்திரனாக (நீச்சமாக) கணக்கிடுவது அவர் செய்கின்ற பெரிய தவறு என்று அர்த்தம் ஆனது. அவரும் எவ்வளவோ பெரிய தவறுகள் செய்கின்றார் என்னும், சமூகத்திற்கு தீராத அநியாயம் செய்கின்றார்கள் என்னும் அவர்களை நான் சொல்லும் போது, அதே கணக்கு பிரகாரம் மாதிகர்களை நீச்சமாக பார்த்து சூத்திரர்களும் மாதிகர்ளுக்கு தீராத அநியாயம் செய்ததுபோல் அல்லவா! என்று தெரிகின்றது. நாங்கள் பிராமணர்களை குலம் அமைப்பில் ஒட்டாதவராக பார்க்கின்றார்கள் என்னும் அவர் செய்கின்றது தவறு என்னும் சொல்லும்போது, அதே வார்த்தை சூத்திரர்களை பற்றி மாதிகா என்று சொல்லலாம் அல்லவா! சூத்திரர்கள் பிராமணர்களை சொல்வதில் எவ்வளவு அநியாயம் இருக்கின்றதோ, மாதிகர்களை சூத்திரர்கள் சொல்வதில் அவ்வளவு அநியாயம் இருக்கிறது. இதெல்லாம் ஆலோசனை செய்த நாங்கள் பிராமணர்களுக்கு, சூத்திரர்களுக்கு நடுவிலுள்ள ஒட்டாத நிலை இல்லாமல் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதேவிதமாக சூத்திரர்களுக்கு மாதிகர்களுக்கு நடுவிலுள்ள ஒட்டாத நிலை இல்லாமல் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அப்படி செய்வதில் இன்று சமூகத்தில் ஓடுகின்ற ஆற்றில் எதிர்நீச்சல் போட்டது போல்

இருக்கின்றது என்னும் வார்த்தை உண்மைதான், அந்த முயற்சியை விடக்கூடாது என்னும், நினைத்த வேலையை தவறாமல் இந்த வேலையை சாதிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். குலம் அமைப்பு இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்றால் முதலில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கு கடவுள் கூறிய ஞானம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். கடவுள் கூறிய ஞானத்தை தெரிந்து கொண்டால், கடவுள் எல்லோரையும் சமமாக பிறக்க வைத்தார் என்னும், எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உறுப்புகள் கூடி உள்ள தேகத்தை கொடுத்தார் என்னும், கடவுள் யாரையும் ஏறக்குறையாக, சிலரை புனிதமானவர்களாக, சிலர் நீச்சமானவர்களாக பிறக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அப்படிப்பட்டப்போது கடவுள் சிருஷ்டித்தது அல்ல மனிதர்கள் குலங்கள், மதங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் என்று தெரிகிறது. மனிதன் செய்த தவறை மனிதனே சரி செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் ஒவ்வொருவரும் வந்து முயற்சி செய்தால் கண்டிப்பாக குலங்கள் என்னும் நோய், ஓட்டாத நிலை சமூகத்தில் இல்லாமல் போகும். அதனால் அந்த வேலையை முதலில் நான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அதில் ஒரு பகுதியாக முதலில் செய்ய வேண்டிய வேலை சூத்திரர்களில் பல குலங்களாகவுள்ள, அனைத்து சூத்திரர்களையும், எந்த குலங்களுக்கு அந்த குலங்கள் குறிப்பாக நடந்துகொள்வதற்க்கு அடையாளமாக எடுத்துக்கொண்டு, முதலில் சூத்திரர்களில் குலங்களை சமமாக செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதற்கு முதல் வேலை கலப்புத் திருமணங்கள். எப்போது கலப்பு திருமணம் நடக்கின்றதோ அப்போது உன் குலம், என் குலம் என்னும் பேச்சு இல்லாமல் குலங்கள் கலந்துபோனால் பிறகு தனக்குத்தானே மனிதர்கள் எல்லோரும் கலந்துபோவார்கள். அப்படிப்பட்டபோது கடவுள் எனக்கு எல்லோரும் சமம், நான் எல்லோரையும் சமமாக உருவாக்கினேன் என்னும் பேச்சு அர்த்தமாகும். மேலும் கடவுள் கூறிய ஞானம் அமல்படுத்தப்பட்ட குலம்Xகுலம் என்னும் பேச்சு இல்லாமல் குலம்+குலம் வர வேண்டும் என்ற சூத்திரத்தை அமல் செய்ய

வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதனால் அந்த வேலையில் பகுதியாக நான் முதலில் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டேன். பிறகு என் மகனுக்குக் கூட கலப்புத் திருமணம் செய்தேன். எனக்கு வந்த ஆலோசனை அது வரை விடாமல் அந்த முயற்சியை நானே கொண்டு வந்தேன். பிறகு என் பராமறிப்பில் நடந்த திருமணம் எல்லாவற்றையும் கலப்புத் திருமணமாக சொல்லிச் செய்தேன். இன்று கூட கிட்டதட்ட நூறு பேருக்கும் மேல் கலப்புத் திருமணங்கள் செய்துள்ளோம். நாளை வரும் பௌர்ணமி நாள் என்றால் நாளை மே மாதம் **14** ஆம் தேதியில் **2014**-ல் ரெட்டி குலத்திற்கு சேர்ந்த பையன், பத்மசாளி (நெசவர்கள்) குலத்திற்கு சேர்ந்த பெண்ணுக்கு திருமணம் நடத்துகிறோம். இப்போது திருமணம் செய்துகொண்ட ரெட்டி குலத்திற்கு சேர்ந்த பையனுடைய தந்தைக்கு கூட கலப்புத் திருமணங்களுக்கு நாங்களே அஸ்திவாரம் போட்டோம். இந்த விதமாக ஒரு பக்கம் கலப்பு திருமணம் நடத்திக் கொண்டு, குலங்கள் எல்லாம் கலந்து போவார்கள் என்று செய்கிறோம். யார் குலங்களில் அவர் இருந்துக்கொண்டு எல்லோரும் கலந்து ஒரு குடும்பமாயிருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அப்போது மறுபக்கம் தெய்வ ஞானத்தை போதித்து, வேவ்வேறு மதத்தினர்கள் ஒரு இடத்திற்க்கு வந்து ஒரே கடவுளை ஆராதனை செய்ய வேண்டும் என்று செய்கிறோம். எல்லாம் மதத்தினர்களுக்கும் கடவுள் கூறிய ஒரே ஞானம் தெரிந்த மக்கள், அவரவர் மதத்திலிருந்துகொண்டு எல்லாம் மதத்தினர்களும் ஒரே கடவுள் பிள்ளைகள் என்று தெரிந்து, ஒரு குடும்பமாக மாற்றம் அடைந்து போவார்கள். எங்கள் ஞானத்தை முழுமையாக கேட்டவர்கள், முழுமையாக படித்தவர்கள், அவர்கள் எந்த குலத்திலிருந்தாலும், எந்த மதத்திலிருந்தாலும் கூட குலங்களையும் மதங்களையும் மறந்துபோய், நாங்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் என்னும் எண்ணங்களில், நாங்கள் எல்லாம் ஒரு தெய்வ ஞானம் தெரிந்துகொள்கிறோம் என்றும் எண்ணங்களில் ஒன்றாக இணைந்துபோவார்கள். அதனைப் பார்த்து இப்படியானால் நம் குலம் என்ன ஆக வேண்டும்? மதம் என்ன ஆக வேண்டும்?

என்று வேதனைப்படுவர்களும் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் எங்கள் போதனைகளை கேட்டால், படித்தால், தவறாமல் மாறிப்போவார்கள் என்று சொல்கிறோம். நாங்கள் சொல்வது தவிர எல்லாம் குலங்களில் உள்ளவர்களையும் கூட சமமாகப் பார்க்கிறோம். அதனால் குறைவான குலம் என்னும் எண்ணங்கள் அவர்களில் இல்லாமல் போகிறது. குறைவான குலத்தவர்கள் கூட எங்களால் பெரிய குலத்தினர்களிடம் சோர்ந்துபோவார்கள். அது போலவே பெரிய குலத்தினர்கள் கூட குறைவான குலத்திலுள்ளவர்கள் இடம் சேர்ந்துபோவார்கள். நாங்கள் இந்த விதமாக செய்வதினால் ஆரியர்கள் திராவிடர்களுக்கு செய்த துரோகம் சிறிதாவது குறையும் என்று நினைக்கிறோம். இங்கு சிலர் ஒரு கேள்வி கேட்பதற்குக் கூட வாய்ப்பு உள்ளது. அது என்னவென்றால்! குர்தாயுகம் இறுதியில், தேரேத்தாயுகம் முதலில் ஆரியர்கள் இந்து நாட்டிற்கு வந்து, திராவிடர்களிலுள்ள ஞானத்தைப் பார்த்து பொறாமை பட்டு, திராவிடர்கள் இல்லாமல் செய்வதற்கு எத்தனையோ குற்றங்களும், பொறாமைகளும் செய்தார்கள் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் அல்லவா! ஆரியர்கள் மிகவும் குற்றங்கள் செய்யும் போது திராவிடர்கள் யாரும் ஆரியர்கள் செய்கின்ற வேலையை ஏன் அடையாளிக்க வில்லை? அந்த காலத்தில் யாருக்கும் ஆரியர்கள் செய்த தவறுகள் காணவில்லையா? உங்களுக்கு உள்ள விவரங்கள் அவர்களுக்கு இல்லையா? அந்த நாளில் ஆரியர்கள் பற்றி யாரும் கெட்டதாக சொல்லாதபோது, நீங்கள் மட்டும் ஆரியர்கள் செய்தது கெட்டது என்று சொல்வதில் உங்கள் உள்நோக்கம் என்ன? என்று கேட்கலாம். அதற்க்கு எங்களிடம் பதில் உள்ளது பாருங்கள். சத்தியத்தை தெரிவிப்பது என்னுடைய உள்நோக்கம். உள்ளது உள்ளபடி சொல்வது என்னுடைய உள்நோக்கம். எனக்கு உள்ளே ஒன்று வெளியே ஒன்று வைத்துக்கொண்டு பேசுவது தேவையில்லை. மனிதர்கள் பார்வையில் தவிற கடவுள் பார்வையில் சரியாகயிருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவன் நான். மனிதர்கள் எண்ணங்களில் நான் கெட்டவராக தோன்றினாலும்

பரவாயில்லை. ஆனால் கடவுள் தர்மங்களுக்கு எதிராகயிருக்கக்கூடாது என்பது என் விடா முயற்சி. அந்த காலத்தில் திராவிடர்கள் சுபாவம் பற்றி நான் முதலில் கூறியுள்ளேன். அந்த நாள் திராவிடர்கள் அவர்களுக்கு கடவுள் ஞானம் முக்கியம் என்றும் வேறு விஷயங்களில் நுழைய மாட்டார்கள். ஆனால் அந்த நாளில் ராஜாக்களின் ஆட்சி நீடித்தது. எதில் தலையிட்டாளும் ராஜா, மந்திரி தலையிடுவார்கள். அந்த விதமாக ராஜாக்களும் தலையிடாமல் ஆரியர்கள் இந்து நாட்டிற்குள் நுழையும்போது விவரமாக பேசி, ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்த திட்டப் பிரகாரம் காரியங்களை செய்வர்கள் என்று முதலில் கூறியுள்ளோம். அந்த விதமாக ஆரியர்கள் அப்போது திராவிடர்கள் மக்கள் தொகை எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காக அதிகமாக வந்து, வாழ்வதற்காகவே வந்தவர்கள் என்பதற்கு இங்கு எத்தனையோ ஆதாரங்கள் உள்ளன என்பதை அறிந்து, இந்த நாட்டை விட்டுப்போக நினைக்கவில்லை. அப்போது அவர்கள் விவரமாக எக்னங்கள் யாகங்களினால் தான் ராஜ்ஜியம் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்றும் ராஜாக்களிடம் வந்து சேர்ந்து போதிப்பது ஆரம்பித்தார்கள். அதுவரை எக்னங்கள் யாகங்கள் பெயர்கள், மேலும் வேதங்கள் பெயர்கள் என்னும், தபசுகள் பெயர்களை இது வரை காதால் கேட்காத ராஜாக்கள் ஆரியர்கள் சொல்வது ஏதோ புதிய நடைமுறை சொல்கிறார்கள் என்று அவற்றின் மீது ஆர்வம் செலுத்தினார்கள். எக்ன, யாகங்கள் மேலும் தபசுகள், வேதங்களை தெரிந்தவர் ஆரியர்கள் மட்டும் தெரிந்த அவரை எங்கள் ஆஸ்தானத்தில் இருங்கள் என்று வேண்டி, அதற்க்கு ஆரியர்கள் “நாங்கள் குருக்கள் என்றும், ராஜாகுருவாக ஆஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் எங்கள் பேச்சுப்படி நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும்” தெரிவித்தார்கள். அப்போது எக்னங்கள் மீது ஆர்வத்துடன் அவர் எல்லோரும் ஆரியர்களை அவர்களுடைய ஆஸ்தான குருவாக நியமித்தார்கள். ஆஸ்தான பண்டிதர்கள், ஆஸ்தான குருக்களாக ராஜ்ஜியங்களில் காலடி வைத்த ஆரியர்கள்

திராவிடர்களான ராஜாக்களை அவர்கள் கை அடக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டார்கள். ராஜாக்களிடம் சேர்ந்த ஆரியர்களை பார்த்து அவர்களை யாரும் ஒன்றும் செய்யாமல் போனார்கள். ஆரியர்கள் செய்கின்றதை ஒரு பக்கம் தவறாக தெரிந்தாலும் அவரை பற்றி எதிராக பேசினால் ராஜா கோபத்திற்கு குறியாக வேண்டும் என்னும் சிலர் அமைதியாக இருந்தார்கள். இந்த விதமாக அவரை யாரும் ஒன்றும் சொல்லாமல் போனார்கள். இந்து நாட்டில் இருந்து பிரிந்துபோன லங்கா இப்போது பாரத நாட்டிற்க்கு கிட்டதட்ட **20**வது கிலோ மீட்டரில் உள்ளது. குர்த்தாயுகத்தில் பாரத நாட்டில் இருந்து தள்ளிப்போவதற்கு ஆரம்பித்த லங்கா தேரேத்தாயுகத்தில் சில காலத்திற்க்கு **1.2** கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் அல்லது அதை விட குறைவான தூரத்தில் உள்ளது. அப்போது ஆரியர்கள் அவர்களுடைய சடங்குகள் திராவிடர்களிடம் சொல்வதற்கு தங்களில் முக்கியமான மேதாவியான ரிஷிகளை தெற்கு நாட்டிற்கு அனுப்பி தெற்கு நாட்டு ராஜாக்களிடம் சேரும்படி செய்தார்கள். தெற்கு நாட்டு ராஜாக்களுக்கு எக்னங்கள் விஷயங்களும் அவற்றினால் வரும் லாபங்கள் மற்றும் அஸ்வமேத எக்னங்கள் முதலிய எக்னங்களினால் போர் செய்யாமல் ராஜாக்களை தங்கள் உடைமைக்கு கொண்டு வரலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். அப்போது ராஜ்ஜியம் மகிழ்ச்சியடைந்து சிறிய ராஜ்ஜியம் உள்ள ராஜாக்கள் தங்கள் ராஜ்ஜியங்களை பெரியதாக செய்துகொண்டு வந்தார்கள், வேறு ராஜாக்கள் தங்கள் மீது போருக்கு வராமல் இருப்பதற்கு, தங்கள் ராஜ்ஜியம் சுபிக்ஷமாக இருப்பதற்கு, ஆசைப்பட்டவராகயிருந்தவர் ஆரியர் ரிஷிகள் சொல்லும்படி தானிய எக்னங்கள், வருன எக்னங்கள், தன எக்னங்கள், பூமி எக்னங்கள், புத்திர காமேஷ்டி எக்னங்கள், ராஜ்ஜிய காமேஷ்டி எக்னங்கள், விஸ்வசாந்தி எக்னங்கள், சர்ப எக்னங்கள் என்னும் முதலிய பல பெயரில் கூடிய எக்னங்கள் மீது ராஜாக்கள் பார்வையை திசைதிருப்பி, அவற்றை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லி நடத்துவார்கள். அந்த எக்னங்கள் செய்வதற்கு வேத மந்திரங்கள் தேவை என்னும், வேத மந்திரங்கள் நாங்கள் மட்டுமே சொல்ல

வேண்டும் என்னும், அவர்களுடைய தேவை எவ்வளவோ இருக்கிறது என ராஜாக்களுக்கு தெரியப்படுத்தி, ராஜாக்களை அவர்கள் கை அடக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டார்கள். தெற்கு நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் எக்ன காரியங்கள் எல்லோரும் செய்யும்படி வலியுறுத்தினார்கள். எக்னங்களில் தேவதைகள் திருப்தி அடைவார்கள் என்னும், எக்னங்கள் செய்வது நிஜமான பக்தி என்று போதித்தார்கள். இந்த விதமாக தெற்கு நாட்டில் கூட ஆரியர்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு தங்கள் நடைமுறையில் திராவிடர்களைக்கூட மாற்றிக்கொண்டனர். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் தங்கள் புத்தியை உபயோகித்து தெற்கு பாரத நாட்டைக்கூட ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட விஷயம், பக்கத்தில் ஸ்ரீலங்கா ராஜ்ஜியத்திற்கு ராஜாவான (லங்கேஸ்வரன்) ராவணப் பிரம்மாவுக்கு, ஆரியர்கள் விஷயங்கள் எல்லாம் தெரிந்துபோனது. ராவணன் தூய்மையான திராவிடப் பிராமணர் ஆனதினால் மற்றவர்களை விட எவ்வளவோ மிக புத்திசாலியானவர். இங்கு உலகத்திற்கு சம்மந்தப்பட்ட புத்தியில் மேதாவியாக, பரமாத்மா ஞானத்தில் மிக உயர்ந்தவர். ஞான சக்தி சம்பூர்ணமாக உள்ளவர். லங்கா ராஜ்ஜியத்தில் தூய்மையான ஆட்சி செய்து, ஒரு பக்கம் இந்து நாட்டில் ஆரியர் செய்த அகராதியை கவனித்தார். ராவணப்பிரம்மா ராஜ்ஜியமான ஸ்ரீலங்கா எல்லாம் திராவிடர்கள் மட்டும் இருந்தார்கள். ஆரியர்கள் தங்கள் ராஜ்ஜியத்திற்கு வராமல் இருக்க ராவணப்பிரம்மா உறுதியளித்தார். அப்படியானால் யாராவது திருட்டு வழியாக லங்கா ராஜ்ஜியத்திற்கு கடல் மார்க்கத்தில் வர வேண்டும் என்னும் முயற்சி செய்து ½ கிலோ மீட்டர் தூரம் கடலில் போகும் போது லங்கா படையினர் அவரை தேடிப் பிடித்து கொன்று விடுவார்கள். மேலும் இலங்கைக்கு மிக பக்கத்தில் உள்ள பாரத நாட்டில் கூட சில பகுதியில் ஆரியர்கள் இல்லாமல் செய்து இலங்கை படையினர் துரத்தி விட்டார்கள். இன்று தமிழ் நாடு, கேரள மாநிலமாகவுள்ள பகுதிகளில் ஆரியர்களை ராவணன் தங்கள் படையை அனுப்பி ஹிம்சித்து துரத்தி விட்டார். அதனால் அந்த நாளில் ஆந்திர நாடு வரை

பரவியிருந்த ஆரியர்கள் அவர்களுடைய அதிகாரத்தை நிறைவேற்றினார். அப்போது காலத்தில் இப்போது தமிழ் நாடாக உள்ள சென்னை பட்டணம் (சென்னை) வரை, கர்நாடகாவிலிருந்து ஹம்பி வரை ஆரியர்கள் இருந்துகொண்டு அந்த பக்கம் சென்னை பட்டணம் தாண்டி, இந்த பக்கம் ஹம்பி தாண்டி முன்னுக்கு போகாமல் இருந்தார்கள். அந்த விதமாக அவர்கள் முன்னுக்கு போகாமல் ராவணப்பிரம்மாவுக்கு பயந்து போகாமல் இருந்தார்கள். ஆந்திரா, கர்நாடகா, ஒரிசா, மஹாராஷ்டிராவிலிருந்து தெற்கு பாரத நாட்டிற்கு ஆரியர்கள் செய்த காரியங்களை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு எக்ன யாகங்கள், வேத அத்தியாயனங்கள் அதிகமாக செய்தார்கள். ஆனால் எங்கு வேதங்கள் மந்திரங்கள் படிக்கிறார்கள் தெரிந்தால், எங்கு எக்னங்கள் செய்கிறதை தெரிந்துகொண்டு, இலங்கைக்கு ராஜாவான ராவணப்பிரம்மா தங்கள் படையை அனுப்பி அவர் மீது தாக்குதல் செய்து எக்னங்களை அழித்தார்கள். வேதங்களை சொல்லாமல் ஆரியர்கள் வாயை தைத்துவிடுவார்கள். அதுவரை இந்து நாட்டில் ஆரியர்களை எதிர்பதற்கு யாரும் இல்லாமல் போனார்கள். ஆனால் மஹா மேதாவியான ராவணப்பிரம்மாவிடம் ஆரியர்கள் செய்த வேலை நடக்கவில்லை. லங்கா ராஜ்ஜியம் ஆரியர்களுக்கு பகை ராஜ்ஜியமாக தெரிந்தது. லங்கேஸ்வரர் ஆரியர்களுக்கு எமனாக தெரிந்தார். அதனால் லங்கை என்றாலும், லங்கேஸ்வரர் என்றாலும், லங்கா படை என்றாலும், அந்த நாள் ஆரியர்களுக்கு சிங்கம் கனவில் வந்ததுபோல் ஆனது. பாரத நாட்டில் சின்ன சின்ன ராஜாக்களை ஆரியர்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆரியர்கள் ராவணப்பிரம்மா மீது, லங்கா ராஜ்ஜியம் மீது தாக்குதல் செய்வதற்கு ராஜாக்கள் எல்லோரையும் ஊக்கப்படுத்தினார்கள். ஆனால் அந்த ராஜாக்கள் எல்லோரும் ராவணப்பிரம்மாவிடம் போவதற்கு பின் தங்கினார்கள். ராவணன் மீது நாங்கள் போருக்குப் போய் நாங்கள் திரும்பவரமாட்டோம் என்று பதிலை சொன்னார்கள். லங்கேஸ்வரனான ராவணன் சூரிய கிரகத்திலிருந்து மனுவுக்கு பெற்ற ஞானம் தெரிந்து, சம்பூர்ண ஞானியாக தயாராகி

மற்றும் சம்பூர்ண யோகியானார். லங்கா ராஜ்ஜியத்தில் குர்தாயுகம் காலத்தில் எங்கள் பிராமண, எங்கள் கீழ் உள்ளவர்கள் என்று இரண்டு ரகம் மனிதர்கள் மட்டும் இருந்தார்கள். ராவணன் தூய்மையான பிராமண ஜாதிக்காரர் ஆனதினால் நாட்டிற்கு ராஜாவானதினால் திராவிட பிராமணருக்கும் எல்லோருக்கும் நாயகனாக, தலைவராக இருந்து பிராமணர்களில் தெய்வ பக்தி ஞான சக்தி குறையாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். பாரத நாடு லங்காவிலிருந்து சிறிது பிரிந்துப் போய் தூரமாக நகர்ந்து வந்ததினால் அவரது லங்கா ராஜ்ஜியத்தில் அவரது பார்வை மிக அதிகமாக வைத்து திராவிடப் பிராமணர்கள் யாரும் அஞ்ஞானமாக போகாமல், ஞானமாயிருந்து சூரிய கிரகத்தினால் வந்த மூன்று ஆத்மா ஞானம் பெற்று, எவ்வளவோ ஞான சக்திக்கு நிலையமாக இருந்து ராவணன் காவலாக இருந்தார். லங்கா அனைத்தும் மீது எங்கேயாவது அஞ்ஞானம் இரண்டு சதவிதம் மனிதர்கள் தவிர மற்ற அவரில் இல்லை. **96** சதவிகிதம் மனிதர்கள் திராவிட பிராமணர்களாகயிருந்து, ஆரியர் போல் ஆகாமல் எக்ன யாகங்களுக்கு, வேத அத்தியாயனத்திற்கு, தபசுக்கு தூரமாக இருந்தார்கள். அவரிடம் தூய்மையான பிரம்ம ஞானமிருந்ததினால் கடவுள் ஒருவனைத் தவிற எந்த தேவதைகளையும் பூஜை செய்ய மாட்டார்கள். யோகம் தவிற தபசு செய்ய மாட்டார்கள். அதனால் சம்பூர்ண ஞானிகளாக யோகியாக லங்காவில் திராவிடப் பிராமணர்களுக்கு நோய்கள் கூட வர பயப்படும். எந்த நோய்களும் லங்கா அருகில் கூட போகாது. திரேதாயுகம் காலத்தில் பூமி மண்டலத்தில் அனைத்து மீது அதிகபட்ச யோக சக்தியாகயிருந்த யோகி, யோகேஸ்வரர் ராவணன் ஒருத்தர் தான் என்று சொல்லலாம். எல்லோரையும் விட பெரிய யோகியானதினால் நடைமுறைப்பிரகாரம் பெரிய என்னும் அடையாளத்திற்கு தகுந்த அவரை பிரம்மா என்று சொல்வார்கள். அதனால் அவர் பெயர் இறுதியில் மரியாதை பூர்வமாக அவரை தெய்வ ஞானம் தெரிந்த ஞானிகள் எல்லோரும் பிரம்மா என்று உச்சரித்து **“ராவணப் பிரம்மா”** என்று சொல்வார்கள். அவர்

ஜீவாத்மா, ஆத்மா, பரமாத்மா என்னும் மூன்று ஆத்மா ஞானங்கள் தெரிந்தவர் ஆனதினால் “திரி ஆத்மா ஞானி” என்றும் கூறி, அப்படியே கடந்த, எதிர், நிகழ்வு காலங்கள் தெரிந்தவராக இருந்ததினால் “திரி காலக்ஞானி” என்றும் சொல்லப்பட்டது. பகவத்கீதா ஞானத்தில் அதர்மங்களினால், அவற்றினால் கடவுள் தெரியபட மாட்டார் என்றும் கடவுளே சொன்னாலும், அந்த வார்தை மீறி அதர்மங்களான எக்ன யாகங்கள், வேத அத்தியாயனம், தபசுவை நுழைத்து தெய்வ ஞானம் அசுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்த ஆரியர் முயற்சியை எதிர்த்து அது அதர்மங்கள் என்னும் சொன்னதினால், இவர் தர்மங்களுக்கு மாசு ஏற்படும்போது அதை எடுத்துப் போடுவதற்கு வந்த பகவான் என்று கற்பனை வராமல் இருக்காது. ஆனால் அவ்வளவு பெரிய நபரை இன்று மனிதர்கள் அஞ்ஞானிகள் ஆகிப்போய், ஆரியர் போதித்ததை கேட்டு, ராவணப்பிரம்மாவை, திரிக்கால ஞானியை சாதாரண மனிதன் என்னும் எண்ணி நீச்சனாக பேசுவது பார்த்தால், யோகியான எனக்கு சிறிது கவலையாகயிருக்கிறது. அதனால் மறைவாகயிருந்து போன சத்தியத்தை வெளியே எடுத்து, ராவணன் அஞ்ஞானி அல்ல ஞானி என்னும், அவர் கெட்ட வழி காட்டியவர் அல்ல அவர் நல்ல வழி காட்டியவர் என்னும், அவர் சூத்திரன் அல்ல சத்பிராமணர் என்னும் அவர் சாமான்னியமானவர் அல்ல பெரிய யோகேஸ்வரர் என்னும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நினைத்து தெரிவிக்கிறேன். சிலருக்கு சில கேள்வி வந்து இப்படி கேட்கலாம். ராமாயண சரித்திரத்தில் ராவணனை முழுமையாக கெட்டவனாக காண்பிக்க வில்லையா? ராவணன் காமாந்தகாரனாய் அரண்யத்தில் ஒருவராக இருந்த சீதாவை கடத்திக் கொண்டு வருவதற்கு போகவில்லையா? ஆஞ்சநேயனை தூதராக அனுப்பி சீதாவை விடாமல் ராவணன் ஒரு பெண்ணுக்காக ராமனிடம் போர் செய்யவில்லையா? கடைசியில் ராமன் இடம் கிடைத்து ராமன் அம்பில் உயிர் விடவில்லையா? இந்த விதமாக ஒரு பெண்ணுக்காக கடைசியில் உயிரை விட்டு புத்தி குறைவானவனைப் பற்றி பேசி, நீங்கள் எழுத்தாளராக இருந்து செய்ய வேண்டிய வேலை இது தானா? மேலும்

தாங்கள் கூட யோகீஸ்வரர் என்னும் பெயரிருந்த நீங்கள் ராக்ஷச ராஜாவான ஒரு அசுரனுக்காக இவ்வளவாக பேசுவது உங்களுக்கு தகுமா என்று கேட்பதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. ராமாயணம் சரித்திரத்தை படித்தவர் யாராவது இப்படியே கேள்வி கேட்பார்கள். ஆனால் அந்த கேள்விக்கு பதில் சொல்வது என்னுடைய கடமை தான் என்று ஒப்புக்கொண்டு, பதிலுக்கு முன்பு உங்கள் கேள்வி எல்லாம் ஒப்புக்கொள்கிறேன், நீங்கள் எவ்வளவு நியாபக சக்தியில், விவேக சக்தியுடன் கேள்வி கேட்டீர்கள். அப்படியே அதே விமர்சன சக்தியில் தூய்மையான நியாயமான முறையில் என் பதில் கூட பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். ராமன் சரித்திரம் வருவதற்கு முன்னே, ஆதியில் நடப்பதற்கு முன்பே, ராவணப்பிரம்மா ஆரியர்களுக்கு பகையாளி என்று மறந்துபோகக்கூடாது. ஶ்ரீராமனுக்கு திருமணம் ஆவதற்கு முன்பு, ராமன் பிறப்பதற்கு முன்பிருந்து ராவணன் ஆரியர்களுக்கு எதிராக மாறியிருந்தார். அப்போது தெற்கு நாட்டிற்குள் நுழையும்போது ஆரியர்கள் சிலரை அஞ்ஞானியாக மாற்றி, சிலரை சூத்திரர்களாக மாற்றி, மற்ற சில பேரை திராவிடப் பிராமணர்களை லட்சியமாக வைத்துக்கொண்டு, ராஜாக்கள் கை மீது பூமி மானியங்களை, தன சொத்துக்களை, தங்க சொத்துக்களை வாங்கிக் கொடுத்து, ராஜ்ஜியத்திற்காகவும், ராஜாக்களுக்காகவும் எக்னங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். எக்ன யாகங்களினால் சுலபமாக சம்பாதனை, அதிக கௌரவம், ராஜாகளிடம் இடம் கிடைப்பதற்கு திராவிடப்பிராமணர் எல்லோரும் அவர்களுடைய ஞானத்தை விட்டு, ஆரியர்கள் நடைமுறைக்கு ஒன்றாக (லக்னமாகி) போனார்கள். இந்த விதமாக பல வேலையினால் ஏதோ நடைமுறையில் திராவிடர்களை ஆரியர் சாம்பிரதாயங்களை சேர்த்துக்கொண்டு, அவர் பலங்களை தெற்கு நாட்டில் கூட வளர்த்துக் கொண்டு ஶ்ரீராமன் பிறப்பதற்கு முன்பே நடந்துபோனது. ஶ்ரீராமன் தந்தையான தசரதனுக்கு மூன்று மனைவிகள் இருந்தாலும் வாரிசு இல்லாமலிருந்தது. அதே குறிக்கோளாக எண்ணிக்கொண்டு ஆரியர்கள் தசரதனிடம் போய், எக்னங்கள் செய்வதினால்

தேவதைகள் மகிழ்ச்சி அடைந்து பலனாக வாரிசைக் கொடுப்பார் என்றும் ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, தசரதனிடம் புத்திர காமேஷ்டி யாகம் செய்ய வைத்தார்கள். அப்போது நான்கு பேர் ஆரியர் அங்கிருந்த **60** பேரை திராவிடப் பிராமணர்களை அந்த எக்னங்களில் கலந்துகொள்ள வைத்து, அங்கு எக்னங்கள் செய்வதில் பயிற்சியாக செய்யப்பட்டார்கள். இந்த விதமாக ஸ்ரீராமன் பிறப்பதற்கு முன்பு எக்னங்களை ஆரியர்கள் திராவிடர்களுக்கு பழக்கப்படுத்தினார்கள். ஸ்ரீராமன் பிறந்த பிறகு ராமனுக்கு 16 வயதில் விஸ்வாமித்ர மஹரிஷி வந்து, அவர்கள் செய்கின்ற எக்னங்கள் ராவண படைகள் தடை செய்வார் என்னும், அப்படி எக்னங்கள் தடை செய்யாமல் இருப்பதற்கு, எக்னத்தை காப்பாற்றுவதற்கு ஸ்ரீராமனை எங்களிடம் அனுப்புங்கள், சில நாட்கள் நடக்கும் எக்னங்கள் முடிந்த பின் வருகிறோம் என்னும் தசரதனைக் கேட்டு ஸ்ரீராமன், லக்ஷ்மனனை விஸ்வாமித்திரர் அழைத்துச் சென்ற விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த விதமாக திரேதாயுகத்தில் ராமன் பிறப்பதற்கு முன்பு, பிறந்த பிறகு எக்னங்கள் பற்றி ராமாயணத்தில் கேட்டிருப்போம். திரேதாயுகத்தில் எக்னங்கள் பற்றி முதலியன துவாப்பரயுகம் எல்லாம் நடந்தது, கலியுகம் முதலில் கூட பரிக்ஷித்து குமாரன் (மகன்) ஜனமேஜயன் சர்ப எக்னங்கள் செய்தார் என்று கேட்டோம். மேலும் இன்றைய காலத்தில் பல பிராமணர்கள் எத்தனையோ பெயரில் எக்னங்கள் செய்வதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் மாநில அரசாங்கத்தை நடத்தும் முக்கிய மந்திரி மழைக்காக வர்ண எக்னங்களை நூறு பேர் ருத்துவிக்கள் மூலம் வேத மந்திரம் குரல் மூலம் உச்சரிப்பு செய்வது நடந்தது. இந்த விதமாக திரேதாயுகம் முதலிலிருந்து ஆரம்பித்த ஆரியர் விளைவுகள் பாரத நாடு எல்லாம் பரவி இன்று கூட நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஞானம் விட அஞ்ஞானம் சுலபமாக புரியும் பெரியோர் வார்த்தை பிரகாரம் கடவுள் கூறிய ஞானம் தர்மங்களை விட்டு, மனிதர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லோரும் ஆலோசனை செய்யாமல் லக்னம் ஆகிப்போவது விசித்திரமாக இருக்கிறது! ஞானம்

மார்க்கம் (வழி) குறுகியது, அஞ்ஞானம் மார்க்கம் விசாலமானது (பெரியதானது) ஒரு தூதர் கூறிய வார்த்தை பிரகாரம் ஆதாயத்தில் குடிகொண்டிருந்த உலகக் காரியங்களை செய்துகொண்டு, ஆதாயமில்லாத தெய்வ ஞானம் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் நாம் நஷ்டமாய் போனோமா அல்லது லாபம் பெற்றுக்கொண்டோமா என்று ஆலோசனை செய்யாமல், யாரோ ஏதோ பேசினால் அது சத்தியமா, அசத்தியமா ஆலோசிக்காமல், அவர் அந்த பேச்சு பேசிக்கொண்டிருந்தால் நம் புத்தி என்ன ஆனது? நம் புத்தியை வேர்ரவர்களுக்கு அடகு வைத்தது போல் ஆனது தானே? ராமன் சரித்திரத்தை கிரந்த வடிவமைப்பில் எழுதியது யார்? எழுதிக் கற்றவர் வால்மீகி ஆசிரியர் அல்லவா? அப்போது ராவணப்பிரம்மா மீது பகை வளர்த்துக்கொண்டு ஆரியர்கள் எழுதிய சமாச்சாரத்தில் ராவணப்பிரம்மா கெட்டவராக, காமாந்தன் என்னும் சொல்வது சரியானதா என்று கேட்கிறோம். அந்த நாள் ராவணன் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு போனது உண்மை தான், ஆனால் அவர் எந்த எண்ணத்துடன் கொண்டு போனாரோ தெரியாமல் பேசினால் அங்கு ஆலோசனை இல்லை தானே! ராமன் கையில் ராவணன் உயிரை இழந்தது நிஜம் தான். நடக்கப் போகிற எதிர் காலத்தை தெரிந்த காலக்ஞானிக்கு ராமன் கையில் தான் உயிர் போகும் என்று தெரியாதா! ராவணன் மஹா ஞானியாகி பிரம்மா (பெரிய) என்னும் சொல்லப்பட்டவர் நீச்ச (சின்ன) காரியங்கள் செய்வாரா? அப்படி செய்வது அவருக்குத் தேவை இல்லை. ஆனால் செய்த காரியங்கள் அவர் நோக்கம் தெரியாமல், நம் எண்ணங்கள் பிரகாரம் அவரை தவறு என்னும் சொல்வது நாம் ஏதோ தப்பாக நினைத்தோம் என்று ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். சீதா சுயம்வரத்திற்கு ராவணன் வந்தார் என்னும் ராமாயண கிரந்தத்தில் எழுதினார்கள். சீதா சுயம்வரம் வடக்கு பாரத நாட்டில் நடக்கும்போது, ராவணனுக்கு அழைப்பு யார் அனுப்பினார்கள்? லங்கா போவதற்கு கடலைத் தாண்டுவதற்கு அனுமந்தன் தவிர யாரும் போகமுடியாது என்னும் கூறியவர், ராவணனை லங்காவுக்கு போய் யார் கூப்பிட்டாரோ என்று

சொல்லவில்லை. அப்போது சீதா பிறப்பதற்கு முன்பே கைலாச சிகரத்திற்கு போய் சிவனை, சிவதனுசு, கைலாச சிகரத்தை எடுத்து தலை மீது வைத்துக் கொண்ட பலசாலியான ராவணன், சீதா எடுத்து வைத்த தனுசை எடுக்காமல் போனார் என்னும், எடுக்காமல் பயந்தார் என்று எழுதினார்கள். அது நிஜம் தானா என்று யாரும் ஆலோசனை செய்யவில்லை. மற்றும் ராவணன் சீதா சுயம்வரத்திற்கு போனார் என்னும் வார்த்தை சுத்தமான பொய் என்று ஆதாரம் இருக்கிறது. சீதா சுயம்வரம் நேரத்திற்கு ராவணன் தன் மனைவி மண்டோதரிதேவி, தன் மகன் மேகநாதனுடன் லங்காவில் கிட்டதட்ட **80** வருடம் வயது இருந்தது. **80** வருடம் வயதில் அவர் சுயம்வரத்திற்கு போவாரா என்னும் சிலர் கூட ஆலோசனை செய்யவில்லை. ஸ்ரீராமன் அரண்யவாசம் காலத்தில் விந்திய சிகரத்திலிருந்து காட்டில் ராமன் சீதா லட்சுமணன் அங்கிருக்கும்போது ராவணன் சீதாவை கொண்டுவந்து தன் லங்கா ராஜ்ஜியத்தில் வைத்த வார்த்தை நிஜம் தான், ஆனால் அந்த நாள் சீதாவின் மேல் கெட்ட நோக்கத்துடன் ராவணன் கொண்டுவரவில்லை. அப்போது அவர் வயது 80துக்கு மேல் ஆனது. சீதாவை கொண்டு வந்த விஷயத்தை தன் மனைவி மண்டோதரி தேவிக்கு முதலிலேயே சொன்னார். ராமன் கையில் தன் மரணம் உள்ளது என்றும், அப்படி நடப்பதற்கு ராமன் வந்து என்னை கொல்லுவதற்கு காரணமாக சீதாவை லங்காவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்று முதலிலேயே சொன்னார். அந்த விஷயம் பக்கத்தில் வைத்து சீதாவை கெட்ட நோக்கத்துடன் ராவணன் லங்காவுக்கு கொண்டுபோனார் என்று ஆரியர்கள் பிரச்சாரம் செய்து எழுதினார்கள். முதலிலே ஆரியர்களுக்கு ராவணன் எதிரியாக இருந்ததினால், சீதாவை கொண்டுபோனது விஷயத்தை காண்பித்து, அவரைப்பற்றி கெட்டவர் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். முதுமையிலுள்ள ராவணன் எவ்வளவோ அனுபவசாலி, மேதாவியானதினால் கிட்டதட்ட 20 பேருக்கு மேல் எண்ணிக்கையில் பெண்களை சீதாவுக்கு பணிவிடை செய்வதற்கு, ஏற்பாடு செய்து நல்ல வானிலைக்கு சீதாவை அசோகவனம் என்னும் உத்தியானவனத்தில்

(பூங்காவில்) வைத்தார். ராவணன் நிவாசிக்கும் இடத்திலிருந்து கிட்டதட்ட ஐம்பது **(50)** கிலோமீட்டர் தூரத்திலிருந்த உத்தியானவனமில், தண்ணீர் போகும் சரிவுகளின் நடுவில் சீதாவுக்கு நிவாசத்தை வழங்கி, வாரத்திற்கு ஒரு தடவை மனைவியை அழைத்துச் சென்று அசோகவனத்திற்கு போய் சீதா ஆரோக்கியம் விஷயத்தை தெரிந்துகொண்டு சீதாவுக்கு எந்த குறையுமில்லாமல் பாருங்கள் என்று அங்கு இருந்தவர்க்கு கூறிவந்தார். சீதாவிடம் போன ராவணன் நடக்கப்போகிற விஷயத்தை முதலிலேயே கூறி ராமன் என் காரணமாக இங்கு வரவேண்டியது இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். ராவணப்பிரம்மா தந்தை போல் பேசி தனக்கு எந்த குறையுமில்லாமல் பார்த்துக்கொண்டதற்கு சீதா அயோத்தியாவுக்கு வந்த பிறகு, வருவதற்கு முன்பும், ராவணன் பற்றி எந்த விதமான குற்றம் சாட்டவில்லை. எந்த நாளும் ராவணப்பிரம்மாவை பற்றி சீதா சொன்னதாக ஆதாரமில்லை. கிட்டதட்ட 10 மாத காலம் ராவணன் இடத்திலிருந்த சீதா, அயோத்திக்கு வந்த பிறகு எத்தனை கஷ்டங்கள் ராமனினால் வந்ததை எதிர்த்துக் கொண்டு. கடைசியில் கரப்பிணியாகயிருந்த சீதா அரண்யத்தில் (காட்டில்) பல கஷ்டங்கள் பட்டார். கிட்டதட்ட 11 வருடம் வால்மீகி ஆசிரமத்திலிருந்து எந்த ஆறுதலும் இல்லாமல் குடிசையில் பல கஷ்டங்கள் பட்டார். 10 மாதம் ராவணனிடம் லங்காவில் இருந்தபோது எந்த கஷ்டமும் இல்லாமல் நடந்ததை எத்தனையோ தடவை நினைத்தார். சீதா எந்த நாளும் ராவணன் பற்றி கெட்டவர் என்னும் சொல்லாமல் போன, இராமாயணத்தை எழுதியவர்கள் ஆரியர்கள் ஆனதினால், ராவணப்பிரம்மாவை கெட்டவராக வரைந்து காண்பித்தார்கள். மற்றும் நிஜமாக ராவணன் எந்த குற்றங்கள் இல்லாத வாழ்க்கை நடத்திய பிரம்மஞானி. தெய்வ ஞானத்தை சம்பூர்ணமாக தெரிந்து யோகியாகயிருந்த ராவணப்பிரம்மாவை ஆரியர் ராக்ஷச ஜாதியாக ராஜாவாக வர்ணித்து சொன்னார்கள். லங்காவில், லங்கா சுற்று முற்றும், லங்கா ராஜ்ஜியத்தில் எங்கும் ராக்ஷச சுபாவம் உள்ள மனிதர்கள் இல்லவே இல்லை. ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள

அவர்கள் எல்லோரும் தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர்கள், தெய்வ ஞானம் இல்லாத ராக்ஷச சுபாவமுள்ளவர்கள் யாருமில்லை. அங்கு உள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஞானியாக இருந்ததினால் அந்த நாடடிற்கு **'ஶ்ரீ'** என்னும் சுபமான எழுத்து கோர்த்து, ஶ்ரீலங்கா என்று குறிப்பிடுகிறோம். **ஶ்ரீ** என்னும் சத்தம் உலகத்தில் எந்த நாட்டிற்கும் இல்லை என்று எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டும். ஶ்ரீலங்காவில் ராவணன் உலகத்தில் அனைத்திற்கும் பெரிய யோகியாக இருந்ததினால், பிரம்மா என்னும் பெயர் அவருக்கு பொருத்தப்பட்டது. பிரம்மா என்னும் சத்தமுள்ள பெயரை தலைப்பு பெற்றவரை ஆரியர்களுடைய எதிரி என்னும் எண்ணங்களில், அதே வேலையாக கெட்டவராக வரைந்ததால், நாம் கவனிப்பாக இல்லாமல் குருடனாக அவர் வார்த்தைகளை கேட்க வேண்டிய வேலை என்ன இருக்கிறது? என்று கேட்கிறேன். அந்த நாள் லங்காவிலுள்ளவர்கள் எல்லோரையும் ராக்ஷசர் என்னும், ராவணன் கூட ராக்ஷசன் என்னும் கூறி, வடக்கு பாரத நாட்டில் பிறந்தவரை கடவுளாக கூறியுள்ளார்கள். தெற்கு பாரத நாட்டில் சிறிது பூமி பாகத்தை அவர்கள் ஆதினத்திற்கு கொண்டு வந்த ஆரியர்கள் பூர்த்தியாக (முழுமையாக) அடையாமல் போனார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் திராவிட ராஜ்ஜியமாக இன்று கூட அழைக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வசமாகாதது சென்னை முதலியன பகுதியில் உள்ளவர்க்கு (தமிழ் நாட்டவர்க்கு) இன்றும் கூட திராவிடர் என்னும் பெயர் உள்ளது. லங்காவுக்கு சமீபத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் சிறிது தெய்வ ஞானம் தெரிந்து, சாம்பிரதாயம் பிரகாரம் தேவாலயங்கள் நிர்மிக்கப்பட்ட, அனைவரும் திராவிடர்களாக உள்ளனர். அப்படிப்பட்டவர்களை ஆரியர்கள் ராக்ஷசர்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி கிழக்கு தொடர்ச்சி புகழ் பெற்ற தொலைவாக விரிந்து பரவிவுள்ள நல்ல மலை காட்டில் வசிக்கும் மக்களை மனித ஜாதி அல்ல என்று சொல்லி அவர்களை குரங்குகள் என்று சொன்னார்கள். ஶ்ரீராமன் சீதாவை தேடி நல்ல மலை காட்டிற்கு வந்து கிஸ்கிந்தா என்னும் காட்டுப் பகுதியில் வாலி, சுக்கிரியர் என்னும் மலை ராஜாக்கள் எதிர்ப்பட்டார்கள்.

அப்போது ஸ்ரீராமன் அவரிடம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் உதவியில் சீதாவை தேடி, அவர்கள் உதவியினால் லங்காவுக்கு போய் சீதாவை கொண்டுவந்தனர். அந்த நாள் மலை ராஜாவாயிருந்த காட்டுப் பகுதியில் ஆட்சி செய்த வாலி, சுக்கிரியன், அவரைப் பின்பற்றிய சேனாதிபதியான அனுமந்தன், மந்திரியாக இருந்த வயதான ஜாம்பவந்தனை விலங்குகளாக ஆரியர் சொன்னார்கள் என்றால் திராவிடர் மீது எவ்வளவு பொறாமை இருக்கிறது என்று இவ்வாறு தெரிகிறது. காட்டுப் பகுதியில் எவ்வளவோ உதவி செய்தவரை விட்டு விடாமல் ஜாம்பவந்தனை கரடி என்னும், வாலி, சுக்கிரியனை, அனுமந்தனை அங்கு இருந்த மலைவாசி (கிருஜன) மக்களை குரங்குகள் என்று கூறினார்கள். கிழக்கு திசையிலுள்ளவரை குரங்கு என்றும் கூறி, அப்படிப்பட்ட குரங்குகளை சேனாதிபதியான அனுமந்தனை குரங்கு லங்கா வரை கடலை தாவியது என்னும் அப்படி சொல்லுவது வித்தியாசமாக இருக்கிறது அல்லவா? அவர்கள் எப்படியாவது சொல்லாம். அவர்களுக்கு திராவிடர் மீதுள்ள கோபம், பொறாமை அப்படிப்பட்டது. ஆனால் அந்த வார்த்தை கேட்டு தெரிவித்தவரை என்ன சொல்ல வேண்டும்? குறைந்தபட்சம் அவர் கூறிய விஷயம் பற்றி சின்ன கேள்வி கூட கேட்காமல் குருடராக கேட்டு தெரிவிப்பதினால் நாம் ஆலோசனை புத்தி ஞானம் என்ன ஆனது என்று யாருக்காவது தெரியவில்லையா? எங்காவது பூமி மீது பேசும் குரங்குகள் இருப்பது நடக்கிற வேலைதானா, அது நல்ல மலை காட்டில் இன்றைக்கும் மலைவாசியான மலை ராஜாக்கள் மலைவாசி மக்கள் அங்கு வசிக்கிறார்கள். ஒரு வேலை மலைவாசிகள் அழகாக இல்லாமல் போயிருக்கலாம், அதற்காக குரங்கு அல்ல அல்லவா! அந்த நாள் வடக்கு நாட்டுக்கு சேர்ந்தவர் அயோத்திய ராமனை கடவுள் என்று கூறினார்கள். அதே கடவுளை பெரியதாக வைத்துக்கொண்டே பக்தியாகயிருந்த காட்டு பிள்ளையான ஆஞ்சநேயனை குரங்கு என்று கூறினார்கள். மற்றும் அந்த குரங்குகளுக்கு வாழ்வுள்ளதாக என்னும் எல்லோரும் நம்பும்படி கூறி, லங்காவில் ராவணன் படைகள் ஆஞ்சநேயன் வாலுக்கு நெருப்பு வைத்ததாக,

ஆஞ்சநேயன் எரிகின்ற தன் வாலில் லங்கா ராஜ்ஜியத்தை சிறிது பற்ற வைத்தார் என்று கூறினார்கள். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் அவர்களுக்கு இஷ்டம் வந்தப்படி லங்காவிலிருப்பவர்களுக்கு கொம்புகள் உள்ள ராக்ஷசன் என்னும் வர்ணித்து, கிழக்கு தொடர்ச்சி பெயர் பெற்றுக் கொண்ட காட்டில் நிவாசிக்கின்றவர்களை குரங்குகளாக கோர்த்து சொன்னார்கள். பேசும் குரங்குகள் பூமி மேல் இதுவரை பிறக்கவில்லை. மற்றும் ஆரியர்கள் கூறிய பேச்சு நம்ப வேண்டியதில்லை. எனக்குள்ள புத்தியில் ஞானம் மூலம் பார்த்தால் லங்காவிலுள்ளவர்கள் ராட்ஷசர்கள் அல்ல. லங்கா பகுதியில் காட்டிலுள்ளவர்கள் குரங்கள் அல்ல என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆரியர்கள் தனக்குத் தானே தேவதைகளாக கூறி, தெற்கு நாட்டில் உள்ளவர்களை ராட்ஷசர்களாக கூறினார்கள். அதாவது ஒரு ரகமாக சிறிது மரியாதையாக இருந்தாலும் தெற்கு பாரத நாட்டில் காட்டில் நிவாசிக்கின்றவரை குரங்குகள் என்னும் சொல்லுவது முழுமையாக பொறாமையில் பேசினார் என்றும் எங்களுக்கு அல்ல உங்களுக்கு கூட நல்ல அர்த்தமாகும். சீதா லங்காவில் இருந்த விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்து தெரிவித்த ஆஞ்சநேயன் குரங்காக இருந்தால், குரங்குகள் உதவி தவிற மனிதர்கள் உதவி சிறிதுக்கூட கிடைக்கவில்லை ராமனுக்கு அவரே சொல்லும் படி உள்ளது. மனிதர்கள் யாரும் பேசவில்லை என்றால் அப்போது மனிதர்களில் ஸ்ரீராமனுக்கு எந்த அளவுக்கும் மரியாதையில்லை என்னும், கௌரவமில்லை என்று தெரிகிறது. ஸ்ரீராமன் சீதாவுக்காக தேடி விந்திய சிகரம் காட்டிலிருந்து முழுமையாக தெற்கு நாட்டிற்கு வந்தார். முழுமையாக தெற்கு நாட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் திராவிடர்களே எனவே அவர்கள் யாரும் ராமனைப் பின்தொடரவில்லை. ராமன் ஆரியன் என்னும் தெரிந்துக்கொண்ட, ராவணப்பிரம்மா மீது கௌரவமுள்ள திராவிடர்கள் எல்லோரும் ராமனை கௌரவிக்க வேண்டும் என்னும், உதவி செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை. கடைசியில் நல்ல மலைக் காட்டில் நுழைந்த பிறகு கிஷ்கிந்தா சிகரம் பகுதியில் உள்ள

மலைவாசிகளை, ஆளும் மலை ராஜாக்கள் வாலி, சுக்கிரியன் அறிமுகம் ஆனார்கள். அவர்கள் கூட திராவிடர் ஆனதினால் அவர் காட்டிலுள்ளதினால், ஆரியர் விஷயம் சரியாக தெரியாமல் போனதினால், காட்டுக்குள் வந்தவர்க்கு உதவி செய்யும் சுபாவம் உள்ளதினால், ராமனுக்கு அவர்கள் உதவி செய்ய முன்னுக்கு வந்தார்கள். அவர் எவ்வளவோ மிக பெரிய மனம் கொண்டு ராமனுக்கு ஆதரவாகயிருந்து, **1.2** கிலோ மீட்டர் கடலைத் தாண்டி லங்கா வரை போய் ராவணன் படைகள் மீது போர் செய்து, கடைசியில் ராமனுக்கு வெற்றியை தேடிக் கொடுத்தார்கள். அதுவரை ராமன் லட்சுமணன் இருவர் தவிர அவர்களுக்கு கூட யாருமில்லை. மலை ராஜாக்களான வாலி, சுக்கிரியர்கள் ஆதினத்திலுள்ள கூட்டத்திலிருந்த மக்களை பின் பெற்றுக் கொண்டு வந்த ராமனுக்கு உதவி செய்ததால், சிறிது கூட அவர்களுக்கு கௌரவம் இல்லாத ஆரியர்கள், அவரை வாலுள்ள குரங்குகளாக வர்ணித்து மக்கள் எல்லோரையும் நம்பவைத்தார்கள். ராமன் பக்தன் ஆஞ்சநேயனை ராமன் கோவிலில் குரங்கு பொம்மையை ஆஞ்சநேயனாக காண்பிக்கப்பட்டதினால், அதைப் பார்த்த மக்கள் எல்லோரும் வானரப்படை இருக்கிறது என்று முழுமையாக நம்பினார்கள். வாலி, ஆஞ்சநேயனை அவர் பின் இருந்தவரை குரங்காக வரைந்து, அவர்கள் சஜீவமாக இன்று இருந்தால் நாங்கள் குரங்குகளா என்று நிற்க வைத்து கேட்பார்கள். இன்று ஆஞ்சநேயனும் இல்லை, ராமனும் இல்லை. மற்றும் என்ன கூறினால் சரியாகிவிடும் என்ற எண்ணத்துடன் இஷ்டம் வந்த படி ஆரியர்கள் எழுதினார்கள். கிழக்கு திசையில் வசிப்பவர்கள் திராவிட ஜாதி என்னும் ஒரு காரணத்தினால் காட்டிலுள்ளவரை குரங்குகளாக, ஊரில் உள்ளவரை ராட்ஷசர்களாக பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அந்த நாள் ராட்ஷசர்களுக்கு கொம்புகள் கோரைகள் உள்ளதாக, குரங்குகளாக இருப்பவர்களுக்கு நீட்டமான வால் உள்ளதாக கூறினார்கள். நிஜமாக ஆரியர் கூறியது போல் அந்த நாள் ராட்ஷசர்களாக வரைந்திருந்த திராவிடர்களுக்கு கொம்புகள் கோரைகள் இல்லை, குரங்காக வரைபடம்

சொல்லியவர்களுக்கு வால்கள் இல்லை. அந்த நாள் அவர்கள் நம்மைப்போல் மனிதர்களாக இருந்தவர்கள். நம்மைப் போலவே பேசுபவர்கள். திராவிடர்களை பற்றி ஆரியர்கள் அவர் இஷ்டம் வந்தபடி கெட்டவராக சொல்ல வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அதனைக் கேட்ட நாம் சிறிதுகூட ஆலோசனை செய்யாமல் போனதினால், எது சத்தியம், எது அசத்தியம் கணக்கிடாமல் போனது நம் தவறு தான் என்று நினைக்க வேண்டும். பூர்வம் அனுமந்தன் அல்லது ஆஞ்சநேயன் என்னும் நபர் குரங்கு உருவத்தில் உள்ள பலசாலி என்னும், அவர் முழுமையாக ராமன் பக்தனாகச் சொல்லி மற்றும் ராமன் கோயிலில் ராமன் பாதங்களிடம் தாசனாக வைத்தார்கள். முதலில் ஆரியர்கள் ராமன் கோயிலைக் காட்ட வைத்து அதில் ராமனை வைத்து ராமன் விக்கிரகம் (சிலை) கால் அருகில் ஆஞ்சநேயன் பிரதிமையை வைத்தார்கள். அதனுடன் ராமன் பக்தன் என்று எல்லோரும் நினைத்தார்கள். ஆனால் அந்த விதமாக வைத்த ஆரியர்கள் நோக்கம் ராமன் பக்தன் ஆஞ்சநேயன் மற்றும், ஆரியர்கள் பாதங்களிடம் திராவிடர் இருக்க வேண்டும் என்னும் காட்டுவது முக்கியமான உள்நோக்கம் ஆனது. அந்த நோக்கம் தெரிவித்த ராமன் கோயிலை ஒவ்வொரு ஊரிலும் வைத்தார்கள். எங்கேயாவது புதியதாக ஊர் உருவாகினால் அங்கே ராமன் கோயிலை ஊரில் கட்ட வேண்டும் என்னும் நியமத்தைக்கூட ஆரியர்களே பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதனால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ராமன் கோயில் தவறாமல் இருக்க வேண்டும் என்னும், ஊர் பெரியவர்களுக்குச் சொல்லி ஊர் பெரியவர்கள் நிர்ணயம் செய்து கொண்டார்கள். ராமன் கோயில் இல்லாத ஊர்கள் இல்லை, ஊரில் இல்லாமல் போனால் அது சுடுகாட்டிற்கு சமமானது என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அதனால் சின்ன கிராமங்களில் இப்போதுகூட சின்ன ராமர் கோயில் இருக்கும். ஆரியர்கள் அந்த விதமாக கூறினார்கள் செய்ய வைத்தார்கள். தற்போதிருந்து 100 வருடங்களிலிருந்து ஆஞ்சநேயன் கோயில்களை கட்டிகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆஞ்சநேயன் கோயிலில் ஆஞ்சநேயன் ஒருவரேயிருப்பார். மேலும் ஆஞ்சுநேயனுக்கு மட்டும் கோயில்

கட்டக் கூடாது என்று ஆரியர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். ஆனால் அந்த விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரியாது இந்த சமீபகாலத்தில் குறிப்பாக ஆஞ்சநேயன் கோயில் கூட தயாராகின்றது. ஆனால் ஆஞ்சநேயன் பிரதிமைக்கு குரங்கு முகம் வைப்பது, வால் வைப்பது நிஜமாக அந்த நாள் ஆஞ்சநேயன் வந்து பார்த்திருந்தால், அந்த விதமாக அவர் உருவத்தை தயார் செய்தவரை சும்மா விடமாட்டார். நிஜமாக ஆஞ்சநேயன் துருடமான உடம்புள்ள அழகான மனிதன். சீதாவிடம் போய் ஸ்ரீராமன் சமாச்சாரத்தை முதலில் சீதாவுக்கு தெரிவித்தார். அப்படியே லங்காவிலுள்ள சீதா சமாச்சாரத்தை ஸ்ரீராமனுக்கு முதலில் தெரிவித்தவர் ஆஞ்சநேயன். சீதா சமாச்சாரத்தை ராமனிடம் கொண்டுவந்த நபர் ஆஞ்சநேயன் ஆகும்போது, அவருக்கு எவ்வளவோ முக்கிய இடம் கௌரவம் கொடுக்கலாம். ஆனால் ஆரியர்கள். ஆஞ்சநேயன் திராவிட ஜாதிக்காரன் என்னும் நோக்கத்தில் திராவிடர் என்பவர் ஆரியர்கள் கால் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை தெரிவிப்பதாக ராமன் காலின் கீழ் ஆஞ்சநேயனை உட்கார வைத்தார்கள். அந்த காட்சியை பார்த்த இன்றைய காலம் மக்கள் அனைவரும் ஆஞ்சநேயன் ராமன் பக்தன் என்று நினைத்தார்கள். ஆமாம் அந்த விதமாக ஆஞ்சநேயன் தன் பக்தியை தெரிவிப்பதற்கு ராமன் பாதங்களிடம் உட்காரந்தார் என்னும் ராமன் ஆஞ்சநேயனை தன் பக்தனாக எப்போது மாற்றிக்கொண்டார் என்னும் கேள்வி மற்றும் ஆஞ்சநேயன் ராமன் பக்தனாக எப்போது மாறினார் என்னும் கேள்விக்கும் பதில் யாரிடமும் இல்லை. வாஸ்தவமாக ஆஞ்சநேயனுக்கு ஸ்ரீராமன் மீது பக்தி எண்ணங்கள் ஏற்படுவதற்கு நேரம் இல்லை, வாய்ப்பு கூட வரவில்லை. மலைவாசிகள் புத்திரனான வாலி, சுக்கிரியன் இருவரும் அண்ணன் தம்பிகள், கிழக்கு திசையில் காட்டிலுள்ள மலைவாசி மக்களுக்கு ராஜாவாகயிருந்த காலத்தில் ராமன், லட்சுமனன் இருவரும் நுழைந்து சீதாவை தேடி அந்த கூடத்திலுள்ள மலைவாசிகள் சீதாவை பற்றி விசாரித்துப் போனார்கள். அப்போது அங்குள்ள மலைவாசிகள் ஸ்ரீராமனை அவர்களுடைய நாயகனான

சுக்கிரியனிடம், அவர் ராஜாவான வாலியிடம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். ஸ்ரீராமன் முதலாவதாக வந்து சுக்கிரியனிடம் கலந்த பிறகு, வாலியிடம் கலந்து சீதா விஷயம் தெரிவித்தார்கள். அப்போது அவர்களை சில காலங்களுக்கு இங்கேயிருங்கள் என்னும், அதற்குள் எங்கள் மனிதர்களால் தேடித் தருகிறோம் என்னும், நீங்கள் சுயமாக இந்த காட்டில் தேடமாட்டீர்கள் என்று கூறினார்கள். அவர் கூறிய வார்த்தைக்கு ராமன், லட்சுமணன் இருவரும் சந்தோசப்பட்டு சில காலங்கள் அங்கிருந்தார்கள். கிட்டதட்ட ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றறை மாதம் அங்கிருந்த ராமன் வாலி, சுக்கிரியன் நடுவிலுள்ள சண்டைகள் அடையாளித்து, எனக்கு சீதாவை தேடி கொண்டு வந்தால் உங்களுக்குள்ள சண்டையை முழுமையாக பரிஷ்காரம் செய்யுவேன் என்னும் அவர் இருவருக்கும் தனித்தனியாக கூறினார். மலைவாசிகளுக்கு ராஜா நான் தான் என்னும் வெறுப்பை வளர்த்திக் கொண்டு அண்ணன் தம்பியாக இருந்த வாலி, சுக்கிரியனின் சிறுது காலமாக சண்டை நடந்துக் கொண்டுயிருந்தது. மேலும் வரலாற்றில் ஆரியர்கள் அப்படி எழுதவில்லை. அவர் இருவருக்கு ஒரே மனைவி இருந்தது என்னும், மனைவிக்காக இருவரும் சண்டை போட்டு இருந்தார்கள் என்று தவறான சமாச்சாரம் எழுதினார்கள். அப்படி எழுதினால் ஒரு மனைவிக்காக சண்டை போடுவது நிச்சயமாக தெரியும் என்னும், அவருக்கு உள்ள கௌரவம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அப்படி எழுதினார்கள். இந்த விதமாக அவர் நடுவிலுள்ள தலைமைக்காகயிருந்த மனக்குறையை, இருவருக்கும் உதவி செய்கின்றேன் என்னும் இருவருக்கும் தனித் தனியாக ஒருவருக்கு தெரியாமல் ஒருவருக்கு உத்திரவாதம் கொடுத்தார். ராமன் உத்திரவாதம் கொடுத்ததினால் வாலி, சுக்கிரியன் இருவரும் சீதா விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு, எங்களுக்கு இந்த பிரச்சனை முடிந்தால் சீதாவைத் தேடி உங்களுக்கு ஒப்படைப்பதில் பின்வாங்க மாட்டோம் என்று உறுதி அளித்தார்கள். அந்த விதமாக ராமன் விவரமாக வாலி, சுக்கிரியன் இருவரையும் தன்

பச்சுகளை கேட்கும் படி செய்து கொண்டார். ஸ்ரீராமன் வாக்கு கொடுத்ததற்கு சீதாவை தேடும் முயற்சியில் யார் சரியானவர் என்று யோசித்து, தங்கள் காட்டைத் தவிற வெளிப் பகுதியில் கூட நல்ல தெரிந்த ஆஞ்சநேயனுக்கு சீதா விஷயம் எல்லாம் கூறி ராமனை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அப்போது தான் முதல் தடவையாக ஆஞ்சநேயன் ராமனைப் பார்த்தது நடந்தது. அப்போது வாலி, சுக்கிரியனிடம் ஆஞ்சநேயன் தளபதியாக (சேனாதிபதியாக) வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். மலைவாசியர் சேனாதிபதியை தளபதி என்று சொல்வார்கள். ஆஞ்சநேயன் அவர் தளபதியானதினால் தன் கூட 10 பேர் மலைவாசிகளை அழைத்து காட்டில் தேடி முழுமையாக தெற்கு பகுதி வழியில் போனார்கள். அந்த விதமாக ஆஞ்சநேயன் தன் வேலையில் லக்னமாகயிருந்ததினால் ஸ்ரீராமன் வாலி, சுக்கிரியன் சண்டைக்கு தீர்வுகளை கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நினைத்து ஆலோசனை செய்தார். அப்போது அவர் மூளையில் வந்த ஆலோசனைப் பிரகாரம் வாலி, சுக்கிரியன் இருவரில் ஒருவரை இல்லாமல் செய்தால் பிரச்சனை தீரும் என்று நினைத்துக் கொண்டார். அதற்காக சுக்கிரியன் மீது முழுமையாக பகையிலுள்ள வாலியிடம் சேர்ந்து, தன் முயற்சியில் சுக்கிரியன் உயிர் இழந்தால் உனக்கு எதாவது கவலையாக இருக்குமா? என்று கேட்டார். அந்த வார்த்தைக்கு பதில் சொன்ன வாலி “சுக்கிரியன் போனால் முதல் சந்தோசப்படுவது நான் தான், அப்படி நடப்பது எனக்கு இஷ்டம் தான்” என்று கூறினார். அதே சிந்தனையிலுள்ள சுக்கிரியனிடம் கலந்த ராமன், என் முயற்சியில் வாலி உயிர் இழந்தால் உனக்கு ஏதாவது கவலையாக இருக்குமா? என்று கேட்டார். சுக்கிரியனிடம் தன் அண்ணனான வாலி உயிர் இழந்தால் தன் பிரச்சனை நிரந்தரமாகயில்லாமல் போகும் என்னும், வாலி இறந்தால் நல்லது என்று கூறினார். இந்த விதமாக இரண்டு பக்கம் வெவ்வேறாக கலந்த ராமன், அவர் மற்றும் ஒருவர் நோக்கத்தை மற்றொருவருக்கு தெரியாமல் தன் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அவர் இருவரில் ஒருவரை கொல்லுவதற்கு ராமன் நிர்ணயித்துக் கொண்டார். அதற்கு

தகுந்த திட்டம் தயார் செய்துகொண்டு அந்த திட்டத்தை முதல் வாலிக்கு கூறினார். தன் திட்டம் பிரகாரம் சுக்கிரியனை கொல்லுவேன் என்று கூறினார். அதற்கு வாலி சம்மதித்தார். அந்த விதமாக இருவரில் தனித்தனியாக ராமன் கலந்தப் பிறகு, தன் திட்டம் பிரகாரம் இருவர் சண்டைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு இடத்திலிருக்கும் நேரத்தில், மறைவாக இருந்து அம்பு விட்டு கொன்றுவிடுவேன் என்று கூறினார். தன் வார்த்தை நிஜம் தான் என்னும் நம்பவைத்து தூரத்திலிருந்து தவறாக நினைக்காமல் இருப்பதற்கு ஒருவர் கழுத்தில் மாலை போட்டு, ஒருவருக்கு மாலை இல்லாமலும் செய்து, இருவரையும் யாரும் இல்லாத இடத்தில் காட்டில் சண்டை போடுங்கள் என்று இருவருக்கும் கூறினார். மற்றும் சுக்கிரியனுக்கு மாலைப் போட்டு, வாலியை வெறும் கழுத்தாக வைத்து, மாலை போட்ட நபரை அடையாளமாக அம்பை விடுவேன் என்று வாலிக்கு கூறினார். அப்படியே சுக்கிரியனிடம் மாலையில்லாத நபரை அடையாளமாக அம்பை விடுவேன் என்று கூறினார். இந்த விதமாக இரண்டு பக்கம் கூறிய ராமன் கடைசியில் யாரைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தார்? என்னும் கேள்வி கேட்டால் அந்த முடிவு ராமனுக்கே தெரியாது. ராமன் அம்பு விட்டால் யார் இறந்தாலும் இரண்டாமவனிடம் கூறிய தன் வார்த்தை நிறைவேறும் எனவே முதலிலேயே எந்த முடிவு எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. ராமன் திட்டம் பிரகாரம் யாரும் இல்லாத இடத்தை வாலி, சுக்கிரியன் நின்று வார்த்தை (பேச்சு) சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ராமன் வாலி, சுக்கிரியனுக்கு தெரியாமல் மறைவாக இருந்து அம்பை விட்டு, அது வாலிக்குப் பட்டு உயிர் இழந்தார். அதன் மூலம் ராமன் அவருக்கு கொடுத்த வாக்கு நிறைவேறியது என்று சுக்கிரியன் நினைத்துக் கொண்டார். ஒரு வேலை அந்த அம்பு சுக்கிரியனுக்குப் பட்டிருந்தால் சுக்கிரியன் உயிர் இழந்துப் போவான். அப்போது வாலி ராமன் அவருக்கு கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றினார் என்று நினைத்துக்கொண்டார். அதிருஷ்டவசமாக சுக்கிரியனுக்குப் படாமல் ராமனின் அம்பு நேராக வாலிக்குப் பட்டது வாலி துரதிர்ஷ்டம் என்று

நினைக்கிறோம். அம்புப் பட்ட உடனே மனிதன் உயிர் இழந்துவிடுவான் மேலும் என்னை எதற்காக அடித்தாய் என்று கேட்பதற்குக்கூட வாய்ப்பு இருக்காது. அப்படி உடனே இறந்து போவதற்கு விஷம் நிறைந்த அம்பை ராமன் உபயோகித்தார். ராமன் விட்ட அம்புக்கு பாறை தவளை தோல் எண்ணெயை மேலும் பாறை பல்லி தோலின் பசை தடவி வைத்தனர். பாறை தவளை தோலின் எண்ணெயை, பாறை பல்லி தோலின் பசை இரண்டும் மிக அதிகமாக விஷமிருக்கும். அது சதையில் குத்தினால் மனிதன் ½ நிமிடத்தில் சுயநிலை தெரியாமல் போய் ஐந்து அல்லது ஆறு நிமிடத்தில் உயிரை விட்டுவிடுவார்கள். அம்புப்பட்ட பின் இரண்டாம் பேச்சு பேச வாய்ப்பிருக்காது. அப்படிப்பட்ட விஷத்தை ராமன் தன் அம்புக்கு பூசி விட்டதினால், அம்புப்பட்டபின் வாலி உடனே மறு பேச்சு பேசாமல் இறந்து போனார். அந்த நிகழ்வுகளில் சுக்கிரியன் சந்தோஷப்பட்டு, அந்த விஷயம் யாருக்கும் தெரியாமல் செய்து, யாரோ போட்ட அம்பில் இறந்தார் என்று எல்லோரையும் நம்ப வைத்தார்கள். ராமன் கொன்றதாக யாருக்கும் தெரியாமல் செய்தார். வாலி இறந்த விஷயம் சீதாவை தேடிப்போன ஆஞ்சநேயனுக்குக் கூட தெரியாது. ஒப்புக்கொண்ட வேலையை விடாமுயற்சியில் ஆஞ்சநேயன் கிட்டதட்ட மூன்று மாத காலம் சீதாவை தேடி பாரத பூமியில் சீதையில்லை என்று தெரிந்து, கடைசியில் சமீபத்திலுள்ள லங்காவில் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அப்போது தன்னை பின்பற்றி வந்தவரை அவர் கூட்டத்திற்கு அனுப்பிய, பிறகு தான் ஒருத்தனாக ஆஞ்சநேயன் மட்டும் லங்கா பக்கம் போனார். அந்த காலத்தில் பாரத நாட்டிற்கும் லங்காவுக்கும் நடுவில் கிட்டத்தட்ட ½ கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருந்தது. அது முழுமையாக தண்ணீர் இல்லாமல் அங்கு சில மண்திட்டுக்கள் தண்ணீரில் மிதந்துள்ளன. மணல் திட்டுக்கள் நடுவில் தண்ணீர் ஆழம் குறைவாக இருந்ததினால் நீந்துவது இல்லாமல் கால் வரை ஆழம், இடுப்பு ஆழம், கழுத்து ஆழமுள்ள தண்ணீரில் நடந்து போவார்கள். ஆஞ்சநேயன் கிட்டத்தட்ட **7** அடி உயரமுள்ள ஆஜானபாவன், சிறிது கடல் தண்ணீர் உள்ள இடத்தில் நடந்துப்போனார். அந்த காலத்தில்

இப்போதுபோல் நாடு எல்லைப் பிரச்சனைகள் இல்லை. அதனால் இந்தப் பக்கம் மக்கள் அந்தப்பக்கம், அந்தப் பக்கம் மக்கள் இந்தப் பக்கம் தேவைப்பட்டால் வியாபாரத்திற்காக வந்து போவார்கள். அப்படியே ஆஞ்சநேயன் லங்காவுக்குப் போனார், யாரும் அவரைத் தடுக்கவில்லை. ஆஞ்சநேயன் லங்காவுக்குப் போன பிறகு சீதாவைக் கொண்டு வந்து ராவணன் அசோகவனத்தில் வைத்தார் என்னும் விசயத்தை, அங்குள்ள மக்களால் ஆஞ்சநேயன் தெரிந்து கொண்டார். அதுவரை தைரியமாக சென்ற சீதாவை தேடி, சீதா இருக்கும் இடம் தெரிந்து பிறகு ஆஞ்சநேயனுக்கு சீதாவிடம் சந்திப்பது சிறிது கஷ்டம் என்று நினைத்தார். எதற்கு என்றால் ஒரு ராஜா ஆதினத்திலுள்ள அவரிடம் யாரும் மறைவாக சந்திக்க முடியாது. ராஜா அனுமதியில் சீதாவை சந்திக்க வாய்ப்பிருக்கும். ஆனால் சீதாவுக்காக வந்தேன் என்றும் ராவணனுக்கு தெரிந்தால், தன்னை பிடித்துக்கொள்வார்கள் என்னும் ஒரு பக்கம் ஆஞ்சநேயன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், எப்படியாவது தாமதமானாலும் பரவாயில்லை, ராமன் விஷயம் சீதாவுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று ஆஞ்சநேயன் நினைத்துக்கொண்டார். ஒரு நாள் மதிய நேரத்தில் யாரும் பார்க்காத நேரத்தில் அசோகவனத்தில் ஆஞ்சநேயன் சென்று அந்தப்பக்கம் இந்தப்பக்கம் திரிந்துகொண்டு இருக்கும் போது கடைசியில் சீதா இருந்த இடத்தை பார்த்தார். சீதா பக்கத்தில் இரு பெண்கள் இருந்தனர் நேராக அவரிடம் போய் தாகமாக இருக்கிறது என்னும், வழிதவறி வந்தேன் என்னும், தண்ணீரைக் கொடுத்து தாகத்தை தீர்த்து வையுங்கள் என்னும், வெளியே போகும் வழி காண்பியுங்கள் என்று கேட்டார். அப்போது அங்குள்ள பெண்கள் தடை செய்யப்பட்ட பகுதி இங்கு யார் அனுமதியும் இல்லாமல் வரக்கூடாது என்று கூறி ஒருவர் போய் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். ஒரு பெண் அங்கிருந்தவரிடம் பேசுவதை சீதா கவனித்தார். ராமன் இடத்திலிருந்து கொண்டு வந்த ராமன் விரல் மோதிரத்தை சீதாவிடம் அங்குள்ள பெண் பார்காத நேரத்தில் போட்டார். சீதா முன் விழுந்த மோதிரம் இது ராமனுடையது

என்னும் உணர்ந்த சீதா அதை எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் சீதாவிடம் பேச வாய்ப்பு ஆஞ்சநேயனுக்கு கிடைக்கவில்லை. அதற்குள்ளாகவே வேறு பெண் தண்ணீரைக் கொடுத்து, ஆஞ்சநேயன் தண்ணீரைக் குடித்து அங்குள்ள சமாச்சாரம் தெரிந்த காவலர்கள் அங்கு வந்து ஆஞ்சநேயனை நீங்கள் யார்? என்று கேள்வி கேட்டு, ஆஞ்சநேயன் ஏதோ சொல்லும் போது இங்கு எதுவும் சொல்லக்கூடாது நீ சொல்ல வேண்டியது ராஜா இடத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்னும் ஆஞ்சநேயனை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். ராவணப்பிரம்மா எவ்வளவோ கம்பீரமாக இருந்தவரை, முதன் முதலில் ஆஞ்சநேயனைப் பார்த்தார். ஆஞ்சநேயன் இந்து நாட்டில் (பாரத நாடு) மலைவாசி என்னும் தெரிந்துகொண்ட ராவணப்பிரம்மா, அவர் திராவிட ஜாதிக்காரன் என்னும் தெரிந்து ஆஞ்சநேயனைக் கடற் கரையில் விட்டு உங்கள் நாட்டுக்குப் போ என்று கூறினார். மற்றும் அந்த நாள் ஆஞ்சநேயன் ஒரு வார்த்தைக்கூட சொல்லவில்லை. வரலாற்றில் ஆஞ்சநேயன் வாலுக்கு நெருப்பு வைத்தார் என்று கூறியது சுத்தமான பொய். ஆஞ்சநேயனுக்கு வால் இருக்கிறது என்று நம்புவதற்கு அப்படி எழுதினார்கள். ஆஞ்சநேயன் முதலில் கொஞ்சம் பயப்பட்டாலும், ராவணப்பிரம்மாவை பார்த்தப் பிறகு, அவர் பேச்சு வார்த்தை பார்த்தப் பிறகு ஆஞ்சநேயனுக்கு பயம் போனது. ஆஞ்சநேயன் பிறகு தன் ஆரண்யத்திற்கு வந்த பிறகு வாலி இறந்துவிட்டார் என்று தெரிந்து கொண்டார். ஆனால் ராமனே வாலியை கொன்றதாக ஆஞ்சநேயனுக்குத் தெரியாது. ஆஞ்சநேயனிடம் சீதா சமாச்சாரத்தை தெரிந்துகொண்ட ராமன், லட்சுமணன், சுக்கிரியன் முதலியன அவர்கள் எல்லோரும் ஆஞ்சநேயன் தைரியத்தைப் பாராட்டி, பிறகு சீதாவை ராவணப்பிரம்மாவிடம் இருந்து எப்படி கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஆலோசித்தனர். நிஜத்திற்கு ராவணன் எதற்காக சீதாவைக் கொண்டு போனார் என்னும் தெரியா நிலையிலுள்ள சுக்கிரியன் முதலியன அவர்கள், அவர்களுக்கு பெரியதாக உள்ள, மந்திரியாக இருந்த ஜாம்பவந்தன் ஆலோசனைக்கு சந்தி (அமைதி) தூதரை

அனுப்பி விஷயம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அப்படியே **10** பேர் பெரியோர்களை அனுப்பினார். சீதா விஷயத்திற்காக வந்தார் என்னும் தெரிந்துகொண்ட ராவணன் "நான் அடைத்தது ஆரிய ஜாதி ராமன் மனைவியை, ராமன் திராவிடர்களுக்கு செய்த துரோகத்திற்குப் பதிலாக எக்னங்கள் செய்யும் போது எங்கள் படையாளிகளை கொன்றதற்காக அதற்கு அந்த வேலையை செய்தேன். ஆனால் எங்கள் முன்னிலையில் சீதா பத்திரமாக உள்ளார். நீங்கள் சீதாவைக் கொண்டு போகவேண்டும் என்றால் என்னையும் என் படையையும் போரில் ஜெயித்து பிறகு கொண்டுபோக வேண்டியது இருக்கும்" என்று ராவணப்பிரம்மா சொன்னார். அப்போது அங்கு போனவர்கள் அங்கு இருந்து திரும்பி வந்து சுக்கிரியன் இடத்திற்கு வந்து ராவணப்பிரம்மா கூறிய விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட சுக்கிரியன் ராமன் செய்த உதவிக்கு, அவருக்கு தன் வாக்கு கொடுத்ததாக சீதாவை லங்காவிலிருந்து விடுவித்து கொண்டு வந்து ராமனுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அப்போது ராஜாவான சுக்கிரியன் வார்த்தைக்கு எல்லோரும் சம்மதித்தார்கள். எங்கள் ராஜா வார்த்தை எங்கள் பேச்சு என்னும் கூறிய தளபதி நாயகன் ஆஞ்சநேயன், அவர் ஆட்சியில் மலைவாசிகள் எல்லோரும் சுக்கிரியன் வார்த்தைக்கு கட்டுப்பட்டு உள்ளோம் என்று கூறினார். ஆனால் ராமன், லட்சுமணன் இருவரும் சந்தோசப்பட்டு அவர்கள் கூட போர்க் களத்தில் வந்து ராவணனிடம் போர் செய்ய வேண்டும் என்னும் நினைத்துக்கொண்டு, கூறிய வார்த்தை பிரகாரம் சுக்கிரியன் உட்பட எல்லோரும் புறப்பட்டு போனார்கள். அது திரேத்தாயுகம் காலம் ஆனதினால் போரில் இப்போது விதிமுறைகள், மற்றும் நிபந்தனைகள் இல்லை. ஸ்ரீராமனுடன் சுக்கிரியன் தன் மலைவாசிகள் அனைவரும் கடலைத்தாண்டி லங்காவுக்கு போனார்கள். லங்காவிலிருந்து பாரத நாட்டிற்கும், பாரத நாட்டில் இருந்து லங்கா வரைக்கும் தற்போது சிலர் வந்து கடலைத் தாண்டி வருவது, போவது, நடந்துகொண்டிருந்ததினால் ராமன், சுக்கிரியன். ஆஞ்சநேயன்,

லட்சுமணன், அவர்கள் படைகள் ஒரு தடவையாக வராமல் தனித் தனியாக நான்கு கூட்டமாக இரவு நேத்தில் கடலைத்தாண்டி லங்காவில் சேர்ந்து கடற் கரையில் ஒரு இடத்திலிருந்து சீதா விஷயம் அறிக்கையாளர்களிடம், ராவணப்பிரம்மாவுக்கு கடிதம் எழுதி அனுப்பினார்கள். கடிதத்தில் சீதாவை ராமனுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்னும் அப்படி இல்லாமல் போனால் போர் தவறாது என்றும் கூறி, ராவணன் அதற்கு பதிலாக போர் செய்ய வேண்டும் என்று எழுதி அனுப்பினர். அப்படி ஆரம்பித்த போரில் தான் மரணிப்பேன் என்று ராவணப்பிரம்மாவுக்கு முதலிலேயே தெரியும். அதனால் அந்த ததங்கத்தை எல்லாம் எந்தளவுக்கு சோர்வில்லாமல் நடத்தி கடைசியில் நடக்க வேண்டியது நடக்கும்படி ராவணன் செய்தார். ஒரு ஆரியன் வந்து திராவிட நாட்டில் லங்காவில் திராவிட ராஜாவாக இருந்த பெரிய ராஜாவான ராவணப்பிரம்மாவை கொல்ல வேண்டும் என்றும் முதலிலேயே நிர்ணயம் உள்ளதினால் அதன் பிரகாரம் நடக்கும் படி ராவணனே செய்தார். அப்படி கர்ம நிர்ணயமில்லாமல் போனால் **1000** பேர் ராமன் வந்தாலும் ராவணனைக் கொல்லவே முடியாது. எதற்கு என்றால்! அவர் யோகிஸ்வரன் ஆனதினால் அவர் உயிர் அவருக்கு இஷ்டம் வந்தபோது உயிர் விடுவார். அவர் இஷ்டம் பிரகாரமே மரணம் வரும். அவர் அனுமதியில்லாமல் மரணம் வராது. மேலும் அவரை 'இச்சா மரணன்' என்றால் அவர் இஷ்டம் பிரகாரம் மரணம் அடையுவார் என்று சொல்லலாம். ராமன் அம்பில் ராவணன் கொல்லப்பட்டார் என்னும் எல்லோரும் நினைத்தாலும், ராவணன் மட்டும் ராமனிடம் அம்பு போட்டுக் கொண்டு அவர் இஷ்டத்தில் மரணம் அடைந்தார். ராவணன் மரணம் உள்நோக்கும் யாருக்கும் தெரியாமல் போனது, வெளியே ராமன் அம்பினால் தான் மரணம் அடைந்தார் என்று எல்லோரும் நினைத்துக் கொண்டார்கள். ஸ்ரீராமன் கையில் ராவணன் மரணம் அடைந்த விஷயம் தெரிந்துகொண்ட ஆரியர்கள் மிகவும் சந்தோசப்பட்டார்கள். அது வரை ஆரியர்களுக்கு சிங்கம் கனவில் தெரிந்ததுப்போல ராவணன், அவர்களுடைய ஆரிய ஜாதிக்காரன் ராமன் கையில் மரணம்

அடைந்தது ஆரியர்களுக்குப் பிடிக்க முடியாத மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். ராமன் மூலமாக ராவணன் மரணம் அடைந்ததை ராமாயணமாக எழுதிக் கொண்டார்கள். அப்படி எழுதிய ராமாயணத்தில் அது வாய்ப்பாக ராமனை கடவுளாக, விஷ்ணு அவதாரம் என்றும் வர்ணித்து, ராவணப் பிரம்மாவை ராட்ஷசனாக, கெட்டவனாக, காமாந்தனாக வர்ணித்தார்கள். ராவணன் மரணமடைந்தது வரை தெற்கு நாட்டில் எக்னங்கள் செய்கின்ற, திராவிடப் பிராமணர்களுக்கு எக்னங்கள் செய்யும் விதானம் தெரிவித்து அங்கு ராவணப்படை வந்து செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களை ஹிம்சித்து, நடந்து கொண்டிருந்த எக்னங்களை அனைத்து அழித்துப் போவார்கள். ஆரியர்கள் செய்யும் காரியங்களை திராவிடர்கள் எதிர்த்துக் கொள்ளாமல், லங்காவிலுள்ள ராவணன் தெற்கு நாட்டில் எக்னங்கள் செய்தால், வேதங்களை படித்தால் அவற்றை பிடிக்காமல் தடுத்தார். அப்படி செய்ததினால் சில மக்களுக்கு ராவணன் செய்யும் வேலை நல்லது அல்ல என்று நினைத்து, தெய்வ ஞானம் தெரிந்த ஞானிகள் ஆதியில் கடவுளே சொல்லிய, சூரியன் மனுவுக்கு கூறியதை ராவணன் செய்கிறார் என்னும், ஞானம் பிரகாரம் எக்னங்கள், வேதங்கள், தபசுகள் அதர்மங்கள், அப்படிப்பட்ட அதர்ம காரியத்தை தடுத்துக் கொண்டு ராவணப்பிரம்மா நல்லது செய்கின்றார் என்று சில பேர் நினைத்துக் கொண்டார்கள். அந்த நாட்களில் ஆரியர்கள் திராவிடர்களை விட இரண்டு மடங்கு இந்து நாடான பாரத நாட்டிற்கு ஆரியர்கள் வந்து, திராவிடர்களில் ஞானம் இல்லாமல் செய்து ஆரியர்கள் நடைமுறைகளை திராவிடர்களில் முழுமையாக பழக்கப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அப்படி அவர்கள் நடைமுறை செய்து பழக்கப்படுத்தி திராவிடர்களை எப்போதும் அவர் காலிடம் இருக்கும் படி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அதே விதமாக திராவிடர்களை மாற்றிக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் முழுமையாக தெற்கு நாடான இப்போது தமிழ்நாடு லங்கா பகுதிகளில் திராவிடர்கள் மாறமல் ராவணன் தடுத்து நிறுத்தினார். அதனால் தமிழ்நாடு லங்கா பகுதிகளில் ஆரியர்களுககு இப்போதும் பெரிய புகழ் இல்லை. இப்போதும்

ராமனை கெட்டவனாக, ராவணப்பிரம்மாவை நல்லவராக கூறிக்கொண்டு முழுமையாக தெற்கு திசையிலுள்ளவர்கள். பூர்வம் ஆரியர்கள் மரணம் அடைந்தாலும் அவர்கள் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் வம்சம் தயாராகி ஆரியர்கள் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தனர். அந்த விதமாக ஆரியர்கள் நோக்கம் இந்த நாள் கூட தடுக்கவில்லை. ஆனால் திராவிடர்கள் திரேத்தாயுகத்தில் அவர் ஞானத்தை இழந்து, நாங்கள் திராவிடர்கள் ஞானிகள் (இந்துக்கள்) என்னும் வார்த்தையை முழுமையாக மறந்துபோய், பாரத நாட்டில் பல பகுதியிலுள்ளவர்கள் ஆரியர்கள் கீழ் அடிமையானார்கள். திராவிடர் தன் வரலாற்றை அவர்களே மறந்துபோய், ஆரியர் விழிப்புணர்ச்சி மூலம் திராவிடர்கள் திராவிடர்களையே ஹிம்சிக்கின்றார்கள். இப்போது அல்ல ராமாயணம் காலத்தில் திரேதாயுகத்தில் நடந்த போர் கூட அதுவே. காட்டில் மலைவாசிகளான திராவிடர்களுக்கும், லங்கா மக்கள் திராவிடர்களுக்கும் இடையே நடந்த போர் இராமாயணப் போர். அந்த நாள் ஆரியர்களிடம் பயிற்சி பெற்ற, அவர் கையில் பொம்மையாக மலைவாசிகள் திராவிடர்களான சுக்கிரியன், ஜாம்பவந்தன், ஆஞ்சநேயன் திராவிட மக்கள் ராவணனிடம் அவர் படைகள் மீது சண்டை போடவில்லையா? அந்த நாள் ராமாயணத்தில் நடந்த சூத்திரமே இன்று கூட ஆரியர்கள் அமல்படுத்தி, அவரை தூண்டிவிட்டு திராவிடர்களால் திராவிடர்களையே ஹிம்சித்து அவர் பக்கம் மாற்றி கொள்ள வேண்டும் என்று முயற்சிக்கின்றார்கள். நாங்கள் திராவிடர்கள் என்னும் சுயநிலையில்லாத திராவிடர்கள், குருடர்களாக திராவிடர் மீது சண்டைப் போடுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இது எல்லாம் திராவிடர்களிலுள்ள அஞ்ஞானம், திராவிடர்கள் அஞ்ஞானமே இன்று கூட ஆரியர்களுக்கு முதலீடாக இருந்து, திராவிடர்களை மாற்றுவதற்கு ஆரியர்கள் பாதங்களிடம் படுவதற்கு வாய்ப்பு காணப்படுகிறது. இடையில் விட்டவரை எங்கேயாவது திராவிட சுபாவத்திலுள்ளவர் இருந்தால், அவரைக்கூட மாற்றுவதற்கு ஆரியர்கள் இன்று கூட முயற்சிக்கிறார்கள் என்றால் ஆரியர்கள் பிடிவாதம், அவர்கள்

நோக்கம் எவ்வளவோ பலமானது என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஆரியர்கள் புத்திசாலியானவர்கள், மேதாவிகள் என்று முதலிலேயே கூறினோம். திராவிடர்களில் அந்த மேதசக்தி இல்லை என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆரியர்கள் கையில் திராவிடர்கள் விளையாட்டு பொம்மையாக இன்று விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகின்றது. அந்த நாளில் உலகமெல்லாம் பெரிய ஞானிகள் என்னும் பெயர் வாங்கிய, ஞானிகள் நாடு என்னும் அர்த்தமிருந்தது இந்து நாடு உலக மக்களிடம் புகழ் பெற்றுக்கொண்டு, மூன்று ஆத்ம ஞானம் தெரிந்தவர் என்னும் அர்த்தத்தில் திராவிட ஜாதி என்னும் பெயர் வாங்கி, கடைசியில் நம் வரலாற்றை நாமே மறந்துபோன திராவிடர்களாக இருக்கிறோம். இந்து சத்தத்தை விட்டு கடைசியில் ஹிந்து சத்தத்தில் ஹிந்துக்களாக கூப்பிடப்படுகிறோம். தேஹிபக்தி விட்டு, தேசபக்தியில் விழுந்த திராவிடர்கள் ராம லட்சுமண முயற்சியினால், சுக்கிரியன் அனுமந்தன் படை திராவிடேஸ்வரரான ராவணப்பிரம்மா மீது போனதாக, இன்று கூட வரலாற்றை மறந்துபோன திராவிடர் சிலபேர், ஆரியர்கள் தூண்டியதால் பலபேர் திராவிடர்கள் ஒரு சங்கம் அல்லது ஒரு கூட்டம் சுக்கிரியன் படைபோல் தயார் செய்துகொண்டார்கள். அதன் பெயர் ஜெய் ஆஞ்சநேயன் சங்கம் அல்லது ஜெய் அனுமான் தலம் என்னும் பெயர் வைத்துக்கொண்டு திரிந்து கொண்டு ஒருவர் அல்லது இருவர் ஆரியர்கள் மேலிருந்து தூண்டினால், அவர்கள் யாரிடமும் சண்டை போடுவதற்கு தயாராக உள்ளனர். அப்படிப்பட்ட சங்கத்தில் படித்தவர், சையின்ஸ் தெரிந்தவர், விஞ்ஞானிகளில், எவ்வளவோ புத்திசாலியானவர்கள் கூட உள்ளனர். ஆனால் அந்த நாள் திராவிடர்களான நாம் திராவிடர்களில் முக்கியமானவர் ராவணப்பிரம்மா மீது போருக்கு போகிறோம் என்னும் ஆலோசனை செய்யாமல் போனோம் என்னும், இன்று கூட ஜெய் அனுமான் தளம், ஜெய் ஆஞ்சநேயன் சங்கம் என்னும் நாம் யார் மீது சண்டைக்குப் போகிறோம் என்று எந்தளவுக்கும் ஆலோசனை செய்யவில்லை. ஆரியர்

திராவிடர்களிலுள்ள விரலை திராவிடர்கள் கண்ணில் குத்துகிறார்கள், நம் கண்ணை நாமே எதற்கு குத்துகிறோம் என்று ஆலோசனை செய்யாமல் போவது ஆச்சரியம். ஆஞ்சநேயன் பக்தன் என்னும் கூறிக்கொள்வார்கள், அனுமான் தலக்காரர் என்னும் கூறியவர்கள் இங்கு தெற்கு நாட்டில் எல்லோரும் திராவிடர்களே உள்ளார்கள். ஆனால் ஆஞ்சநேயனுக்கு குரங்கு முகம், வளைந்த வால் உள்ளதா? என்னும் ஆலோசனை செய்யாமல் அப்படிப்பட்ட உருவமுள்ள பொம்மை வைக்கப்பட்டது. இது வரை அப்படிப்பட்ட ஜாதி பிறக்கவில்லை என்னும் ஒரு பக்கம் சையின்ஸ் சொன்னாலும், வரலாற்றில் எங்கும் இல்லாத ராமன் காலத்தில் பேசும் பெரிய குரங்குகள், மனிதன் போல் குரங்குகள் உள்ளதா என்று சிறிதளவுகூட ஆலோசனை செய்யாமல் போகிறோம். அந்த நாளில் ராவணன் போரில் உபயோகித்துக்கொண்ட திராவிட மலைவாசியர்களை, அவர் வேலை முடித்தபின் குரங்குபோல் ஒப்பிட்டு வரலாற்றில் மோசமாக எழுதியது, நல்லதா அல்லது கெட்டதா என்று தெரியாத சூழ்நிலையில் இன்று திராவிடர்களில் உள்ள போரில் முக்கியமாக இருந்த ஆஞ்சநேயனை குரங்காக ஒப்பிட்டு கூறினால் நன்றாக இருக்குமா? ராமாயண வரலாற்றில் ராமனுக்கு உதவி செய்தவரில் ஆஞ்சநேயன் முக்கியமானவர் என்றும், அவர் செய்த நல்லதை மறந்து ஆரியர்களான ராமன் பக்தனாகச் சொல்லி ஆஞ்சநேயனை காண்பித்தார்கள். நாம் பக்தன் என்னும் நினைத்தால், அது அவர்கள் கணக்கில் வேலைக்காரனாக உள்ளதாக ராமன் காலிடம் ஆஞ்சநேயனை வைத்தார்கள். ஒருவர் யாராவது ராமன் பக்தன் ஆஞ்சநேயன் என்னும் சொல்வதற்கு, கிஷ்கிந்தா ஆரண்யத்தில் ஒரு தடவை தவிர ராமன் அறிமுகமில்லாத ஆஞ்சநேயன் எப்போது ராமனை பெரிதாக தெரிந்துகொண்டார் என்று சொல்வீர்களா? யாரும் சொல்ல முடியாது. லங்காவில் வெற்றி அடைந்த பிறகு ஆஞ்சநேயன் இரண்டாவது தடவை ராமனிடம் கலந்துகொள்ளவில்லை. அவர் தன்னவர் திராவிடர்களிடம் இருந்து விட்டார். ராமன் ஒரு யுவராஜாவாக, அயோத்தியில் தசரதன் மகனாக

ஆஞ்சநேயனுக்கு அறிமுகம் ஆனார் தவிர, எந்த நாளும் ஆஞ்சநேயனுக்கு ராமன் தெய்வ ஞானம் போதித்தாரா அல்லது நான் கடவுள் என்று சொன்னாரா? ஒன்றும் சொல்லாமலே ராமனுக்கு ஆஞ்சநேயன் எந்த விதமாக பக்தனானான் என்று யாராவது ஆலோசனை செய்தீர்களா? இல்லை. யாரோ எதோ சொன்னால் குருடாக நம்புவது தவிர நமக்கு பார்வையில்லையா? பார்வையிருந்தால் எப்போதாவது ஆஞ்சநேயன் குரங்கு அல்ல சுந்தரவதணன் ஏழு அடி ஆஜானுபாவனாக பாருங்கள். ஆஞ்சநேயன் அழகாக, ஆரோக்கியமாக, ஏழு அடி உயர்ந்தவராக எதற்கு பிறந்தார் என்று பார்க்கலாம். அந்த நாள் மலைவாசியான திராவிட ஜாதியில் ஆஞ்சநேயன் இரண்டு வருடம் குழந்தையாக இருக்கும்போது, அவர் வீட்டு முன் தண்ணீர் தேங்குவதற்காக குழி பறித்திருந்த குறைவான ஆழம் குழியில் விழுந்தார். ராத்திரி நேரம் வீட்டு முன் தாய் அஞ்சனதேவி பக்கத்தில் படுத்திருந்த குழந்தையாக இருந்த ஆஞ்சநேயன், நடு ஜாமத்தில் தூக்கத்தில் எழுந்து முழங்காலில் நடந்து குழியிடம் போய், குழியைப் பார்க்க நடந்தது. அந்த நாள் பௌர்ணமியானதினால் குழியை பார்த்த குழந்தையான ஆஞ்சநேயன், நின்று தண்ணீரின் மேல் நடு ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரன் உருண்டை வடிவத்தில் தெரிந்தது. கண்ணாடி போலுள்ள தண்ணீரில் ஆகாயத்திலிருந்த சந்திரன் தன்முன் தண்ணீரிலுள்ளதாக தெரிந்தது. அதைப் பார்த்த ஆஞ்சநேயன் சந்திரனை வெள்ளைப் பழமாக நினைத்துக் கொண்டு, அந்த பழத்தை பிடிப்பதற்கு முன்னுக்குப் போய் முழங்கால் அளவு இல்லாத தண்ணீரில் விழுந்தார். தண்ணீரில் விழுந்தப் பின் அழுதார். அப்போது பக்கத்திலுள்ள தாய் மற்றவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து குழந்தை ஆஞ்சநேயனை எடுத்துக்கொண்டு, தாலாட்டினார். ஆஞ்சநேயன் குழிவரை போய் எதற்கு குழியில் விழுந்தான் என்று யாருக்கும் தெரியாது. அதுவரை அந்த பிரச்சனை முடிந்தது, அதனைப்பற்றி யாரும் நினைக்கவில்லை. ஆனால் குழந்தை ஆஞ்சநேயன் பொழுது விடிவதற்கு முன்பே எழுந்து விளையாடுவார். அப்போது மறுநாள் எழுந்த பொழுது விடியும்

சமயத்தில் வெளியே விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது உதித்துக்கொண்டிருந்த சூரியனைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார். அப்போது ஆஞ்சநேயன் சிரித்து கத்திக்கொண்டிருந்த சூரியனைப் பார்த்து தவித்ததைப் பார்த்த தாய் கவனித்தார். அதே விதமாக ஒவ்வொரு நாள் காலையில் உதித்துக்கொண்டிருந்த சூரியனைப் பார்த்து, சூரியனிடம் விரலை நீட்டி காமித்து சந்தோசப்படுவதை தாய் கவனித்து, இந்த விதமாக நடந்துகொண்டிருந்த விஷயத்தை பெரியவரான, நல்ல புத்திசாலியான ஜாம்பவந்தனுக்கு தெரிவித்தனர். அதைக் கேட்ட ஜாம்பவந்தன் நல்ல யோசனை செய்து பிறகு வருகின்ற பௌர்ணமி நாள் இரவு நேரத்தில் சந்திரன் மேல் வந்த பிறகு ஆஞ்சநேயனை எழுப்பி சந்திரனைக் காண்பித்தனர். அப்போது சந்திரனைப் பார்த்த ஆஞ்சநேயன் சூரியனைப் பார்த்து சந்தோசப்பட்டதுபோல சந்திரனைப் பார்த்து சந்தோசப்பட்டார். அப்போது ஜாம்பவந்தனுக்கு சிறுது அர்த்தமானது, முதலில் கடந்துபோன பௌர்ணமி நாள் ஆஞ்சநேயன் தண்ணீரின் மேலுள்ள சந்திரனைப் பார்த்தான் என்றும், அதே உருவத்திலுள்ள சூரியனைப் பார்த்தபோது சந்திர பிம்ப வடிவம் தெரிகிறது என்னும் ஆஞ்சநேயன் நினைத்ததாக ஜாம்பவந்தன் உணர்ந்தார். அந்த விஷயத்தை அனைத்தையும் ஆஞ்சநேயன் தாயிடம் மணியை கோர்த்ததுப்போல் கூறினார். அப்படி சொல்லி மேலும், ஒவ்வொரு நாளும் ஆஞ்சநேயனை துணியில்லாமல் வெண்ணிலா வெளிச்சத்தில் படுக்க வையுங்கள் என்று கூறினார். அப்படி சந்திரன் வெளிச்சத்தில் படுக்க வைத்தால் ஆஞ்சநேயன் சந்திரன் பக்கமே பார்த்து தூங்குவார் என்னும் வெண்ணிலாவில் தூங்குவதினால், சந்திரனின் வெளிச்சம் ஒவ்வொரு நாளும் ஆஞ்சநேயன் தேகத்தில் விழுவதினால் சந்திரன் வெளிச்சத்தில் அவுசத குணங்கள், அவுசத விளைவுகள் ஆஞ்சநேயன் தேகத்தில் சேர்ந்து, ஆஞ்சநேயன் வைரமாக இருப்பவராக செய்யும் என்னும், இந்த விதமாக எப்போதும் வீட்டுக்கு வெளியே வெளிச்சம் உடம்பு மேல் படும்படி **12** வருடங்கள் யாராவது படுத்திருந்தால்,

அப்படிப்பட்டவனுக்கு உடம்பு துரடமாக (வலுவாக) வளர்ந்து, மேலும் நோய்கள் வராமல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்னும் ஜாம்பவந்தன் தெரிவித்தார், அப்போதிருந்து ஆஞ்சநேயன் தாய், ஜாம்பவந்தன் சொன்னபடி செய்தார். **12** வருடங்கள் ஒரு நாள் கூட இடை விடாமல் வெளியே சந்திரன் வெளிச்சத்தில் படுக்க வைத்தனர். அந்த விதமாக சந்திரன் வெளிச்சத்தில் படுக்க வைத்ததினால், அமாவாசை முன் பின்பு **2, 3** நாள் தவிர மற்ற எல்லாம் நாளும் சந்திரன் வெளிச்சம் ஆஞ்சநேயன் தேகத்தில் பட்டுக்கொண்டு இருந்தன. சந்திரன் வெளிச்சம் பட்டு கொண்டிருந்ததினால் அவர் பலசாலியாகி, ஏழு அடி உயரம் உடம்பு வளர்ந்தது, அப்படி சந்திரன் வெளிச்சத்தினால் ஏழு அடி பலசாலியாக மற்ற ஒரு நல்லதுகூட நடந்தது. சந்திரன் வெண்ணிலாவில் சந்திரன் வெளிச்சத்தில் அவுசத விளைவுகள் இருந்ததினால் பலமான உடம்பு வளர்ந்தது. அப்படியே சந்திரன் வெளிச்சத்தில் அவுசத குணங்கள் மற்றும் ஞானக் கதிர்கள் (வெளிச்சம்) கூடயிருந்ததினால், உடலுடன் ஞான ஜிக்கிநேசம் கூட வளர்ந்து அப்படியே ஆத்மாவிடமிருந்து ஆத்மா ஞானம் கூட வந்தன. **12** வருடங்கள் வெண்ணிலாவில் படுத்ததினால் இப்படி ஆரோக்கியம் பலம், அப்படி ஞானம் பலம் இரண்டும் கலந்து உள்ளது என்று சொல்லலாம். அப்போது காலத்தில் ஆஞ்சநேயன் மலைவாசியான திராவிடர் ஜாதிக்காரன் ஆனதினால் அவர் பெரியோரிடம் த்ரைத்த சித்தாந்த ஞானம், திராவிடன் என்னும் அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் மூன்று ஆத்மா ஞானம் ஆஞ்சநேயனுக்கு நன்றாக தெரிந்தது. சந்திரனின் பார்வையினால் வெண்ணிலாவினால் ஆஞ்சநேயன் தேகத்தில் உண்மையான ஞானம் பிரவேசிக்கப்பட்டது. அதனால் ஆஞ்சநேயன் **20** வயதில் பெரிய ஞானியானார். அவருக்குத் தெரிந்த ஞானம் மூன்று ஆத்மா ஞானமானதினால், நபர் பூஜை செய்வதற்கு த்ரைத்த சித்தாந்தம் ஞானம் ஒப்புக்கொள்ளாததனால், நபர் பூஜை இதில் இருக்காது. வெண்ணிலாவில் **12** வருடங்கள் சின்ன கோமனம் அல்லது ஜட்டியிருந்தாலும் உடம்பெல்லாம் தெரியும் படி வெண்ணிலா வெளிச்சத்தில் படுக்க வைத்தால், யாராவது இப்படி

ஆரோக்கியம் அப்படி ஞானம் இரண்டும் கிடைக்கும். காட்டிலுள்ள திராவிட ஜாதியாருக்கும் ஆரியர்கள் காற்று படாமல் இருந்த காரணத்தினால் ராமன் கிஷ்கிந்தாவுக்கு வந்தபோது காட்டிலிருந்த திராவிடர் முழுமையாக ஞானியாகவே இருந்தனர். ஆபத்திலிருந்தவரைக் காப்பாற்றி ஆதரிக்கும் சுபாவமுள்ளதினால், அந்த நாள் ஆரண்யத்திற்கு வந்த ராமனுக்கு உதவி செய்தார் என்னும், ராமனை கடவுள் என்று நம்பவில்லை. அப்படி நம்புவதற்கு அவருக்கு வாய்ப்பில்லை. எதற்கு என்றால்! சூரியன் கூறிய தெய்வ ஞானம், மனுவிடத்திலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்ட ஞானம் அவர் பெரியோர்களுக்கு தெரிந்து சம்பூர்ணமான ஞானியாக இருந்து, மூன்று ஆத்மஞானம் தெரிந்த திராவிடர்களாக இருந்ததினால், அவர் மனிதர்களை கடவுளாக நம்பாத ஆத்மஞானிகள் என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட திராவிடர்களில் முக்கியமான ஆத்மஞானியான ஆஞ்சநேயன் தன்னுள் இருக்கும் ஆத்மாவை விட்டு வெளியே மனிதர்களை கடவுள் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. அப்படிப்பட்ட ஞானியை ஆரியர்கள் அவமானப்படுத்துவதற்கு தான் மேலும் ராமன் காலிடம் உட்கார வைத்தார்கள்? இந்த விதமாக சொல்லிக் கொண்டு போனால் சொல்லி அளவு, அவுத்து கொண்டு போனால் அவுத்த அளவு ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் மீது செய்த மோசங்கள், குற்றங்கள், பொறாமைகள் வெளியே தெரிந்துகொண்டு போகின்றன. குனிபவன் இருந்தால் மீது உட்காருபவன் இருப்பான் என்னும் பழமொழி கூறியதாக, ஏமாற்றப்பட்டவர்கள் இருந்தால், ஏமாற்றுபவர் எங்கும் இருப்பார். ஏமாறமாட்டேன் என்பவரை ஜாக்கிரதையாக இருப்பவரை அவரை யாரும் ஏமாற்றமாட்டார்கள். அஜாக்கிரதையாக இருப்பவனை ஏமாற்றுவதற்கு யாரோ எங்கிருந்து வரவேண்டியது இல்லை. வீட்டில் இருப்பவரே அப்படிப்பட்டவரை ஏமாற்றுவார்கள். அதனால் திராவிடர்கள் என்பவர் இப்போதாவது ஜாக்கிரதையாக ஆரியர்களிடம் ஏமாறாமல் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறோம்.

(இந்த விதமாக நான் கூறிய வார்த்தைகளை கேட்ட ஒரு நபர் சிறிது நேரம் என்னிடம் பேசி சில கேள்விகள் கேட்டார். இந்த விதமாக கலந்துரையாடல் தொடர்ந்தது.)

கேள்வி:- நீங்கள் கூறியது நல்ல வார்த்தையாக இருக்கிறது, அவற்றில் சில விஷயங்கள் மீது நீங்கள் கூறியது எங்களுக்கு அர்த்தமாகவில்லை. நம் நாடு பாரத நாடு, பாரத நாட்டில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் பாரத நாட்டிற்கு சேர்ந்தவர்கள் தான். இப்போது இருக்கிறது அது தானே! தற்போது உள்ளதை பார்க்காமல் எப்போதோ நடந்ததை பார்க்க வேண்டிய வேலை என்ன அவசியம்? எப்பொழுதோ எந்த யுகத்திலேயோ இருந்த ஆரியர்களிடம் திராவிடர்களிடம் நமக்கு என்ன வேலை? நம் வாழ்வை நாம் பார்ப்பது சரிதான் அல்லவா? இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில்:-அப்படி எல்லோரும் நம் வாழ்வை நாம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றால் தவறு இல்லை என்னும், நாம் எதற்கு பிறந்தோம்? எதற்கு வாழ்கிறோம்? எதற்கு மரணம் அடைகிறோம்? என்னும் தெரியாமல் போனால் மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் எந்த வித்தியாசமுமில்லை என்று சொல்வேன். ஒரு மனிதன் நிஜமாக மனிதனாக வாழவேண்டும் என்றால் நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கு போகிறேன்? என்ற குறைந்தபட்ச ஞானமாவது இருக்க வேண்டும். அப்படி ஆகாமல் மனிதன் விலங்காக வாழ்கிறேன் என்று சொன்னால் அவனுக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை. உன் பேச்சு பிரகாரம் எப்போதோ இருந்த திராவிடர்களிடமும், ஆரியர்களிடமும் தேவை இல்லை என்று நினைத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது நீ பாரத நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்கிறாய். நீ பாரத நாட்டைச் சேர்ந்தவனாக எப்போது ஆனாய், எப்படி ஆனாய் அதாவது உனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா! நம் வாழ்வை நாம் பார்த்துக்கொள்வது சரிதானே என்று கூட கூறினாய். வாழ்வு என்றால் சம்பாதித்துக்கொண்டு சாப்பிடுவதா? அதே வாழ்வானால் பசுக்கள் கூட அதே வேலையைச் செய்கிறது.

எதோ ஒன்று சம்பாதித்துக்கொண்டு வாழ்கின்றது. வாழ்வு என்றால் அவ்வளவு தானா?

கேள்வி:- மனிதன் விலங்குகளாக ஆகாமல் ஒரு மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்றால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில்:- அவரது முன்பு நடந்துபோன வரலாறு பார்க்க வேண்டும் அதில் நல்லது எது என்று உணர வேண்டும். உண்மையான வரலாறு ஆதாரமாக செய்துகொண்டு வாழ்ந்தால் மனிதன் மனிதன் போல் வாழ்வான்.

கேள்வி:- நடந்த வரலாறுகள் பல உள்ளன. அதில் எது நல்ல வரலாறு, எது கெட்ட வரலாறுகள் எப்படி அடையாளம் காண்பது?

பதில்:- எத்தனையோ வரலாறுகள் இருந்தாலும் எல்லாம் மனிதனால் ஏற்பட்டது, சிலது மட்டும் கடவுளால் தான் ஏற்பட்டிருக்கும். மனிதன் வரலாற்றை விட்டு கடவுள் கூறிய வரலாற்றை தெரிந்து வாழ்ந்தால் அதே நிஜமான மனித ஜென்மம் ஆகும். அப்படி ஆகாமல் போனால் நான் மனிதன் என்று நினைத்தால் அவன் விலங்கிற்கு சமமானவன் என்று நியாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி:- இதற்கு முன்பு ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் என்று இரண்டு வகுப்புகள் பற்றி சொன்னீர்கள். அந்த இரண்டு ஜாதிக்காரர்கள் எங்களுடையது உண்மையான வரலாறு என்று ஒருவர் சொன்னால், எங்களுடையது தான் உண்மையான வரலாறு என்று வேறொருவர் சொல்கிறார்கள். யாருடையது நல்லது என்பதை மனிதர்கள் கூறியதைப் பார்க்காதே, கடவுள் கூறியதைப் பாருங்கள் என்று நீங்களே சொல்கிறீர்கள். நாங்கள் வரலாற்றில் எல்லாம் மனிதர்களையே காண்கிறோம் தவிற கடவுள் எங்கும் காணவில்லை. அப்படிப்பட்டபோது கடவுள் வரலாற்றுக்காக எங்கு தேட வேண்டும்? எது கடவுள் வரலாறு என்று தெரிய வேண்டும். நீங்கள் சொல்வீர்களா?

பதில்:- ஆரியர்கள் திராவிடர்கள் என்னும் இரண்டு பெயருக்கு அர்த்தமிருக்கிறது. ஆரியர்கள் என்றால் குருக்கள் என்னும், திராவிடர்கள் என்றால் மூன்று ஆத்மா ஞானம் தெரிந்தவர்கள் என்னும், **ஷர, அக்ஷர, புருஷ்ஷோத்தமன்** என்னும் ஆத்மா விவரங்கள் தெரிந்தவர்கள் என்று அர்த்தம். முதலில் ஞானம் தெரிந்த மக்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஞானத்தைப் பொறுத்து, அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஞானத்திற்கு சமமான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் பெயர் அடையாளமாக இருப்பது போல் **“திராவிட”** என்னும் சத்தத்தில் திராவிடர்கள் என்று சொல்லப்பட்டார்கள். திராவிடர்களுக்கு சம்பூர்ணமான அர்த்தம், நிஜமான எண்ணங்கள் அவர் பெயரில் இருக்கிறது. யார் தேகத்தில் மூன்று ஆத்மா ஞானம் தெரியுமோ அவர் அர்த்தம் பிரகாரம் திராவிட ஜாதிக்காரன் என்று சொல்லலாம். பூர்வம் பாரத நாடு எல்லாம் குர்தாயுகம் கடைசியில் மூன்று கோடி திராவிட மனிதர்கள் இருந்தார்கள் என்று கூறினோம். திரேத்தாயுகம் முதலில் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த ஆரியர்கள் திராவிடர்களைப் பார்த்து பொறுக்காமல், திராவிடர்களை விட குறைந்தவர்களாக இருக்க இஷ்டப்படாமல், ஆத்மஞானிகள் என்னும் சொல்கின்ற திராவிடர்களுக்கு மேல் பெரியதாக இருக்க வேண்டும் என்னும் நினைத்து, தங்களை “ஆரியர்களாக” கூறிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். ஆரியர் என்னும் சொல் ஆச்சாரியன் என்னும் சொல்லில் பிறந்தது. ஆச்சாரியன் என்றால் குரு என்னும் அர்த்தம் வரும். ஆச்சாரியனின் இரண்டாவது எழுத்து **“ச”** எடுத்து விட்டு ஆரியன் என்று சொன்னால் சரியாகும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் குரு தேவை என்னும் பேச்சு பிரகாரம் ஒவ்வொரு ஞானிகளுக்கும் குரு தேவை. திராவிடர்கள் எல்லோரும் ஆத்மஞானிகள் மேலும், அவர்களுக்குக் கூட குரு தேவை. இதனைப்பற்றி ஞானியை விட குரு பெரியவர், மேலும் குருயில்லாதவன் ஞானி ஆகமாட்டான் என்று விவரம் இருக்கிறது. அதனால் திராவிடர்களை விட (ஞானிகள் விட) பெரியதாக பெருமையடைந்தவர்கள் குருவாக தன்னை அவர் தெரிவித்து மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்தவர் தன்னை ஆரியர்களாக

அறிவித்துக் கொண்டார்கள். திராவிடர்கள் ஞானிகள் ஆனதினால் அவர்களை இந்துக்கள் என்று சொல்கிறோம். இந்துக்கள் என்றால் ஞானிகள் என்று அர்த்தம். அந்த அர்த்தத்தின் பிரகாரம் திராவிடர்கள் எல்லோரையும் இந்துக்கள் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் ஆரியர்களை இந்துக்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. எதற்காக என்றால் அவர் இந்துக்களான ஞானிகளை விட பெரியவரான குருக்கள் என்னும் அர்த்தத்திலுள்ளவர்கள் அதனால் அவரை ஆரியர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும், இந்துக்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. இந்து என்னும் பெயருக்கு அர்த்தம் பிரகாரம் ஆரியர்களுக்கு சரிவராது. ஆச்சாரியன் அல்லது ஆரியன் என்னும் எழுத்து இந்து விட பெரியது என்னும் யாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்துக்களுக்கு ஆரியர்களை விட முதலில் சூரியன் ஆதி குரு என்னும் பெயர் பெற்றுக் கொண்டார். முதல் ஞானத்தை தெரிவித்தவர் குரு என்னும் சூத்திரம் பிரகாரம் அப்போது இந்துக்களான திராவிடர்கள் எல்லோருக்கும் சூரியனே குரு. அதனால் நடுவில் வந்த நாங்கள் குரு என்னும் கூறினால் அவர் பேருக்கு மட்டும் தான் குரு, வாஸ்தவமாக குருவாக கணக்கிட முடியாது. இந்துக்களுக்கு அந்த நாள் தெரிந்த மூன்று ஆத்மா ஞானம் எந்தளவுக்கும் ஆரியர்களுக்கு தெரியாது. ஞானம் தெரியாதவன் இந்துவாக முடியாது அல்லவா! இந்துக்களுக்கு குரு எப்படி ஆவார்கள் என்று கேள்வி வரும். அதனால் ஆரியர்கள் குரு என்னும் அர்த்தத்தில் கூறினால், வாஸ்தவமாக அவர் பேருக்கு மட்டும் தான் குரு என்றும், ஞானத்திற்கு குரு அல்ல என்று தெரிகிறது. நாம் கடவுளுக்கு சம்மந்தப்பட்ட ஞான வரலாறு தெரிவதற்கு ஞானத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்னும், குருவை அல்ல. அதனால் இந்துக்களான திராவிடர் ஞானம் விஷயங்கள் ஆதாரம் செய்துகொண்டு பார்த்தால், உண்மையான தெய்வ ஞானம் தெரியும். எப்போது தெய்வ ஞானம் மனிதனுக்கு தெரியுமோ அப்போது அவன் வாழ்க்கையை சாதித்தவனாவான், மனிதனாக பிறந்ததற்கு மனிதனாக வாழ்ந்தவனாவான். ஞானமில்லாதவாழ்க்கை

வாசனையில்லாத பூவாகும். அதனால் மனிதனுக்கு வாழ்க்கை அர்த்தமாக வேண்டும் என்றால், மனிதன் இந்துவாக (ஞானியாக) மாறி ஆத்மஞானம் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டியது தான்.

கேள்வி:-ஆரியர் ஆனவர்களுக்கு ஆத்மஞானம் தெரியாதபோது இவர்கள் எந்த விஷயத்திற்கு குருக்கள் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டனர்? நீங்கள் எதற்கு குருக்கள் என்று அவரைக் கேள்வி கேட்டால் என்னவென்று பதில் சொல்வார்கள்?

பதில்:-ஆரியர்கள் மிக புத்திசாலியானவர்கள் என்று முதலிலேயே கூறினோம். ஒரு தெய்வ ஞானம் தவிற மற்ற எல்லாம் விஷயங்களிலும் அவர்களுக்கு மீரியவர் யாரும் இல்லை என்று சொல்லலாம். எத்தனையோ விஷயங்களில் பண்டிதரானவர், அவர் எப்படிப்பட்ட கேள்விக்கும் சிக்காமல், முதலிலேயே வேதங்கள், உபநிஷத்து, பூராணங்கள் உருவாக்கி அதுவே நிஜமான ஞானம் என்று பிரச்சாரம் செய்து கொண்டார்கள். வெளியே ஆதாயம், வெளி பலன்கள் மனிதனுக்கு வேத காரியங்களில் வரும் என்னும், வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட எக்னங்கள், தபசுகள் செய்வதினால் வாழ்க்கையில் பெரிய லாபங்கள், பெரிய பலன்கள் சாதிக்கலாம் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். யாருக்கும் தெரியாத வேதங்களையும், எக்னங்களையும், தபசுகளையும் உருவாக்கிய ஆரியர்கள் அந்த விஷயங்களில் குருவாக அவர் பெயரை சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள். மேலும் தெய்வ ஞானத்தில் மற்றும், தெய்வ ஞானமான மூன்று ஆத்மா விஷயங்களில் ஒன்றும் தெரியாதவர் என்னும், தெய்வ ஞானத்தில் அவர் யாருக்கும் குரு அல்ல என்று சொல்லலாம். அவர்கள் வேதங்களுக்கும், எக்னங்களுக்கும், தபசுகளுக்கும் குருக்கள் என்னும், அறிவித்துக் கொண்டு வேத, எக்ன, தபசுகளே நிஜமான ஞானம் என்றும், வேதங்கள் படிக்காமல் எக்னங்கள் செய்யாமல், தபசுகள் செய்யாமல் யாரும் ஞானிகள் ஆகமாட்டார் என்னும் பிரச்சாரம் செய்து,

அந்த விஷயங்களில் அவர்களே குருவாக கூறிக்கொண்டுயிருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: ஆரியர்கள் கூறிய வேத, எக்ன, தபசுகளால் தெய்வம் தெரியாதா? அவர் கூறியது எதுவும் தெய்வ ஞானம் இல்லையா?

பதில்:-எதையும் அல்ல என்னும் சொல்வதற்கும், ஆமாம் என்னும் சொல்வதற்கும், சாஸ்திரம் ஆதாரமாகயிருக்க வேண்டும். சாஸ்திரம் என்றால் உறுதி செய்யப்பட்ட சட்டத்தைப் போன்றது. இது எப்படியே இருக்கும் என்னும் ஷாஷித்து சொல்வதை சாஸ்திரம் என்று சொல்கிறோம். உலகத்திலுள்ள அனைத்து விஷயங்களுக்கும் சம்மந்தப்பட்டது ஆறு **(6)** சாஸ்திரம் உள்ளது. அந்த ஆறு **(6)** சாஸ்திரங்கள் வரிசையாக தெரிய வேண்டும் என்றால் முதலில் மந்திரம் போல நியாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆறு எழுத்துக்கள் மட்டுமே ஆறு சாஸ்திரங்களுக்கு வழிமுறை என்று தெரிய வேண்டும். **“க, கா, ர, பவ், ஜோ, பிர”** என்னும் ஆறு எழுத்துக்கள் சத்தத்தில் முதலாவது ‘க’ என்றால் கணித சாஸ்திரம், ‘கா’ என்னும் சத்தத்தில் ககோள சாஸ்திரம் **‘ர’** என்னும் சத்தத்தில் ரசயான சாஸ்திரம் என்னும், **‘பவ்’** என்னும் பவ்திக சாஸ்திரம், ‘ஜோ’ என்னும் ஜோதிஷ்ட சாஸ்திரம் என்று சொல்லலாம். கடைசியிலுள்ள எழுத்துக்கள் **‘ப’** மற்றும் **‘ர’** என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் இனைந்து எழுத்துக்கள். அதனால் அதனை **‘பிர’** என்னும் சொல்கிறோம். **‘பிர’** என்னும் சத்தம் பிரம்மவித்யா சாஸ்திரத்தைக் குறித்துள்ளது. **“க கா ர பவ் ஜோ பிர”** என்னும் மந்திரம் எழுத்துக்கள் வரிசையாக ஆறு சாஸ்திரங்களை சுலபமாக சொல்லலாம். ஆரியர்கள் கூறியது தெய்வ ஞானம் என்னும் சொல்லும்போது அந்த வார்த்தை வாஸ்தவமானதா அல்லவா! என்னும் பார்ப்பதற்கு சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாக செய்து கொண்டு பார்க்க வேண்டியது இருக்கும். ஆரியர்கள் கூறியது நிஜமான தெய்வ

ஞானம் என்னும் சொல்லும் போது தெய்வ ஞானத்திற்கு சம்மந்தப்பட்ட சாஸ்திரமான பிரம்மவித்யா சாஸ்திரம் பிரகாரம் அவர் பேச்சு வார்த்தை சத்தியமா, அசத்தியமா என்று பார்க்க வேண்டியது இருக்கும். தற்போது காலத்தில் பிரம்ம வித்யா சாஸ்திரம் மூன்று கிரந்தங்களில் மட்டும் இருக்கிறது. பிரம்மவித்யா சாஸ்திரத்தை சுயமாக கடவுளே கூறியது (சொல்வது போல்) மற்ற ஐந்து சாஸ்திரங்களும் மனிதர்கள் கூறினார்கள். கடவுளுக்கு சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்கள் அல்லது தர்மங்களை கடவுள் தவிற வேறு எவரும் சொல்ல முடியாது. எதற்கு என்றால்! கடவுள் தர்மங்கள் கடவுளுக்கு தவிற வேறு மனிதர்களுக்கு தெரியாது. அதனால் தெய்வ சாஸ்திரமான பிரம்மவித்யா சாஸ்திரம் கடவுளே கூறினார் என்று சொல்ல வேண்டும். கடவுள் பகவானாக மாறி வந்து சொல்லியது பூமி மீது இரண்டு கிரந்தங்கள் உள்ளது. அவற்றில் முதலாவது பகவத்கீதா. பகவத்கீதா **5000** வருடம் பூர்வம் கிரந்தமாக புறப்பப்பட்டு வந்தது. இரண்டாவது பைபிள் **2000** வருடம் பூர்வம் கிரந்தமாக வெளியே வந்தது. கடவுள் பகவானாக வந்து சொல்லாமல் போனால், ஆதியில் கடவுள் கூறிய ஞானத்தை தெரிந்து கொண்ட சூரிய கிரகம் போல், ஜிப்ராயீல் என்னும் கிரகம் ஆதியில் ஆகாசவானியிடம் வந்த கடவுள் ஞானம் தெரிந்துக்கொண்டு, அதே ஞானமே பூமி மீது உள்ள தூதருக்கு கூறியது, தூதர் அதனை குரான் கிரந்தமாக வெளியே தெரிவித்தார்கள். அதனால் முதல் தெய்வ கிரந்தமான பகவத்கீதாவில், துவித்திய தெய்வ கிரந்தமான பைபிளிலும், அந்திமா (இறுதி) தெய்வ கிரந்தமான குரான் கிரந்தத்தில் கடவுள் பற்றி விஷயங்கள் சாஸ்திரம் முறையாக உள்ளது. இதனைப் பற்றி இந்த மூன்று கிரந்தங்களை பிரம்மவித்யா சாஸ்திர கிரந்தங்களாக சொல்லலாம். இப்போது நிஜமான விஷயத்திற்கு வந்து ஆரியர்கள் சொல்லிய வேதங்கள், எக்னங்கள், தபசுகள் தெய்வ ஞானத்திற்கு சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்களா என்னும் பார்ப்பதற்கு பிரம்மவித்யாவுக்கு சம்மந்தப்பட்ட பகவத்கீதையைப் பார்த்தால் ஆதியில் எக்னங்கள், வேத அத்தியாயங்கள், தபசுகள் செய்வது, கடவுளுக்கு

சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்கள் அல்ல என்று தெரிகிறது. பகவத்கீதையில் விஷ்வரூபசந்தர்சன யோகத்தில் அத்தியாயத்தில் **48** ஆவது சுலோகத்தில் மற்றும் **53** ஆவது சுலோகங்களில் இந்த விதமாக உள்ளது.

சுலோகம்-**48,** நாவதே எக்கன அத்தியாயனர்ன தனைர்னா சக்கிரயபிர்ன தப்போபிர்க்கிற ஹிம்!

ஏவம் ருபக்சக்யா அஹும் நுரு லோகே தர்ஷ்டம் துவதனேன்ன குரு பிரவீரா

சுலோகம்-**53,** நஹும் வேதயர்ன தப்பச நதனேன னா சேஜாய்யா!

சக்கிய ஏவம் விதோ தர்ஷ்டும் துருஷ்டம் நாசி மம் யாதா!!

கருந்து:- "அர்ஜுண! பூமி மீது நீ தவிற இதுவரை யாரும் இந்த காட்சியைப் பார்த்தவர் யாரும் இல்லை. இது எக்னங்களால், வேதங்களால், தானங்களால், உக்ர தபசுகளால் கூட யாருக்கும் சாத்தியமில்லாதது"

"தபசுகளால் மற்றும், தானங்களினாலும், எக்னங்களினாலும், வேத அத்தியங்களினாலும், இப்போது நீ பார்த்த இந்த விஷ்வருபத்தைப் பார்ப்பதற்கு சாத்தியம் ஆகாது (முடியாது)" பிரம்மவித்யா சாஸ்திரமான பகவத்கீதையில் ஆரியர்கள் போதித்த எக்ன, தான, வேத, தபசுனால் கடவுள் தெரியபட மாட்டார் என்னும் தெளிவாக இருப்பதினால், ஆரியர்கள் கூறியது தெய்வ ஞானம் அல்ல என்று சுலபமாக தெரிந்து போகிறது. மற்றும் பகவத்கீதா கிரந்தத்தில் ஸாங்கிய யோகம் என்னும் அத்தியாயத்தில் **45** ஆவது சுலோகத்தில் மற்றும் விக்ஞான யோகம் என்னும் அத்தியாயத்தில் **14** ஆவது சுலோகத்தில் வேதங்களை பற்றி இந்த விதமாக கூறி உள்ளார்கள்.

சுலோகம்-**45** த்ரைகுன்ய விசைய வேத நிஷ்ராய்குன்னியோ பவ அர்ஜீனா!

சுலோகம்-14 தைவி ஹேஷ்ய குணமாயி மமாய துரித்தியாயா! மம்மேவ ஏ பிரபதியனேத் மாய மேதாம் தரநீத்திதே.

கருத்து: "அர்ஜுனா! வேதங்களில் தாமச, ராஜச, சாத்விக்கம் என்னும் முன்று குணவிஷயங்களே இருக்கிறது அவற்றை விட்டு விடு,

"கடவுளான நான் என் மாயை குணங்கள் வடிவத்தில் தயார் செய்துள்ளேன். நான் தயார் செய்த மாயை தாண்டுவதற்கு யாருக்கும் சாத்தியம் ஆகாது. எவரேனும் என்னைத் தெரிந்து ஆரதனை செய்யுவானோ அவன் மட்டும் மாயை தாண்டி வருவான்".

இந்த இரண்டு சுலோகங்களில் வேதங்களை மாயயை என்று மாறு பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. கடவுளை தெரிவதற்கு மாயை எப்போதும் தடங்களாக இருக்கும். எவனையும் மாயை கடவுள் பக்கம் போகவிடாது. கடவுள் சுற்றிலும் கவசம் போலுள்ள மாயை குணங்களினால் தயார் செய்யப்பட்டது. மாயை வடிவத்திலுள்ள குணங்கள் விசயங்கள் வேதங்களிலுள்ளது. அதனால் வேதங்கள் குணங்களில் கூடியுள்ள உலக விஷயங்களிலுள்ளது என்றும் சொல்லலாம், ஞானத்தில் கூடியுள்ள தெய்வ விஷயங்கள் இருக்கிறது என்று சொல்லவும் முடியாது. ஆரியர்கள் கூறிய வேத, எக்னங்கள் ஞானம் என்று பிரச்சாரம் செய்தால், பிரம்மவித்யா சாஸ்திரம் பிரகாரம் ஆரியர்கள் பேச்சு வார்த்தை அசத்தியம் என்று தெரிகிறது. ஆரியர்கள் கூறியது எதுவும் தெய்வ ஞானம் அல்ல என்னும், அவர் கூறியது சாதாரணமானதால் உலக விஷயங்கள் என்று சொல்லலாம்.

கேள்வி:- அவர்களுடையது தெய்வ ஞானம் ஆகாத போது ஆரியர்கள் எதற்கு எக்ன, வேத, தபசுகளை ஞானமாக ஒப்பிட்டு சொன்னார்கள்?

பதில்:-ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் நுழையாத போது சமஸ்கிருத மொழியை நன்றாக பழகிகொண்டு, அதே மொழியில் வேதங்களை பாட்டாக பழகிக்கொண்டு இனிமையாக பாடிக்கொண்டனர். சமஸ்கிருத மொழிக்கு எழுத்துவடிவம் இல்லாமல் பேசுவதற்கு அழகாக இருப்பதினால், அவர் மொழிக்கு மேல் எந்த மொழியில்லை என்று கூறிக்கொண்டனர். அந்த விதமாக முதலிலேயே சமஸ்கிருதத்திற்கு, ருக் வேதங்களுக்கு பழகிய ஆரியர்கள் இந்து நாட்டிற்கு வந்த பிறகு தெலுங்கு பாஷையை, தெலுங்கு மொழியிலுள்ள வசனங்கள் அழகை பார்த்து பொறாமையில் இருந்தார்கள். இந்துக்களில் உள்ள ஞானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பொறாமை அடைந்து, ஹிந்தி லிப்யை தயார் செய்து அதற்கு தேவனாகர் எழுத்து வடிவம் என்னும் பெயர் வைத்து, அதனுடன் சமஸ்கிருதங்களை எழுதி மற்ற மூன்று வேதங்கள், உபநிஷத்துகளும் இந்துக்கள் ஞானத்திற்கு போட்டியாக தயார் செய்து, அதே ஞானம் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். சாம வேதங்களில் மந்திரத்தை எழுதி, அவற்றின் மகிமைகளை சில வேலைகள் நிறைவேறும் படி காட்டியதினால், பல பேர் சாமான்யர்கள் வேதங்களை பின்பற்றினார்கள். இந்துக்கள் மீது நாங்களே முதல் இருக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் வேதங்களை பெரிதாக சொல்ல நடந்தது. மேலும் வேத மந்திரங்களில் இணைப்பு செய்து எக்னங்கள் பல உருவாக்கி, ஒவ்வொரு ரகம் எக்னத்திற்கு ஒவ்வொரு ரகம் முடிவுகள் இருக்கும் என்று கூறினார்கள். மனிதர்களில் ஆசை குணங்கள் பெரியது, முதலாவது ஆசை என்னும் வலையை எக்னங்கள் பெயரில் மக்களுக்கு போட்டு, அவர் பக்கம் சிலரை வர வைக்க முயற்சித்தார்கள். அவர் முயற்சியை வெற்றியுடன் அவர் பக்கம், அவர் வேத, எக்ன, தான, தபசுகள் பக்கம் மக்கள் ஆசையில் வந்ததைப் பார்த்து, அது சாஸ்திரத்திற்கு எதிராகயிருந்தபோது அவற்றை நிஜமான ஞானம் என்று சொல்லி மக்களை நம்பவைத்தார்கள். முதலே அவர் எண்ணிக்கை ஆறு கோடி, திராவிடர்கள் எண்ணிக்கை மூன்று கோடி, ஆரியர்கள் எண்ணிக்கை பலமாகயிருப்பதினால்,

புதியதாக மாயத்திற்கு வசமான திராவிடர்கள் கூட ஆரியர்களிடம் சேர்ந்து வேதங்களுக்கு, எக்னங்களுக்கு நெருங்கியதினால், இதே நல்லது என்னும் அதர்மங்களை அவர்கள் தர்மங்கள் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அவர் முக்கியமான நோக்கம் திராவிடர் மீது அதிகாரமாகயிருக்க வேண்டும் என்னும், திராவிடர்களை விட ஆரியர்கள் பெரிதாக காணவேண்டும் என்னும் அவருக்கு பழக்கமான, அவர்களுக்கு நல்ல தெரிந்த எக்ன, வேத, தான, தபசுகள் நிஜமான ஞானம் மார்க்கம் என்று கூறினார்கள். திராவிடர்கள் ஞானம் தர்மத்திற்கு சம்மந்தப்பட்டுள்ளது என்னும், அவர் காரியங்கள் அதர்மம் என்னும் தெரிந்தால், திராவிடர் மீது அதிகாரம் பெறுவதற்கு, திராவிடர்களை விட மேல் பெரியதாக காண்பதற்கு, ஆரியர்கள் அதே வேலையாக எக்ன, வேத, தான, தபசுகள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

கேள்வி:-நீங்கள் கூறியது திரேதாயுகத்தில் நடந்தது அல்லவா! இப்போது நான் பெரிய நீ சிறிய என்னும் எண்ணங்கள் இல்லை அல்லவா! இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில்:-இப்போது இல்லை என்று யார் கூறினார்? அப்போது ஆரியர்கள் விதைத்தது இப்போது மஹாருக்சம் (மரம்) போல் அமர்ந்து இருக்கிறது. அப்போது இருந்து இப்போது வரை வளர்ந்துக் கொண்டு வருகிறது. யார் உதவி இல்லாமலே நல்லது கரைந்து போய், கெட்டது வளர்ந்தது என்னும் பெரியோர்கள் பேச்சு பிரகாரம், யாரும் தலையிடாமல் படிப்படியாக ஞானம் கரைந்துபோய், அஞ்ஞானம் வளர்ந்தது என்று சொல்லலாம். பூர்வம் குர்தாயுகத்தில் சம்பூர்ண ஞானிகளான திராவிடர்கள் “இந்துக்கள்” என்னும் பெயரில் இந்த நாட்டில் உள்ளனர் என்று கூறினோம். அப்படிப்பட்டவர் உலகத்தில் எந்த நாட்டில் இல்லை என்னும் நோக்கத்துடன், நம் நாட்டில் அந்த நாள் இந்து நாடு என்னும் உலக நாடுகள் எல்லாம் கூறியது. ஆனால் அவ்வளவு பெரிய வரலாறு உள்ள திராவிடர் ஞானம் மக்கள் (திராவிட ஜாதி மக்கள்) தேகத்திலுள்ள குணம் விளைவுகளினால், நாட்டில்

வந்து சேர்ந்த ஆரியர்கள் போதனையினால், திராவிடர்களிலுள்ள ஞானம் திரேதாயுகத்திலிருந்து மறைந்துகொண்டு வந்தது. திரேதாயுகத்தில் ராவணப்பிரம்மா சஜிவமாகயிருந்தப்போது, தெற்கு நாட்டில் சிறிது ஞானமிருந்தது. ராவணப்பிரம்மா போன பிறகு தெற்கு பாரத நாட்டிற்குக் கூட ஆரியர்கள் விளைவுகள் வளர்ந்து திராவிட ஞானம் இல்லாமல் போனது. அதன் மூலம் திராவிட சத்தம், அதன் அர்த்தம் பல பேருக்குத் தெரியாமல் போனது. முதலில் பாரத நாட்டில் அனைவரும் இந்துக்கள் என்னும் சொல்லப்பட்ட திராவிடர்கள், படிப்படியாக சில காலத்திற்கு தெற்கு நாட்டிற்கு மட்டும் நிரந்தரமாக மாறிப்போனார்கள். இன்றைய காலத்தில் தமிழ் நாட்டைத் தவிற நாங்கள் திராவிடர்கள் என்று சொல்பவர் இல்லாமல் போனார்கள். எப்போது கடவுள் ஞானம் மக்களில் இல்லாமல் போனதோ, அப்போது நாங்கள் திராவிடர்கள் என்னும் சுய நிலை மக்கள் இழந்தார்கள். ஆரியர்கள் விஷயத்திற்கு வந்தால் அவர்களுடையது தெய்வ ஞானம் ஆகாததினால், உலக ஞானமே ஆனதினால், அது அபிவிருத்தியாகும் தவிற குறையாது. அதனால் ஆரியர்கள் விஷயங்கள் விருத்தியடைந்தது என்று சொல்லலாம். ஆரியர்களுக்கு ஒருவர் கீழேயிருப்பது இஷ்டமில்லாதவரான, அவர் திராவிடர்க்கு மேல் புத்திசாலியானவர் ஆனதினால், சமஸ்கிருத மொழியை நன்றாக தெரிந்தவர் எல்லோரும் பண்டிதர்கள் என்னும் கூறி, ஒரு பக்கம் தங்களை பூலோக தேவதைகளாக (பூசூருளாக) கூறினார்கள். பண்டிதர்கள் என்னும் சிலர், புரஹிதர்கள் (புரோஹிதர்கள்) என்னும் சிலர், துவிஜ்ஜீயர்கள் என்னும் சிலர், புஜாரிகள் என்னும் சிலர், ருத்விக்கள் (எக்னங்கள் செய்பவர்கள்) என்னும் சிலர், வேத குருக்கள் என்னும் சிலர், குருக்கள் என்னும் சிலர் பல பெயரில் ஆரியர்கள் சமூகத்தில் கலந்து போனார்கள். இன்று அவர் எந்த வேலையில் இருந்தாலும் நாங்கள் பிராமணர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையாக அவர் பிராமணர்கள் அல்ல. நிஜமான பிரமாணர்கள் திராவிடர்கள், அவர் இல்லாமல் போனதினால் ஆரியர்கள் பிராமணர்களாக

புழக்கத்தில் இருந்தார்கள். வாஸ்தவமாக பிரம்மஞானம் தெரிந்தவரை பிராமணர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் பிரம்மஞானமுள்ளவர் எங்கிருக்கிறாரோ தெரியாது, பிரம்மஞானம் சிறுது அளவு கூட இல்லாத ஆரியர்கள் சமூகத்தில் பிராமணர்களாக புழக்கத்தில் இருந்தார்கள். எங்கேயாவது திராவிடப்பிராமணரை கண்டால் அவரைப்பற்றி ஆரிய பிராமணர்கள் ஏளனமாக பேசுவார்கள். திராவிடர்கள் தெற்கு நாட்டில் தற்ப்போது காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தெற்கு பாரத நாட்டில் பக்கத்திலுள்ள கடல் வானிலையில் பல பேர் கருப்பாக இருக்கிறார்கள். பூர்வம் தெற்கு பகுதியில் திராவிடப்பிராமணர்கள் எல்லோரும் மாநிற கருப்பாக இருப்பார்கள். ஆரியர்கள் வடக்கு நாட்டில் கடலுக்கு தூரமாக உள்ளதினால், பனி மலைகள் காற்று பக்கமாகவுள்ளதினால் அவர் எல்லோரும் வெள்ளையாக தான் இருப்பார்கள். அந்த விதமாக யாராவது திராவிடப்பிராமணர்கள் கருப்பாகயிருப்பதைக் கண்டால், ஆரியர்கள் கருப்பு பிராமணர்களை நம்பக்கூடாது வெள்ளையாக மாதிகரை (எங்கள் கீழ் இருப்பவர்) தொடக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். அந்த விதமாக கருப்பாக இருப்பவரை திராவிடர்களை ஏளனமாக பேசிக்கொண்டு இருப்பார்கள். பிராமணர்கள் கருப்பாக இருந்தால் எங்கள் கீழ் இருப்பவர்கள் வெள்ளையாக இருக்க மாட்டார்கள் என்னும் எண்ணத்துடன் அப்படி கூறினர் என்று தெரிகிறது. எனினும் ஆரியர்கள் பிராமணர்கள் அல்ல என்னும் தெரிந்தும், அவரை ஆரியப்பிராமணராக கூறிக் கொண்டார்கள். பிரம்மஞானத்தை பொருத்து எந்த மனிதனும் பிராமணன் என்னும் கூப்பிடுவார் என்றும், குலங்களில் பிராமண குலம் இல்லை. அப்படி எங்கள் கீழ் இருப்பவர் என்னும் சொல் ஞானமில்லாதவரை கூறியது மேலும், எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் சொல் கூட ஒரு குலம் அல்ல. செய்கின்ற வேலையைப் பொருத்து குலங்களாக சமூகத்தை சிலர் பிரித்தார்கள், மேலும் ஞானங்கள் பொருத்து குலங்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஞானத்தை பொருத்து கூறியது மாதிகா (கீழ் இருப்பவர்), பிராமண என்னும் பெயர் இருந்தால்

அது ஞானம் இருப்பதற்கு, ஞானம் இல்லாதவர்க்கு அடையாளமாக இருக்கிறது தவிற அது குலங்கள் அல்ல என்று தெரிய வேண்டும். இந்த விஷயம் கொஞ்சம் முன்பு கூட கூறினோம். ஆனால் இந்த நாளில் ஆரியப்பிராமணர்கள், அவர்களை அவரே பிராமணராக கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே திராவிடப் பிராமணர்கள் என்னும் கூறிக் கொண்டிருப்பவர் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஷர, அக்ஷர, புருஷோத்தமன் என்னும் மூன்று புருஷ்சர்கள் (ஆத்மாக்கள்) ஞானம் தெரிந்தவர் யாராவது இருந்தாலும், அவரை திராவிடப் பிராமணர்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படியே வேதங்களும், எக்னங்களும் ஞானம் தெரிந்தவர் யாராவது இருந்தாலும் அவர்களை ஆரியப்பிராமணர்கள் என்று சொல்லலாம். திரேதாயுகத்தில் ஆரியர்கள் திராவிடர்களை அடக்கிவைத்து, அவர் திராவிடர்களை விட முதல் இருக்க வேண்டும், அவரை விட பெரியவர் என்னும் கூறிக்கொள்ள வேண்டும் நினைத்து, அப்போது இருந்தே திட்டம் தீட்டி திராவிடர்களை அடக்கிவைத்து, வேறு யாரும் ஆரியர்களை விட மீறி போகாமல், அவர்களை விட அதிகமாக பெயரும் புகழும் அடையாமல் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். காலம் கடந்துக்கொண்டுயிருக்கும் போது திராவிடர்கள் அவர் அவர்களையே மறந்துபோய், ஆரியர்கள் மட்டும் அவர் அவர்களை மறந்துபோகாமல் அவர் லட்சியங்கள் பெரியவர்கள் காலத்திலிருந்து திரேதாயுகத்திலிருந்து சாதித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். திரேதாயுகத்தில், துவாபரயுகத்தில் பாரத நாட்டில் அனைத்தும் ஆரியர்கள், திராவிடர்கள் தவிற வேறு யாரும் இல்லை. வேறு மதங்கள் கலியுகம் வரை எதுவும் இல்லை. அதனால் ஆரியர்கள் சுலபமாக திராவிடர்கள் மீது கண் வைத்து அவரை என்ன செய்யலாம் என்று நினைத்தார்களோ அதுவே செய்து முடித்தார்கள். திராவிடர்களை இல்லாமல் செய்து ஆரிய சமூகத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அந்த விதமாகவே செய்தார்கள். திரேதாயுகத்தில், துவாபரயுகத்திலும் ஆரியர்கள் இடைவிடாமல் அவர் காரியங்களை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். பலன் அடைந்து

பாரத நாட்டில் அனைத்தும் இன்று ஆரிய சம்ஷ்குருத்தி நிறைந்துபோனது. திராவிட சம்ஷ்குருத்தி கூறிக்கொள்வதற்கு கூட மீதி வைக்கவில்லை ஆரியர்கள் இந்த விதமாக செய்தார்கள். தெற்கு பாரத நாட்டில் ‘திராவிட’ என்னும் சத்தம் இருந்தால் இருக்கலாம் மேலும், பூர்வமிருந்து குர்தாயுகத்திலுள்ள ஞானம் திராவிடர்களில் இல்லாமல்போனது. அதனால் தெற்கு நாட்டில் எங்கேயாவது சாட்சியத்திற்கு நாங்கள் திராவிடர்கள் கூறிக் கொண்டால், அவர்களில் திராவிட ஞானம் மற்றும், திராவிட எண்ணங்கள் மற்றும் ஒன்றும் இல்லாமல் போனது. அந்த விதமாக திராவிடர்களில் உள்ள ஞானம் இல்லாமல் போய், அவர்களுடைய வரலாறு மறந்துபோய் “ஆரியர்களுக்கு ஜெய்” கூறிக்கொண்டு ஆரியர்களை அனுசரிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் திராவிடர்களை மாற்றியது ஆரியர்களே காரணம் என்று தெரிகிறது. ஆரியர்கள் முதலில் இருந்து திராவிடர்களை அடக்கிவைத்து செயல்படுத்தப்பட்ட சில வேலைகள் சாட்சியத்திற்காக விவரிக்கிறோம் பாருங்கள். முதலில் ஆரியர்கள் இந்து நாட்டில் நுழைந்த பிறகு, இந்த நாட்டிலுள்ள திராவிட ஞானிகள் ஞானத்தில் எவ்வளவோ பெரியவர்கள் மேலும், ஞான சக்தி சம்பூர்ணமாக இருந்தவர்கள் என்றும் தெரிந்து, அவர்களுக்கு மேல் பெரியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்னும் ஆரியர்கள், முதல் திராவிடர்களை ஞானத்திலிருந்து வழி தவிர்த்து செய்து, ஆரியர்கள் வழியில் தொடர்ந்து வர வேண்டும்படி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அப்போது திராவிடர்களில் உள்ள ஞானம் அவர் பெயருக்கு தகுந்தபடி மூன்று ஆத்மா ஞானம் இருக்கிறது என்று தெரிந்துக் கொண்டார்கள். மூன்று ஆத்மா ஞானத்தை அனுசரித்து காலங்களுக்கு கூட நான்கு பெயர்கள் உள்ளது அது குர்த்த, த்ரைத்த, துவாப்பர, கலியுகம் என்னும் பெயர்கள் வைத்தார்கள் என்று தெரிகிறது, இந்த நான்கு பெயரில் த்ரைத்த என்றால் மூன்று, துவாப்பர என்றால் இரண்டு அல்ல மூன்றாவது என்னும் வெளியே கானும் படி எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுப்போல் இருப்பதினால், அந்த இரண்டு யுகங்கள்

பெயர்கள் முதல் மாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அந்த விதமாக நினைத்தவுடன் அப்போது தங்கள் உள்ள த்ரைத்தயுகம் பெயரை சிறிது மாற்றி 'தே' கீழ் ஐத்வம் எடுத்து விட்டு (தெலுங்கு மொழி எழுத்துக்களைப் பற்றி கூறியது) திரேதா என்னும் பெயர் வரும் படி செய்தார்கள். திரேதா என்றால் அர்த்தமில்லை. அந்த விதமாக 'த்ரைத்தா' (மூன்று) என்னும் எழுத்துக்கள் 'திரேதா' அர்த்தமில்லாத எழுத்துக்களாக மாற்றிவிட்டார்கள். மேலும் அப்போது யுகம் என்னும் பெயர் யோகம் என்னும் இருந்தது. வாஸ்தவமாக அந்த நாள் காலங்கள் பெயர்கள் த்ரைத்தாயோகம். த்ரைத்த யோகம் என்றால் மூன்று ஆத்மாக்கள் கலந்து போவது என்று அர்த்தம். எப்போது பிரிந்துள்ள மூன்று ஆத்மாக்கள் ஒன்றாக கலந்துபோனால், அப்போது மனிதன் கடவுளிடம் ஐக்கியமாகிப் போவான். இந்த விதமாக எவ்வளவோ பெரிய அர்த்தம் தெரிவித்த சத்தமுள்ள 'த்ரைத்தயோகம்' என்னும் அதனை ஆரியர்கள் புத்தியை உபயோகித்து த்ரேத்தயுகமாக மாற்றிவிட்டார்கள். அப்போதிருந்து த்ரைத்தயோகம் சிறிது மாற்றி திரேதாயுகம் ஆகிப்போனது. ஆரியர்கள் முதலில் ஞானம் எண்ணங்களில் கூடி உள்ள யோகத்தை யுகமாக, மூன்று ஆத்மா விவரங்களை தெரிவித்த த்ரைத்த எழுத்துக்கள் த்ரேத்த எழுத்துக்களாக மாற்றி விட்டு, திரேதாயுகமாக எல்லோரிடம் கூப்பிடும் படி செய்து முதலிலேயே வெற்றி அடைந்தார்கள். திராவிடர்களுக்கு திராவிட ஞானத்திற்கு எவ்வளவோ நெருங்கிய அர்த்தமிலுள்ள த்ரைத்தயோகத்தை திரேதாயுகமாக மாற்றியதால், மற்ற யோகத்தைக் கூட யுகமாகவே கூறிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த விதமாக யோகம் என்னும் சத்தம் ஆரியர்கள் மாற்றினார்கள் என்னும் கூட யாருக்கும் தெரியாமல் செய்தார்கள். துவாபரயோகம் என்னும் கூறினால் இரண்டு அல்ல மூன்றாவது யோகம் என்று அர்த்தம். துவ என்றால் இரண்டு என்னும், பர என்றால் இரண்டை விட வேறாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். இங்கு விவரமாக சொல்லிக்கொண்டால் துவாபரயோகம் என்றால் ஜீவாத்மா, ஆத்மா என்னும் இரண்டும் ஆத்மாவுகள் விட வேறாகவுள்ள

பரமாத்மாவுக்குள்ளே ஐக்கியமாவதற்கு என்று தெரிகிறது. அந்த நாளில் திராவிடர்களிலுள்ள முக்கியமான ஞானம் அதுவே ஆனதினால், அதனை மாற்ற வேண்டும் என்னும் ஆரியர்கள் முயற்சி செய்யலாம் என்னும் நினைத்த ஆரியர்கள் அந்த முயற்சியில் தோல்வியடைந்தார்கள். ஆனால் யோகம் என்னும் அதனை எல்லாயிடத்தில் யுகம் என்னும் எழுத்தாக மாற்றினார்கள் மேலும், தோபர என்பதை மாற்ற முடியவில்லை. முதல் எழுத்துக்களான 'துவ' என்னும் சத்தத்திலுள்ள இரண்டு என்னும் அர்த்தத்தை அழிப்பதற்கு 'தா' பக்கத்திலுள்ள 'வ' சுழியை எடுத்து விட்டு தாபரயோகம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் த்ரைத்த என்னும் எழுத்துக்கள் திரேதா என்னும் மாற்றப்பட்டு சுலபமாக, துவாபர என்னும் எழுத்துக்கள் மாறாமல் போனது. எவ்வளவோ கூறினாலும் எல்லோரும் 'துவ' என்னும் சொல்வதற்கும் எழுதுவதற்கும் பழகிப்போய் 'தா' என்னும் எழுத முடியவில்லை போனார்கள். அப்படிப்பட்ட எழுத்துக்களை பூட்டப்பட்ட எழுத்துக்கள் என்று சொல்கிறோம். மாற்றி சொல்லலாம் என்னும் நினைத்தால் அப்படி கூப்பிடாமல் முதல் போலவே அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த விதமாக முதல் அவர் முயற்சியில் யோகம் என்னும் எழுத்துக்களை நான்கு யுகங்கள் என்னும் எழுத்துக்களை மாற்றப்பட்டு, த்ரைத்தாவை திரேதா செய்வதில் வெற்றி அடைந்த பிறகு, இரண்டாவது தடவை காரியங்கள் திராவிடர்களிலுள்ள மூன்று ஆத்மஞானத்தை எடுத்து விட்டு, நான்கு வேதங்கள் போதிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்கள். அப்போது சிலர் திராவிடர்கள் மூன்று ஆத்ம ஞானம் பெரியது அல்லவா என்னும் ஆரியர்களிடம் வாதனைக்கு நின்றார்கள், அதற்கு ஆரியர்கள் காணப்படும் உலகத்தை விட்டு காணப்படாமலிருக்கும் ஆத்மாவை அனுசரிப்பது தவறானது என்னும், மனிதன் தன் புத்தி பலத்தால் ஆலோசனை செய்து முன்னுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, யாரோ நடத்துகிறார் என்னும் நினைப்பது தவறானது என்றும், ஆத்மா என்பது சிலர் கற்பனை என்றும், உங்களிலுள்ள ஆத்மா எங்களில்

இருந்தால், நாங்கள் இப்போது ஆத்மாவைப் பற்றி எதிராக எதற்கு பேசுகிறோம்? ஆத்மா பேசுவதே அல்லது பேசவைப்பது ஆனால், ஆத்மா ஆத்மாவுக்கு எதிராக பேசுமா? ஆத்மா இல்லவே இல்லை. மற்றும் எங்கள் புத்தியில் ஒவ்வொரு பேச்சை பேசுகிறோம். நம் புத்தி பலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஆலோசனை செய்கின்றோம். நாம் நம் கையை எடுக்க வேண்டும் என்றால் எடுக்கிறோம். நாம் நம் கையை இரக்க வேண்டும் என்றால் இறக்குகிறோம். அப்போது நேராக நம் முயற்சியில் ஒவ்வொரு வேலையும் உள்ளது என்று தெரிகிறது அல்லவா! நீ கண்ணை மூடிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் மூடிக்கொள்ளும். திறக்க வேண்டும் என்றால் திறந்துகொள்ளும். உன்னோடு உன்முன்னே நேராக நடக்கும் இந்த வேலைக்கு உனக்கு நடுவில் யாரும் இல்லை அல்லவா! அப்படியானால் யாரோ நிலையில்லாதவன் (வெறிபிடித்தவன்) கூறிய பேச்சைக் கேட்டு ஆத்மா ஒன்று, பரமாத்மா ஒன்று, ஜீவாத்மா ஒன்று மேலும் மூன்றும் கூறிய நீயாரோ உனக்கு தெரியாமல் செய்தார்கள். கடவுள் இல்லை என்னும் நாங்கள் சொல்லவில்லை, அவர் வேதங்களில் இருக்கிறார். அப்படி ஜீவன் இல்லை என்னும் சொல்லவில்லை, அவர் உன் தேகத்திலுள்ளே நீ தான்! இது இரண்டும் நிஜம் தான் நாங்கள் எங்கள் வேதங்களில் கூறினோம். ஆனால் மாயை வழி நரிப்போல் இல்லாத புள்ளியை உங்களில் வைத்து, இதோ பூச்சி, அதோ பூச்சி என்னும் குழந்தைகளை பயமுறுத்தியதாக, அதோ ஆத்மா, இதோ ஆத்மா என்னும் எல்லோரையும் திராவிட ஞானிகள் பயமுறுத்துகிறார்கள். அப்படி உங்களில் நீங்களே இல்லாததை உருவாக்கி, அதற்கு ஆத்மா என்னும் பெயர் வைத்து, நீங்கள் எல்லாம் செய்து ஆத்மா செய்கிறது, நீங்கள் எல்லாம் பேசி ஆத்மா பேசுகிறது என்னும், நீங்கள் எல்லாம் தின்று ஆத்மா தின்கிறது என்று சொல்வது தவறு அல்லவா! நேராக செய்து, இல்லை அல்ல யாரோ செய்கின்றார் என்று கூறியது தவறானது அல்லவா! முழுமையாக அஞ்ஞானம் என்று சொல்லலாம். நம் கத்தியில் நாமே குத்திக்கொண்டு தடுமாறி, யாரோ என்னைக் குத்தினார்

என்று சொல்வது எவ்வளவோ அஞ்ஞானம், நம் வேலையை நாமே செய்து, இல்லாத ஆத்மா செய்ய வைக்கின்றது என்னும், சொல்வது அவ்வளவும் அஞ்ஞானமாகும் என்னும் ஆரியர்கள் திராவிட ஞானத்தை முழுமையாக தவறு என்று கூறினார்கள். ஆரியர்கள் புத்திசாலியானதினால் அவர் பேச்சைக் கேட்ட சில திராவிடர்கள் அவர் ஞானம் மீது அவர்கள் சந்தேகத்தை வளர்த்துக்கொண்டு வந்து கடைசியில் ஆரியர்கள் கூறியது சத்தியம் என்று ஒப்புக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் போதித்த போதனைக்கு மாறி திராவிடர்கள் அவர் பேச்சு சத்தியம் என்னும், த்ரைத்த சித்தாந்தம் பிரகாரம் மூன்று ஆத்மா என்பது அசத்தியம் என்று நினைத்தார்கள். அந்த விதமாக காட்டில் தீ பிடித்தது போல் (நெருப்பு வைத்ததுபோல்) திராவிடர்களில் ஆரியர்கள் தீ பட்டது. குப்பை மேல் தீ பட்டால் யாரும் தூண்டிவிட வேண்டிய வேலையில்லாமல் அதே தனக்குத் தானே எரிந்து பெரியதாக எரிந்துபோகும் படி, சந்தேகமாகயிருந்த சிலர் திராவிடர்களில் வந்த அஞ்ஞானம் என்னும் தீ, ஆரியர்கள் வைத்த தீ சில காலத்திற்கு அது தனக்குத் தானே எரிவது ஆரம்பித்தது. அதன் பலனாக எத்தனையோ திராவிடர்கள் மூன்று ஆத்மா ஞானம் விட்டு, ஆரியர்களிடம் நான்கு வேதங்கள் ஞானம் தலைக்குள்ளே ஏற்றிக்கொண்டார்கள். அப்படி செய்வதினால் திராவிடர்களிலுள்ள சம்பிரதாயங்கள் போய், அவரில் ஆரியர்கள் சம்பிரதாயங்கள் வந்தது. இந்த விதமாக இரண்டு யுகம் காலம் கிட்டத்தட்ட **(21,60,000)** இருபத்து ஒரு லட்சத்து அறுபதாயிரம் வருடங்கள் ஆரியர்கள் நீண்ட காலம் முயற்சி செய்து, கடைசியில் ஆத்மா ஞானம் மனிதர்களில் எங்கும் இல்லாமல் செய்தார்கள். எங்கேயாவது திராவிட ஜாதி என்னும் பெயரில் யாராவது இருந்தால், அவரில் ஆரியர்கள் ஞானமில்லாமல் போனால், தன் திராவிட ஞானம் கூட இல்லாமல் போனது. கடைசியில் த்ரைத்தசித்தாந்தத்தை கண்ணுக்கு தெரியாமல் போனது. முதலில் பூமி மேல் கடவுள் ஞானம், மூன்று ஆத்மாவுடனே வந்தது. ஆனால் காலம் கடந்ததினால் மாறிக்கொண்டு போனது, கலியுகம் வந்தபோது

மூன்று ஆத்மா இல்லாமல், ஜீவாத்மா, பரமாத்மா என்னும் இரண்டு ஆத்மா மட்டுமே உள்ளது. இந்த இரண்டு ஆத்மாவையே ஜீவன் கடவுள் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். இந்த விதமாக ஆரியர்கள் இரண்டாவது தடவை காரியங்களில் மூன்று ஆத்மா ஞானத்தை இல்லாமல் செய்தார்கள். எப்போது திராவிடர்களில் மூன்று ஆத்மா ஞானம் த்ரைத்த சித்தாந்த ஞானம் போனதோ, அப்போது கடைசியில் இரண்டு ஆத்மா ஞானம் துவைத்த சித்தாந்தம் இருந்தது. ஆரியர்கள் மேல் இரண்டு ஆத்மாக்கள் என்னும் கூறினாலும், அவர் உள்ளத்தில் இரண்டு ஆத்மாவைப் பற்றி கூட நம்பவில்லை. இருப்பது ஒரு ஆத்மாவே என்றும் இரண்டாவது இல்லை என்றும் அவர் நம்பிக்கை. எந்த வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால் இரண்டு பேரும் கலந்து முடிவு எடுக்க மாட்டார்கள் அல்லவா! ஒருவனே முடிவு எடுக்கிறான் அல்லவா! அந்த ஒருவன் தேகத்திலுள்ளே நாம் தானே! அந்த ஒருவனை ஜீவன் என்றும் ஒரு சமயத்தில், கடவுள் என்றும் ஒரு சமயத்தில் நாமே சொல்கிறோம் என்னும், உண்மையில் இருவரும் இல்லை, ஒருவரே இருக்கிறார் என்னும் ஆரியர்கள் நோக்கத்துடன் இருந்தார்கள். அந்த நோக்கம் பிரகாரம் ஜீவனை கடவுளாக ஒப்பிட்டு, ஒருவனே ஜீவன் சொல்வதை விட கடவுள் என்றும் சொல்வது நல்லது என்னும், கடவுள் ஒருவன் தவிற வேறு இரண்டாவது ஒருவர் இல்லை என்று கூறினார்கள். அதே பரமாத்மா ஒன்று மட்டும் உள்ளது. பிறகு ஜீவாத்மா என்பது கூட இல்லை என்று கூறினார்கள். இந்த விதமாக இரண்டு ஆத்மா துவைத்த சித்தாந்தமிருந்தது கடைசியில் ஒரு ஆத்மா என்னும் பரமாத்மா தவிற எதுவும் இல்லை என்று அத்வைத்தம் சித்தாந்தத்தில் வந்தார்கள். அத்வைத்த சித்தாந்தத்தை ஆரியர்கள் ஆயுதமாக செய்துகொண்டு, ஒரு சமயத்தில் திராவிடர்களிலுள்ள த்ரைத்த சித்தாந்தத்தை முழுமையாக இல்லாமல் செய்தார்கள். அதன் பிறகு துவைத்த சித்தாந்தத்தில் உள்ளவரையும் இல்லாமல் செய்து, கடைசியில் அத்வைத்த சித்தாந்தத்தை அறிவித்தார்கள். குர்தாயுகம் பிறகு திரேதாயுகத்தில் முதலான ஆரியர்கள்

முயற்சிகள் திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் என்னும் இரண்டு யுகங்கள் கடந்து, இரண்டு யுகம் பிறகு கலியுகத்திலும் நுழைந்தது. இரண்டு யுகம் காலம் ஆரியர்கள் அவர் என்ன நினைத்தார்களோ அதைச் செய்தார்கள். மொத்தம் மீது திராவிட ஜாதி மீது ஆதிபத்தியத்தை அறிவித்தார்கள். திராவிட ஞானம் இல்லாமல் செய்து, திராவிடர்களை தங்களில் சேர்த்துக் கொண்டு ஆரியர்களாக சொல்லும் படி செய்தார்கள். சில திராவிடர்கள் தன் ஞானம் இல்லாமல் போனவர்களை, திராவிடர்களாகவே கூறிக்கொண்டவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். ஆனால் லங்காவுக்குப் பக்கத்திலுள்ள தமிழ் நாட்டு எல்லை முடிவுள்ள ஆந்திரா, கர்நாடகா மாநிலங்களில் சிறிது பகுதி மக்கள் ஆரியர்களுக்கு அடிபணியாமல் திராவிட சமஸ்குருதியை பிடிவாதமாக நடத்தினார்கள். ஆனால் இன்று கூட சில திராவிட முறைகள் இருந்தாலும், அர்த்தம் இல்லாத, அர்த்தம் தெரியாத முறைகள் இருந்தது. உதாரணத்திற்கு கர்நாடகா, ஆந்திரா, தமிழ் நாடு பகுதிகளில் தேவாலய (கோவில்) கட்டுமானம் திராவிட சாம்பிரதாய நடைமுறையாக, திராவிட ஞானத்திற்கு நெருங்கியுள்ளது. இப்போது தமிழ் நாட்டை சேர்ந்தவர்கள் எங்கு தேவாலையங்கள் கட்டப்பட்டாலும், அந்த கட்டுமானம் எல்லாவற்றையும் முழுமையாக திராவிட சம்பிரதாயத்திலுள்ள படி கட்டுவார்கள். ஆனால் முழுமையான விவரங்கள் தெரியாமல் போனது. தேவாலயங்களில் எந்த கட்டிடம், திராவிட சம்பிரதாயத்தில், எந்த சம்பிரதாயம் தெரிவிக்கிறதோ, எந்த ஞானம் தெரிவிக்கிறதோ, என்று தெரியாத நிலையில் கட்டுமானம் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டு யுகம் பிறகு அங்கேயாவது, திராவிட சம்பிரதாயம் தேவாலயங்கள் இருந்ததற்கு, இப்போது கூட அதே சம்பிரதாயங்களில் நிர்மானங்கள் நடந்துகொண்டு இருப்பதற்கு, சிறிதாவது நாம் சந்தோசப்பட வேண்டும். திராவிட சம்பிரதாய நடைமுறையாக, திராவிட ஞானம் பிரகாரமுள்ள தேவாலய கட்டுமானம், **ரகசியங்கள் பற்றி எங்கள் ரசனையில் "தேவாலய ரகசியங்கள்" என்னும் கிரந்தத்தில் தெரிவித்தோம்.** தேவாலயங்களில் திராவிட

சம்ஷ்குருதத்தைப்பற்றி, திராவிட ஞானம் பற்றி உலகத்தில் முதல் தடவையாக தெரிவித்த எங்கள் சஞ்சலன ஆத்மா கிரந்தமே **“தேவாலய ரகசியங்கள்.”** கலியுகம் வருவதற்கு முன்பே ஒரு குடும்பமாக இருந்த திராவிட மக்களை குலங்களாக பிரித்து சின்னாபின்னம் செய்து மேலும், ஆரியர்கள் தங்களை பிராமணர்களாக, குருவாக கூறிக்கொண்டு ராஜாக்களிடம், கிராமங்களிலுள்ள பெரியோர்களிடம் நல்ல பெயர் சம்பாதித்துக்கொண்டு, அவர் பக்கத்திலிருந்து ராஜாவை, ராஜ்ஜியங்களை நடத்தும் நிலையில் இருந்தார்கள். நான்கு வேதங்களை வாயின் வழியாக சொல்பவராக, உபநிஷத்துகள், புராணங்களை கூறி, மக்களில் பெரியவராக கௌரவமுள்ளவராக காலத்தைக் கடத்திய, ஆரியர்கள் முழுமையாக கௌரவத்திற்கு, சுகத்திற்கு பழக்கப்பட்டு சுக ஜீவிதத்தை கடத்தினார்கள். கவிகளாக, பண்டிதர்களாக, ஆன்மிக குருவாக ஆரியர்களே ஆனதினால் அவர்கள் பேச்சுக்கு தடையில்லாமல் இருந்தது. கலியுகம் வந்தபின் கிட்டதட்ட (2,500) இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்கள் கடந்தபின் கௌதம புத்தர் பிறந்து, அவர் பெரியவராகி தன் அனுபவத்தில் அடைந்த ஞானத்தை மக்களுக்கு சொல்ல முதலிட்டார். இப்போது இரண்டு ஆயிரத்து ஆறுநூற்று அறுபது (2,660) வருடங்கள் முன்பு ஆரியர்களுக்கு புத்தர் கடிக்கமுடியாத மரம் போல மாறிப்போயினார். புத்தர் தனக்குத் தெரிந்த அஷ்டங்கம் சூத்திரங்களை பிரச்சாரம் செய்து, அப்போது ஜாதி பாகுபாடு இடஞ்சல் படுகின்ற மக்கள் எல்லோரும் புத்தர் முன் மொழிக்கப்பட்டு “1.எல்லோரும் சமம்தான். 2.யாரையும் குறைவாக பார்க்கக்கூடாது. 3.எல்லோருக்கும் நல்லது நடக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். 4.எல்லோரையும் மன்னிக்கும் சுபாவம் இருக்க வேண்டும். 5.பிறர் ஆனந்தமே தன் ஆனந்தம் என்று நினைக்க வேண்டும். 6.பிறர் வேதனைப்படும் வேலையை செய்யக்கூடாது. 7.எல்லோரும் சௌக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டும். 8.அனைத்து பிராணிகளையும் சமமாக பார்க்க வேண்டும்” என்னும் சூத்திரங்களின் பக்கம்

கவர்ச்சிக்கொண்டு, ஆரியர்களிலிருந்து புத்தர் பக்கம் ஆர்வம் செலுத்தினார்கள். போரில் எல்லோரையும் இம்சைப்படுத்தி வெறுப்பு அடைந்த அசோக சக்கரவர்த்தி புத்தர் சூத்திரங்களின் மீது முழுமையாக ஆர்வம் செலுத்தினார். மேலும் அசோக சக்கரவர்த்தி மகள், மகன் இருவரையும் நாட்டில், வேறு பகுதியில், புத்திரின் சூத்திரத்தைப் பிரச்சாரம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர் கூறிய அஷ்ட சூத்திரங்களை பெரிய தூண்களில் எழுதப்பட்டு எல்லோருக்கும் தெரியும் படி எழுதினார்கள். இது எல்லாம் பக்கத்திலிருந்து கவனித்த ஆரியர்கள் புத்தரைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வது இஷ்டமில்லாமல் புத்தர் மீது பொறாமைப்பட்டார்கள். திராவிடர்களை கோளறுகளாக செய்த ஆரியர்கள் புத்தர் ஒரு கணக்கா, புத்தர் இந்து மதம் சேர்ந்தவர் அல்ல என்னும் பிரச்சாரம் செய்து, யாரும் புத்தரிடம் போகாமல் செய்ய திட்டமிட்டார்கள். அதன் பிரகாரம் புத்தர் வேறு மதத்தை சேர்ந்தவர் என்னும், ஹிந்துக்களான ஆரியர்களுக்கு எதிராகப் போதிக்கிறார் என்னும் கூறி, அப்படிப் போதித்ததினால் ஹிந்து மதம் இல்லாமல் போய்விடும் என்னும் கடைசியில் எல்லோரும் பௌத மதங்களாக மாறிவிடுவர் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அது வரை மதங்கள் என்னும் வார்த்தை இல்லாத ஹிந்துக்களில் பௌத மதத்தை அதனை ஆரியர்களே முதலில் பெயர் வைத்து சொன்னார்கள். கௌதம புத்தர் முதலில் இருந்து ஹிந்து சமூகத்திலுள்ள, அவர்களை விட வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறி ஆரியர்கள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஹிந்து நாடாக மாறிப்போன இந்து நாட்டில், கலியுகம் வந்த பிறகு 2,500 வருடங்கள் வரை மதம் என்னும் வார்த்தையே இல்லை. இருந்தது ஹிந்து சமூகம் அல்லது ஆரிய சமூகம். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் புத்தர் ஹிந்து சமூகத்திலேயே பிறந்தார். புத்தர் சன்னியாசத்தை அடைந்து, காவி உடை அணிந்து மொட்டை அடித்துக்கொண்டு, ஹிந்து சன்னியாசியாகவே மனைவியை விட்டு, எல்லாவற்றையும் விட்டு ஹிந்து சன்யாசி தான். அப்படிப்பட்ட சன்யாசியான

புத்தர் சூத்திரத்திற்கு, அவர் சொல்லும் ஞானத்தை மக்கள், பிரபுக்கள் (ராஜாக்கள்) கூட புத்தர் சொல்லும் ஞானம் இனிமையாக உள்ளது என்பதை பொறுக்காமல் ஆரியர்கள் ஆதிக்கம் புத்தரினால் குறைந்து விடும் என்னும் சந்தேகத்தில், புத்தர் மீது பொறாமைப்பட்டு, புத்தர் ஹிந்து சன்யாசியாக இருந்தபோது அவரை வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்னும், ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல என்னும், பௌத மதம் வேறு ஹிந்து மதம் வேறு என்றும், புத்தரை ஹிந்து சமூகத்திலிருந்து பிரித்து விட்டு, பௌத மதத்தைச் சேர்ந்தவராக வர்ணித்து கூறினார்கள். அப்போது சில காலங்களிலிருந்து பிரச்சாரம் செய்துகொண்டிருந்த பௌத சூத்திரங்களை பாரத நாட்டில் யாரும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்று ஆரியர்கள் கண்டித்தார்கள். ஆரியர்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எல்லோரும் பௌத சூத்திரங்களை விட்டு விட்டு, பௌத மதம் பாரத நாட்டில் அபிவிருத்தியாகவில்லை. ஆனால் ஆரியர்கள் விளைவுகளில்லாத சைனா, டிபேட்டு, ஜப்பான், ஸ்ரீலங்கா, ரஷ்யா முதலியன ஆசிய நாட்டில் ஐரோப்பா கண்டத்தில் பௌத மதம் நன்றாக அபிவிருத்தியானது. ஆரியர் பொறாமையினால் பாரத நாட்டில் பிறந்த பௌத மதம் பாரத நாட்டில் அபிவிருத்தி அடையாமல் போனது, இன்று மற்ற நாட்டில் ஹிந்து மதத்துக்கு மேல் பெரியதாக உள்ளது. அந்த பொறாமையினால் ஹிந்துக்களில் புத்தரை ஹிந்துக்களிலிருந்து அனுப்பாமல் புத்தரைக்கூட பாரத நாட்டில் ஹிந்து தானே என்று நினைத்திருந்தால் பௌத மதம் இன்று ஹிந்துக்களில் ஹிந்து சமூகமாகவே இருந்திருக்கும். அப்படி பௌதமும் ஹிந்து சமூகத்திலிருந்து இருந்தால் இன்று பௌத மதம் என்பது இருந்த நாட்டில் கூட ஹிந்து மதம் உள்ளது என்று சொல்லும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். அப்படி ஹிந்து மதம் எத்தனையோ நாட்டில் பரவியிருந்தது. ஆனால் ஆரியர்கள் சுயநல புத்தியில் செய்த வேலையினால், புத்தரை ஹிந்து மதத்திலிருந்து அனுப்பியதினால், ஆரியர்கள் ஹிந்து சமூகத்தை நாசனம் செய்தார்கள் என்று சொல்லலாம் ஆனால் நல்லது செய்தார்

என்று சொல்ல முடியாது. அவர் ஆதிக்கத்திற்கும், அவர் சுகத்திற்காக ஹிந்து மதத்திற்கு தீராத துரோகம் செய்தார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆரியர்கள் புத்தி சாலியானவர்கள் எனவே அவர் தவறு செய்து வெளிப்படையாகாமல் வேறொருவர் பார்வையில் எங்கள் தவறு இல்லாதது போல இன்று ஹிந்து தர்ம பாதுகாப்பாளர் என்னும் கோஷங்கள் ஆரம்பித்தனர். அவர் அப்படியிருந்த ஆரிய சந்ததியில்லாத திராவிடர்கள் புத்தி குறைவாகயிருந்து சமூகத்தில் ஆரியர்களால் எந்த வேலை நடந்தாலும், இது நல்லதா அல்லது கெட்டதா என்னும், ஆரியர்கள் ஹிந்து சமூகத்தை நல்லது செய்கிறார்களா அல்லது நாசனம் செய்கிறார்களா, என்று உணரமுடியாமல் போனார்கள். மற்றும் திராவிட ஜாதியில் இருக்கின்ற ஏமாற்றம் அடைந்த சூத்திரர்களை ஆரியர்கள் என்பவர்கள் உபயோகித்து, அவர்களுக்கு யாராவது விரோதியானவர்களும், விமர்சிக்கின்றவர்களை கண்டால் சூத்திரர்களையே தூண்டிவிட்டு அவரையே உபயோகித்து, அவரிடம் வேறு அவரை அடக்கி விடுவார்கள். அவர்களுக்கு தடங்களாக இருந்த சூத்திரர்களை சூத்திரர்களால் அடித்து, திட்டி அவருக்கு தடங்கல் இல்லாமல் செய்துகொண்டுடார்கள். ஹிந்துக்களில் சூத்திரனான புத்தரின் எங்களுக்கு சேந்தவர் அல்ல என்றும் கூறி துற்புத்தியில், சூத்திரர்களிடம் தூரம் செய்ய வைத்து ஆரியர்கள், யாராவது சூத்திரர்கள் அவருக்கு எதிராக தெரிந்தால் அவரை வேறு மதமானவன் என்றும் முத்திரையிட்டு, சூத்திரர்னவரை சூத்திரரிடமே இம்சை செய்து, அவர் வழிக்கு தடங்கள் இல்லாமல் செய்துகொண்டனர். ஆனால் சூத்திரர்கள் ஆரியர்களிடம் கையில் ஆயுதமாக தயாராகி, சூத்திரரானவர்களை சூத்திரர்களே கஷ்டப்படுத்தி ஆரியர் புத்தி தெரிந்தாலும், அவர் உபயோகப்படும் சூத்திரர்கள் புத்தி குறைவான வேலை நல்ல தெரிகிறது. இன்று சூத்திரரானவர் எவ்வளவோ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். யாரோ என்னவோ கூறினால் அதுவே நிஜம் என்னும் நம்பி, ஒரு சூத்திரன் மறு ஒரு சூத்திரனை கஷ்டப்படுத்துவது, இம்சைபடுத்துவது சூத்திரர் புத்தி

குறைவானது அல்லவா! என்று கேட்கிறோம். சூத்திரர்கள் ஆரியர்கள் வீட்டு நாய்கள் போல நடந்துக்கொண்டு, அவர் யாரை கடி என்று கூறினால் அவர்களை கடித்துக்கொண்டு போனால், ஹிந்து சமூகம் குறையாமல் எப்படி அபிவிருத்தியாகும்? ஹிந்து தர்ம பாதுகாப்பாளர் என்னும் சாக்கில் ஹிந்துவையே ஹிந்துக்கள் மீது தூண்டப்பட்ட ஆரியர்கள் உள்ளவரை, ஆரியர்கள் தூண்டப்பட்டால் முன் பின் பார்க்காமல் வேறு அவர் மீது சண்டைபோடும் சூத்திரர்கள் இருக்கும் வரை, ஹிந்து சமூக குறையும் தவிற அபிவிருத்தியாகாது. இந்த கிரந்தம் படிக்கிறவர் யாராவது நியாயமாக புத்தர் விஷயங்கள் பற்றி சொல்லுங்கள். அப்போது வரை ஒரு பேச்சு கூட வேறு மதமே இல்லாத அந்த நாளில், புத்தர் என் மதம் வேறு என்று எங்கேயாவது சொன்னாரா? நான் கூட ஹிந்து சமூகத்திலுள்ளவர் என்னும், ஹிந்து தத்துவத்திற்கு அடையாளமாகயிருந்த வண்ணமாகயிருந்த காவி துணியை அணிந்து, சன்யாசியாக மாறினாலும், நீ வேறு, உன் ஞானம் வேறு, உன் மதம் வேறு என்னும் ஹிந்து சமூகத்திலிருந்து வெளியேறியவர் ஹிந்து தத்துவத்தின் பாதுகாப்பாளரா இவர்? இந்து தர்மத்தை பாதுகாப்பவரா இவர்? இந்த கேள்விக்கு பதில் நியாயமாக சொன்னால் ஹிந்துத்துவத்தை சர்வ நாசனம் செய்தார்கள் என்று சொல்லலாம். ஹிந்து தர்மங்களை முழுங்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். அந்த நாள் சூத்திரன் என்ற பொறாமையில் புத்தரை வெளியேற்றி, இன்று பௌதம் ஹிந்து தத்துவத்தில் பகுதியே என்னும் கூறிக் கொள்ளாமல் நிலைக்கு போய், ஹிந்து தத்துவத்திற்கு, ஹிந்து தர்மங்களுக்கு தீராத துரோகம் செய்தார்கள் என்று சொல்லலாம்.

கேள்வி:-இது வரை யாரும் ஆரியர்களுக்கு தடங்கல் சொல்லவில்லையா? அவர் புத்திக்கு மேல் யாரும் பிறக்கவில்லையா?

பதில்:-ஆரியர்களுக்கு தடங்கல் செய்தவர் கௌதம புத்தர், கலியுகம் இரண்டு ஆயிரத்து ஐநூறு **(2,500)** வருடம் கடந்த

பிறகு இந்து நாடு என்று கூறிக்கொண்டிருந்த பாரத நாட்டில் காசி வடக்கில், அயோத்தியாவிற்கு வட கிழக்கு பூயிலா என்னும் கிராமத்தில் கௌதம புத்தர் பிறந்தார். தாய் மாயதேவி, தந்தை சுத்தோத்தனன் ஆனால் புத்தர் என்னும் பெயர் அவருக்கு ஞானோதயம் ஆன பிறகு வந்தது. பிறந்தபோது வைத்த பெயர் சித்தார்த்தன். சித்தார்த்தன் என்றால் மோக்ஷத்தை வேண்டுகிறவன் அல்லது முக்தியை (இரட்சிப்பு) கேட்கின்றவன் என்று அர்த்தம். அந்த நாள் தாய் தந்தையான சுத்தோத்தனன் மாயதேவி தெரிந்தோ தெரியாமலோ நல்ல அர்த்தமுள்ள பெயரை சித்தார்த்தன் என்று பெயர் வைத்தார்கள். சித்தார்த்தன் பிறந்த சில காலத்திற்கு, ஒரு வருடம் கடந்து போவதற்கு முன்னே தாய் காச நோயில் மரணம் அடைந்து, அவர் சித்தி கௌதமி தேவி சிறு வயதில் இருந்து வளர்த்ததினால், அவரை எல்லோரும் கௌதமன் என்று கூப்பிடுவார்கள். இந்த விதமாக கௌதமன் இரண்டாவது பெயர் அவருக்கு வந்தது. கௌதமன் வளர்ந்து பெரியவனாகி திருமணம் நடந்து, மகன் பிறந்த பிறகு ஞான ஜீக்னாசிகளாக, வைராக்கியத்தை அடைந்து ஒரு நாள் நடு ஜாமத்தில் மனைவி யசோதராதேவி, ஒரு வருடம் மகனை விட்டு வீட்டிலிருந்து போனவர் திரும்பவில்லை. பாரத நாட்டில் பீஹார் மாநிலம் பகுதியில் பிறந்தவர் ஆனதினால் பாரத நாட்டில் இந்து சம்பிரதாயம் முறைப்படி மொட்டை அடித்துக்கொண்டு, காவி உடை அணிந்து, சர்வ சன்யாசியாக மாறிப்போய் கௌதமன் பிறப்பு முதல் கடைசிவரை ஞானத்திற்காக பல குருக்களை, மஹரிஷியர்களை, பண்டிதர்களை கலந்து ஞானம் தெரிந்துகொண்டு, அவர் கூறிய பேச்சுக்கு திருப்தி அடையாமல் கடைசியில் ‘கயா’ என்னும் பகுதியில் போதி மரம் கீழ் (அரச மரம்) உட்கார்ந்து யோசித்திருந்தபோது ஞானோதயம் ஆனது என்று தெரிந்தது. அப்போதிருந்து கௌதமனை கௌதம புத்தராக கருதப்பட்டது. இந்த விதமாக புத்தர் என்னும் மூன்றாவது பெயர் வந்தது. புத்தர் என்றால் புத்தி பிரகாசிப்பவர் என்னும், ஞானி என்று அர்த்தம் வரும். இந்த விதமாக ஞானியாக மாறிய கௌதமன் அவர்

முன்மொழியப்பட்ட எட்டு சூத்திரங்களை எல்லோருக்கும் போதித்தார். அஷ்டாங்கம் மார்க்கம் அந்த எட்டு சூத்திரங்களே புத்தரின் போதனையில் முக்கியமானது. அப்போது ஆரியர்கள் உருவாக்கிய ஜாதி பாகுபாடு புத்தரின் சூத்திரங்கள் தடங்களாக உள்ளதினால், அதற்கு புத்தர் மீது பொறாமை அடைந்த ஆரியர்கள் ஹிந்துவான புத்தரை வேறு மதத்தை சேந்தவர் என்னும் உருவாக்கி, ஹிந்து சமூகத்தில் பௌத மதம் என்னும் அதனை பிரித்தது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே, இந்த நாள் அதே பௌதியம் ஆசிய கண்டத்தில் மற்றும் ஐரோப்பா கண்டத்தில் கூட பரவியுள்ளது. இன்று எவ்வளவோ பெரியதாக சமூகம் தயாரான பௌத சமூகத்தை ஆரியர்கள் பொறாமையில் ஹிந்து சமூகத்தில் பிரித்து வெளியே வீசப்பட்டது என்றும் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன் பிரகாரம் ஆரியர்கள் ஹிந்து சமூகத்திற்கு தீராத துரோகம் செய்தார்கள். மற்றும் புத்தர் பிறந்த பிறகு கிட்டதட்ட ஐநூறு வருடம் (500) காலத்தில் பாரத நாட்டில் எத்தனையோ பேர் ஆரியர்கள் சாம்பிரதாயம் விட்டு பௌத சூத்திரத்தை பின் பற்றி இருந்தவர்களை பார்த்து பொறுக்காமல் பாரத நாட்டில் உள்ள புத்தர் சமூகத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கு, புத்தர் போல முழுமையாக சன்யாசிபோல் மாறி, புத்தர் போல மொட்டை அடித்துக்கொண்டு புத்தர் போல வீட்டை விட்டுப் போனவராக, தெற்கு நாடு முழுமையான திராவிட நாடாக தெரிந்ததுபோல கேரளா (மலையாளம்) பிராமணரை சிறிய வயதிலேயே வெளிக்கொண்டு வந்து, அவர் சங்கரன் என்னும் பெயர் வைத்தார்கள். அவரே ஆதி சங்கராச்சாரியராக சொல்லப்பட்டார்கள். ஆதி சங்கராச்சாரியர் அந்த நாள் பௌத மதங்களிலிருந்து ஹிந்து மதங்களை காப்பாற்றுவதற்காக ஆகாயத்திலிருந்து பூமிக்கு இறங்கி வந்த ஷாக்ஷாத் (நிஜமான) கைலாச சங்கரன் என்னும் ஆரியர் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அவர் சார்பாக புத்தருக்கு சமமான உருவமாக தெரியும் படி சங்கராச்சாரியரை தயார் செய்து, அந்த நாள் ஆரியர்கள் தாய் மொழியான சமஸ்கிருத மொழி சங்கராச்சாரியருக்கு முழுமையாக பழகிக் கொடுத்து, இருபது

(20) வயதில் அவரை ஹிந்து சமூகம் அனைத்திற்கும் குருவாக அறிவித்தார்கள். புத்தர் சூத்திரங்களை விரும்பியவருக்கு மறுபடி ஹிந்து சமூகத்திற்கு வந்ததுபோல, புத்தருக்கு எதிரியாக சங்கராச்சாரியரை தயார் செய்து அனுப்பினார்கள். தெற்கு பாரத நாட்டிலிருந்து வடக்கு பாரத நாடு வரை என்றால் அசேத்து இமாலயம் வரை (தெற்கு பாரத நாடு கடைசியில் உள்ள கடல் ஓரம் மணல் பாறை இமாலயத்தில் மலை வரை) சங்கராச்சாரியரை இரண்டு தடவை கால் நடையாக பயணத்தை கடந்தார். அப்படி கால் நடையில் திரிந்து எங்கு புத்தர் சூத்திரங்கள் உள்ளதோ அங்கு வாதித்து தன் வாதங்களே பெரியதாகச் சொல்லி வாதிப்பது அவர் வேலை பிறகு சங்கரன் வெற்றி பெற்றார் என்று பிரச்சாரம் செய்வது ஆரியர்கள் வேலை. இந்த விதமாக **20** வயது சிறுவன் சங்கரனுக்கு ஆச்சாரியன் என்னும் போர்டு மாட்டி, இரண்டு தடவை பாரத நாடு எல்லாம் கால் நடையாக திரியும் படி செய்தார்கள். இரண்டு தடவை சுற்றிவருவதற்கு பன்னிரெண்டு **(12)** வருடங்கள் ஆனது. பன்னிரெண்டு வருடம் நடந்ததற்கு உடலிலுள்ள சாரம் அனைத்தும் முடிந்துபோய் கடைசியில் நடக்க முடியாமல் முப்பத்து இரண்டு **(32)** வயதில் மரணம் அடைந்தார். **16** ஆம் வயதில் சன்யாசத்தை அடைந்த சங்கரன் முழுமையாக நான்கு வருடங்கள் சமஸ்கிருத வேதங்களை, உபநிஷத்துக்களை பழகினார். பிறகு திட்டம் பிரகாரம் எல்லோரிடமும் வாதித்து **12** வருடங்கள் சுற்றினார். கடைசியில் சிறிய வயதில் மரணம் அடைந்தார். சங்கராச்சாரியர் பயணம் செய்யும் போது எத்தனையோ பண்டிதர்கள், ஞானிகள் கலந்து சங்கராச்சாரியர் போதித்த அத்வைத்த சித்தாந்தத்தை பற்றி வாதித்தார். ஆனால் எல்லாம் இடத்திலும் சங்கராச்சாரியர் வாதங்களில் வெற்றி அடையவில்லை. எத்தனையோ இடத்தில் தன் பேச்சு திறமையில் வெற்றி அடைந்து, சில இடங்களில் தோல்வி அடைந்தார். அப்படி தோல்வி அடைந்த அவற்றை வெளியே சொல்லாமல் செய்து, வெற்றி அடைந்த வாதங்கள் வெளியே தெரிவித்து சங்கரன் பெரியதானவர் சங்கரனின் அத்வைத்த

சித்தாந்தம் பெரியது என்னும் ஆரியர்கள் சங்கராச்சாரியரை பின் பற்றி வந்தார்கள். இந்த விதமாக சங்கராச்சாரியரை திராவிடர்களிலிருந்து எடுத்து அவர் சுயநிலைக்காக ஆரியர்கள் சங்கரனை பொம்மைப்போல பயன்படுத்திக் கொண்டனர். வடக்கு நாட்டு பிராமணனை சங்கராச்சாரியராக அறிவித்ததை விட, திராவிட ஜாதியிலிருந்து அவரை தேர்ந்தெடுத்து குருவாக செய்து, திராவிடர்களுக்கு பௌதர்களுக்கு புத்தி சொல்லி அவர் பக்கம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். திராவிடர்களிலிருந்து அவருக்கு பொருத்தமாக தயார் செய்தால், மற்ற திராவிடர்கள் எல்லோரும் வழியில் வருவர் என்னும் நோக்கத்துடன், சங்கராச்சாரியரை தேர்ந்தெடுத்து தெற்கு நாட்டை சேர்ந்தவரை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். அப்படி தேர்ந்து எடுத்து மற்றும் புத்தர் எந்த விதமாக சன்யாசியானாரோ, அதே விதமாக தெரியும் படி சன்யாசியாகச் செய்தார்கள். (புத்தர் முக்காடு போடாத சன்யாசியாக, சங்கராச்சாரியர் முக்காடு போட்டுக் கொண்டு சன்யாசியாக இருந்தார்.) ஹிந்து சமூகத்தில் அனைத்து பௌத மதங்கள் கலந்துப்போகும் சமயத்தில், ஆதிசங்கராச்சாரியர் வந்து ஹிந்து சமூகத்தை காப்பாற்றினார் என்னும் பல பேருக்கு சொல்லிக்கொள்ளும் போது நாங்கள் கேட்டோம். வரலாறு தெரியாதவர்கள் பேசும் முறைகள் அவ்வளவுதானே என்று நினைத்தோம். ஹிந்து சமூகத்தை வெளி நாட்டில் வேறு கண்டங்களில் பரவும் படி செய்த புத்தரை வேறு மதத்திற்கு சேர்ந்தவர் என்னும் சொல்வது, ஹிந்து தத்துவங்களை காப்பாற்றுவதா அல்லது அவமானிப்பதா அர்த்தம் செய்துகொள்ளுங்கள். இன்றைக்கும் அவர்களுக்கு மேல் யாராவது போதித்தால், வேதங்கள் எக்னங்கள் யாரும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றால் அவர்கள் எல்லோரையும் வேறு மதத்திற்கு சேர்ந்தவர் என்று பெயர் வைத்து முத்திரை இடுவார்கள். இந்த நாள் கூட ஆரியர்கள் அதே வேலையை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆரியர்கள் அத்வைத்த சித்தாந்தத்தை விட த்ரைத்த சித்தாந்தத்தை

முன்மொழியப்பட்ட, எங்களைக்கூட வேறு மதம் என்று கூறி, சூத்திரனான என் மீது சூத்திரர்களையே சண்டைக்கு அனுப்பிய நிகழ்வு உண்டு, இரண்டு வருடம் முன்பு இங்கு அனந்தப்புரம் ஜில்லாவில் குண்டக்கல்லில் நடந்தது. இதனைப் பற்றி ஆரியர்கள் இந்த நாள் கூட அவரை விட வேறு யாரும் முன்னுக்குப் போகக்கூடாது என்று கெட்ட நோக்கத்துடன் உள்ளனர் என்று தெரிகிறது.

கேள்வி:- புத்தர் பிறகு பாரத நாட்டில் ஆரியர்களுக்கு எதிராக போட்டிக்கு யாரும் வரவில்லையா?

பதில்:-புத்தர் வந்துப்போனபின் **500** வருடங்களுக்கு திராவிடப்பிராமணனான (கேரளப் பிராமணனான) சங்கராச்சாரியரை ஒரு பொம்மையாக பயன் படுத்திக்கொண்டு தாம் அத்வைத்தத்தை சங்கராச்சாரியாரிலிருந்து பிரச்சாரம் செய்து, முதலில் இருந்து தாம் அத்வைத்த சித்தாந்தத்தை, அப்போது சங்கரன் கண்டுபிடித்தார் என்று காண்பித்தார்கள். ஆனால் ஹிந்துத்துவத்தில் ஒரு சித்தாந்தம் அத்தைவத்த சித்தாந்தம் என்னும் அவர் கூறி, இது பலான சித்தாந்தம் எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. ஆதிசங்கராச்சாரியர் மரணம் அடைந்தப்பிறகு ஆரியர்களுக்கு தடங்கல் இல்லாமல் **200** வருடம் கடந்து போனது. பிறகு முழுமையாக திராவிட ராஜ்ஜியமாக இருந்த தமிழ் நாட்டில் ஆரிய சித்தாந்தத்தை எதிர்த்து விஷிஷ்டதுவைத்த சித்தாந்தத்தில் ராமானுஜச்சாரியர் வந்தார். ராமானுஜச்சாரியர் திராவிடப் பிராமணனான, சிறிது ஆரியர்களுக்கு எதிராக இருந்த திராவிடர்களுக்கு மட்டும் பொருத்தமானவர் அல்ல. ஆரியர்களுக்கு மேல் பெரியதாக ஆகவேண்டும் என்னும் நினைத்தவர்களை யாரையும் விடமாட்டார்கள் என்னும், ராமானுஜச்சாரியரை ஆரியர்கள் பயம் வைத்து ரகசியமாக வாழ்க்கை வாழ்ந்து, வெளியே வராமல் செய்தார்கள். ஆனால் ராமானுஜச்சாரியர் **120** வருடம் முழுமையாக வாழ்ந்து, தன் விஷிஷ்டதுவைத்தா சித்தாந்தத்தை, வைஷ்ணவ சாம்பிரதாயமாக போதித்தார். ஆரியர்கள் சைவ சாம்பிரதாயமான, ராமானுஜச்சாரியர் உடையது வைஷ்ணவ

சம்பிரதாயம். ராமானுஜச்சாரியரால் நாட்டில் எத்தனையோ வைஷ்ணவர்கள் தயாராகி விஷிஷ்டதுவைத்தத்தை தொடர்ந்தார்கள். அதனை பொறுக்காத ஆரியர்கள் அத்வைத்தம் என்னும் பெயரில் விஷிஷ்டதுவைத்தம் மீது எப்போதாவது வாதித்து, முடிந்தால் சண்டைப்போட்டு வைஷ்ணவர்களை அடக்க வேண்டும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் முயற்சி முழுமையாகவில்லை. இப்போதும் வைஷ்ணவ சாம்பிரதாயத்தில் கூடிய விஷிஷ்டதுவைத்த சித்தாந்தம் நாட்டில் எல்லாம் இடத்தில் ஆங்காங்கே தெரிகிறது. ராமானுஜச்சாரியர் வந்துப்போன சில காலத்திற்கு மத்வாச்சாரியர் கர்நாடக மாநிலத்தில் பிறந்து, தன்னுடைய துவைத்த சித்தாந்தத்தை போதித்தார். துவைத்த சித்தாந்தம் கூட அத்வைத்த சித்தாந்தத்திற்கு முழுமையாக எதிராகயிருக்கும். மத்வச்சாரியரை தொடர்ந்தவர் மிக குறைவானவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களும் இன்றும் அங்கெங்கும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மந்தராலயம் ராகவேந்திரசாமி துவைத்த சித்தாந்தத்திற்கு சம்மந்தப்பட்டவர். துவைத்த சித்தாந்தம் வேறாகயிருந்தாலும் மேல் மட்டும் ஆடை அணிவதில் பொட்டு வைப்பதில் விஷிஷ்டத்துவைத்தம் போல் இருபார்கள். விஷிஷ்டத்துவைத்தர்கள், துவைத்தர்கள் இருவர்கள் வைஷ்ணவ நாமம் வைப்பது விஷேசம். இன்றைய காலத்தில் த்ரைத்த சித்தாந்தம் ஆச்சார்யப்பிரபோதநந்தயோகிஸ்வரர் என்னும் எங்களிடம் ஆரம்பமானது. த்ரைத்த சித்தாந்தம் இந்துத்துவத்தில் முக்கியமான சித்தாந்தமானது, இது மற்ற அத்வைத்த, துவைத்த சித்தாந்தத்திற்கு முழுமையாக வித்தியாசமாக இருக்கும். ஆனால் த்ரைத்த சித்தாந்தம் படைப்பின் தொடக்கத்தில் கடவுள் முதன் முதலாக போதித்த மூன்று ஆத்மாகள் ஞானம், இதனை ஆகாசவாணி கூறியதை, சூரியன் கூட இதைத் தான் பூமி மேலுள்ள மனிதனுக்கு கூறினார். இது வரை ஆரியர்கள் அத்வைத்தத்திற்கு முதல் புத்தர் சூத்திரங்கள் தடங்களாக வந்து, அதனை ஆரியர்கள் முழுமையாக இல்லாமல் செய்தார்கள். பிறகு வந்த

விஷிஷ்டத்துவைத்தம், துவைத்தங்களினால் சிறிது சண்டை எற்பட்டு, அவற்றினை ஆரியர்கள் முழுமையாக நீக்காமல் போனார்கள். ஆனால் இப்போது வந்த ஆதிலேயே த்ரைத்த சித்தாந்தம் ஞானம் இருந்ததினால், உண்மையான திராவிடர்கள் மூன்று ஆத்மா ஞானமானதினால், பூர்வம் போலவே இன்றைய காலத்தில் புத்தி குறைவான திராவிடர்கள் இல்லாததால், இருந்தவர்கள் எல்லோரும் புத்தியுள்ள திராவிடர்கள் இருந்ததினால், முக்கியமான மூன்று ஆத்மா திராவிட ஞானம் இன்று சித்தாந்தத்தை குறிக்க த்ரைத்த சித்தாந்தம் வந்ததினால், த்ரைத்த சித்தாந்தத்தை முன்மொழியப்பட்டது, மஹரிஷி என்னும், தபஸ்வி என்னும், வேதாந்தி தவிர யோகியான **பிரபோதநந்த யோகீஸ்வரர்** ஆனதினால், இந்த ஞானம் ஆரியர்களுக்கு படிப் படியாக தடங்களாக இருக்கும். குர்தாயுகம் கடைசியிலிருந்து, திரேதாயுகம் முதலிலிருந்து, தடையின்றி நடத்திய ஆரியர்கள் இன்று த்ரைத்த ஞானம் முன்பு ஆரியர்கள் அதிகாரத்தை மூட்டைக்கட்டி பக்கத்தில் வைக்க வேண்டியது இருக்கும். அதனால் புத்தர் காலத்திலிருந்து முதலான கடைசியில் ஆரியர்களுக்கு இப்போது கடினமான போட்டி ஏற்பட்டது. “1000 யானையை தின்ன கழுகுகள் காற்று மழை வந்து மரணம் அடைந்தது போல்” என்னும் பெரியோர் கூறிய வாக்கியம் பிரகாரம் இரண்டு யுகம் காலம் பாரத நாட்டில் அதிகாரத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த ஆரியர்கள் இன்று த்ரைத்த சித்தாந்தம் முன்பு தலை வணங்க வேண்டியது இருக்கும் என்பதை சொல்ல வேண்டியது இருக்கும். ஆரியர்கள் கடந்த காலத்தில் செய்த தவறுக்கு தவறாமல் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியது இருக்கும்.

கேள்வி:-பாரத நாட்டில் பிறந்த கௌதம புத்தருடையது வேறு மதங்களாக கூறிய ஆரியர்கள் ராமானுஜச்சாரியரை ரகசியமான வாழ்கை கடத்தும் படி பயப்படுத்திய ஆரியர்கள். இந்த இடைக் காலத்தில் வசனம் மூலம் ஞானம் கூறி வேமனனனைக்கூட கெட்டவராக கூறி விட்டுவிடுவார்களா?

பதில்:-அவர்கள் தவிர யாரும் பெரியதாக இருக்கக் கூடாது என்னும் சுபாவமுள்ளவர்கள் ஆரியர்கள். அதனால் முடிந்தாலும் முடியாமல் போனால் அவர் பொறாமையான வேலையை செய்துகொண்டு போகிறார்கள். நாங்கள் புத்திசாலியானவர் என்னும் அவர்களை அப்படிச் செய்தது. முதல்லிருந்து குற்றங்கள் செய்து, சூழ்ச்சிகள் செய்து, யார் கண்களை அவர் விரலாலே குத்தவைப்பது ஆரியர்களுக்கு வெண்ணெய் சாப்பிடும் வித்தையானது. அதனால் சூத்திரர்களான திரு பிரம்மம் அவர்கள் மற்றும், வேமன்னயோகியைக்கூட அவர்கள் விட வில்லை. ஒரு கிரந்தத்திலுள்ள சாரம்சம் ஒரு வசனமாக நுழைத்து கூறிய பெருமை வேமன்னாயோகி (வேமன்னா ரெட்டிக்கு) உள்ளது. வேமன்னாயோகி ஒவ்வொரு விஷயங்கள் நேராக சின்ன வாக்கியங்களில் கூறிய மனிதன் வேமன்னா. வேமன்னாயோகி யார் தவறு செய்தால் விடாமல் அவர் குற்றங்களை உள்ளது உள்ளபடி கூறிய நபர். தன் வசனங்களில் ஆரியர்களை விடாமல், மக்களுக்கு அவர் செய்த மோசங்களை சில வசனங்களில் விவரமாக கூறினார். வேமன்னா அவர்களை நூற்றுக்கு நூறு தடவை விமர்சித்ததினால் பதிலாக ஆரியர்கள் வேமன்னனை பைத்தியக்காரனாக கூறினார்கள். வேமன்னாவுக்கு பைத்தியம் பிடித்து ஆடைகளை கழட்டிக் கொண்டு திரிபவர் கூறிய பேச்சை பைத்தியக்காரன் பேச்சு என்னாகும், ஆரியர்கள் பிராமணர்கள் சிலர் வேமன்னானை பற்றி கூறியது கேட்டேன். பைத்தியக்காரன் பேச்சுக்கள் பைத்தியக்காரன் ஆகாமல் நல்லவர் கேட்க மாட்டார் என்னும், வேமன்னா பேச்சு கேட்கின்றவர்கள் எல்லோரையும் ஆரியர்கள் பைத்தியக்காரன் என்னும் கூறிய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளது. வேதங்கள் தெரிந்தவர்கள் ஞானிகள் ஆவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது, வேதங்கள் தெரியாதவரை நிஜம் ஞான தெரியாது என்னும் கூறியவர்கள், வேதங்கள் விபச்சாரி போன்றவை என்னும் கூறிய வேமன்னா ஞானி எப்படி ஆவார் என்னும் ஆரியர்கள் கேள்வி கேட்கும் சந்தர்ப்பம் உள்ளது. அவர்கள் சிறந்த வேலை செய்து, வேமன்னா வசனங்களை அவர்கள் எங்கும் சொல்லாமல் அடக்கி விட்டார்கள். சிலர் வேமன்னா

வசனங்களில் ஞானம் இல்லை என்று கூறினார்கள். இப்படி அவர்கள் முடியும் வரை வேமன்னா வசனங்கள் ஆரியர்கள் எங்கும் வெளியே சொல்லவில்லை. ஆரியர்கள் எங்கும் உபந்யாசம் சொல்லும் போது அங்கு சமஸ்கிருத சுலோகங்கள் சொல்வார்கள் மற்றும், வேமன்னா வசனங்கள் சொல்லமாட்டார்கள். மற்ற பிராமணர்கள் எல்லோருக்கும் வேமன்னா இலக்கியங்களை யாரும் படிக்கக்கூடாது என்னும் கூறி மற்றும், வேமன்னா பிராமணர்களை அவதுறு பேசுவதாக என்னும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். மற்றும் வேமன்னா யோகி என்னும் பெயர் வைத்துக்கொண்டு மக்களில் நாத்திகத்தை மக்களுக்கு போதிக்கிறார் என்னும், கல்வெட்டுச் சிலைகள் கடவுள் எப்படியாகும் என்னும் ஹிந்து தேவதைகளை வேமன்னா குற்றம் சாட்டினார் என்னும், வேமன்னாவில் தெய்வ பக்தி இல்லை என்னும், பல வசனங்களில் தேவதைகளை, பிராமணர்களை குற்றம் சாட்டினார் என்று கூறினார்கள். இந்த விதமாக அவர்களால் முடியும் வரை வேமன்னானை பற்றி கெட்டவராக பிரச்சாரம் செய்தார்கள். மேலும் போத்துலூரி திரு வீரபிரம்மம் அவர்கள் காலக் ஞானம் என்னும் பெயரில் நடக்கப் போகின்ற எத்தனையோ விஷயங்களை எழுதி அறியப்பட்ட நபர். ஆனால் ஆச்சாரி (விஷ்வப்பிராமண) குலத்தில் பிறந்தவரானதினால், திரு பிரம்மம் அவர் ஆரியப் பிராமணர் ஆகாததினால், ஆச்சாரி குலங்கள் சூத்திரர் குலத்திலுள்ளதினால் திரு பிரம்மம் அவர்களை கூட ஏளனமாக பேசி, திரு பிரம்மம் அவர் ஆச்சாரி குலத்தார்க்கு மட்டுமே குரு என்னும், மற்றவர்க்கு யாருக்கும் குரு அல்ல என்னும், அவர் குலத்தினருக்கு மட்டுமே ஞானம் கூறினார் என்னும், திரு பிரம்மம் அவர் ஆச்சாரி குல குருவாக இருக்கிறார் என்னும் ஆரியர்கள் கூறினார்கள். மற்றும் ஆத்மா ஞானத்தை தத்துவம் வடிவத்தில் எழுதிய திரு பிரம்மம் அவர்களை, வசனங்கள் வடிவத்தில் எழுதிய வேமன்னயோகி அவர் எழுதிய முறைப்பிரகாரம் பொருத்து, உபயோகித்த மொழி பொருத்து சூத்திரரான திரு பிரம்மம் அவர்கள் மீது, வேமன்னா மீது எவ்வளவு பொறாமை இருக்கிறதோ தெரிகிறது. உங்களுக்கு சுயமாக அர்த்தமாவதற்கு “ஞானம்

சூர்யோதயம்” என்னும் கிரந்தங்களில் எழுதிய சில வாக்கியங்களை அப்படியே அமைத்துள்ளோம் பாருங்கள். அப்படி நாங்கள் இந்த கிரந்தத்தில் வேதங்கள் ஆரியர்களால் இணைக்கப்பட்டது என்னும், ராமாயணம் கூட ஆரியர்களானவர்களால் எழுதப்பட்டது என்னும், அது அசத்தியத்தில் கூடியிருக்கிறது என்னும் கூறினோம் அல்லவா! நான் அல்ல என்னைப் போல் உள்ளவர் முதலில் கூறியிருப்பார்கள். கலப்படம் என்னும் நாங்கள் கூறிய பேச்சுக்கு பதிலாக, அவர் கிரந்தங்களில் எப்படி எழுதினார்களோ நீங்களே கவனியுங்கள்.

“சுயம்புகளான வேதங்களை சிலர் கட்டுக் கதை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியே ராமாயணத்தையும் கூட கட்டுக்கதை என்று சொல்கிறார்கள். கட்டுகதை யார் அதைச் செய்தார்கள்? கட்டுக் கதை என்பது அப்போது சமகாலத்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா? வெவ்வேறு வேறுபாடுகள் உள்ளவர் ஒருவர் உருவாக்கியதை வேறு ஒருவர் ஒப்புக்கொள்வார்களா? ராமாயணம் கட்டுக் கதை என்று கூறிய இன்றைக்கும் அனைத்து உலகங்கள் செயல்படுத்திக் கொண்டிருந்த ராமஜெயந்தி (ஸ்ரீராம நவமி) எப்படி மக்களில் நுழைந்தது? அந்த கிரந்தங்களை முன்மொழியப்பட்ட மஹா விஷயங்களை கால பரிமாணத்தில் அஞ்ஞானியாக இருப்பவர்களுக்கு இப்போது உள்ளவருக்கு விசித்திரமாக தெரியும். அதற்கு அது கற்பனைகளா? வால்மீகி இல்லாத பொல்லாத விஷயங்கள் அனைத்தையும் ராமாயண கிரந்தமாக சேர்த்து உலகத்தை ஏமாற்றம் செய்தது, அப்போது சமகாலத்தவர்கள் எப்படி சும்மா இருந்தார்கள்? சமகாலத்தவர்கள் எல்லோரும் வால்மீகி செய்கிறது ஏமாற்றம் என்னும் தெரியாத முட்டாள்களா? அப்படியானால் மூடநம்பிக்கையாக இருந்ததை புனிதமற்ற கிரந்தமானல், அது இன்று வரை நம் நடுவில் எப்படி நின்றது? ஒரு வேலை அப்போதுள்ளவர் ராமாயணம் கற்பனை என்னும் விமர்சித்திருந்தால் ராமாயணம் இன்று வரை வந்ததுபோல் அவர்கள் விமர்சனங்கள் இன்று வரை அந்த

கிரந்தம் பின்பு எதற்கு வரவில்லை? ஒவ்வொரு சாஸ்திரம் (வேதங்கள் ராமாயணம்) எவ்வளவோ பரவலாக, வலுவாக, எவ்வளவோ கம்பீரமாகயிருந்தது என்று கண்டுபிடியுங்கள். குரு முகத்தின் முன் கேட்டும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளாமல் வருத்தப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்டதை யாரோ காற்றுக்கு போகிறவன் கற்பனை என்பது சரியாகுமா? குருக்குலம் இருக்கும் இடத்திலிருந்து சாஸ்திரங்களை, வேதங்களை பழகியவர்க்கு அவற்றின் எதார்த்த ஸ்வரூபம், அவற்றின் மகிமை கற்பிக்கப்படுகிறது. அப்படி குருகுல வாசம் செய்யாமல், வேத, புராண, இதிஹாச கிரந்தங்களை படித்துப்பார்காமல், மொழி பழகாமல், அந்த கிரந்தங்களை எழுதிய மஹரிஷிகள் சக்தி எப்படி உள்ளதோ தெரியாமல், ஆரிய சம்பிரதாயம் கண்டுபிடிக்காமல், இந்திரியத்திற்கு (தெரிவதற்கு) அடிமையாகி இஷ்டம் பிரகாரம் கும்பிட்டு, இஷ்டம் வந்த முறையில் நடத்திக்கொண்டு, வாய்க்கு வந்தபடி பேசி, தொப்பை தொண்டங்களைப் பார்த்து பிரம்மா என்று நினைத்தேன் என்னும் சொன்னதாக, வேத உபநிஷத்துக்கள் சாஸ்திரங்கள் பார்த்து கற்பனை என்னும், பொய் பேசினால் லாபம் என்ன? யார் என்ன கூறினாலும் சாதாரண மனிதன் வாக்கு வாதனைகள் வேதங்களை அசத்தியம் என்னும் கூறினால், சிங்கம் முன்பு நரி மௌனமாகயிருந்தது போல், வேத சாஸ்திரங்கள் முன்பு விமர்சிக்கிறவர் மௌனமாகயிருக்க வேண்டும். கூறி ஒருவர் எல்லாம் தெரிந்தவர் அனைத்து சாஸ்திர சாரமான வேதங்களைப் பாராட்டினார்கள். மற்றும் வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் (வேதங்கள்) சர்வாத சத்தியங்கள்.

(வைதிக வேசதாரனை என்னும் பெயரில் பிராமணர்கள் இதுவே வஸ்திரதாரனை, இதுவே வேசதரனை இருக்க வேண்டும் என்று நடைமுறையை பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி வேசதாரனை வஸ்திரதாரனை பிராமணர்களுக்கு வேறாக இருப்பதைப் பார்த்து, மற்ற மக்களில் எல்லோரிலேயும் பிராமணர்கள் பவித்திரர்களாக தெரியும் போது அந்த வேசதாரனை இல்லாத மற்ற மக்கள்

எல்லோரும் அபவித்திரர்களாக காணப்படுகிறார்கள். அந்த விதமாக உடையணிந்தவர்கள் தவிற மற்றவர்கள் எல்லோரும் நீச்சமானவர், சூத்திரர், ஒட்டாதவர்கள் என்று கூறுவது போல் உள்ளது. அதனால் வெளி உடைகள் அணிவது வாழ்கை வாழ்வதற்கு மட்டும் தான், பக்தி அல்ல. அதனில் வேறு ஒரு வரை இழிவுபடுத்தல் மிக அதிகமாக காணப்படுகிறது என்னும், பக்தி ஆர்வம் மனதிலிருக்க வேண்டும் தவிற, தேகத்தின் மீது உடை அணிந்ததினால் பக்தி ஆர்வம் வராது என்னும் எங்கள் போல் இருக்கின்றவர்களுக்கு பதிலாக அவர்கள் கிரந்தத்தில் எப்படி எழுதினார்கள் பாருங்கள்.)
வெளியே உடைகள் வாழ்கை வாழ்வதற்கு எப்படியாகும்? அவர்களுக்கு இப்போது வரையுள்ள வாழ்கையை தயக்கத்துடன் விட்டு, இந்திரங்களினால் முன்னேற்றத்தை கஷ்டப்பட்டு நிறுத்தி, யம விதிகளை பின்பற்றி, பகவான் ஆராதனை விதானத்தை, உலகத்தை விட்டு அவர் மார்கத்தை தொடர்ந்து வந்தவருக்கு வேதங்களை போதித்து வேதங்கள் தெரிந்தவர்கள் கெட்டவர்களா? வேஷக்காரர்களா? வேறவர்களை இழிவுபடுத்துபவர்களா? அவ்வளவு அநியாயமான வார்த்தை? வைதிக ஞானம் தெரியாதவர்கள், இந்த லோகம் சத்தியம் என்னும் நினைத்துக்கொண்டு, அதனிலேயே லக்னமாகி இருக்கின்றவர்கள் பார்வையில் லோகத்தை தெரிந்து வேத சாஸ்திரங்களில் பார்வையில் தூரமாகயிருக்கின்ற பரலோகத்தை கூட தரிசித்து (குப்பஷ்த மன்டுகம்) அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் எப்படி கிடைக்கும்? (கிணற்றுக்குள்ளே தவளைகள் எப்படி தாவும்) புத்தரகாமேஷ்டி எக்னம் முதலியான காரியங்களினால் அவற்றின் முடிவுகள் நேரடியாக கிடைத்தபோது, நடந்துகொண்டிருக்கும் கர்மங்கள், எக்னங்கள் சத்தியம் அல்ல என்று சொல்லுகிறீர்களா? இது எங்களுக்கு வாழ்வதற்கு என்று சொல்கிறார்களா? ஆரிய சம்பிரதாயங்கள் அசத்தியம் என்று சொல்கிறீர்களா? இங்கு

(இங்கு வேமன்னானை, திரு வீரபிரம்மம் அவர்களை சேர்த்து ஆரியப் பிராமணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் பாருங்கள்.)

“உலகம் விசங்கள் மீது இஷ்டப்பட்டவன் நித்திய சுகத்தை வேண்டிக்கொண்டு சரியான மார்க்கம் கிடைக்காமல், நல்ல குரு கிடைக்காமல், சத்தியம் இல்லாமல், சாஸ்திரம் அறிமுகம் சிறுது அளவு கூட இல்லாமல், வேதங்கள் ஞானம் தெரியாமல், குல மத தலைமையாக இருக்க வேண்டும் என்னும் நினைத்து, இல்லாத சம்பிரதாயங்ளை இல்லாததை கூறி, சிலர் வசனங்களை, சிலர் பாட்டுக்களை (தத்துவங்களை) பாடி குருவாக இருக்க வேண்டும் என்னும் பின்பற்றுபவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பாண்டித்தியமில்லாத மக்கள் மத்தியில் சுற்றிக்கொண்டு, உதவாத கவிதைகள் சொல்வார்கள். அதில் தத்வவெத்தர்கள் என்னும் சிலர் இப்படி பாட்டாக சொல்லுகிறார்கள்.

1) பார்ப்பதற்கு சின்னது மேல் மேடை அறையிலுள்ளது. ஏழு வண்ணங்கள் குளத்தில் தண்ணீரில் விளையாடுகிறது.
2) ரெக்கை மூக்கு இல்லாத பறவை இரவு பகலும் தபசு செய்து ஒரு ஏரியில் மீன்களை எல்லாவற்றையும் ஒன்றே முழுங்கியது.
3) போகப் போக சுவர் இருக்கிறது சுவருக்குத் தகுந்த கூடு இருக்கிறது கூடுக்குத் தகுந்த விளக்கு இருக்கிறது.
4) செருப்புக்குள் கல் காதுக்குள்ள குலவி கண்ணில் இருந்த பூழை காலுக்கு முள் வீட்டுக்குள்ள கூச்சல் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்லயே விஷ்வதாபிராமா கேளடா வேமா!
5) பனிரெண்டு கொம்புள்ள வாது அதன் மேல் பஞ்சவர்ண ராம கிளி அதன் மேல் புள்ளிப்போல் பிரகாசிக்கும் நரி அதனில் பகவான் இருக்கிறார்.
6) குண்டூர் பக்கத்தில் குன்னசிந்தள பக்கம் குதிரை வயிற்றில் செம்மறி ஆடு பிறந்தது ஐயா நந்தமய்யா குருட நந்தமய்யா ஆனந்த தேவிக்கு நந்தமய்யா

இது இவரின் உபனிசத்து பழமொழிகள் தத்துவ வாசகங்கள். இவனுக்கு என்னமோ உள் அர்த்தம்! இது ஒரு நினைவூட்டல்!! இருவரும் தவறானவை கெட்டுப்போவது தவிற இவருக்கு வேறு பலன் இல்லை. இதுவே எவறின் வேதங்கள்? எப்படிப்பட்ட பைத்திய மதங்களை பார்த்து இன்று காலத்திலுள்ளவர்கள் மஹா பவித்திரர்களான வைதிக மதங்களைக்கூட தள்ளி விடுங்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

“தெரியும் என்பவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, தெரியாது என்பவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்” என்னும் பழமொழி பிரகாரம் மேல் விஷயத்தை எழுதிய கிரந்தம் எழுத்தாளர்கள் என்னும் தனக்குத்தானே எல்லாம் தெரியும் நினைப்பதினால், ஒன்னும் தெரியாதவரானவர் என்று சொல்லலாம். மேல் உதாரணத்திற்கு கிரந்த எழுத்தாளர் எழுதிய தத்துவங்களுக்கு வாக்கியங்கள், வசனம் வாக்கியங்கள் எவ்வளவோ பெரிய அர்தத்தில் உள்ளது என்று தெரிகிறது. ஆனால் கிரந்த எழுத்தாளருக்கு வேதம், உபநிஷத்து ஸ்தூல ஞானம் தெரிந்து உள்ளதால், தேகத்திலுள்ள ஆத்மா விஷயங்கள் தெரியாமல் போனதினால், நாக்கு இல்லாதவருக்கு ருசி தெரியாது என்பதுபோல, தத்துவத்திலுள்ள ஞானம் வசனங்களிலுள்ள ஞானம் எந்த அளவுக்கும் தெரியாமல் போனது. இங்கு விவரமாக ஞானத்தில் சேர்ந்த தத்துவங்களுக்கு வசனங்கள் எழுதிய, அவற்றை கூட மதிக்காமல் அவற்றை குற்றம் சாட்டி, அவற்றை படிக்கின்றவரை இவர் பேச்சு குற்றம் சாட்டியதைப் பார்த்தால், வேமன்னாயோகி மீது, காலக் ஞானியான திரு வீரபிரம்மம் மீது பொறாமை இருக்கிறது என்னும் பார்க்காமலே தெரிகிறது. ஆரியர்களின் பார்வையில் வேதங்கள், உபநிஷத்துகளே முக்கியமான சாஸ்திரங்களாக உள்ளது. வேதங்களை சாஸ்திரம் என்று என்னுவது எருமையை எருது என்று சொல்வது போல் உள்ளது. வேதங்கள் வேறு, சாஸ்திரங்கள் வேறு. வேதங்கள் நான்கு, சாஸ்திரங்கள் ஆறு என்னும் தெரியாதவர்கள் வேத

சாஸ்திரங்கள் கூறிய வேதங்களை சாஸ்திரங்கள் என்று சொல்வது தவறானதாகும். இதனைப் பற்றி மற்றவர்களை தரக்குறைவான ஞானம் தவிற, மற்ற விஷயங்களும், மற்ற நபர்களை அர்த்தம் செய்துகொண்ட சக்தி ஆரியப்பிராமணர்களுக்கு தெரியாது என்று அர்த்தமாகிறது.

கேள்வி:-ஆரியப் பிராமணர்கள் சொல்லியது போல் வேமன்னாயோகி வசனங்களில், போத்தலூரி திரு வீரப்பிரம்மம் சொல்லிய தத்துவங்களில் ஞானம் இல்லை என்னும் அபிப்பிராயம் இப்போது மக்களில் உள்ளது. இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில்:-பூர்வம் பெரியோர் கூறிய ஒரு சின்ன கதை கேட்டேன் அது என்னவென்றால்? ஒரு ஊரில் கடைசி வீதியில் ஒரு நாய் உள்ளது. அந்த நாய் அந்த வீதி எல்லையில் மட்டும் இருக்கும். பக்கத்து வீதிக்கு போவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. எதற்கு என்றால் அந்த ஊரிலுள்ள நாய்கள் இது வரை என் இடம் என்றும், இங்கிருந்து உன் இடம் என்றும் இடம் நிர்ணயம் செய்துகொண்டு, அவரவர்கள் இடத்தில் அவரவர்கள் கொடியை நட்டுக்கொள்வது போல அவர் இடத்தில் எல்லையில், சிறுநீரை விட்டு அடையாளம் வைத்துக்கொள்ளும். எந்த ஊரில்லுள்ள நாய்களுக்குக் கூட இந்த கஷ்டம் தவறாது. எந்த நாய்க்கும் தன் எல்லை முடிவு தாண்டி வந்தால் பக்கத்திலுள்ள நாய்கள் வரவிடாது. நாய்கள் மற்றும் பத்து குரங்குகள் உள்ளது. ஆனால் குரங்குகளுக்கு எல்லைகளும், அடையாளங்களும் ஒன்றும் இருக்காது. குரங்குகள் ஊரெல்லாம் மரங்கள் மீது திரியும். நாய்கள் மட்டும் அவர் பகுதி எல்லை முடிவிலிருந்து, அங்கு கிடைத்த ஆகாரங்கள் மட்டும் திங்க வேண்டும். குரங்குகள் ஊர் எல்லாம் திரிந்து எந்த தின்பண்டம் கிடைத்தாலும் அதைத் திங்கும். இந்த விதமாக அந்த ஊரில்லுள்ள குரங்குகள், நாய்கள் வாழ்கை இந்த விதமாக இருந்தது. அதே ஊரில் ஒரு நோயாளி தன் நோயைப் பற்றி, ஒரு பூத வைத்தியனிடம் போய் தன் நோயைக் காண்பித்துக் கேட்டால், அந்த வைத்தியன் 20 நாள் ஒவ்வொரு நாளும் கொப்பரை

தேங்காயை திருஷ்டி எடுத்து ஊர் கடைசி வீதியில் கடைசி வழியில் போடுங்கள் என்று கூறினார். அப்போதிருந்து அவர் ஒவ்வொரு நாள் ஒரு தேங்காய்யை திருஷ்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஊர் கடைசியில் போடுவார். அதே கடைசி வீதியிலுள்ள நாய், வீதி கடைசியிலுள்ள தேங்காய்யை வாயில் கடித்துக்கொண்டு வந்து, அதனை திங்க வேண்டும் என்னும் முயற்சி செய்தது. ஆனால் நாய்களுக்கு தேங்காய்யை திங்க முடியுமா? என்னும் பழமொழிப் பிரகாரம் நாய் தேங்காய்யை திங்கும் முறை தெரியாது. கையில் தேங்காய் இருந்தாலும் அதில் ஒன்னும் இல்லை என்னும் நோக்கத்தில் நாய் தேங்காயை விட்டு விட்டது. ஊரெல்லாம் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு குரங்கு ஒன்று அந்த விஷயத்தை உணர்ந்து. நாய் விட்டு விட்ட தேங்காய்யை மரத்துக்கு மேல் கொண்டு வந்து, மெதுவாக தேங்காயில் உள்ள நாரை பிடிங்கிப்போட்டு தேங்காய்யை உடைத்து உள்ளே இருந்த தேங்காய்யை குரங்கு தின்பதை நாய் பார்த்துக்கொண்டுயிருக்கும் படி தின்றது. இந்த விதமாக ஒவ்வொரு நாளும் நாய் வீதி கடைசியில் தேங்காய்யை கொண்டு வந்து தினமும் முயற்சி செய்தது, இதில் ஒன்றும் இல்லை என்னும் முடிவுக்கு வந்தது அந்த தேங்காய்யை விட்டுப் போனது. பிறகு வந்த குரங்கு அதே தேங்காய்யைக் கொண்டுபோய் தின்பதை நாய் பார்த்துக்கொண்டுயிருக்கும் படி தின்றது. அதே விதமாக தேங்காய் போலுள்ள தத்துவங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆரியர்கள், அதே தத்துவங்களை எடுத்துச் கூறி அதன் அர்த்தம் தெரியாதவர்களை பார்த்திருந்த, அந்த வேலை அவர் எங்களினால் முடியாது, தத்துவத்தில் அர்த்தமில்லை என்னும் நாய்கள் தேங்காய்யை தின்கிற முறை தெரியாததால் தேங்காயில் ஒன்றுமில்லை என்னும் விட்டு விட்ட தத்துவங்களை விட்டு விட்டார்கள். நாய்க்கு முடியாத வேலையை குரங்குகள் அந்த வேலையை செய்து காட்டியது, ஆரியர்களுக்கு தெரியாத தத்துவ விவரங்கள் திராவிடர்கள் அர்த்தமாகும் படி சொல்லுகிறார்கள். அதனால் ஆரியர்கள் அர்த்தமில்லாததை விட்டு விட்டு தத்துவத்திற்கு, வசனங்களுக்கு விவரம் திராவிடப்பிராமணனான **“நான்**

எழுதியது தத்துவங்கள் விவரம்" என்னும் கிரந்தத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளோம். இப்போது மக்கள் எல்லோரும் அப்போது திராவிடர்களான, அவற்றில் இன்று ஆரியர்கள் சாம்பிரதாயம் சேர்த்ததினால், தத்துவங்கள் விவரம் மக்கள் எல்லோருக்கும் அர்த்தமாகாமல் போனது என்று சொல்லலாம். தேகத்திலுள்ள ஆத்மா விவரங்கள் தெரிந்த திராவிடர்கள் மட்டும் தத்துவங்களை எழுதுவார்கள், அவற்றுக்கு விவரங்கள் சொல்வார்கள். இப்போதாவது திராவிட ஞானம் என்னும் ஆத்மா ஞானம் தெரிந்திருந்தால், அவர்களை திராவிடர்களாக அழைக்கப்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட போது திராவிடப் பிரம்மா ஞானம் தெரிந்தவரானதினால் அவரை திராவிடப் பிராமணன் என்று சொல்லலாம். திராவிடப் பிராமணன் ஆனவர் யாராவது தேகத்திலுள்ளே தத்துவங்கள் பற்றி கூறினால் எவ்வளவோ ஆழமான தத்துவங்கள் எழுதியதை எடுத்து சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட தத்துவங்களான, வசனங்களான, வாக்கியங்களான, திராவிட ஞானம் தெரிந்து திராவிடர்களில் யோகீஸ்வரனாகிய நாங்கள் சுலபமாக எடுத்துச் சொல்வோம். இப்போது வரை நாங்கள் எழுதிய **50** கிரந்தங்களில் எழுதி குறிப்பாக "தத்துவங்கள் விவரம்" என்னும் திரு வீர பிரம்மம் எழுதிய தத்துவத்திற்கு விவரம் கூறினோம். மற்றும் முதல் தெய்வ கிரந்தம் பகவத்கீதையில், திவித்திய தெய்வ கிரந்தம் பைபிள் கிரந்தத்தில், இறுதி தெய்வ கிரந்தம் குரான் கிரந்தத்தில் பலரக ஆத்மா ஞானம் விஷயங்களும், மூன்று மதத்தினோருக்கும் அர்த்தத்தை விளக்கம் புரியாமல், அவற்றிலுள்ள மெல்லிசை தெரியாத போது, அப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களை முழுமையான அர்த்தத்தை கொடுத்து எழுதி காண்பித்த விஷயங்கள் எத்தனையோ உள்ளது. யாருக்கும் அர்த்தமாகாத ஆத்மா ஞானம் விஷயங்கள், வாக்கியம் உள்ளது என்னும் தெரியாமல் எல்லாம் மதத்தில் தவறுதலாக விட்டு விட்டவர்கள் என்பவர் கூட உள்ளார்கள். ஆனால் எல்லா கிரந்தங்களில் எவ்வளவோ ஆழமான ஆத்மா ஞானத்தை நான் விடவில்லை. திராவிட ஞானம் தெரிந்ததினால் அவற்றை சுலபமாக விவரித்து சொல்கிறேன். ஞானம் வாக்கியங்களை அர்த்தம் தெரியாதவர்கள் யாராவது,

திராவிட (மூன்று ஆத்மா) ஞானத்தை தெரிந்திருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த வாக்கியம் ஞானங்கள் புரியும்.

கேள்வி:-இன்றைய காலத்தில் நாங்கள் ஆரியர்கள் என்னும் கூறிக் கொண்டவர் இருக்கிறார்களா?

பதில்:-எதற்கு இல்லை? சின்ன சின்ன ஊரில் அப்படிப்பட்டவர்கள் காணாமல் போகலாம். ஆனால் பெரிய பட்டணத்தில், மாவட்டங்களில் நாங்கள் ஆரியர்கள் என்னும், எங்கள் காரியங்கள் நடவடிக்கைகள் இது தான் தெரிவிப்பவர்கள் உள்ளார்கள். கிறிஸ்துசகம் **1931** ஆவது வருடம் பம்பாயில் என்றால் இப்போது மும்பை நகரத்தில் "ஆரிய சமூகம்" என்னும் பெயரில் தயானந்த சரஸ்வதி என்னும் அவர் ஒரு சமூகத்தை துவக்கினார். அந்த சமூகத்திற்கு கூடுதலாக எத்தனையோ நகரத்தில் ஆரிய சமூகங்கள் தயாரானது. அப்படி தயாரான சமூகத்தில் ஆரிய சாம்பிரதாயங்கள் குறையாமல் ஒவ்வொரு நாளும் செயல்படுத்துவார்கள். அந்த ஆரிய சமூகத்திலுள்ள அவர்கள் எல்லோரும் நாங்கள் ஆரியர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆரியர் குர்தாயுகம் இறுதியிலிருந்து இந்து நாடாக இருந்த திராவிட நாடான நம் நாட்டில் மத்திய ஆசிய கண்டத்திலிருந்து வந்த ஆசியரே ஆரியர்கள் என்னும் பெயரில் இந்து நாட்டை கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். எதிர்காலத்தில் பெரியதாக இருக்க வேண்டும் என்னும் முடிவில் திரேதாயுகத்திலேயே 'ஆரியப்பரிவர்த்தனம்' என்னும் பெயரில் சில ருஷிகள் குழுக்களை தயார் செய்து, அவர்களுக்கு முன்பே வேதங்களில் எக்னங்களில் பயிற்சியைக் கொடுத்து ஆரிய பரிவர்த்தன குழுக்களை முக்கியமாக எங்கு திராவிடர்கள் இருக்கிறாரோ அங்கு எல்லாம் அனுப்பி, அவர்களிடமிருந்து ஆரிய சாம்பிரதாயங்களை திராவிடர்களுக்கு போதித்து, திராவிடர்களை ஆரியர்களாக மாற்றிக் கொள்வார்கள். அந்த விதமாக பாரத நாடு எல்லாம் ஆரிய பரிவர்த்தன சங்கங்கள்

சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்து, திராவிடர்களில் ஆரிய சம்பிரதாயங்களை பிரச்சாரம் செய்து, ஆரியர்களாக செய்து கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஆரிய பரிவர்த்தன சங்கங்களில் மஹரிஷிகள், தெற்கு நாட்டிற்குள் நுழைந்து, எத்தனையோ திராவிடர்களுக்கு வேதங்கள், எக்னங்கள் பயிற்சி கொடுக்கும் போது எக்னங்களை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் பயிற்சி கொடுக்கும் போது ராவணப்பிரம்மா விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டு, எத்தனையோ தடவை ஆரிய பரிவர்த்தன சங்கங்கள், அவர் செய்கின்ற வேலைகளை தடைபடச் செய்து அங்கிருந்து அவரை அனுப்பி விட்டார். இந்த விதமாக எத்தனையோ தடவை ராவணப்பிரம்மா அனுப்பினாளும், திருடர்கள் போல் போய் சில திராவிடர்களை ஆரியர்களாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். அந்த விதமாக அப்போது திரேதாயுகம் காலத்தில் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆரிய பரிவர்த்தன சங்கங்களே சிறிது மாற்றம் அடைந்து கலியுகத்தில் கிறிஸ்துசகம் **1931** ஆம் வருடத்திலிருந்து “ஆரிய சமூகங்கள்” என்னும் பெயரில் உருவாகி வந்தது என்று சொல்லலாம். ஆரிய சமூகத்தை உருவாக்கியவர் தயானந்த சரஸ்வதி. ஆரிய சமூகங்கள், ஆரியர்கள் இன்று கூட உள்ளனர்.

கேள்வி:-இன்றைய காலத்தில் நாங்கள் ஆரியர்கள் என்னும் சிலர் கூறிக்கொள்வது போல், நாங்கள் திராவிடர்கள் என்றும் கூறிக்கொள்பவர்கள் யாராவது எங்கேயாவது இருக்கிறார்களா?

பதில்:-நாங்கள் திராவிடர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் தெற்கு பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் உள்ளனர். அங்கு மட்டும் சென்னை பகுதியில் திராவிடர் என்னும் பெயர் இருந்தாலும் பேருக்கு மட்டும் இருக்கிறார்கள், ஆரியர்கள் போல் வலுவாக இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆரியர்கள் இன்று கூட ஆரிய சமூக பெயரில் அவர்கள் சாம்பிரதாயம் வளர்த்துக்கொண்டு, அந்த விதமாக திராவிடர்கள் திராவிட சமூகத்தை உருவாக்கி பிரச்சாரம் செய்யும் நிலையில் இல்லை. நிலை இல்லை என்றால் பொருளாதாரம் அல்ல, ஆத்மா ஞானம் தெரியும்

நிலையில் இல்லை என்று சொல்கிறோம். திராவிடர்கள் அவர் அவர்களை மறந்துபோய், அவர்கள் வரலாறு மறந்துபோய், கடைசியில் அவர்கள் ஞானத்தை மறந்துபோனார்கள். (தெலுங்கில் திராவிட என்னும் மூன்று எழுத்துக்கள் உள்ளது) திராவிட என்னும் மூன்று எழுத்துக்களுக்கு மூன்று ஆத்மாவுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது என்னும், உலகத்தில் கடவுள் கூறிய ஞானம் திராவிட ஞானம் என்றும், எப்போது திராவிட ஞானம் தெரிகிறதோ அப்போது யாராவது திராவிடராக மாறிப்போவார்கள் என்று சொல்லலாம். படைப்பின் முதலில் சொல்லப்பட்ட தெய்வ ஞானம் பரமாத்மா, ஆத்மா, ஜீவாத்மா என்னும் மூன்று ஆத்மா ஞானம். அதுவே மூன்று எழுத்துக்கள் திராவிட ஞானம். அதனால் 'ஷர அக்ஷர புருசோத்தமா என்னும் ஆத்மா ஞானம் தெரியப்பட்டவர் இன்று திராவிட ஞானம் தெரிந்தவன் என்று தைரியமாக கூறிக் கொள்ளலாம். உன் கேள்வியில் திராவிடர் என்பவர் எங்கேயாவது, யாராவது இருக்கிறார்களா என்று கேட்டீர்கள் அல்லவா! ஆனால் உன் கேள்விக்குப் பதிலாக இந்த கிரந்தம் எழுதிக்கொண்டு இருக்கின்ற நான் தூய்மையான திராவிட ஞானத்திற்கு சம்மந்தப்பட்டவரானதினால், இன்று நான் திராவிடன் என்று சொல்கிறேன். நான் இன்று அல்ல நடந்துபோன காலங்களில், நடக்கப்போகும் எதிர்காலங்களில், நடந்துகொண்டிருக்கும் தற்போது காலங்களில் எப்போதும் நான் திராவிடன் என்று சொல்கிறேன். அப்படியென்றால் இந்த ஜென்மங்களில் மட்டும் அல்ல. நான் எந்த ஜென்மத்திலிருந்தாலும் அங்கு திராவிட ஞானத்திலேயே இருப்பேன் மற்றும் நான் நிரந்தரமாக திராவிடனே என்னும் என்னை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி:-படைப்பின் ஆதியிலிருந்து சில காலம் என்றால் குர்தாயுகம் ஞானத்தை பொருத்து மனிதர்களை இரண்டு ரகமாகப் பிரித்து எங்கள் பிராமணர்கள், எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் சொல்வார்கள் என்று நீங்களே சொன்னீர்கள். அந்த நாள் ஞானத்தைப் பொருத்து வந்தப்

பேச்சுக்கள். அந்த இரண்டு ரகங்கள் குலங்களாக இருந்தது அல்லவா! பிராமண, மாதிக (என்றால் எங்கள் கீழ் உள்ளவர்) என்னும் இரண்டு குலங்கள் மற்றும் இன்னும் எத்தனையோ ரகங்கள் குலங்கள் உள்ளது. அவற்றின் நடுவில் இந்த நாள் ஞானத்தைப் பொருத்து எந்த மனிதர்களை என்னவென்று கூப்பிட வேண்டும், எந்த குலங்களாக முடிவு எடுக்க வேண்டும்?

பதில்:-ஞானம் என்றால் தெய்வ ஞானம் தானே! கடவுள் எப்படியிருக்கிறார் என்றும தெரிவது கடவுள் ஞானத்தை தெரிந்தது போல் ஆகும். திரேதாயுகத்தில் ஆரியர்கள் கடவுள் ஞானம் தெரியாமல், அவர் வைதிக ஞானம், வைதிக நடைமுறைகள் ஆதாரம் செய்துகொண்டு அவற்றை தெடர்ந்து, மனிதர்களை குலங்களாக பிரித்தார்கள். நிஜமாக தெய்வ ஞானம் பிரகாரம் மனிதர்களில் குலங்கள் குறிப்பு இருக்கக்கூடாது. இன்று மனிதன் மறுபடி தெய்வ ஞானத்தை தெரிந்துகொண்டால், பூர்வம் உள்ள நடைமுறை பிரகாரம் பிரம்மஞானம் தெரிந்த மனிதர்களை பிராமணர் என்னும், தெரியாத மனிதர்களை எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்று சொல்ல வேண்டியது இருக்கும். ஞானம் தெரியாதவரை தெரிந்தவரை எங்கள் பிராமணர் என்றால், பிராமணர்களாக இருந்தவர் ஞானம் தெரியாதவரை எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்று சொல்லப்படும். உதாரணத்திற்கு ஒரு நபர் சமூகத்தில் கம்மரி வேலை செய்து, ஆச்சாரி என்னும் கூப்பிடுபவரை தெய்வ ஞானம் தெரிந்து கொண்டால், அவர் கம்மரி வேலை செய்தால், அவரை பிராமணனாக அழைக்கப்பட வேண்டியது இருக்கும். ஞானத்திலுள்ள பெரிய தன்மை அப்படிப்பட்டது. ஞானம் தெரியாதவர் ரெட்டி வீட்டில் பிறந்திருந்தாலும், அவரை ஞானியாக இருந்தவர் ஞானம் பிரகாரம் எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்று நினைப்பார்கள். வெளியே ரெட்டியாக இருந்தாலும் உள்ளே எண்ணங்களில் மட்டும் கீழ் உள்ளவர் என்று கணக்கிடுவார்கள். பூர்வம் மற்றும், இப்போதும் ஞானத்தில் உள்ள மதிப்பு மாறாது, அப்படியே தர்மங்களும் மாறாது. கடவுள் மற்றும், கடவுள் தர்மங்கள், கடவுள் ஞானம்

இவை மட்டும், தேசம், கால, சூழ்நிலை பொருத்து மாறுவது அல்ல. தேச கால சூழ்நிலை பொருத்து மாறுவது இருந்தால் அது ஞானம் அல்ல. மற்றும் இன்று நீ ஞானம் தெரிந்திருந்தால், ஞானத்தை தெரிந்த நான் உன்னை திராவிடப்பிரம்மா என்னும் அழைக்கப்பட வேண்டும். நான் ஒருவன் அல்ல, ஞானம் தெரிந்தவர் யாராவது பிராமணன் என்று அழைப்பார்கள். நடக்கப்போகிற காலத்தில் குலங்கள் இல்லாமல் போகும். மதங்கள் என்னும் நோய்கள் இல்லாமல் போகும். அப்போது தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவர் பிராமணர்களாக, தெரியாதவர்கள் கீழ் உள்ளவராக அழைக்கப்படுவார்கள்.

கேள்வி:-இந்த காலத்தில் தெய்வ ஞானத்தை தலைக்குள்ளே எந்தளவுக்கும் நுழைக்காமல் மனிதர்கள் தயாரானார்கள். அப்படிப்பட்ட மனிதர்களை ஞானிகளாக மாற்றி குலங்களை தூரம் செய்வீர்களா? அப்படி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

பதில்:-குலங்களாக உள்ள இன்று மனிதர்களில் சில குலங்களாகவுள்ளவர்கள் தெய்வ ஞானம் உணர்கின்ற நிலையிலுள்ளார்கள். மற்றும் அவர்களை சுலபமாக ஞானிகளாக மாற்றலாம். சில குலங்களிலுள்ளவர்கள் அவர்களை மாற்றுவதற்கு முழுமையாக கஷ்டம் என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் வெளி வாழ்க்கையில் முழுமையாக லக்னமாகிப்போய் நாம் எப்படி சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டும்? எப்படி சேமித்துக்கொள்ள வேண்டும்? எப்படி பணக்காரனாக இருக்க வேண்டும் என்னும் எதிர்கால திட்டங்களில் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன சொன்னாலும், எருமை மீது மழை பெய்தது போல எதையும் நினைக்கமாட்டார்கள், அசையாமல் பேசாமல் மேலும் சொல்லும் நபரை புத்தி குறைவானவர் என்று பரிதாபமாக பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர் கணக்கில் சொல்வதற்கு போனவன் கெட்டுப்போவர் என்று நினைப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை யாரும் மாற்ற முடியாது, மற்றும் அவர் கர்மத்திற்கு விட்டுவிடுவது நல்லது.

அப்படி சில குலங்கள் மட்டும் இருக்கும். சமூகத்தில் சில குலத்திற்கு சேர்ந்த மனிதர்கள் சகஜமாக கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் சுலபமாக மாறுவார்கள். சில குலங்களிலுள்ளவர்கள் இப்படி உலகத்திற்கு அப்படி கடவுளுக்கு நடு தூரத்தில் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவரை சிறிதாக முயற்சி செய்து மாற்ற முடியும். பிராமணர்கள் ஒட்டாதவர்கள் என்னும் பக்கத்தில் வைத்த சூத்திரர்களில் மூன்று ரகம் மனிதர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் குலங்கள் பொருத்து சகஜ வாழ்கை பொருத்து மூன்று ரகமாய் பிரிக்கலாம். நான் சூத்திரன் தான் ஆனால் என் குலங்களில் போகமாட்டேன். அவர் அவர் சகஜ வாழ்கை பொருத்து உலகத்திற்கு நெருக்கமாக, கடவுளுக்கு தூரமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை மாற்றும் முயற்சியில் நாமே மாறிப்போகும் என்னும் சந்தேகம் வந்ததினால் அவர்களிடம் போகமாட்டோம். அவர்களுக்கு கடவுள் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அந்த தீர்ப்பு பிரகாரம் இவர்க்கு, இந்த குலங்களிலுள்ளவர்க்கு ஞானம் தெரிய வேண்டும் என்றால் கடினமானது என்று நான் சொல்கிறேன். நான் அந்த குலத்தை சேர்ந்தவனான நான் உண்மையான திராவிடப்பிராமணன் என்று தைரியமாக சொல்கிறேன்.

கேள்வி:- பாரத நாடு பூர்வம் போலவே இந்து நாடாகயிருக்க வேண்டும் என்றால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில்:-ஆரிய சம்பிரதாயங்கள் போய் திராவிட சம்பிரதாயங்கள் மனிதர்களில் வந்தால், தவறாமல் பாரதநாடு மறுபடி இந்து நாடாக மாறும். இல்லாமல் போனால் இன்று உள்ள ஹிந்து நாடாகவே இருக்கும்.

கேள்வி:-கடைசியாக ஒரு கேள்வி கேட்கிறோம். சிருஷ்டி ஆதியில் கடவுள் துவக்கப்பட்ட ஞானம் மக்களில் சேர்ந்து, பிறகு முழுமையான திராவிட ஞானம் மக்களில் வந்து, உலக நாட்டில் இந்து நாடு புகழ்பெற்றது என்னும் உலக மக்கள் அப்படி சொல்லும் காலம் வருமா என்று

சொல்கிறீர்களா? இல்லை அது ஒரு கனவாக நின்றுபோகுமா? இதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

பதில்:-உங்கள் கேள்வி நல்லது தான், எங்களுக்கு நீங்கள் கேட்ட கேள்வி சிறிது பிழை காணப்படுகிறது. நீங்கள் மறுபடி இந்துவாக மாறுவீர்களா? இந்த கேள்வி கேட்டது சந்தோசமே, ஆனால் உலக மக்கள் பார்வையில் இந்து நாடு புகழ்பெற்றது என்று நினைப்பது சிறிது பிழையாகவே ஆகும். உலக மக்கள் அஞ்ஞானியாக இருந்தால் நாங்கள் மட்டும் ஞானியாக மாறிப்போய், அவரிடம் இந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்னும் பெரிய ஞானிகள் என்று சொல்லிக்கொள்வது நல்லது அல்ல. உலக மக்கள் எல்லோரும் ஞானியாக மாறினால் எங்களுக்கு சந்தோசம் தான், நாங்கள் மட்டும் மாறுவது சந்தோசம் அல்ல. கடந்த வரலாற்றில் ஒரு இந்து நாடு சேர்ந்தவர் மட்டும் ஞானியாக இருந்ததால், மற்ற நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஞானியாகாததினால், நம் ஞானம் அங்கு உள்ளவர்களுக்கு போகவில்லை மேலும், அவர்கள் அஞ்ஞானம் நமக்கு பரவியது. அதனால் இந்துக்கள் இன்று தேடினாலும் இல்லாமல். மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை எதிர்காலத்தில் வராமல் இருப்பதற்கு, உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் எல்லோரும் ஞானியாக மாறவேண்டும் என்று நாங்கள் வேண்டிக்கொள்கிறோம். எல்லோரும் ஞானியாக மாறியபோது பூமி மேல் அஞ்ஞானமில்லாமல் போகும்.

கேள்வி:-நான் அப்படி கேட்டதற்கு என்னை மன்னித்து விடுங்கள்? நான் கேள்வி கேட்டதினால் உங்களிலிருந்த எண்ணங்கள் எங்களுக்கு மற்றும் மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்துபோனது. நீங்கள் நினைத்தபடி நாங்கள் கூட உலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஞானியாக மாறவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறோம். அப்படி உலகமெல்லாம் ஞானத்தினால் பிரகாசமாகயிருக்க வேண்டும் என்றால், உலக மக்களில் ஒரு ஞானம் வரவேண்டும் என்றால் எந்த முயற்சி செய்யவேண்டும்? யார் முயற்சி செய்யவேண்டும்?

பதில்:-இது உண்மையான கேள்வி. இந்த கேள்விக்கு சந்தோசமாக பதில் அளிக்கிறேன். இன்று பாரத நாட்டில் ஆரிய, திராவிட என்னும் இரண்டு வகையைச் சேர்ந்தவர் மற்றும் உலக நாட்டில் எத்தனையோ மதங்களாக உள்ள மக்களும் ஒரு கயிற்றில் வந்து, ஒரு ஞானம் தெரிந்து, ஒரு கடவுளை வணங்க வேண்டும் என்பதை செய்ய வேண்டும். அந்த விதமாக செய்யும் போது ஒரு பாரத நாடு மற்றும், உலகத்திலுள்ள அனைத்து நாடுகள் மாறிப்போகும்.

கேள்வி:-உலகத்திலுள்ள நாடுகள் ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒரு கடவுளை பிரார்த்தனை செய்வது, அவர் மதத்திற்கு சம்மந்தப்பட்ட போதனைகள் கேட்பது, படிப்பது தவிற வேறு கடவுளை மற்றும், வேறு போதனை, கேட்பது மற்றும், படிப்பது இல்லை. எங்களுடையது தவிற யாருடையது பெரியது அல்ல. எங்களுடையது எங்களுக்கு பெரியது ஆனதினால், நாங்கள் வேறொருவர் ஞானம் கேட்கமாட்டோம், பார்க்கமாட்டோம் என்று சொல்பவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிடிவாதக்காரர்களுக்கு நீங்கள் உண்மையான தெய்வ ஞானம் சொல்வீர்கள். நீங்கள் சொன்னாலும் கூட அவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள் அல்லவா!

பதில்:-எருது எவ்வளவோ பிடிவாதமாயிருந்தாலும் அதற்கு கிசுகிசுப்பு இருக்கும் சூத்திரம் இருக்கிறது அல்லவா! அந்த சூத்திரத்தை அனுசரித்து தொடர்ந்து முன்னுக்குப்போக வேண்டும். பிடிவாத எருதை அடித்தால், திட்டினால் விரைவாக நடக்காமல் மெதுவாக நடக்கும். வண்டியை ஓட்டுபவன் கத்தினாலும், எத்தனையோ தடவை அடித்தாலும் எனக்கு அல்ல என்னும் அசையாமல், ஆடாமல் தனக்கு இஷ்டம் வந்ததுப்போலவே போகும், சிறிதளவுக்குக்கூட தன் நடப்பதை மாற்றம் செய்யாது. அப்படிப்பட்ட பிடிவாத எருதுகள் விவசாயிகள் பார்த்துயிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பிடிவாத எருதில் கூட அசைவு வரும்படி வேலை செய்யும் படி சிலர் செய்வார்கள். அது எப்படி என்றால்! காளை எவ்வளவு பிடிவாதமாக இருந்தாலும் அதன் உடம்பின் மீது எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் கிசு கிசுப்பு இருக்கும். அது எங்கிருக்கிறதோ

முதலில் தொட்டு பார்த்துக்கொண்ட விவசாயி, இதற்கு பூட்டு (சாவி) இங்கிருக்கிறது என்னும் நினைத்து தேவைப்படும் போது அங்கு கை வைத்தால், எருது தனக்குத் தானே சுறு சுறுப்பாக போகும். விவசாயி அங்கிருந்து கை அங்கு வைத்தால் பிடிவாதமான எருதுகூட அசையும். கிசு கிசுப்பு என்பது விலங்கு மட்டும் அல்ல மனிதர்களுக்குக்கூட இருக்கும் என்று அனைவருக்கும் தெரியும். மனிதர்களுக்கு தோல்பட்டை கீழ் கக்கத்தில், கழுத்துக்குக் கீழ் மேலும், பாதங்கள் கீழ் பகுதியில், வயிற்று மீது மேலும், முதுகில் மேலும் பல இடங்களில் கிசு கிசுப்பு இருக்கும். விலங்குகளுக்கு, வண்டியை இழுக்கும் காளை மற்றும் அப்படி பல இடங்களில் இருக்கும். சதைக்கு கீழ் நரம்பு பகுதி தொடுவதற்கு தூரமாக இருக்கும். ஏதாவது தொடுவதற்கு முதலில் அங்கு தொடர்ந்து சுறு சுறுப்பாக உடம்பில் பரவி மனிதனுக்கு, விலங்குகளுக்கு விரைவாக மாறிப்போகும். அதனால் எங்கள் போதைக்கு நாங்கள் அசைய மாட்டோம் என்பவர்க்கு கிசு கிசுப்பு சூத்திரத்தை அனுசரித்து அவரில் மாற்றம் வரும் படிச் செய்து, கடைசியில் அவர்களுக்கும் தெய்வ ஞானம் தெரியும் படி செய்கிறோம்.

கேள்வி:-ஆரிய சமூகத்தில் இன்று சுறு சுறுப்பாக வேலை செய்து எக்னங்கள் எப்படி செய்ய வேண்டும், வேதங்களை எப்படி படிக்க வேண்டும் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். மேலும் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் அவர்கள் சிறிது பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்த பணத்தை செலவு செய்வதற்கு பல ஆரிய சமஸ்குருதி காரியங்களை செய்கின்றார்கள். வேத பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்து சமஸ்கிருதத்தை கற்பித்து, வேதங்களில் டிகிரி பட்டத்தை கொடுக்கிறார்கள். முக்கியமான தேவாலயங்களில் ஆரிய சம்பிரதாயமான வேதங்களை படிக்காமல் பூஜைகள் நடப்பதில்லை. அப்படியே எக்னங்கள் செய்யாமல் அர்பணங்கள் நடப்பதில்லை. கோயில்களிலுள்ள கடவுளுக்கு என்ன சொன்னாலும் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்று சட்டம் வைத்தார்கள். சமஸ்கிருதம் இல்லாத

கோயிலில் பூசாரி கூட பூஜை செய்யமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தேவாலயங்களில் ஏற்பட்டது. இந்த விதமாக எங்கு பார்த்தாலும் ஆரிய சமஸ்குருதி இணைந்திருக்கும் போது, அதனை அல்ல என்னும் நீங்கள் திராவிட சமஸ்குருதியை எப்படி வெளியே கொண்டு வருவீர்கள்?

பதில்:-இப்போது நடந்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் கிறிஸ்துசகம் **1881-ல்** தெற்கு குஜராத்தில் பிராமண குலத்தில் பிறந்த தயானந்த சரஸ்வதி **1931-ல்** ஆரிய சமூகத்தை தொடக்கம் செய்து எக்னங்கள் செய்வதற்கும், வேதங்களைப் படிப்பதற்கும் பயிற்சியைக் கொடுத்து மற்றும், தற்போதைய காலத்தில் ஆரிய சம்பிரதாயங்கள் அபிவிருத்தியாக வேண்டும் என்னும் தயானந்த சரஸ்வதி விதையைப் போட்டார். தயானந்த சரஸ்வதி முழுமையாக **60** வருடங்கள் கூட வாழவில்லை. அவர் வாழ்கை எல்லாம் நான் ஏதோ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாடு எல்லாம் கால் நடையாக சுற்றி வந்தார். கடைசியில் அவர் **50** ஆவது வருடம் பம்பாயில் (மும்பை) சேர்ந்து அங்கு சில காலங்களாக இருந்து மரணம் அடைந்தார். மேற்கொண்டு ஆரிய சம்பிரதாயங்களைப் பற்றி புகழ்ந்து கூறி, தன்னில் அசம் அதிருப்தியாக இருந்து நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது எதோ இருக்கிறது என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருந்தார். அவர் மரணம் அடையும்போது கூட அதிருப்தியாகவே இருந்தும் மரணம் அடைந்தார் என்று தெரிகிறது. இன்று கூட எத்தனையோ பிராமணர்கள் கடவுள் கோவிலில் புஜை செய்கிறார்கள், அந்த கோயிலில் பிரதிமைகள் (சிலைகள்) நிஜமான கடவுள்கள் அல்ல என்னும் திருப்தி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றும் நாங்கள் திராவிடர்களாக பிறந்து ஆரியர்களாக மாறிப்போனோம் என்னும் சிந்தித்த சில பிராமணர்கள் உள்ளனர். அப்படிப்பட்ட எல்லோரையும் சேகரித்து அவருடன் திராவிடப்பிரம்மா சங்கங்களை தயார் செய்து, பிராமணர்களுடன் திராவிட முறைகள், திராவிட ஞானம்

உண்மையானது என்று பிரச்சராம் செய்வோம். தற்போது எத்தனையோ பிராமணர்கள் ஆரியர்களிலிருந்து வந்து திராவிட வழியில் போவதற்கு தகுந்த ஞானத்தை தெரிந்துக் கொள்கிறார்கள். சில பிராமணர்கள் “ஆரிய சாம்பிரதாயத்தினால் நாங்கள் வாழ்கின்றோம், ஆரியர்களில் எக்னங்களினால், மற்ற சில வேலைகளினால் வாழ்கின்றோம். இப்போது அடியோடு விட்டு விட்டால் நாங்கள் எப்படி வாழ்வது” என்னும் சந்தேகத்தில் பல பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது எல்லாம் கேள்விகளுக்கு பதில்கள் தெரிந்துகொண்டு எங்கள் பக்கம் வந்து அவர்கள் திராவிடப்பிராமணர்களாக தயாரானவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். வாழ்கை வாழ்வதற்கு பிரச்சனையில் சிக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால்! நீ என்ன செய்கின்றாயோ அந்த வேலையை விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படியானால் ஆரிய சம்பிரதாயங்களில் எக்னங்கள் செய்து, வேத மந்திரங்கள் படித்துக்கொண்டு வாழ்கையை கடத்திக்கொண்ட நாங்கள் அவற்றை விட்டு விட்டால் எப்படி வாழ்வது என்ற யோசனையை விட்டு விடுங்கள். யார் எப்படி வாழ்வது முதலிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நம் ஈடுபாட்டில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பது தவறானது. ஆனால் உங்களுக்கு அர்த்தமாகும் படி என்னவென்றால்! எக்னங்கள் என்பது ஆரிய சம்பிரதாயங்களில் பகுதியாக, அவற்றை தவறாமல் செய்ய வேண்டுமானால் செய்யுங்கள், அப்படியானாலும் நீ திராவிடன் என்னும் கூறிக்கொள்ளலாம். ஆரியர்கள் ஞானம் எல்லாம் வெளியே காரியங்கள் ஆதாரப்பட்டுயீருக்கும். அதே திராவிட ஞானம் எல்லாம் வெளியே வேலை மேலும் உள்ளே எண்ணங்களாக ஆதாரமாகயிருக்கும். அதனால் நாங்கள் வேலைகளை செய்ய வேண்டாம் என்றும் சொல்லவில்லை, ஆரிய எண்ணங்களை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம். எண்ணங்கள் மாறும்போது காரியங்கள் தனக்குத் தானே மாறும். வாழ்கை வாழ்வதற்கு நல்ல மாற்றங்கள் வரும். அதனால் வாழ்கை வாழ்வதற்கு யாரும் யோசனை செய்ய வேண்டியது இல்லை. ஆரிய ஞானம் பிரகாரம் வெளி

எக்னங்கள் செய்தால், செய்ய வைத்தால் அவர் நோக்கத்தில் செய்தவன் கூலிக்காரனாகவே இருப்பார்கள். அதே திராவிட ஞானம்பிரகாரம் ஞான எக்னங்களை செய்து காட்டி, அப்போது அவர் பார்வையில் எக்னங்கள் செய்தவர் குருவுக்கு சமமாக காணப்படுவார்கள். நீங்கள் எக்னங்கள் செய்வதனால், செய்கின்றவன் இருக்கும் போது எல்லோரும் செய்வார்கள். அப்படி மற்ற மனிதர்களில் பெரிய எண்ணங்கள் பற்றி பகவத்கீதையில் திராவிட எக்னங்கள் பற்றி தெரிவித்ததினால் கௌரவம் கிடைக்கும். கௌரவ எண்ணங்கள் ஏற்பட்டு மற்றும் எல்லோரும் எண்ணங்களில் மாற்றம் வரும். அதனால் ஆரிய சம்பிரதாயங்கள் வெளியே காரியங்கள் மீது ஆதாரப்பட்டுள்ளது என்னும், திராவிட சம்பிரதாயங்கள் உள்ளே எண்ணங்களின் மீது ஆதாரமாகயிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறோம். திராவிட ஞானம் பிரகாரம் உள்ளே எண்ணங்களில் பொருத்து தெரியாமல் முடிவுகள் இருக்கும். அப்படியே ஆரிய ஞானம் பிரகாரம் வெளியே காரியங்கள் பொருத்து தெரிகின்ற முடிவுகள் இருக்கும். கடைசியில் காணப்படும் முடிவு, காணப்படாத முடிவுகள் ஆதாரமாகயிருக்கும். அதனால் ஆரிய ஞானம் விட திராவிட ஞானம் பெரியது என்று சொல்லலாம்.

கேள்வி:-திராவிட சமூகத்தை மீண்டும் துவக்குவதற்கு முதலாக நீங்கள் செய்யும் காரியங்கள் என்ன?

பதில்:-சூத்திரர்களை பிராமணராக மாற்றுவதற்கு, சூத்தரர்களுக்கு திராவிட ஞானம் போதிப்பது முக்கியமான முதல் காரியங்களாக, அந்த வேலையை நான் செய்ய மாட்டேன். அந்த வேலையை செய்வதற்கு தகுந்த விதானம் செய்வது என் முதல் கடமை. பெரியோர்கள் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் அடித்தவனிடமே மூக்கு சளியை துடைக்க வைத்தால் அழுகிற குழந்தைக்கு சந்தோசமாயிருக்கும். இந்த சூத்திரம் பிரகாரம் யாரால் திராவிடர்கள் தெய்வ ஞானத்தை இழந்தார்களோ, அவரே மறுபடி திராவிடர்களாக மாற்றினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் இப்போது உள்ள பிராமணர்களுக்கு நீங்கள் பூர்வம் திராவிட ஜாதிக்குச்

சேரந்தவர் என்னும் தெரிவித்து, திராவிடப்பிராமணன் எவ்வளவோ பெரியவர் என்னும் தெரிவித்து, ஆரியப்பிராமணராக இருக்கக்கூடாது என்னும், மறுபடி பூர்வம் வரலாறு பிரகாரம் திராவிடப்பிராமணனாக மாறவேண்டும் என்னும் தெரிவித்து, அப்படி மாறுவதற்கு அவர்களுக்கு தேவையான **“திராவிட”** ஞானத்தை (ஆத்மா ஞானம்) தெரிவித்து, மறுபடி முன்னதாகயிருந்த பிராமணராகயிருந்த அவர்களுடைய வரலாறு தெரிவித்து பூர்வமிருந்த பிராமணராக மாற்றினால், திராவிடப் பிராமணராக மாறியவர் தன் வரலாறு பெரியது என்னும் தெரிந்து, தன் திராவிட ஜாதியை தனே நன்றாக செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பார்கள். அந்த விதமாக பிராமணர்களாக இருந்தவர் சூத்திரராக இருந்தவரை சுத்திரத்வம் எடுத்து விட்டு புனிதமாக, ஆத்மா ஞானியாக, திராவிடராக மாற்றப்படுவார்கள். அப்போது நான் ஒருத்தனே செய்ய வேண்டும் என்னும் வேலையை **1000** பேர் பிராமணர்கள் செய்து மறுபடியும் குர்தாயுகத்தில் உள்ள சமூகத்தை மறுபடியும் கொண்டுவருவார்கள். அந்த நாள் குலங்களே அல்ல, எந்த மதங்கள் கூட பூமி மீது இருக்காது. யார் எந்த மதத்திலிருந்தாலும் உலகமெல்லாம் ஒரு குலங்களாக மாறிப்போகும். எல்லோரும் கடவுளின் வாரிசுகள் என்று கூறிக் கொள்வார்கள். கடவுள் யாரோ, தான் யாரோ எல்லோருக்கும் தெரிந்து கொண்டதினால், உண்மை தெரிந்த மனிதர்கள் எல்லோரும் கடந்த காலத்தில் அவர்கள் மதங்கள் வேறாக இருந்தாலும், இப்போது மட்டும் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு கடவுள் வாரிசுகள், கடவுள் சொத்தான தெய்வ ஞானம் எல்லோருக்கும் சமம் என்று கூறிக் கொள்வார்கள்.

கேள்வி:-நீங்கள் ஒன்றும் நினைக்காமல் போனால் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். அதற்கு நேராக பதில் சொல்லுங்கள். இப்போது நீங்கள் கூறியது எல்லாம் கற்பனையால் நடக்கும் காரியங்கள் என்னும், நடைமுறைக்கு வரும் என்று நான்

நினைக்கவில்லை என் பேச்சு தவறாக இருந்தால் மன்னியுங்கள்.

பதில்:-எந்த காரியங்களும் முதலில் தன்னுள்ளே ஆத்மா கற்பனையில் ஆரம்பிக்கும். ஆனால் சில வேலைகள் நடக்கும், ஆனால் சில வேலைகள் நடக்காது. நடக்காத காரியங்கள் சிலர் கற்பனையில் நடக்கும் காரியங்களே, நடைமுறைக்கு வராத காரியங்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இருப்பார்கள். கற்பனைக்கு வந்த சில காரியங்கள் நடக்கும், சில காரியங்கள் நடக்காமல் போகலாம். அதனால் எல்லாம் காரியங்களும் நடைமுறைக்கு வராது என்று நினைக்கக் கூடாது. மேல் பொம்மை போலவே மனிதர்கள் தோன்றினாலும், உள்ளே முடிவு எடுப்பவர் விடுபவர் ஒருவர் குறிப்பானவர்யிருக்கிறார். மற்றும் இது நடைமுறைக்கு ஆகாத வேலை என்று யாரும் சொல்லக்கூடாது. நான் இது வரை கூறிய திராவிட மறுமலர்ச்சிக்கு தெய்வ ஞானம் சேர்ந்துள்ளது. மற்றும் செய்ய வேண்டியது இல்லை. நினைத்தால் ஆத்மாவே செய்யும். நடக்கிற ஒவ்வொரு வேலை ஆத்மாவே செய்கின்றது, செய்கின்றவற்றை ஆத்மா ஞானம் தெரியாத மனிதர்களுக்கு தான் செய்ததாக இருக்கும். அதனால் யார் செய்கின்றார்களோ என்பது வெளியே காண்பதற்கு யாருக்கும் அர்த்தமாகாது. ஆனால் இங்கு நான் செய்தேன் என்பது முக்கியம் அல்ல மேலும், என்ன நடந்தது, என்ன நடக்கப்போகிறது என்பது முக்கியமானதாகும். இப்போது ஆரியர்களில் கலந்துப்போன பிராமணர்கள் திராவிடப்பிராமணர்களாக முன்பு மாற்றம் அடைவார்கள் என்னும், பிறகு அது பிராமணர்களே எல்லாம் குலத்தை சேர்ந்தவரை, எல்லாம் மதத்தை சேர்ந்தவரை ஒன்றே வரிசையில் (புரத்தில்) மீது கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்தோம். பிராமணர்கள் என்றால் பெரியவர் என்னும் அல்லது பிரம்மா ஞானம் தெரிந்தவர் என்று அர்த்தமாகும். எதுவும் தெரியாதவன் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால், தெரிந்தவனிடமிருந்தே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படியே பெரியவன் அல்லது பெரிய ஞானம் தெரிந்தவர் என்னும்

அர்த்தமுள்ள பிராமணனிடமிருந்தே ஏதாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதனால் முறைப்பிரகாரம் முதல் பிராமணனானவரை உண்மையான பிரம்மா ஞானம் பிராமணனாக (திராவிடப் பிராமணனாக) செய்தால், அந்த பிராமணன் மற்ற மூன்று ஆத்மா இல்லாதவரை ஜீவாத்மா, ஆத்மா பரமாத்மா என்னும் மூன்று ஆத்மாக்கள் ஞானம் தெரிவித்து மற்ற சூத்திரர்கள் எல்லோரையும் பிராமணராக மாற்றுவார்கள். தெரிந்தவன் தெரியாதவரை தெரிந்தவராக மாற்றுவார்கள் என்னும் சூத்திரம் பிரகாரம் பிராமணனிடமே மற்றவரை பிராமணர்களாக மாற்றுவேன் என்று நினைக்கிறேன். இது நடக்கின்ற வேலை அதனால் கண்டிப்பாக நடக்கும்.

கேள்வி:-பிராமணனிடம் மற்றவரை பிராமணர்களாக செய்கின்றேன் என்னும், அந்த வேலையை நான் செய்ய மாட்டேன் என்று கூறினீர்கள். ஆனால் முதலில் பிராமணர்களை உண்மையான திராவிடப்பிராமணர்களாக தயார் செய்கின்றேன் என்று கூறினீர்கள். பிராமணர்கள் என்றால் பெரிய என்னும் கூறி தெரிந்தவர் என்னும் கூறி, சூத்திரம் பிரகாரம் ஏதாவது பிராமணனிடமே செய்வேன் என்று கூறி, தற்போது சூத்திரர் குலத்திலுள்ள நீங்கள் முதலில் பிராமணனை உண்மையான பிராமணனாக நானே மாற்றுவேன் என்று கூறினீர்கள். அப்போது பிராமணனே தெரிவிக்க வேண்டும் என்னும் சூத்திரத்தை பின்பற்றவில்லை அல்லவா!

பதில்:-தெரிந்தவர்க்கு தெரியாதவர் சொல்வர் என்னும், பெரியோர்கள் சின்னவர்க்கு சொல்வர் என்னும், பிராமணனே மற்றவரை பிராமணர்களாக மாற்றுவர் என்று கூறியது உண்மை தான். நான் ஒவ்வொன்றையும் சூத்திரம் பிரகாரமே செய்கிறேன். உங்களுக்கு நான், சூத்திரன் ஆனாலும் நான் எப்போதும் திராவிடப்பிராமணன் தான். உலகத்தில் சூத்திரர் குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் நான் வரலாறு மறக்காதவன், அதனால் நான் உண்மையான பிராமணனே. அதனால் காரியங்களை முதலில் நான் ஆரம்பித்து, பிறகு மற்றவர்களிடம் செய்ய வைப்பேன். நான் முதலிலிருந்து

உண்மையான பிராமணனே மற்றும் அதனால் நானே ஆரம்பிக்கிறேன்.

கேள்வி:-நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தெய்வ ஞானம் விஷயங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்படி செய்ய வேண்டும் என்றும், எதுவும் மறைக்கக்கூடாது என்றும் சொல்வீர்கள். இப்போது கூட எல்லா விஷயங்களும் மறைக்காமலே சொல்கிறீர்கள். இதற்கு முன்பு நாங்கள் வேறு மதத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு அவர் ஞானம் தவிற வேறொருவர் ஞானத்தைக் கேட்க மாட்டோம் என்னும் பிடிவாத மனிதர்களுக்கு நீங்கள் ஞானத்தை எப்படிச் சொன்னாலும் காதில் போட்டுக் கொள்ளாதவர்க்கு, நீங்கள் எப்படி ஞானம் சொல்வீர்கள் என்று கேட்டால்! நீங்கள் கிசு கிசுப்பு சூத்திரத்தை உபயோகித்து சொல்வேன் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் கிசு கிசுப்பு சூத்திரத்தை வேறு மதத்தினர், நாங்கள் பிடித்துக் கொண்ட முயலுக்கு மூன்று கால் உள்ளது என்று சொல்லும் பிடிவாதக்காரர்களிடம் கிசு கிசுப்பு சூத்திரத்தை எப்படி உபயோகிப்பீர்கள்? நிஜத்திர்க்கு கிசு கிசுப்பு சூத்திரம் என்றால் என்ன? சிறிது விவரமாக, எங்களுக்கு அர்த்தமாகும்படி சொல்லுங்கள் என்று கூறுகிறோம்.

பதில்:-கிசு கிசு என்பது தேகத்திலுள்ளே ஏதோ ஒரு இடத்திலிருக்கும். அந்த இடத்தில் கையால் தொட்டால் அந்த இடத்தில் மனிதனில் அசைவு, சுறு சுறுப்பு வருவது நிஜம் தான். அப்படியே மனிதன் எதையும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் போனால் சில விஷங்களில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஆண்பிள்ளையிடம் போய் நீ பெண்பிள்ளை அல்ல என்று சொன்னால் அந்த பேச்சு நிஜம் தான் என்னும், உன் பேச்சு பொய் நான் பெண்பிள்ளை என்று சொல்ல மாட்டான். அதே விதாமாக நான் நல்லவன் என்னும் அபிப்பிராயம் எல்லோரிலும் இருக்கும். அப்படிப்பட்டவனை பார்த்து உன்னில் கெட்டது இல்லை என்று சொன்னால், நிஜம் சொன்னாய் என்று கூறியவனை புகழ்வர். இந்த விதமாக எந்த விஷயத்தில் ஒப்புக் கொள்ளாதவன் சில விஷயங்களில்

மட்டும் முழுமையாக ஒப்புக் கொள்வர். எப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் கிசு கிசுத்தலுக்கு சிரிப்பது போல, எப்படிப்பட்டவனும் கூட சில விஷயங்களில் மௌனமாகயிருந்து தன் நோக்கத்தை தெரிவிப்பார். அதே விதமாக எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவரும், தன் மதத்தை விட்டு பக்கத்திலுள்ள மதங்களை தவறு என்று சொல்பவன், சாதாரணமான சில வாக்கியங்களுக்கு அடிமையாகி அது நிஜம் தான் என்று சொல்வார்கள். ஒரு இந்து மற்ற ஒரு முஸ்லிமிடம் தன் தேவதைகளான விஷ்னு, ஈஸ்வரன் பற்றி சொன்னால், முஸ்லிமிடம் இது எல்லாம் பொய், இவர் தவறாக நினைத்து, கடவுளை விட்டு எல்லாம் தேவதைகளை கும்பிடுகிறான். இவருடையது ஞானமே அல்ல என்று நினைப்பார்கள். அப்படி தேவதைகளை பற்றி சொல்லாமல், நம் இருவர் உடம்பிலும் உறுப்புகள் ஒரு விதமாக வேலை செய்கிறது என்னும் சொன்னால், அதனை அந்த முஸ்லீம் கண்டிப்பாக ஒப்புக்கொள்வார். நாம் இருவரும் ஒரு காற்றை சுவாசிக்கிறோம் என்றும் சொன்னால் அதனை அந்த முஸ்லீம் கண்டிப்பாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பார் மேலும் அது நிஜம் தானே! என்று சொல்வார். அப்படியே உன்னை பிறக்கவைத்த கடவுள், என்னை பிறக்க வைத்த கடவுள் இருவர் அல்ல ஒருவனே என்னும் சொன்னால், முஸ்லீம் சந்தோசப்பட்டு சரியான பேச்சு என்று பாராட்டுவார். எதோ ஒரு நாள் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணமிருக்கும் என்னும் சொன்னால் அதனைக்கூட சத்தியம் என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள். முதலில் விஷ்ணு, ஈஸ்வரன் என்னும் கூறிய பேச்சு துளி அளவுக்கு கூட ஒப்புக்கொள்ளாதவன். பிறகு பேசிய பேச்செல்லாம் அனைத்தையும் ஒப்புக்கொண்டு மேலும், சரியான வார்த்தை கூறினார் என்று பாராட்டியது கூட நடக்கின்றது. அதே விதமாக மனிதன் உடலிலுள்ள மனசு பற்றி, புத்தியைப் பற்றி, கெட்ட குணங்களைப் பற்றி, நல்ல குணங்களைப் பற்றி, அது நம் தேகத்தில் எப்படி வேலை செய்கிறது, அந்த வேலையினால் முடிவு எப்படி வரும் அதன் விதானம் எப்படியிருக்கிறது என்னும் கூறினால், அதுவரை தனக்கு தெரியாத மனசு பற்றி, புத்தியை பற்றி கூறிய

விஷயங்கள் தெரிந்தது என்று சந்தோசப்படுவார். பிறகு பகவத்கீதையில் கடவுள் செல்லிய விஷயங்கள் குரான் கிரந்தங்களில் உள்ளது என்னும், அவற்றைப்பற்றி கூறினால் அது அவர் குரான் கிரந்தத்திலுள்ள ஞானமானதினால் சொல்பவரை கௌரவமாக பார்ப்பது ஆரம்பிக்கும். எப்போது ஞானம் கூறிய மனிதன் மீது கௌரவமான எண்ணங்கள் வந்தபோது, அவர் கூறியது எல்லாம் சத்தியமானது என்று நினைப்பார்கள். முதலில் நாங்கள் உங்கள் பேச்சைக் கேட்கமாட்டோம் என்று கூறிய மனிதன் அவர் எந்த மதத்திற்கு சேர்ந்தவரானாலும், தேகத்திலுள்ள ஞானம் தவறாமல் அவரை கவர்ந்தே தீரும். முஸ்லிம்களில் குரான் கிரந்தத்தில் மற்றும், கிறிஸ்துவர் பைபிளில் மற்றும், இந்துக்களில் பகவத்கீதையில் மற்றும், வெளியே விஷயங்கள் சொல்லாமல் மூன்று கிரந்தத்தில் ஒரு கடவுள் கொள்கையில், ஒரு ஞானம் போதித்ததை பார்த்தவர்கள், அவர்கள் ஞானம் வேறு மதத்திலுள்ள கிரந்தங்களிலுள்ளதை பார்த்து சந்தோசப்படுவார்கள். அவர் வாக்கியங்களைப் பார்த்த பிறகு நம் மதத்திலுள்ளதே வேறு மதத்தில் சொல்லப்பட்டது என்று தெரிந்து, வேறு மதத்தில் வாக்கியங்களை பார்த்தால், அது என் மதத்தில் ஞானத்திலுள்ளது நினைப்பதற்கு ஆரம்பிப்பார்கள். இந்த விதமாக சிறிது காலத்திற்கு அவரில் அவர் வேறு, நாங்கள் வேறு என்னும் எண்ணங்கள் இல்லாமல் போகும். எல்லாம் ஒன்றே என்னும் எண்ணங்கள் வரும். பார்த்தீர்கள் அல்லவா! முதலில் இந்து கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தை எதிர்க்கிறவர், சில காலத்திற்கு அது இந்து கூறிய ஞானம், வார்த்தை முழுமையான சத்தியம் என்று தெரிந்துகொண்டனர். முதலில் நான் உங்கள் ஞானம் கேட்கமாட்டேன் என்னும் கூறியவர் பிறகு இது சத்தியமான தெய்வ ஞானம் என்று சொலினார். இந்த விதமாக முதலில் கேட்கின்றவர் சுவையை அடையாளம் கண்டு, அதன் பிரகாரம் பேசுவது கிசு கிசுப்பு ஞானம் என்று சொல்லலாம். இந்த சூத்திரத்தை தொடர்ந்து எப்பேர்பட்டவர்க்கும் கூட எப்பேர்பட்ட அஞ்ஞானிக்கும் கூட சுலபமாக சொல்லலாம். இந்த முறைப்பிரகாரம் நாங்கள்

ஆரியர்களை திராவிடர்களாக மாற்றலாம் என்று நினைத்தோம்.

கேள்வி:-பிராமணா, வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய, சூத்திரர் என்று நான்கு ஜாதியாக மனிதர்கள் உள்ளனர் என்னும் கூறி, அதில் கடைசியாக உள்ளவர்களில் சூத்திரர்களை மட்டும் பல குலக்குலங்களாக பிரித்தார்கள். வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய என்னும் ஜாதிகளை பிரிக்கவில்லை, எதற்கு அப்படி செய்தார்கள்?

பதில்:-ஆரியர்கள் திரேதாயுகம் முதலிலேயே இந்து நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்பே, அவரில் மூன்று அல்லது நான்கு பிரிவினை ஏற்பட்டுள்ளது. குலங்கள் அஸ்திவாரம் ஆரியர்களில் முதலில் ஆசிய கண்டத்திலுள்ளது. ஆனால் ஆரியர்கள் இந்து நாட்டிற்கு வந்த பிறகு திராவிடர்களைப் பார்த்து, அவர் குலங்களே இல்லாத சமூகத்தைப் பார்த்து, பொறாமை பட்டு ஆரியர்களை மட்டும் முதல் பிராமணர்களாக கூறிக் கொண்டு, இந்துக்களில் அவரில் ஆரியர்களுக்கு பொருத்தமானவர்களை வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய குலங்களாக பிரித்தார்கள். ஆரியர்கள் ஒன்றாவது குலங்களாக, இரண்டாவது குலங்களாக வைஷ்யர்கள், மூன்றாவது குலங்களாக க்ஷத்திரியர்கள். மூன்று குலங்களுக்கு மூன்று பெயர் வைத்த பிறகு இந்து நாட்டில் மற்ற திராவிடர்கள் எல்லோரையும் சூத்திரர்களாக செய்தார்கள். அப்போது பிராமணா எங்கள் கீழ் உள்ளவர் என்னும் இரண்டு பங்குகளாக உள்ள அவர்களை அப்படியே வைத்து சூத்திரர்களிலேயே ஒட்டாதவராக பஞ்சங்களை ஐந்தாவது ஜாதியாக தயார் செய்தார்கள். இந்த விதமாக கணக்கிட்டால் மொத்தம் ஐந்து ஜாதியாக மக்களைப் பிரித்தார்கள். அதில் பிராமணர் என்பவர் ஆரியர்களுக்கு சம்மந்தப்பட்டவர்கள் என்னும், மற்ற வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய, சூத்திர, பஞ்சமா என்னும் நான்கு திராவிடர்களுக்கு சம்மந்தப்பட்டது என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆனால் ஆசியாவிலிருந்து வந்த எல்லோரையும் ஆரியர்கள் என்னும் கூறிக் கொண்டு, இந்து நாட்டில் ஆரியர்களுக்கு பொருத்தமாக இருந்தவரை மட்டுமே

வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய என்னும் இரண்டு பெயரில் சொன்னார்கள். பொருத்தமாக இல்லாதவரை சூத்திரர்களாகவும், பஞ்சங்களாக சொல்லப்பட்டது. ஆரியர்கள் குலங்கள் வகைக்கும் நேரத்தில் அவர் முன் பார்வையில் இருக்கப்பட்ட, திராவிடர்களிலேயே அவர்களுக்குப் பொருத்தமானவர்களை வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய என்னும் இரண்டு ரகங்களாக கூறி, பொருத்தமில்லாதவர்களை சூத்திர, பஞ்சமா, என்னும் இரண்டு ரகமாக வரைந்து காட்டினார்கள். இதனைப் பொருத்து இந்து நாட்டிலுள்ள திராவிடர்களை ஆரியர்கள் நான்கு ரகமானவராக பிரித்து, அவர்கள் மட்டும் பார்த்தால் ஆரியர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் பொருத்தமாக உள்ள வைஷ்யர்களை, க்ஷத்திரியர்களை எங்களுடையவர் என்னும் கூறிக்கொண்டு, வைஷ்யர்களை ஆரியவைஷ்யர்கள் என்னும், க்ஷத்திரியர்களை ஆரியக்ஷத்திரியர்களாக சொன்னார்கள். நடக்கப்போகும் காலத்தில் திராவிடர்கள் அவர்களுக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் படி வைஷ்ய, க்ஷத்திரிய இரண்டு குலங்களிலுள்ள வரை அவர்கள் பெயரில் கூப்பிடும்படி செய்தார்கள். ஆனால் அதில் ஆரியவைஷ்ய என்னும் வார்தை நிரந்தரமாக நின்று போனது. இரண்டாவது ஆரியக்ஷத்திரிய என்னும் வார்தை நிரந்தரமாக இல்லாமல் போனது. கடைசியில் க்ஷத்திரிய என்னும் பெயர் மட்டும் நின்று போனது. ஆரிய க்ஷத்திரிய என்னும் பெயர் நிற்காமல் க்ஷத்திரிய என்னும் சொல் மட்டும் இருந்தது. ஆனால் க்ஷத்திரியர்கள் கூட இரண்டு வகையாக கலியுகத்தில் பிரிந்துப்போனார்கள். அவரில் சூரிய வம்சத்திற்கு சேர்ந்தவர்கள் என்னும், சந்திர வம்சத்திற்கு சேர்ந்தவர்கள் என்னும், திரேதாயுகத்தில் பிரிந்துப்போனது. அப்போதுயிருந்து சந்திர வம்சம் ராஜாக்கள், சூரிய வம்சம் ராஜாக்கள் என்னும் பெயரை கேட்கின்றோம் மற்றும், எங்கும் ஆரியக்ஷத்திரியர்கள் என்னும் வார்த்தை கேட்கவில்லை. ஆரிய க்ஷத்திரியர்கள் என்னும் ஆரியர் வைத்த பெயர் நிரந்தரமாக நிற்கவில்லை. க்ஷத்திரியர்கள் என்றால் க்ஷாத்தரம் என்பவர் அர்த்தம். க்ஷாத்தரம் என்றால் மனோபலம் உள்ளவர் என்று அர்த்தம். பூமி என்னும் ஒரு அர்த்தமும் வரும். இந்த இரண்டும்

உள்ளவர் ராஜாக்கள் என்று தெரிகிறது. மனோபலம் என்றால் ஆண் அல்லது புருஷதுவம் என்று அர்த்தம். புருஷதுவம் பொருத்து அதிகமாக திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் ராஜாக்கள் இருந்தார்கள். அப்படியே பூமியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அதிக பூமி மீது அதிகாரம் பெற்றவர்கள் கூட ராஜாக்களே ஆனதினால் க்ஷத்திரியர்களை ராஜாவாக சொல்லப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ராஜாக்களிடம் ஆரியர்கள் ராஜாக்களுக்கு குருவாக இருந்து, ராஜாக்களுக்கு பல உபாயங்கள், ஆலோசனைகள் கூறி, ராஜா இடத்தில் நல்ல மேம்பட்டயிடத்தில் இருந்தார்கள். ஆரியர்கள் அவர்களுக்கு பொருத்தமாக தயார் செய்துகொண்ட வைஷ்ய, க்ஷத்திரியர்களில் க்ஷத்திரியர்கள் ராஜாக்களாகயிருந்து உயர் நிலையில் பூமியில் நிவாசித்து இருந்து! வைஷ்யர்கள் வியாபாரம் செய்து மற்றும் ராஜாக்கள் போல சிரமம் இல்லாத வாழ்கையை நடத்தினார்கள். ஆரியர்கள் பெயர் வைத்த வைஷ்ய, க்ஷத்திரியர்கள் என்னும் இரண்டு ஜாதிகள் பூமி மீது சுகமான வாழ்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் போது, மற்ற இரண்டு ஜாதிகள் சூத்திரர்கள், பஞ்சங்கள் என்பவர்கள் உழைத்து, கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்தார்கள். சூத்திரர்கள் என்னும் வார்த்தை அதன் உண்மையான பெயர் அது அல்ல. க்ஷாத்ரங்கள் செய்பவர்கள் சூத்திரர் என்று சொல்வார்கள். க்ஷாத்ரம் என்றால் நீச்சமானவர் என்று அர்த்தம். நீச்சமான வேலை செய்பவரை நீச்சர் என்னும், அவரை சூத்திரர்கள் என்றும் சொல்வார்கள். சூத்திரர்கள் என்னும் சொல்வதில் சிறிது மாற்றம் வந்து அது எழுத்து கடைசியில் சூத்திரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சிலருக்கு வாயில் நுழையாமல் சூத்திரர்கள் என்னும் அழைத்தாலும் சூத்திரர்கள் என்பவர் க்ஷத்திரமானவர்கள் (நீச்சமானவர்கள்) என்னும் எண்ணங்களிலேயே உள்ளார்கள். ஆனால் சூத்திரர் என்னும் எழுத்து மற்றும் அர்த்தம் க்ஷத்திரர்கள் என்னும் எழுத்திற்கு எதிராக உள்ளது. அது எப்படி என்றால்! சுத்தம் என்றால் புனிதமானது (நல்லது) என்று அர்த்தம் கொடுக்கும். அதன் பிரகாரம் சுத்துர்கள் என்றால், புனிதமானவர்கள் என்னும், சூத்திரர்கள் என்றால் புனிதமான வேலை செய்பவர்கள் என்று

சொல்லலாம். ஆரியர்கள் சூத்திரர்களை கெட்டவராக சொல்வதற்கு க்ஷத்திரர்கள் கூறியபோது, அதே எழுத்து காலப்போக்கில் சூத்திரராக மாறிப்போனது. ஆனால் சூத்திரர் என்னும் எழுத்துக்கள் நாம் இன்று நாள் பயன்படுத்தும் போது, அதனை எந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறோம் என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். மற்றும் எல்லோரும் பார்வையில் பிராமணர்கள், சூத்திரர்களை தூரமாக வைத்து ஒட்டாமல் இருந்ததினால், சூத்திரர்களை குறைவானவராக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜாதி பாகுபாடுகளுடன் பிராமணர்களை பெரிய, சூத்திரர்களை நீச்சராக நினைக்கப்படுகிறது. வைஷ்யர்கள் வியாபாரம் செய்து, க்ஷத்திரியர் ராஜ்ஜியங்களை நடத்திக்கொண்டு உயர் நிலையிலிருந்து அவர் இருவர்களுக்கும் நாங்கள் பெரியோர், குருக்கள் என்னும் ஆரியர்கள் கூறிக்கொண்டு, அவர் மீது அதிகாரம் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் கூறிக்கொண்டு சந்தோசமாக வாழ்ந்துகொண்டு இருந்தார்கள். சூத்திரர்களை, பஞ்சங்களை பக்கத்தில் வைத்து அவர்களை முழுமையாக குறைவானவராக பார்த்து வைஷ்ய, க்ஷத்திரியர்களை, மட்டும் ஒரு விதமாக கௌரவமான எண்ணங்களில் பார்த்து, அவருக்கு ஆரியவைஷ்ய, ஆரிய க்ஷத்திரிய, என்னும் பெயர்கள் வைத்து க்ஷத்திரியர்கள் ஆரிய என்னும் பெயர் கூறிக் கொள்ளாமல் வெறும் க்ஷத்திரியர் என்று கூறிக் கொண்டார்கள். க்ஷத்திரியர்களை பார்த்த வைஷ்யர்கள் அவர்களும் ஆரிய என்பதை எடுத்துவிட்டு வெரும் வைஷ்ய என்னும் சத்தத்தில் அழைக்கும் படி பேசிக்கொண்டு, அப்போதிருந்து அப்படியே செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை வைஷ்யர்களாக கூறிக்கொண்டு ஆரிய வைஷ்ய என்பதை பக்கத்தில் வைத்தார்கள். க்ஷத்திரியர்கள், அவர்கள் வைத்த ஆரிய என்பதை விட்டுவிடும்போது அதனைப் பற்றி ஆரியர்கள் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் க்ஷத்திரியர் போல வைஷ்யருக்குக்கூட அவர் பெயரை பக்கத்தில் வைத்து கூறிக் கொள்ளாமல் போனது ஆரியர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. அப்படி வைஷ்யர்கள் அவர் பெயரை

கூறிக்கொள்ளாமல் போனது அவர்களுக்கு அகௌரவமாக எண்ணிக்கொண்டு, எப்படியாவது வைஷ்யர்களிடம் அவர்கள் பெயரை சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். புதிய திட்டங்கள் போடுவதில் மஹா புத்திசாலியான ஆரியர்கள், அப்போது அவர் திட்டம் பிரகாரம் சூத்திரர்களில் ஒரு புதிய குலத்தை உருவாக்கினார்கள். பொருள்களை விற்கின்ற வேலை செய்து வாழ்கின்றவரை வைஷ்யர்கள் என்னும், உடம்பு விற்பவர்களை வேஷ்யர்கள் என்று புதிய குலங்களை உருவாக்கினார்கள். வேஷ்யர்கள் என்னும் புதிய பெயர் வந்ததினால் வைஷ்யர்கள், வேஷ்யர்கள் என்னும் இரண்டும் நெருங்கிய சத்தத்திலிருந்ததினால் பெயர்கள் வந்தது. இந்த விதமாக சூத்திரர்களில் வேஷ்யர்கள் என்னும் குலம் மற்ற ஒன்று இருக்கிறது என்னும் தெரியும் போது அதனினால் வைஷ்யர்களுக்கு ஒரு சிக்கல் வந்து சேர்ந்தது. அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வரவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் ஆரியர்கள் வேஷ்ய குலங்களை தயார் செய்தார்கள் என்று அர்த்தமாகிறது. மக்கள் கூப்பிடுவதில் வைஷ்யர்கள் என்னும் கூப்பிடும் இடங்களில் வாயில் நுழையாமல் வேஷ்யர்கள் என்று கூப்பிட்டார்கள். வேஷ்யர்கள் என்றும் கூப்பிடும் இடங்களில் வைஷ்யர்கள் என்று கூப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் வைஷ்யர்கள் என்ற சொல் பல பேர் வேஷ்யர்கள் என்னும் கூப்பிடுவதினால் வைஷ்யர்களுக்கு அகௌரவமாக, அவமானமாக காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டபோது வைஷ்யர்கள் எல்லோரும் கலந்துகொண்டு பேசி முடிவெடுத்து நாம் ஆரியவைஷ்யர்களாக கூறிக்கொள்வது நல்லது என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் வைஷ்ய சத்தத்திற்கு முதலில் ஆரிய சத்தமிருந்தால் கூப்பிடுவார்கள் எப்படி கூப்பிட்டாலும் இவர் குறிப்பான வைஷ்யர்கள் அர்த்தமாகும் என்னும், அப்படி ஆரிய சத்தமில்லாமல் போனால் சில காலத்திற்கு அவர் வைஷ்யர்கள் இடத்தில் வேஷ்யர்கள் சத்தம் நின்றுபோகும் என்னும், அப்போது அவர்களும் சூத்திரர்களாக கணக்கிடப்படுவோம் என்னும், அப்படி ஆகாமலிருப்பதற்கு ஆரிய வைஷ்யர்கள் என்னும் கூறிக் கொள்வது நல்லது என்று நினைத்தார்கள். அப்போது இருந்து வேஷ்ய

குலத்திலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு ஆரியவைஷ்யர் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். அப்போதிருந்து பாரத நாட்டில் ஆரியவைஷ்யர்கள் பெயர் வர ஆரம்பித்தது. ஆனால் வைஷ்யர்களில் சிலர்கள் ஆரியர்களை விட புத்திசாலியானவர்கள். ஆரியர்கள் புத்தி வெளி வேலை செய்தால், வைஷ்யர்களில் உள்ளே வெளியே இரண்டு விதமாக புத்தி நல்ல வேலை செய்பவார்கள் அங்கு அங்கேயிருந்தார்கள். ஆரியர்கள் நாங்கள் புத்திசாலியானவர் என்னும் எல்லோருக்கும் தெரியும் படி நடந்துகொண்டால், வைஷ்யர்களில் சிலர் ஆரியர்கள் போலவே, ஆரியர்களை விட மேல் புத்திசாலியானவர்களாக இருந்தார்கள். ஆரியர்கள் விட புத்திசாலியானவர்கள் அந்த நாள் வைஷ்யர்களில் இருந்ததினால், ஆரியர்கள் தங்களின் மீது திட்டம் பிரகாரம் ஆரிய என்னும் எழுத்துக்களை சேர்த்தார்கள் என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டார்கள். இப்போது ஆரிய என்னும் எழுத்தை எடுத்துவிட்டால் அவர் வேஷ்ய என்னும் சத்தத்தில் கூப்பிடுவார்கள் என்னும் அர்த்தம் செய்துகொண்டு ஒன்றும் செய்யாமல் ஆரிய என்னும் எழுத்துக்களை விட்டு விடாமல் கடைசியில் ஆரிய வைஷ்யர்களாகவே இருந்துபோனார்கள். அப்போதிருந்து இப்போதுவரை தங்களை ஆரியவைஷ்யர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது போர்டுகளில், விளம்பரங்களில் தங்கள் குலங்களில் பெயர் எழுதும் போது ஆரியவைஷ்ய சங்கம் என்று எழுதுவார்கள். அவர் பின் வரும் குழந்தைகளுக்கும் அவர் எங்கு எழுதினாலும் ஆரியவைஷ்ய என்னும் பெயரிலேயே எழுத வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் திரேதாயுகத்தில் நடந்த திட்டம் என்னும், பல பேருக்கு வைஷ்யர்களுக்கு அவர் வரலாறு முழுமையாக தெரியாமல் போனது. ஆனால் பூர்வம் ஆரியர்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு சாக்ஷியமாக ஆரியவைஷ்ய என்னும் சத்தங்கள் இன்று கூட இருக்கிறார்கள். வரலாறு தெரியாமல் போன, இப்போது இருந்த சாக்ஷியம் மற்றும் ஆதாரங்களில் நடந்த விஷயம் நேரடியாக அர்த்தமாகிறது. இன்று வைஷ்யர்கள் குர்தாயுகத்திலிருந்த திராவிடர்களே ஆனதினால்

ஆரியர்கள் அவர் பொறாமை புத்தியில் யாரையும் விடாமல் பொறாமையை எல்லோர் மீது உபயோகப்படுத்தினார்கள். அப்படி பயன்படுத்தியது ஆரியவைஷ்ய என்பது. பூர்வம் ஆரியர்கள் செய்த குற்றங்கள் இன்று வைஷ்யர்களுக்கு தெரியாமல் போகலாம். காலம் கடந்ததில் அவர் மறந்துபோயிருப்பார்கள். ஆனால் பூர்வத்திலிருந்த வைஷ்யர்களில் சிலர் ஆரியர்கள் விட மேதாவிகளாக இருந்ததினால், ஆரியர்கள் செய்த குற்றங்களை கவனித்தார்கள், ஆரிய என்னும் எழுத்துக்களை விடுவித்துக்கொள்ளாத நிலையிலிருந்த, ஆரியர்கள் தங்களுக்கு செய்த குற்றங்களுக்கு தங்கள் பதிலாக என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசனை செய்தார்கள். அவர்களில் அவர்களே மாநாடு வைத்துக் கொண்டு, ஆரியர்களை விட பெரியதாக இருக்க வேண்டும் என்னும் சமூகத்தில் காணவேண்டும் என்றால் என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசனை செய்தார்கள். கடைசியில் வைஷ்யர்களில் மேதாவிகளானவர்களிடம் ஆலோசனை செய்து தங்களை ஆரியர்களை விட பெரியதாக தெரியும் படி, சமூகத்தில் எல்லோருக்கும் தாங்கள் ஆரியர்களை விட சேஷ்டமானவர்கள் என்னும் அவர்களுக்கு அர்த்தமாவதற்கு தங்கள் பெயர் கடைசியில் ஷ்ரேஷ்டி என்னும் தலைப்பை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நினைத்தார்கள். மேலும் உலக ஞானத்தில், பரமாத்மா ஞானத்தில், உலக மக்களில் எல்லோரையும் விட ஷ்ரேஷ்டத்த தங்களிடம் இருக்கிறது என்னும் முன்னறிவிப்பு கொண்டு தங்களை ஷ்ரேஷ்டி என்னும் சத்தத்தில் எல்லோரும் கூப்பிடும் படி, பெயர் கடைசியில் ஷ்ரேஷ்டி (தெலுங்கில் இரண்டு எழுத்துக்கள் இருக்கின்றது) என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் எழுதிக்கொண்டனர். ஷ்ரேஷ்டி என்பது உலக ஷ்ரேஷ்டத்தை, ஞானஷ்ரேஷ்டத்தைப் பற்றி தெரியப்படுத்துவதற்காக பரமாத்மா ஞானத்தில் நாங்கள் குறிப்பாக யாருக்கும் குறைவாகயில்லை என்னும், தங்களில் யார் பரமாத்மா ஞானத்தை தெரிந்து இருக்கிறார்களோ அவர் பெயர் கடைசியில் குப்தா என்னும் சொல்லை சேர்த்து எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார்கள். குப்தமு

என்றால் ரகசியம் என்று அர்த்தம். உலகத்தில் முக்கியமான ரகசியம் தெய்வ ஞானம் ஒன்றே உள்ளது. அதனால் பகவத்கீதையில் பகவான் ராஜவித்யா ராஜ குஹ்ய 1,2 சுலோகங்களில் தன் ஞானத்தை ராஜ குஹ்ய என்னும், குஹ்யத்தமம் என்னும் வர்ணித்து சொன்னார். சமஸ்கிருத மொழியில் குஹ்ய என்னும் சொன்னால், தெலுங்கு மொழியில் குப்தமு என்னும் சொன்னால் இரண்டும் ஒரு அர்த்தம் தான். கடவுள் ஞானம் குஹ்யமாகயிருக்கிறது என்று பகவத்கீதையில் சொன்னார். யாருக்கும் தெரியாத ரகசியமாக கடவுள் ஞானமிருக்கிறது என்னும் அர்த்தத்தில் அந்த வார்த்தை சொன்னார். ரகசியமான கடவுள் ஞானத்தை யாராவது தெரிந்துகொள்வார்களோ அவர் ரகசியம் தெரிந்தவர் என்னும், அவரை குப்தா என்று சொல்லலாம். குப்தத்தை தெரிந்தவர் குப்தன் என்று சொல்லி, வைஷ்யர்களில் தெய்வ ஞானம் தெரிந்தவரை முக்கிய குறிப்பாக குப்தா என்று எழுதும் படி செய்தார்கள். அதனால் உலக ஞானம், பரமாத்மா ஞானம் இரண்டு உள்ளவரை ஷ்ரேஷ்டி என்னும், தெய்வ ஞானம் ஒன்றே தெரிந்தவரை குப்தா என்று சொன்னார்கள். திரேதாயுகத்தில் வைஷ்யர்களில் அதுவரை இல்லாத ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் சொல் பெயர் கடைசியில் வந்து. இன்று வைஷ்யர்களாக உள்ளவர்க்கு அநேகமாக அவர்களுடைய பெயருக்குப் பின் ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் அடையாளம் மற்றும் சிறப்பு அர்த்தம் தெரியுமோ, இல்லையோ எங்களுக்கு தெரியாது. திராவிடர்கள் எல்லோரும் அவர்கள் வரலாறு முழுமையாக மறந்துபோனார்கள் என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டோம். அதன் பிரகாரம் பூர்வமிருந்து வைஷ்யமேதாவிகள் ஏற்படுத்திய முறை இன்று தெரியாமல் போனது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அந்த நாள் வைஷ்ய மேதாவிகள் செய்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட சாக்ஷியமாக வைஷ்யர்கள் பெயர் பின் ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா தலைப்பு இன்று கூட இருக்கிறது. இன்று இப்போதைய காலத்தில் சிலர் அவர்களுடைய வரலாறு அவரே மறந்துபோனதினால், வைஷ்யர்கள் சிலர் அவர்களுடைய பெயர் கடைசியில்

ஷ்ரேஷ்டி என்னும், குப்தா என்னும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இன்று கூட அவர்களை ஆரியவைஷ்யர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டும், எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். பூர்வம் வைஷ்யர்களானவர்கள் ஆரியர்களை விட பெரியவரானதினால், அவர்களை விட பெயர் வைத்துக்கொண்டு உலக, பரமாத்மா ஞானத்தில் பெரியவரானதினால் ஷ்ரேஷ்டி என்னும், பரமாத்மா ஞானத்தில் மட்டும் பெரியவரானால் குப்தா என்னும் பெயரை கடைசியில் வைத்துக்கொள்வார்கள். வைஷ்யர்கள் உலக துறைகளில், பரமாத்மா ஞானத்தில் மற்றும் அந்த நாள் பெரியதாக இருந்தார்கள். இரண்டு விதமானவர்கள் ஞானிகளாகி இருந்தார்கள். அதில் பலபேர் உலகம் ஞானத்தில் அற்புதமாக தெரிந்ததினால், வைஷ்யர்களில் அதிகம் சதவீதம் ஷ்ரேஷ்டியர்கள் இருந்தார்கள். பரமாத்மா ஞானத்தில் குறைவாக ஞானிகள் இருந்ததினால், குப்தா என்பவர் குறைவாகயிருந்தனர். சமூகத்தில் ஷ்ரேஷ்டிகள் அதிகமாக குப்தாக்கள் குறைவாகயிருந்தினால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். காலம் கடந்து கொண்டிருக்கும் போது ஷ்ரேஷ்டிக்கு, குப்தாவுக்கு அர்த்தம், எண்ணங்கள் தெரியாமல் போனதினால் வைஷ்யர் குலத்தில் ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் எழுத்துக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த பெயர்கள் என்று நினைத்தார்கள். அதனால் இன்று வைஷ்யர்களில் உலக மேதாவிகள் ஆகாமலிருந்தவரை ஷ்ரேஷ்டி என்று கூப்பிடுகிறார்கள். தந்தை ஷ்ரேஷ்டியாகும் போது மகன் ஷ்ரேஷ்டியாகுவார் என்னும், தந்தை குப்தா ஆகும்போது மகன் குப்தா என்று அழைத்துக் கொண்டார்கள். ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் எழுத்துக்கள் பரம்பரபரம்பரையாக வந்தது அல்ல என்னும், பல பேருக்கு தெரியாது. ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா பின்னால் எவ்வளவோ ரகசியமுள்ளது என்னும், இந்த இரண்டு பெயர் ஆரியர்களுக்கு புத்தி சொல்வதற்கு வைஷ்ய மேதாவிகள் முடிவெடுத்த எழுத்துக்கள் பல பேருக்கு மற்றும், மொத்தம் எல்லோருக்கும் தெரியாமல் போனது என்று நினைக்கிறோம்.

ஆரியர்களானவர் இன்று ஆரிய சமூகத்தை ஏற்பாடு செய்துகொண்டு அவர்கள் முறைகள் தவறு ஆகாமல் இன்று இருந்தபோது, இப்போதும் வடக்கு நாட்டில் நாங்கள் ஆரியர்கள் என்னும் நியாபகத்தில் பலபேர் ஆரியர்கள் இருக்கும் போது, வைஷ்ய குலத்திலிருந்த ஆரியவைஷ்ய என்னும் எழுத்துக்களே பார்க்கிறார்கள் மற்றும், அவர் பார்வைக்கு ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா எழுத்துக்கள் வரவில்லை. அந்த இரண்டு எழுத்துக்களைப் பற்றி அவர் தெரிந்து கொண்டால், அவருக்கு அர்த்தமாகாது. ஷ்ரேஷ்டிகளை விட குப்தாகள் பெரிய என்னும் விஷயம் அவர்களுக்கும் தெரியாது. அவருக்குத் தெரியாமல் போனதினால் சில வைஷ்யர்கள் தங்களில் உலகஞானங்கள் இல்லை என்னும், பரமாத்மா ஞானங்கள் இல்லை என்னும் கூறி அவர் பெயர் கடைசியில் எந்த அடையாளம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஷ்ரேஷ்டி என்னும், குப்தா என்னும் பெயர் கடைசியில் இல்லாமல் பலபேர் உள்ளார்கள். அவர்களுடைய பெரியோர்கள் ஆரியர்கள் செய்த குற்றமான வேலைக்குப் பதிலாக ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் எழுத்துக்கள் வைத்தால், அவர் வார்த்தையை அல்ல என்னும் வைஷ்யர்கள் ஷ்ரேஷ்டி என்னும், குப்தா என்னும் வைத்துக்கொள்ளாமல் போனது பெரிய தவறானது ஆகும். தெய்வ ஞானம் தெரியாதவருக்கு குப்தா என்னும் பெயர் இறுதியில் வைத்துக்கொள்ளாமல் போனது நல்லது. ஆனால் ஷ்ரேஷ்டி என்று வைத்துக்கொள்வது நல்லது. எந்த வைஷ்யர்களாவது கொஞ்சமாவது உலக ஞானமுள்ளதினால் வைஷ்யரை ஷ்ரேஷ்டி என்னும் அழைப்பது நல்லது. வைஷ்யர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் விட முதல் வரிசையிலிருந்தவராக, ஆரியர்களிடம் தாங்கள் ஷ்ரேஷ்டிகளிடம் தோன்றுவதுப் போல் ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் கூப்பிடப்படுவதற்கு அவர் பெயர் கடைசியில் அப்படி வைத்துக் கொண்டு, ஆரியர்கள் அவற்றை பெரிதாக வைத்துக் கொள்ளாமல், ஆரியவைஷ்யர்கள் என்னும் வைஷ்யர்கள் சொல்லிக்கொள்ளும் படி செய்தார்கள். ஆரியர்கள் திட்டம் ஒரு பக்கம் வேலை செய்து இன்று கூட ஆரியவைஷ்யர்கள்

என்னும் சொல்லிக்கொண்டு வைஷ்யர்களிருந்தாலும், அவர்கள் பெயர் கடைசியில் உள்ள அடையாளங்கள் ஆரியர்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு எதிர்த்தது போல மற்றும் சாக்ஷியங்கள் போல காணப்படுகிறது. பூர்வம் வைஷ்யர்கள் என்பவர்கள் ஒரு பக்கம் உலக விஷயங்களில் மேதாவியாக, மறு ஒரு பக்கம் பரமாத்மா விஷயங்களில் முழுமையாக ஞானியாக இருக்கிறார் என்பதற்கு அடையாளமாக ஷ்ரேஷ்டி, குப்தா என்னும் சொல்லிக்கொண்டாலும், இன்று கூட பூர்வம் போல வைஷ்யர் எல்லாம் துறையிலேயும் அவர் திறமை காண்பித்து வந்தனர். பஞ்சாங்கம் எழுதுவதிலும், ஜோதிடங்களை சொல்வதிலும் எல்லோரையும் விட முதலிலிருந்து நாங்கள் யாருக்கும் பின்பு இல்லை என்று நிருபித்தார்கள். அரசியல் துறையிலும், பக்தியும் நன்றாகயிருந்து, மற்ற எல்லாம் துறையில் வைஷ்யர்கள் எல்லோரையும் விட முதலில் இன்று கூட உள்ளார்கள். என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் இன்றைய காலத்திலுள்ள குலங்கள் எல்லாவற்றையும் நான் கவனித்தேன். ஒவ்வொரு குலம் ஒவ்வொரு விதானமாக சுய உணர்வுகள் காட்சியில் இருக்கிறது. ரெட்டி குலத்தை பார்த்தேன். கம்ம குலத்தை பார்த்தேன். நான் பிறந்தது கம்ம குலத்தில், நான் அதை பார்காமலிருந்தாலும் அதே என்க்கு நன்றாக தெரிந்தது. தெய்வ ஞானம் வாசனை கூட இந்த குலத்திற்கு சரியாகாது என்று தெரிந்தது. அப்படி என்னும் நான் பக்தி எண்ணங்கள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆத்மஞானம் என்றால் யாருக்கும் தெரியாது, சரியாகாது என்று சொல்கிறேன். வாழ்கை வாழ்வது ஒரு பார்வை தவிற இரண்டாவது பார்வையிருக்காது என்று அர்த்தமானது. ரெட்டிகள் விஷயத்திற்கு வந்து பார்த்தால் ஞானம் விஷயங்களில் சிறிது பரவாயில்லை என்று காண்ப்பட்டது. பணம் சம்பாதனையிருந்து, செலவு பண்ணுவது இரண்டும் சமமாகயிருந்த, சீற்றம், சிறிது பாவ பயம் இருக்கிறது. தேவதை பக்தி இருந்தால் அதோடு நிறுத்தாமல் ஆத்மா ஞானம் கூடயிருக்கிறது. சமூகத்தில் பொருளாதாரமாக, அரசியல், நில உரிமையாளராக, வியாபாரிகளாக மற்ற சில

விஷயங்களில் சமமாக முன்னோக்கிப் போகுபவராக, கம்ம, ரெட்டி, சமூக வகையாக அதிகமாக உள்ளார்கள். மற்றும் தெய்வ ஞானத்தில், ஆத்மா ஞானமிடம் இந்த இரண்டு குலங்களில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறதோ நான் கவனித்து சொல்கிறேன். பூர்வம் திராவிடராகயிருந்தவர் இன்று கம்ம, ரெட்டி குலங்களாகக்கூட பிரிந்தார்கள். கிட்டதட்ட சமமாக சமூக நிலமை இந்த இரண்டு குலங்களை பார்த்தால், கிட்டதட்ட இன்று திராவிடர்கள் எப்படியிருக்கிறார்களோ தெரியும் என்று சொல்கிறேன். இந்த இரண்டு குலங்கள் ஒரு திராவிட ஜாதியிலிருந்து வந்தது. அதனால் இந்த இரண்டு குலங்களைப் பற்றி சிறிது பேசவேண்டியது இருக்கும். கம்ம, ரெட்டி, இரண்டு குலங்கள் அவர்களில் குலம் என்னும் விளைவுகள் சிறிது உள்ளது என்னும் சில நிரூபணங்கள் நான் பார்த்து தெரிந்துக் கொண்டேன். ஒரு குலம் என்றால் சிறிது குறிப்பான எண்ணங்கள் இருக்கும் என்னும், அப்படி அந்த குலங்கள் பழகிக்கொண்டிருக்கும் என்று அர்த்தம் செய்துக் கொண்டோம். குலங்கள் நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டது என்னும் அவற்றிலுள்ள நிலமைகள், அருகதைக்கூட நாமே ஏற்படுத்திக் கொண்டோம் என்று சொல்லலாம். சிலர்கள் குலங்களில் என்னயிருக்கிறது குணங்களில் தான் இருக்கிறது அல்லவா! சொல்லிக்கொண்டு இருப்பார்கள். நாங்கள் அதே சொல்லி ஒவ்வொரு குலங்கள் ஒவ்வொரு எண்ணங்களுக்கு பழகிப் போனது என்று சொல்கிறோம். ஆரியர்கள், திராவிடர்கள் எல்லோரும் மனிதர்களான நாங்கள் பெரியவர் என்னும் எண்ணங்களில் ஆரியர்களிடம் பொதிந்துள்ளது. அப்படி எத்தனையோ குலங்களில் எத்தனையோ எண்ணங்கள் நிறைந்துள்ளது. ஒரு குலத்தில் ஒரு எண்ணங்களிலிருந்து அந்த குலத்தை திராவிட எண்ணங்களிலிருந்து தூரம் செய்கிறது. அதனால் என்னிடம் வந்தவர்க்கு புதிய நபர்களிடம் உன் குலம் என்ன என்று முதலில் கேட்பேன். அவர்களிலுள்ள குலங்களை பொறுத்து அவற்றில் சஹஜமாக எந்த எண்ணங்கள் இருக்கிறதோ கணக்கு எடுத்துக் கொள்வேன். அப்போது அவரை அவர் சஹஜ எண்ணங்களை எடுத்துவிட்டு திராவிட

எண்ணங்களுக்கு நெருங்குவதற்கு முயற்சிப்பேன். எங்களுக்கு எல்லா குலங்களும் சமம்தான், அவற்றிலுள்ள எண்ணங்கள் மட்டும் சமம்மானது அல்ல என்று தெரியும். உதாரணத்திற்கு இரண்டு சமமான குலங்களாக உள்ள ரெட்டி கம்ம குலத்தில் எண்ணங்கள் ஆத்மா ஞானமிடம் எப்படியிருக்கிறதோ தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு டாக்டர் வேலை செய்யும் ஒரு ரெட்டி டாக்டரிடம், ஒரு கம்ம டாக்டரிடம் நான் போனேன். அந்த இருவர் டாக்டர்களுக்கு நான் கம்ம குலத்திற்கு சேந்தவர் என்று தெரியும். ஒரு ஆத்தியத்மிக்க வேக்தா என்றால் (ஆத்மா ஞானம் தெரிந்தவர்), ஆத்மா ஞானத்தில் நான் எவ்வளவோ பெரியவர் என்னும் விஷயம் மட்டும் அவருக்கு தெரியாது. இருவருக்கு தெரிந்தவரை ஞானம் சொல்பவர். புத்தகங்கள் எழுதுவார் என்று தெரியும். முதலில் ஹைதராபாத்தில் கம்ம குலத்தைச் சேர்ந்தவர் பல் டாக்டரிடம் பல் பிரட்சனையால் போனேன். நான் அங்கு போனவுடன் அவர் “லோகத்தில் எல்லோரும் சோம்பேறிகளாக தயாராகிறார்கள் இப்படியானால் நாடு எப்படி நன்றாக இருக்கும்?” என்று அசந்தர்ப்பமாக பேசினார். அவர் யாரைப் பற்றியோ பேசியதாக இருக்கும், ஆனால் அவர் பேசியது என்னைப் பற்றி தான் என்று எனக்கு அர்த்தமானது. கடவுள், பேய் என்னும் நினைத்து பேச்சு சொல்லி மக்கள் மீது விழுந்து பணம் சம்பாதித்து, வேலையில்லாதவராக தயாரானார்கள் என்னும் என்னை மறைவாக கூறியதாக எனக்கு அர்த்தமானது. பிறகு அவர் நூறு ரூபாய்க்கு கூட அந்த சிகிச்சைக்கு ஆகாது, ஆகாததைச் சொல்லி இரண்டு ஆயிரம் வாங்கினார். நான் முன்னொரு காலத்தில் டாக்டர் தான். அப்படி என்றால் சிகிச்சைக்கு எவ்வளவு தேவையாகுமோ எனக்கு நன்றாக தெரியும். அந்த டாக்டர் பணம் சம்பாதிப்பதில் லட்சியமாக இருந்தார், அவர் அக்கிரமமாக பணம் வாங்கினார் என்று தெரியும். பணவாங்கினாலும் பரவாயில்லை, அது அவர் சுபாவம் என்று நினைத்துக் கொள்ளலாம். மேலும் ஞானிகள் எல்லோரையும் சோம்பேறிகள் என்று பேசியது மட்டும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. முதலிலிருந்து எத்தனையோ கம்மாவர்களைப்

பார்த்து அவரிடம் ஞானத்திற்கும், ஞானிகளுக்கும் மதிப்பிருக்காது என்று கவனித்தோம். அதில் கடைசி டாக்டர் விஷயங்களை உங்களுக்கு கூறினோம் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு சில காலத்திற்கு அனந்தபுரத்தில் ரெட்டி குலத்தைச் சேர்ந்த டாக்டரிடம் போனேன். அவருக்கு நான் கம்ம குலத்திற்குச் சேர்ந்தவர் என்றும் தெரியும், ஆத்மா ஞானம் தெரிந்தவர் என்றும் தெரியும். நான் டாக்டரிடம் போனவுடன் அவர் எழுந்து நின்று கௌரவமாக பேசினார். சில நோய்கள் பரிசோதிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு டாக்டரே சுயமாக வந்து சோதிக்கப்பட்டு பார்த்து, அவற்றின் முடிவுகளை உடனே எழுதிக் கொடுத்தார். அனந்தபுரத்தில் டாக்டர் ஒரு ரூபாய் கூட வாங்காமல் இலவசமாக பார்த்தார். எனக்கு ஆத்மஞானம் தெரியும் என்னும், கௌரவித்து பேசினார். அதே ஹைதராபாத்திலுள்ள டாக்டர் குறைந்த கௌரவம் கூட கொடுக்காமல் போய் ஞானிகளை சோம்பேறி என்று பேசினார். பணம் அதிகமாக வாங்கினார். இருவரும் டாக்டர்களே, இருவரிடமும் போன நான் ஒருவன் தான். ஆனால் ஒருவர் ரெட்டி, ஒருவர் கம்ம ஆனதினால் கம்ம குலத்தைச் சேர்ந்தவர் தன் சஹஜத்வத்தைக் தெரியப்படுத்தினார். அப்படியே ரெட்டி குலத்தைச் சேர்ந்தவர் கூட சுபாவத்தை தெரியப்படுத்தினார். ஒரு குலம் வித்தியாசத்தில் எண்ணங்கள் எவ்வளவோ வித்தியாசமாக இருக்கிறது என்பது நன்றாக அர்த்தமாகிறது. இந்த விதமாக எனக்குள்ள **64** வயதில் எத்தனையோ பேரைப் பார்த்து உணர்ந்து கடைசியில் வந்து முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன். குலங்களில் எண்ணங்கள் இருக்கும் என்று எனக்கு நன்றாக அர்த்தமானது. இந்த விதமாக எனக்கு சமீபத்திலுள்ள எத்தனையோ குலங்களை அவற்றின் எண்ணங்களைப் பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட அனுபவத்தில் குலங்கள் என்னும் வார்த்தை இல்லாமல் போனால் சமூகம் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். அப்படிப்பட்ட குலங்களை இல்லாமல் செய்யும் காரியங்களை நாங்கள் எப்போதோ ஆரம்பித்தோம். ஆத்மஞானத்திற்கு கௌரவம் கொடுக்காத குலத்திற்கு தூரமாகயிருந்து அவரை ஞானிகளாக மாற்றி

நெருக்கமாக செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லோரையும் ஒரு தெய்வ எண்ணங்களுக்கு கொண்டுவந்து, உண்மையான திராவிட ராஜ்ஜியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அது ஒரு பெரிய காரியம், நம்முடையது சின்ன வாழ்க்கை. இப்போது 64 வருட காலம் கடந்துபோனது. நடத்துவதற்கு மிக குறைவான காலமுள்ளது. இந்த குறைவான காலத்தில் அவ்வளவு பெரிய காரியங்கள் நிறைவேறுமா? என்னும் கேள்வி வந்தால் அதற்கு சமாதானம் “ஆரம்பிக்க வேண்டியது நாம் முடிக்க வேண்டியது வேறு ஒருவர்” என்னும் சூத்திரம் பிரகாரம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய கடமை எனக்கு உள்ளது. மற்றும் நல்ல காரியத்திற்கு முயற்சி செய்தேன். “கண்ணுக்குத் தெரிந்தவர் ஆரம்பித்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாதவர் முடிப்பார்” என்று நான் சொல்கிறேன். ஒரு ஆரியர்கள் திராவிடர்களை பிரித்ததினால் உலகத்தில் எத்தனையோ குலங்கள் வந்தது. குலங்களை சேர்த்தால் மறுபடியும் திராவிடர்கள் வருவார்கள். திராவிடர்கள் வந்தால், மூன்று ஆத்மாக்கள் திராவிடஞானம் வரும். மூன்று புருஷ்சர்கள் (ஆன்மிக) ஞானம் வந்தால் திரும்பவும் குர்தாயுகத்திலுள்ள இந்துக்கள் வருவார்கள். பாரத தேசம் முழுமையாக இந்து நாடாக மாறிப்போகும். ஒவ்வொருவரிலும் ஞானசக்தி இருக்கும். இந்த நாள் எந்த சக்தியும் இல்லாத சாதாரணமான வாழ்கையை நடத்துவதை விட தெய்வ சக்தி நிறைந்த வாழ்கை நடத்துவது முக்கியம். அதனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் தற்போதுள்ள தன் குலத்தை, மதங்களை பக்கத்தில் வைத்து, நான் மனிதன் தெரிந்து, மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படை அம்சங்கள் எது என்னும் முதலில் தெரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அடிப்படையாக மனித மனிதனுக்கு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஒரு மனிதனில் உள்ள மனசு, புத்தி, சித்தம், அஹம் எல்லாம் சமமாகயிருந்து மற்றும் அதிலுள்ள ஜீவன் எல்லோரில் சமமாகயிருக்கிறான். தேகத்திலுள்ளே ஒரு மனிதனுக்கு என்ன இருக்கிறதோ அதே மற்ற ஒரு மனிதனுக்கு இருக்கும். மனித மனிதனுக்கும் எந்த வித்தியாசமில்லை என்னும் அடிப்படை ஞானத்தினால்

தெரிந்துபோனது. மனித மனிதனுக்கு எந்த வித்தியாசமும் இல்லாதபோது வெளியே மட்டும் எதற்கு இப்படி வித்தியாசம் இருக்கிறது என்னும் ஆலோசனை செய்தால், மனிதன் தனக்குப்பின் கொண்டு வந்த கர்ம மூட்டை வித்தியாசம் தவிற மற்ற ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிகிறது. கர்மம் என்னும் மூட்டை கனம் வேறு வேறாக உள்ளதினால் எல்லோரும் சரியாக நடந்துகொள்ளாமல் கனம் அதிகமானவன் நடந்த நடப்பு வேறு ஆனதுபோல மனிதன் வாழ்கை கூட வேறு ஆனது. கனம் குறைவானவன் சுலபமாக, வேகமாக நடந்தால், கனம் அதிகமாக உள்ளவன் கஷ்டமாக மெதுவாக நடந்தது போல் சமூகத்தில் அவரவர் கர்மத்தை பொருத்து அவரவர் நடவடிக்கைகள் ஏற்படுகிறது. அதுவே குலங்களாக, மதங்களாக இருந்து நடத்துகின்றன. அதனால் கர்மங்கள் போனால் மனிதர்களில் குல மதம் வித்தியாசம் இல்லாமல் போகும். கர்மங்கள் போகவேண்டும் என்றால் மறுபடி திராவிட ஞானம் என்னும் த்ரைத்த சித்தாந்தத்தை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எப்போது மூன்று ஆத்மா திராவிட ஞானம் தெரிந்துக் கொள்வாரோ, அப்போது ஒவ்வொருவர் கர்மம் பந்தத்திலிருந்து வெளியே வருவார். கர்மம் அடிமைத்தனத்திலிருந்து எப்போது வெளிப்படுவாரோ அப்போது கடவுள் தெரிவார். அப்போது கடவுளில் ஐக்கியமாகி (ஒன்றுபடலாம்) போவார். அதனால் என் பேச்சைக் கேட்டு உன் குலத்தை, உன் மதத்தை பக்கத்தில் வைத்து அடிப்படை ஞானத்தை அனுசரித்து நீயாரோ நீயே பார்த்துக் கொள்! அல்லது தெரிந்து கொள்!! இதற்கு மேலும் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை.

… சமாப்தம் …

அசத்தியங்களை ஆயிரம் பேர் சொன்னால்
அது சத்தியமாகாது,
சத்தியங்களை ஆயிரம் பேர் அல்ல என்று சொன்னால்
அது அசத்தியமாகாது.